Den uforbederlige bibliotekar

Niels Jensen

Punch

Humoristisk illustreret Ugeblad.

Udkom 1873-95.

Mere om tidsskriftet på:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850p/p172914.htm

Udarbejdet 2024 af Niels Jensen

PUNCH

Onsdagen den 5te **No 1.** November 1873.

Motto: "Jeg er glad med de Glade".

Punch.

EN DAGS FRIHED.

FAMILIEN SØRENSEN.

Fa'er Sörensen, Fabrikant, optræder jævnlig i Haandværkerforeningens Möder og holder Lovtaler over det gamle Laugsvæsen.

Napoleon Sörensen gaar og gjælder for et Geni; leverer Œnder til "Nyt-Aftenblad."

Fru Sörensen gaar hver anden Söndag i "Holmens" og hver anden i "Runde."

Aurora Sörensen gaar svanger med den Ide, at hun med Tiden vil blive den anden Christina Nilsson, optrædder som Choristinde ved Dilettantforestillinger.

Fritz Sörensen, Spioglærer, omgaaes meget med Löitnanter og Studenter og har en god Plads i Gianellis Vindue.

Carl Sörensen har været en Slags Grosserer, men gik fallit.

UVENTET SVAR.

— Hvorledes kan Du, der ikke er givt, faa Börn? Hvad staar der i Skriften?
— „Formerer Eder og opfylder Jorden!“

EN ÆGTE NIMROD.

— I Sandhed, Herr Möller, jeg sværmer kun for den Jagt, der er forbunden med Livsfare.
— Ach so, De ynder Farer, da skulde De gaa paa Jagt med mig; det er kun et Par Dage siden jeg kom til Skade at skyde min Svigerfader i Maven.

PAA OBSERVATORIET.

— Jeg kan endda forstaa, at Herr Professoren kan udregne Stjernernes Gang, men at De kan udregne, hvad de hedde, det kan jeg aldeles ikke forstaa.

EN GOD BEGYNDELSE.

— Det kan ikke gaa Du, vi maa bestille Noget!
— Det har jeg ogsaa tænkt, Vært giv os to og en halv.

På Kontoret.

— Hans, naar Du kommer ind paa Kontoret, skal Du dog banke paa.

— Det gjør jeg ogsaa, Herr Grosserer, men saa sagte, at det ikke er til at høre.

Efter Fyraften.

— Du Krissian, den Tremark er jo falsk.

— Nei, den er bare utæt.

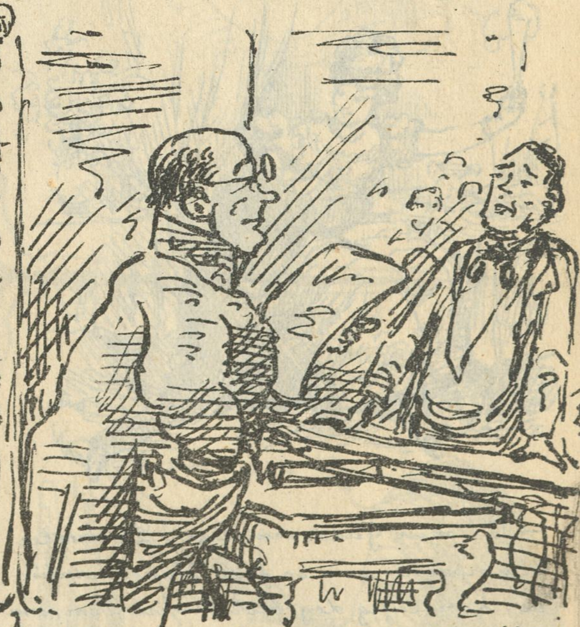
I Sygeværesset.

— Lykkelig det Menneske, der slet ikke er født.

— Hvor Du dog taler! det er en Lykke, der kun passerer En iblandt Tusinde.

For Retten.

— Vidnet, Slagter og Victualiehandler Petersen.

— Herr Assessor, Slagter er jeg kun for Kreaturer, for Mennesker er jeg Victualiehandler.

Praktisk Raad.

— De klager over kolde Fødder? Læg De et Stykke Klatpapir i Eddike og saa imellem Strømpen og Støvlen.

Ogsaa en Beleiring.

— O! min Guddommelige! De drikker Champagne som en født Franskmandinde; kunde jeg dog blot beseire Dem, som Tydskland har beseiret Frankrig.

— Hvis De vil betale Krigsomkostningerne, kan jeg maaske beslutte mig til et Nederlag à la Frankrig.

Et socialt Spørgsmaal.

— Du Asel, gaaer Du og tigger af Mangel paa Arbeide; hvis Du vilde arbeide, kunde Du jo hver Dag fortjene dit Visse.

— Det Visse er for lidt for min Tørst, derfor tigger jeg paa det Uvisse.

— Men det er et Spørgsmaal, om Du faaer noget.

— Ja, det er netop det sociale Arbeiderspørgsmaal!

Anklage.

— Hør, Herr Betjent, kan De ikke bringe den Mand paa Stationen?

— Hvad har han gjort?

— Han har forført mig til at nyde stærke Drikke.

ILLUSTREREDE HUSRAAD.

Praktisk Middel til at opdage om Øl er surt,

imod at Vin bliver sur,

til at erholde uopslidelige Stövle-saaler,

til at bevare en god Teint,

eneste, ufeilbarlige Middel til at hindre Haarets Affald.

til at gjøre simpel Vin velsmagende.

KLAGE.

Med Titel af "Doctor" omkring at gaa
Og aldrig faa røre andet end — Taa!

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde No. 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 5–6 e.m.
Fiolstræde No. 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 12te No 2. November 1873.

I MATERIALHANDELEN.

— For tolv Skilling engelsk Salt.
— Skal det være helt eller stødt — skal det være til Mennesker eller Kreaturer?

PIQUET.

"Naa? Har De noget at melde endnu?"

SEX OG TREDS.

"Hvormange Niere har da det Spil?"

L'HOMBRE.

"Og Spadille!!"

WHIST.

"Hvad er da egentlig Trumf?"

BOSTON.

"Grande misère ouverte."

FINIS.
(eller det almindelige Resultat.)

Det er en gammel Regel; jeg maa altid blöde.

Paa Boulevarden.

(ikke Kaffe Boulevard)

Entrée.

Echaufferet.

1. Velgjörerne vise sig.
2. Stormende Modtagelse.
3. Man bænker sig.

1. Man ströer Blomster for de Skjönne.
2. Man vander dem med Champagne.
3. Man er i den syvende Himmel.

Encourageret.

1. Vinen löser Tungebaandet; man lægger ikke sine Ord paa Vægtskaalen.
2. De "Hulde" blive fortörnede.
3. Der tages Parti for de "Skjönne" og man hörer: "Smid dem ud"!

Export.

1. Der lægges Haand paa Velgjörerne.
2. Et Par Stövlehæle fremskynde deres hurtige Udgang.
3. Man fortryder det.

EN VITTIG TJENER.

— Hvorfor vil Du da egenlig forlade Din Tjeneste?
— Hvis jeg skal sige det oprigtig, Herr Etatsraad, fordi jeg ikke kan udholde Deres Vrede.
— Ak, min Vrede, den er næppe kommen, förend den gaar over igjen.
— Ja, men næppe er den gaaet over – saa kommer den igjen!

MODERNE FORRETNINGSUDTRYK.

— Er Herr Cohn hjemme?
— Det gjör mig ondt, Herr Principalen er öieblikkelig ikke momentan.

NYESTE THEATERMODE.

Den nye kinesiske Mur.

EN GAMMEL BEKJENDT.

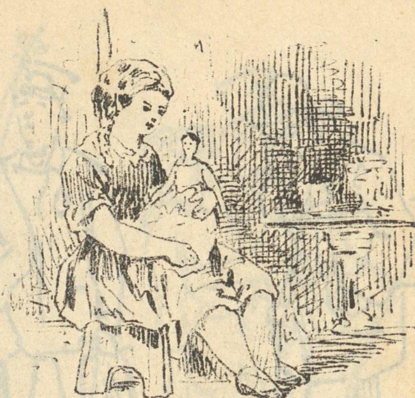

— Undskyld, min ærede Herre, men Deres Ansigt forekommer mig saa mærkværdig bekjendt; har vi ikke set hinanden et eller andet Sted tidligere?
— Jovel, jeg har havt den Fornöielse to Gange at dömme Dem for Tyveri.

HVORLEDES TIDERNE FORANDRE SIG.

Först legede han med Rytteren.

og hun med Dukken.

Saa hun med Rytteren,

og han med Dukken.

KJENDT IGJEN.

— Hvis De er rask tilbens, kan De tjene en Mark.
— Er den af samme Slags, som den Spor-vognskonduktören ikke vilde tage iforgaars?

EFTER PROCESSEN.

— Bliv og spis til Middag hos os!
— De skal da vel ikke have Kaninsteg?

FRIHEDS TEGN I SKITZER.

Egenkjærlighed,
med ——.

Menneskekjærlighed,
med Dannelse.

Samfundskjærlighed,
med Dannelse.

Menneskjærlighed,
uden Dannelse

Egenkjærlighed,
uden Dannel.

Samfundskjærlighed,
uden Dannelse.

Magelighed,
uden Dannelse.

Flothed,
uden Dannelse.

Dyrekjærlighed
med Dødsforagt.

FRIHEDS TEGN I SKITZER.

Broderkjærlighed, med Dannelse.

Fædrelandskjærlighed, med Dannelse.

Menneskekjærlighed, med Dannelse.

Tro, med Dannelse.

Haab, med Dannelse.

Kjærlighed, med Dannelse.

Pengekjærlighed, uden Dannelse.

Travlhed, uden Dannelse.

Dygtighed, uden Dannelse.

ET SIKKERT PANT.

— De skylder to Mark og tretten Skilling.
— Jeg skal betale, naar jeg kommer igjen.
— Men, jeg kjender Dem jo slet ikke.
— Det har ikke noget at sige; det er saadan et stygt Regnvejr, laan mig Deres Paraply, saa har De jo et sikkert Pant paa at jeg kommer igjen og betaler. —

PUNCH Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-12 f M.
Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 19de No. 3 November 1873.

EN FEILTAGELSE.

— Er De angageret, eller kan jeg faa Dem?
— Min söde, lille Fröken — jeg er desværre gift, ellers, det ved Gud, skulde jeg saamæn saa gjerne

Maskeballet.

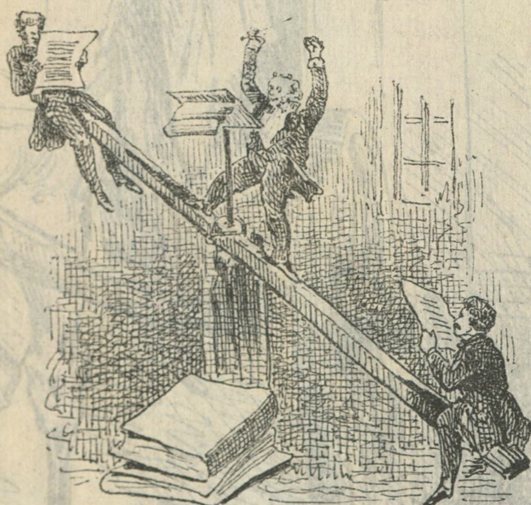
— Tilbedelsesværdige! Hvad skal jeg gjøre for at behage Dem!
— Kun at betale mig mit Tilgodehavende som Avisbud.

Fra Variététheatret.

— Stakkel, han mærker ikke, at det er ham man kopierer.
— Stakkels Herr. S. som morer sig uden at mærke, at det er ham det gjælder.

Livsbillede.

Altid samme Gjentagelse, begge Parter ivrig studerende deres Roller.

Fra Sessionen.

Aa hvad, Du beklager Dig over Skjæbnen og forbander Krigen — man kommer tilbage — see paa mig.

Betjent № 24.

1.

Hvorfor kikker Betjent 24 i Veiret!

2.

Hvorfor gaar han!

3.

Hvorfor vender han sig!

4.

Hvorfor løber han!

5.

Hvorfor staar han!

6.

A-a-a-!

Hvad en Paraply duer til.

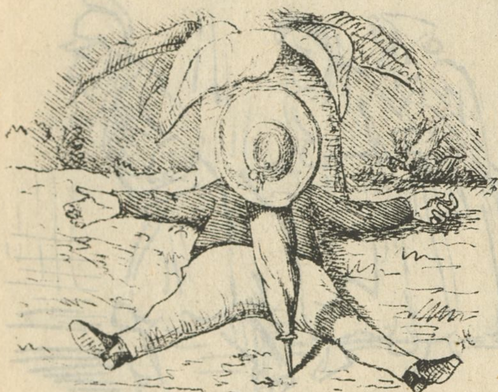
(Af en Afrika-Reisendes Dagbog)

1.

Det var en solhed Dag, og jeg tog min Paraply med, da jeg gjorde min sædvanlige Spadseretur.

2.

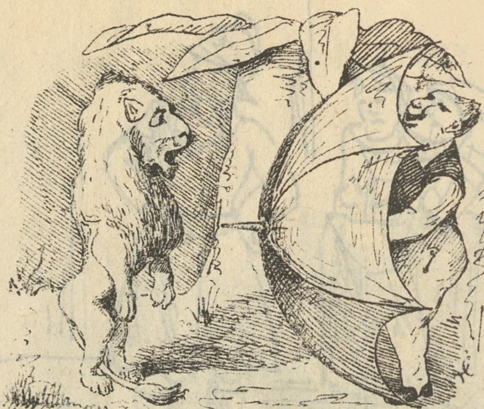
I Skyggen af et løvfuldt Træ lagde jeg mig til Hvile.

3.

Pludselig blev jeg vækket af et forfærdeligt Brøl.

4.

En Løve styrtede frem for at opæde mig. Da slog jeg min Paraply op, og se, Uhyret stod som forstenet.

5.

Skjælvende, men endnu kastende bistre Blikke paa mig, løb Løven sin Vei.

6.

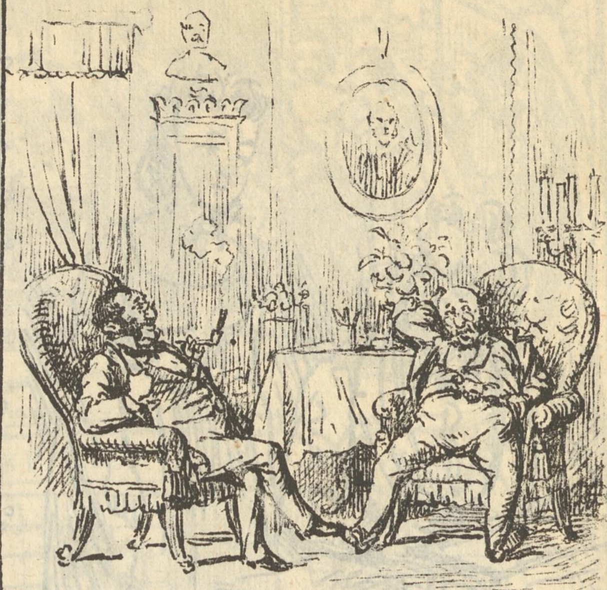
Jeg vandrede hjem med Overbevisningen om, hvad Nytte en Paraply kan gjøre. —

SVAG HUKOMMELSE.

— Hvor har De faaet det Uhr fra?
— Jeg har kjöbt det, herr Assessor.
— Hvad har De givet for det?
— (efter en Pause) Det har jeg rent forglemt at spörge om.

MODERN MAADE AT FAA SIN VILLIE.

— Naa, min kjære Meyer, hvorfor er Du saa gnaven?
— Skulde jeg ikke ærgre mig, min Sön, den Dögenigt, först lod jeg ham studere, saa faldt han igjennem, saa har jeg sat ham i en Forretning, hvorfra han löb væk. Nu kan han blive hvad han vil!

EN LIGNELSE.

— Det er noget Smöleri, min kjære Mester; nu har De været fjorten Dage om at sy en Kjole til mig og betænk at Gud kun var sex Dage om at skabe hele Verden.
— Ja, men saa blev den ogsaa derefter

LANDLIG ENFOLDIGHED.

— "Er Herrerne i Kjole"?
— "Nei, i Salen".

FORRETNINGSMANDEN.

— Herre, Fruens Fætter, Löitnanten, har været alene hos Fruen over en halv Time; jeg tror at han gjör Kur til Fruen.
— Saameget desto bedre, saa kan jeg faa Ro til at notere endeel endnu.

ALDRIG SMAALIG.

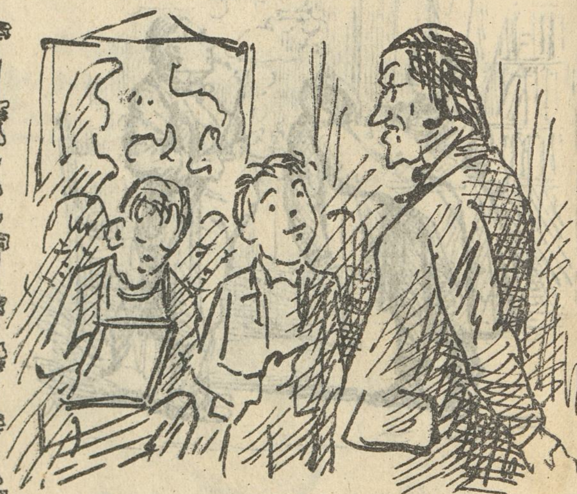

— Der er Ebbe i Portemonnaien; kan Du give mig fem Daler.
— Ja, med Fornöielse min Ven, hvis Du kan skaffe mig ti Daler at laane.

NÆRSYNETHED.

KATEKISATION.

— Naa, Peter, kan Du sige mig hvormange Ting, der höre til Daaben.
— "Tre".
— Hvad, kjender Du ikke Din Katekismus bedre? Der hörer jo kun to Ting til, nemlig Vand og Guds Ord.
— Men man maa dog ogsaa have et Barn.

DET KONGL. THEATER.

Kjøbmanden i Venedig.

FOLKETHEATRET.

Ringeren ved St. Paulskirken.

CASINO.

Brud og Pavekrone.

CORRESPONDANCE.

Til A. S. i Aarhus og til B. i Slagelse. Dette Kvartal kan "Punch" ikke bestilles paa Postkontoret, men maa rekvireres igjennem Deres Boghandler.

Knuth. Deres to tilsendte Tegninger med Text ere ubetalelige.

Marry. "Punch" er et Blad, der leverer Kunstnernes originale Haandtegninger og ønskes læst af Alle.

PRAKTISK SVAR.

"Tillader De, mine Herrer, at jeg tager Osten af Bordet?"
"Varsaagod! Men jeg troer forresten, at den er gammel nok til at kunne gaae alene!"

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December
Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor,
Fiolstræde No. 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-12 f.m.
Fiolstræde No. 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

— "Fröken, jeg kan ikke sige Dem hvor jeg har vandsmægtet efter dette Øieblik!"
Saa burde De virkelig tage Dem et kjölende Pulver.

— Hør, du Lømmel! Du skal jo have spredt ud i Byen, at jeg drikker, saa jeg ikke kan staa paa Benene.

— Det er ikke sandt, Mester; jeg har tværtimod sagt, at Mester kan staa paa Benene, om han er nok saa fuld.

— Fryser De, Hr. Løjtnant?

— Nei, Løjtnanten vænner sig blot til Ilden.

— Hvis Du bliver mig utro, Jenny, saa —

Hvad gjør Du saa —

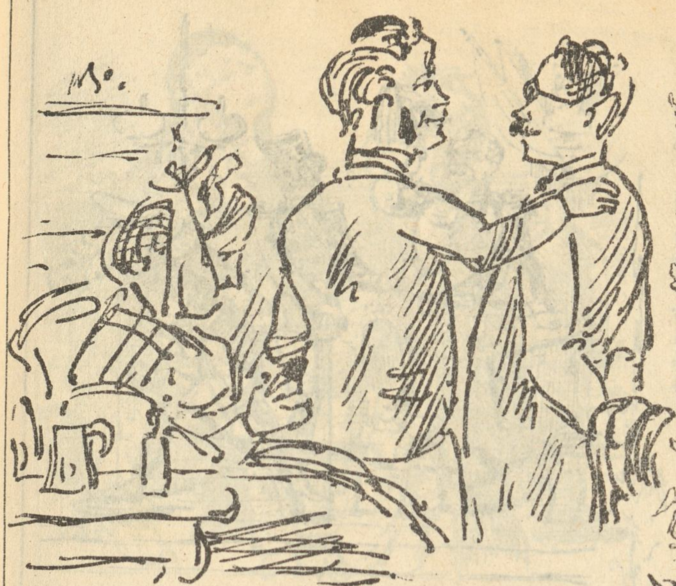
Saa skyder jeg mig en Kugle for Panden ....

Naa og saa: ......

En Reisende (i et Hotel i Udlandet hører Klokken slaa, der angiver det Distrikt af Byen, hvor Ilden er udbrudt og tæller): Elleve, Tolv, Tretten, Fjorten. ....

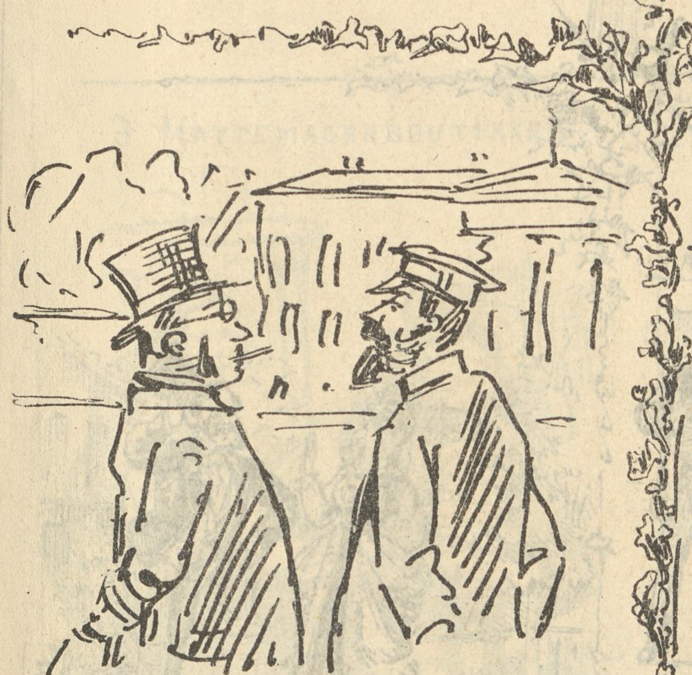
„For Pokker, saa sent er jeg dog endnu aldrig kommen i Seng.“

— Jeg maa tilstaa Dem, min kjære Mand, jeg er ikke tilfreds med Deres Kone.
— Herr Doktor, saa har vi saamæn ganske samme Smag.

— Og De er stadigvæk Ungkarl?
— Mine Midler tillader mig ikke den Luxus..... jeg har giftet mig.

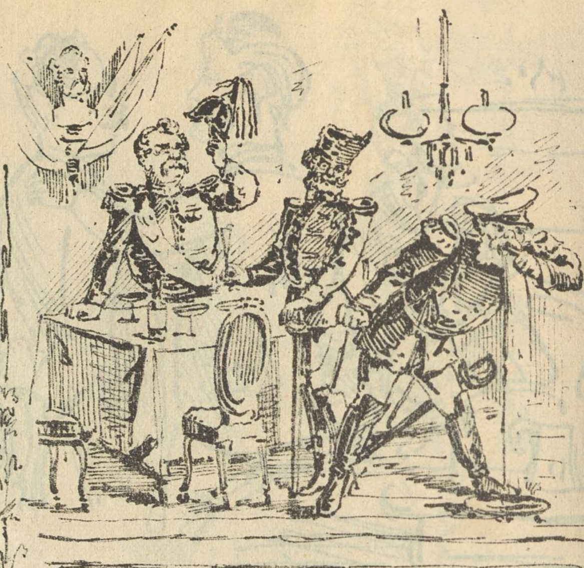
— "Det er vort nye Arresthus, Herr Herredsfoged."
— "Ja, det er et meget smukt Hus! Det er langt smukkere end min Tjenestebolig!"
— Egentlig altfor smukt til de Savtyre og Kjæltringer. Der burde Herr Herredsfogden have Hjem.

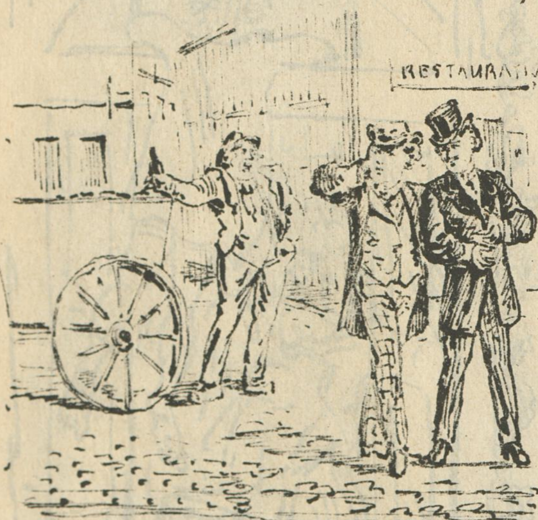
Nysgjerrigheds Fataliteter.

— Efter at vi har drukket Deres Keisers Skaal, haaber jeg De vil gjöre mig den Fornöielse at tömme et Glas for min Keiser.

— Herr General Eders Hjerte var ikke med, derfor maatte Keiseren op igjen.

— Uf! det er dog en afskyelig fordrukken Stemme den Sjover raaber med.

— Det kommer af, at han altid raaber af fuld Hals.

Maa jeg nide Fornöielsen at „bide" Dem Armen!

FRA DET KEMISKE LABORATORIUM.

— Naar De nu tilbereder Sölvilten, kan De jo for Nemheds Skyld, istedetfor et Stykke Sölv, tage en Firskilling og oplöse.

(Kommer med den tilberedte Sölvilte).
— Men hvad er det! hvor kommer det Kobber fra?
— Ja, ser De Hrr. Professor, jeg havde nu ingen Firskilling ved Haanden, derfor har jeg oplöst fire Eneste skillinger, jeg troede det kunde gjöre samme Nytte.

I MATTEMAGERBOUTIKKEN.

— Naa, der er igien ingen af Mattene der er store nok.
— Hör min gode Mand, det er ikke Mattene, der er for smaa, det er Hovedet der er for stort.

BARBERSTUEN.

— De sliber nok Deres Knive paa Trappen?
— Nei, med Tilladelse, paa Deres Kind.

Ved Concerten i Casino.

— Det er afgjort, her har Herrerne udelukkende Opmærksomheden henvendt paa Musiken; her komme vi aldrig mere.

Godt riposteret.

— Jeg har kun leiet Værelset ud til Dem og vil ikke have andre til at opholde sig i Værelset om Natten.
— Det skulde De sige til Væggelusene.

— Det er en mageløs Vin!
— Ja, fortræffelig, jeg og Herren ere ogsaa meget tilfredse med vor Vinhandler.

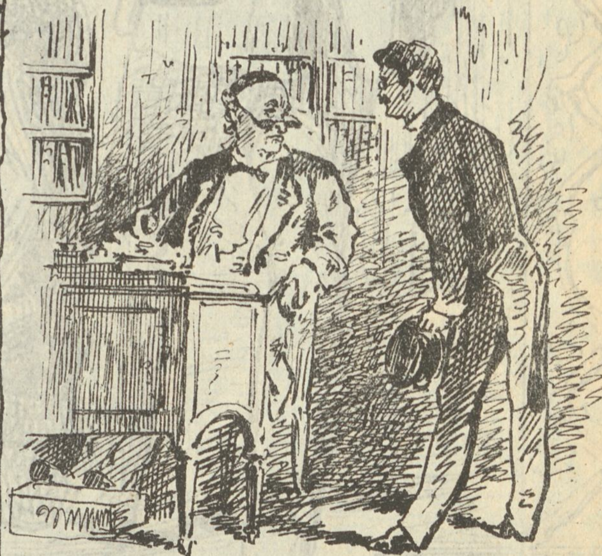
— Ligesom man tror at man inte har No't, saa har man Gu'hjælpe mig slets ingen Ting.

Se! jeg fik dog en ung smuk Kone.

— „Nei! sikken en yndig lille Glut."
— Er det Barnet De mener?

— Da jeg imorgen skal reise bort, synes jeg at det er min Pligt at sige Dem Herr Professor et hjerteligt Farvel; jeg har Dem at takke for Alt, hvad jeg har lært.
— Aa, det er kun saa lidt at takke for.

Korrespondance.

Den Ubekjendte. Deres Bidrag er optaget; kom med flere.
Jacobsen. Prisen paa Annoncer er 3ƒ pr. Styk.
Jean. Det Indsendte kan ikke benyttes.

Et Møde.

— Min Mand har mange Forretninger.
— Og De?
— Jeg søger nogle.

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December
Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor,
Fiolstræde № 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 f.m.
Fiolstræde № 23 i Stuen

PUNCH

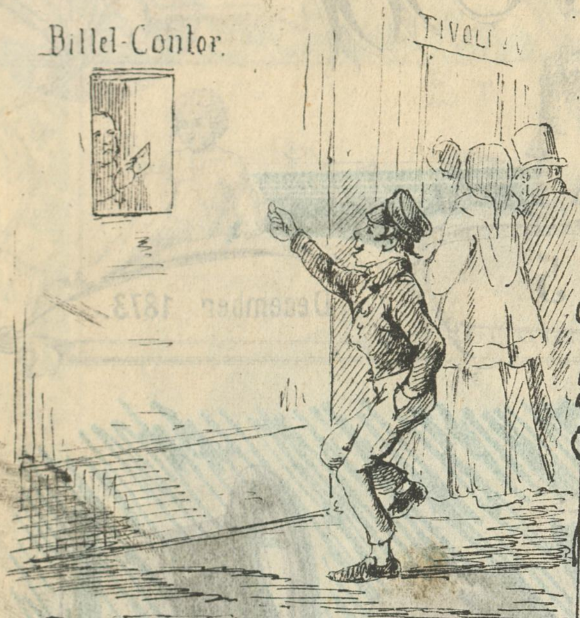

Onsdagen den 3die December 1873. — № 5.

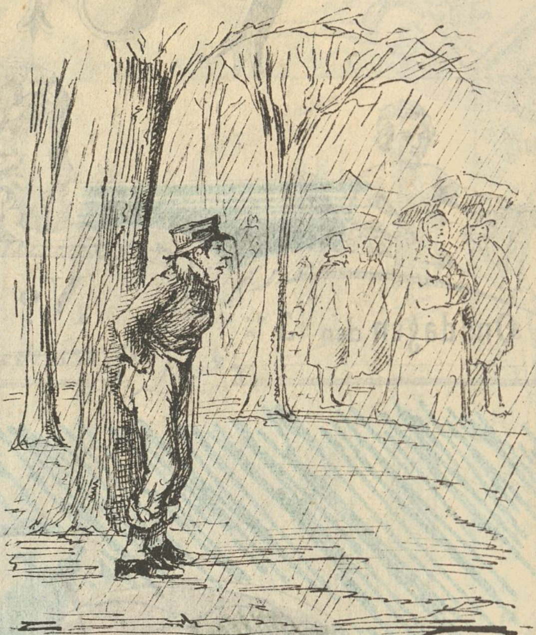
En flov Situation efter en Hilsen.

Skomagerdrengens uheldige Tour i Tivoli.

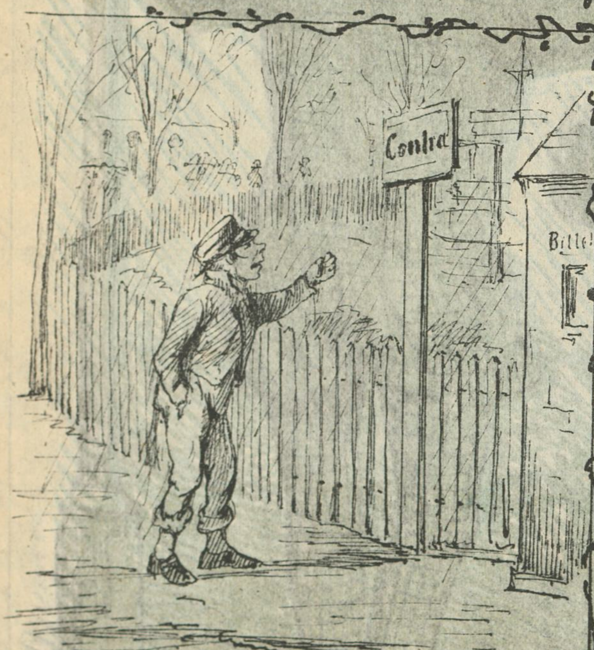
Ideen ved W. Rantzau.

"De' ka' nok hænd's, a' je' ska' more me' i Dag!"

"Aa, je' Fæ,
Narret blæ!
Her er inte Spòr a' Læ!"

"Den er rennok re'n.. her staar den paa „Contra!"

"Was behas,"
Sa'e Basch,
"Ne', kom blot ej med das!"

"Nex J faar,
For J gaar
Altfor ofte me' de' Skaar!"

'Om min Stilling her ka' man nok inte si', a' der er go'e Udsigter!"

'Vil Du nór,
Ellers klór
Je' Finalen paa Dig mór!"

"Aldrig her –
De' je' svær' –
Ska' je' sætte mine Tæer!"

GODT SVARET.

— Varsaa artig og læg din Overfrakke!
— Ja, det kan den saamæn nok trænge til .... den har staaet i fem Maaneder!

ET NYT NAVN TIL EN GAMMEL SYGDOM.

— Aah, jeg er saa daarlig .... jeg var ude i Nat og fik mig en ordentlig En paa Lampen og nu i Dag ....
— Nu i Dag har Du formodenlig Lampefeber!

EN KJÆRLIG HUSTRU.

— Fruen kan faa en Seng af hvilken Slags De önsker.. en Jernseng, en Udskudsseng ......
— Aak. Sengen er blot til min Mand, lad det blive en Udskudsseng.

— Hvi ser Du Skaven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver Du ikke vaar.

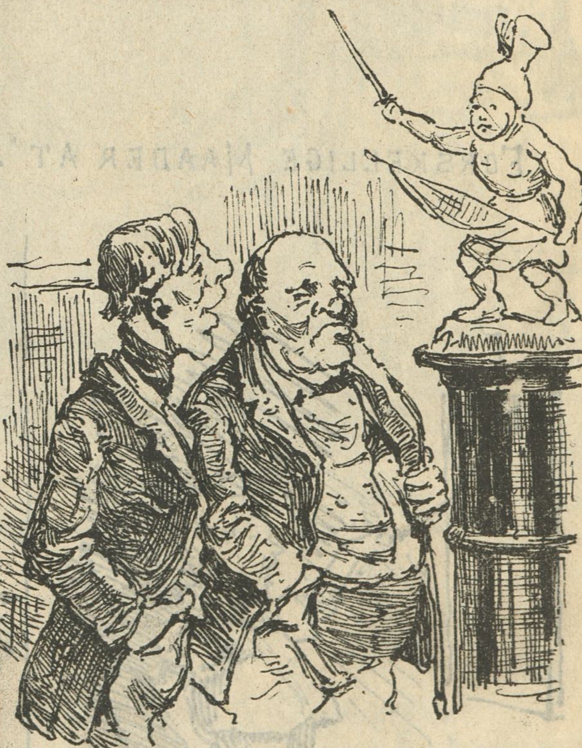
— Hör, Kudsk, kan De sige mig den nemmeste Vej til Toldboden?
— Værs'go'! denne Vej.

— Nu er der snart ikke Plads til at skrive mere paa Tavlen, Hansen.
— Det gör ikke noget, jeg skal nok huske, hvad jeg skylder.

— Uh! der er jo en Loppe i Kaffen!
— Fy, det er uappetitligt.
— Ja, og ydermere farligt, thi naar saadan en Fyr drikker saa meget sort Kaffe, bliver den jo vaagen hele Natten og bider En.

— Hvad er det for en Figur, De har paa Deres Skab, Petersen?
— Det er saamæn Jeanne d'Arc.
— Saa! – jeg troede, hun var en Kvinde.

FORSKELLIGE BRÆNDERE.

— Jeg holder nu paa, at Fidtstensbrændere er, de bedste; sikken et Blus!

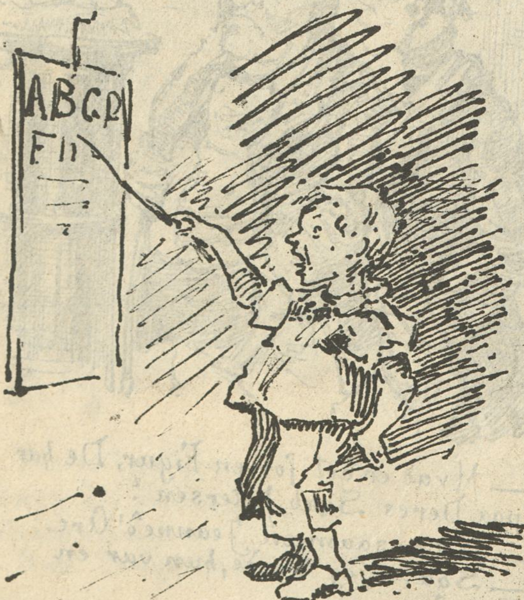

— Nej, maa jeg be' om Metalbrændere; sikken et Blus!

— Maa jeg be' om Brændevinsbrændere. Tju, sikken et Blus!

FORSKELLIGE MAADER AT "STAVE SIG IGENNEM" PAA.

VARIÉTÉTHEATRET

Freizingers Ballet

CASINO

CIRKUS LEONARD

Concert hver Aften

Aabnes anden Juledag

CORRESPONDANCE.

En Abonent. Tak for de tilsendte to Tegninger.

Blyant. De bedes at komme paa Kontoret, naar De behager, men husk imellem Kl. 11 & 1.

Jonas. Ideen er original, vi skal se, at realisere den.

Paa Livets Bane, jeg der Dig venter,
En Elskovs Stjerne paa Himlen brænder.

Tyroler Ferdinand.

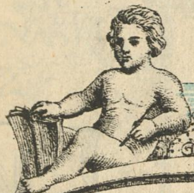
PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December
Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor,
Fiolstræde N: 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 f.m.
Fiolstræde No. 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C.Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 10de **No 6.** December 1873.

— Du skal se, nu er det allerede ude iblandt (hik.) Folk at jeg har vun- (hik.) -det det Par Skillinger ..... for alle Folk vender sig om efter mig.

— Di si'er nok, a' je' er reduçeret, men, Guêskelov, je' ka' da endnu være mine Bukser bekendt, aa behöver inte som han der aa skjule dem for Folkses Øine!.

PAA DET OLDNORDISKE MUSEUM.

— Du, det er nogle prægtige Antikviteter, man træffer her.
— Hvilke mener Du?

AFTENBEFALING.

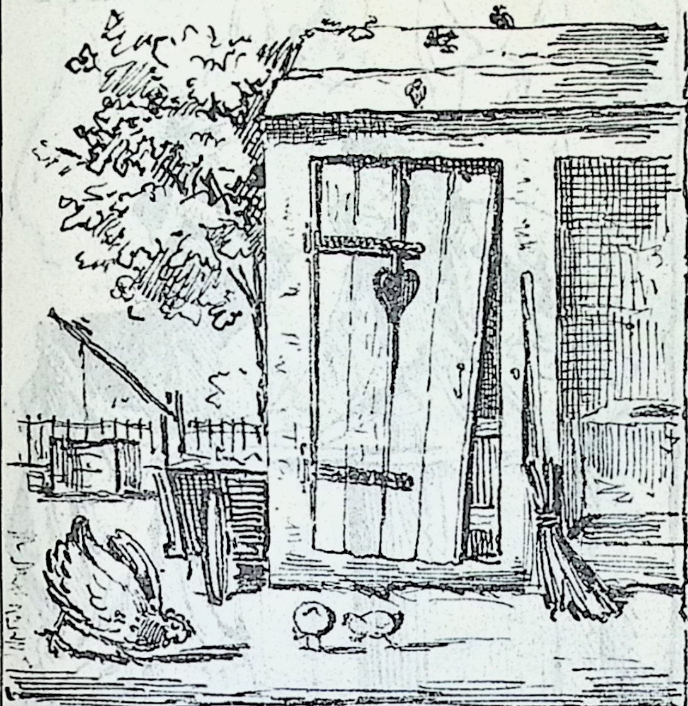
— Sofie, jeg gaar til Justitsraadinden til Theselskab; Kl: 9 dækker Du Bord til min Mand; Kl: 9¼ laver Du Frikadeller og mosede Kartofler til min Søn; Kl: 9½ henter Du min Datter fra Spillelæreren og Kl. 9¾ henter Du mig fra Justitsraadinden, for der gaar saa meget Pak paa Gaden, om Aftenen.

RETFÆRDIGGØRELSE.

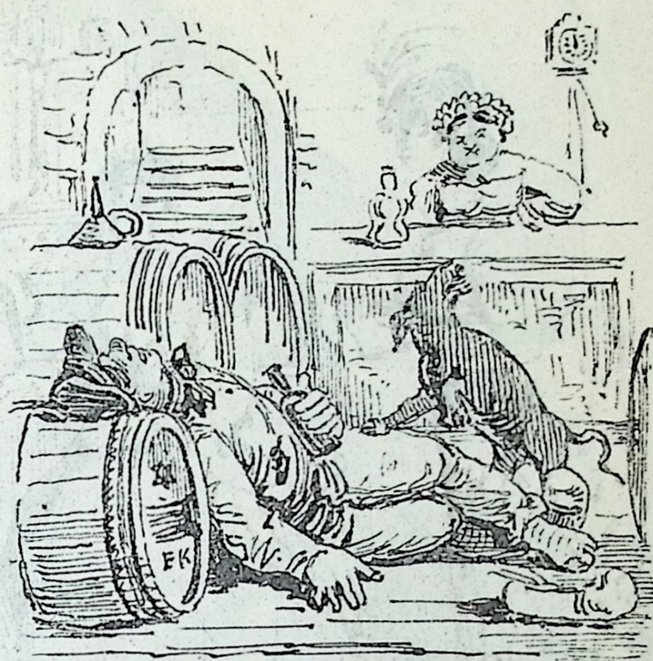

— Hvorledes kunde Du dog falde igennem til Examen? Hele Examinationen varede jo kun et Kvarter.
— Kender Du ikke det gamle Ordsprog: "En Nar kan i et Kvarter spörge om mere end et Dygtigt Menneske kan besvare i en hel Uge."

NY MAADE AT LÆSE KLASSIKKERE.

O, hvilken Kval og Fryd,
mit Hierte splittes ad.
Wessel.

Men da var han död, hans Död
var let:
Hans Hoved' det laa paa et
Anker. Chr. Winther.

Underlige Aftenlufte,
hvorhen vinke i min Hu?
Oehlenschlæger.

Min Ven slaar starke Röd-
der.
Chr. Wilster.

TIDSBILLEDE. EMANCIPATIONENS FØLGER.

— Tør jeg spørge Fruen, hvormange Børn har Herskabet?
— Tre .... men hvorfor?
— Kunde der ikke ske en Forandring med det?

— Maa jeg bede om otte Pund Kiød.
— Saa gerne, Frøken! Af hvilken Sort ønsker De?
— Ja, det ved jeg ikke, men det skal være til Sammesteg.

— Kære Mand, Du kommer vist til at give lille Carl en Revselse – han fører saadanne rædsomme Ord i sin Mund.
— Hvad er det da for Ord?
— Tænk Dig, akkurat de samme, som Du.

TO SJÆLE, MEN IKKE EN TANKE.

— O! sikken et kiönt Menneske!
— Aah! sikken en deilig Flæskesteg!

AF EGEN ERFARING.

— Det er Uret, Hans Larsen, at I saaledes drikker Jer fuld — I er altid ilde tilpas, har ingen Lyst til at arbeide, og desuden koster det Penge.

— Ja, det kender Hans Pastoren vist saa godt fra sine Studenterdage.

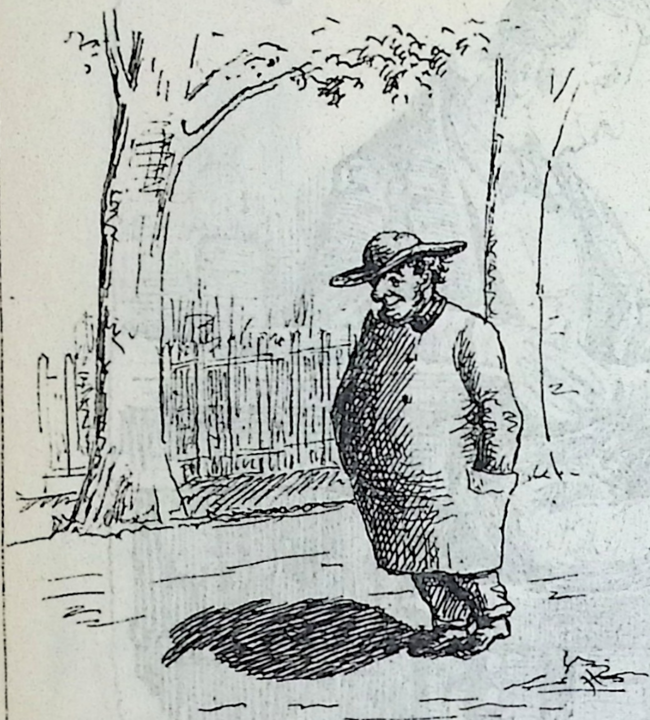
FRI OVERSÆTTELSE.

— Du, her staar en spansk Dands som hedder "Eno Joreno," hva' mon det ska' si'e?

— Den er jo ty delig nok. Det er paa Dansk Den er jo re'n!

VEDRØRENDE HATTEMAGERPROFESSIONEN.

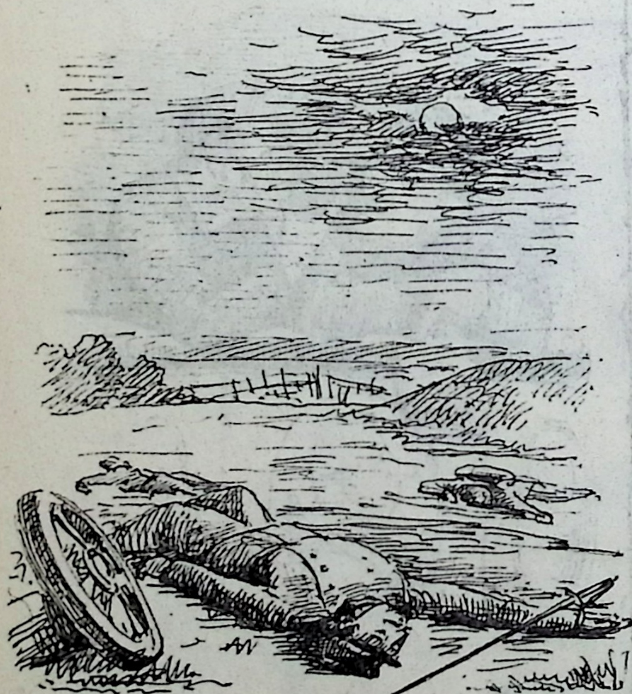

En lav Hat med bred Skygge.

En høi Hat med smal Skygge.

FORSKIELLEN MELLEM EN SKUDT SOLDAT OG EN KOKETTE.

Han er falden.

Hun vil falde.

CORRESPONDANCE.

A.S. Maa jeg takke Dem for de to, den tredie er meget gammel.

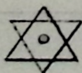
Baldur. Passer ikke til at illustreres.

H. C. Svenborg. Kan först benyttes til Nytaar.

FRA DEN OFFENTLIGE POLITIRET.

— De er tiltalt for at have overfaldet og slaaet en Mand…. har De noget at fremføre til Deres Undskyldning?
— Ja, ser De, Herr. Assessor, hvis je' inte først ha'de gi'et ham no'en, saa ha'de je' maattet ta' paa Tuden a' ham.
— Det er ingen Undskyldning.
— Jo, for staar der inte i Skriften med tydelige Ord: "det er bedre at give end at tage"!

PUNCH Udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen er for November og December
Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor,
Fiolstræde N: 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11 - 1 f.m.
Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn Trykt & Udgivet af C. Simonsen

PUNCH

Onsdagen den 17de December 1873.

— Hør, Jens Persen — det var dog en rigtig prægtig Gris, I har der — fuldkommen slagtefærdig.

— Ja, Hr. Pastor, naar vi Alle vare saa belavede paa Døden. —

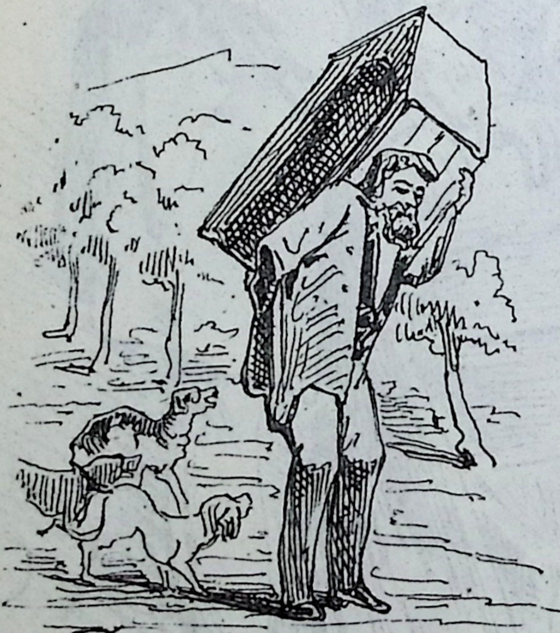
Illustrerede Talemaader.

Petersen er en Mand, som ikke har Hjærtet paa det rette Sted.

Du kan tro, hun gjorde store Øjne, da hun hørte at Mille var bleven forlovet.

Jensen gaar snart i Hundene, han kan ikke bære sin Forretning længere.

Fru Hansen er en Dame, som man ikke kan søge Omgang med — hun bagvasker alle Mennesker.

Et Borger- og Politikorps ifærd med at rykke ud for at lære Felttjenesten.

— Du, jeg har saa mange Ærgrelser, at mit pæne sorte Haar bliver aldeles hvidt... hvad skal jeg gøre ved det?

— Se at gøre det om og ærgre Dig for Fremtiden sort.

— Saa for Pokker, Søen er tillagt... og jeg, der havde tænkt at drukne mig i Dag!

— Gu', hvor er dog den „Herre", som fulgte efter Dig?

— Aah, den Dumrian har naturligvis taget mig for en — anstændig Pige!

— Vær saa artig, Fru Petersen, her er Lejen for indeværende Maaned... Men, hvordan gaar det med Øjet... har De mange Smærter i det?

— Ikke det bitterste... jeg ser bare Alting dobbelt.

— Naa, saa er her altsaa Husleje for to Maaneder!

— Kære lille Mand, jeg maa endelig have Fjer til min Hat.
— Min søde lille Due, Du er køn foruden Fjer.
— Men min Ven, en Due uden Fjer, det kan da aldrig gaa an.

Hvorledes kan Du, min Bro'er, altid stadig holde Dig en Rus?

— For jeg har en falsk Mark, en tom Flaske og en Flaske fyldt med Vand. Jeg faar Flasken fyldt med Brændevin, og naar saa Værten ikke vil tage Marken, ombytter jeg Flasken, Vandet hældes tilbage paa Tønden og jeg beholder Brændevinen.

— Søger De noget, Hr. Candidat?
— Søger! Om jeg søger! Ja, Gu' søger jeg efter noget.
— Hvad søger Hr. Candidaten efter?
— . . . Ja, det har jeg netop glemt!

Godav, Hr. Overlærer, A sku sie, at Jørgen itte ku kom i Skuel idav, for han er drovnet.

– Tør jeg spørge, er Exellencen hjemme?
– Hm.! — Nu skal jeg spørge ham om det

Hos Frisøren.

Herren. Av for Fanden, Dreng, Du brændte mit Øre!
Frisøren. Det skal Herren ikke bryde sig om, han er nylig kommen i Lære.

CASINO.

Præstegaarden paa Alperne.

— Er det sandt, at Danmark er saa lille — det siger Lærerinden.

— Ja, men nu river de jo Voldene ned, saa bliver det jo meget større. —

— Hvad Pokker skælver Du for, Du fryser da ikke i denne Hede?

— Jo, go'e Herre, ellers faar jeg Ingenting.

Meteorologisk.

— Det er dog mærkværdigt, Hr. Svigersøn, saa ofte jeg kommer ud til Dem paa Landet, trække Uvejrsskyerne sammen.

— Ja, og næppe er De traadt ind i Huset, saa bryder Tordenvejret løs.

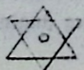
PUNCH

Udgaar hver Onsdag.

Abonnementsprisen er for November og December Maaned 48 Skilling.

Ugentlig 6 Skilling.

Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde №: 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 f. m.
Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen

PUNCH

Onsdagen den 24de **No. 8.** December 1873.

— Ved en uventet Nedkomst overraskede min Kone mig i Aften med et lille Pigebarn.

Det sidste Skud.

— Holdt, der er Vildtet!
— Jeg kender det. jeg har mange Gange havt det paa Kornet.
— Og Du har ikke dræbt det!
— Jeg skal vel vogte mig derfor, hvad skulde jeg da have at jage efter de kommende Aar.!

Amor paa Besøg.

Moderne Frisure.

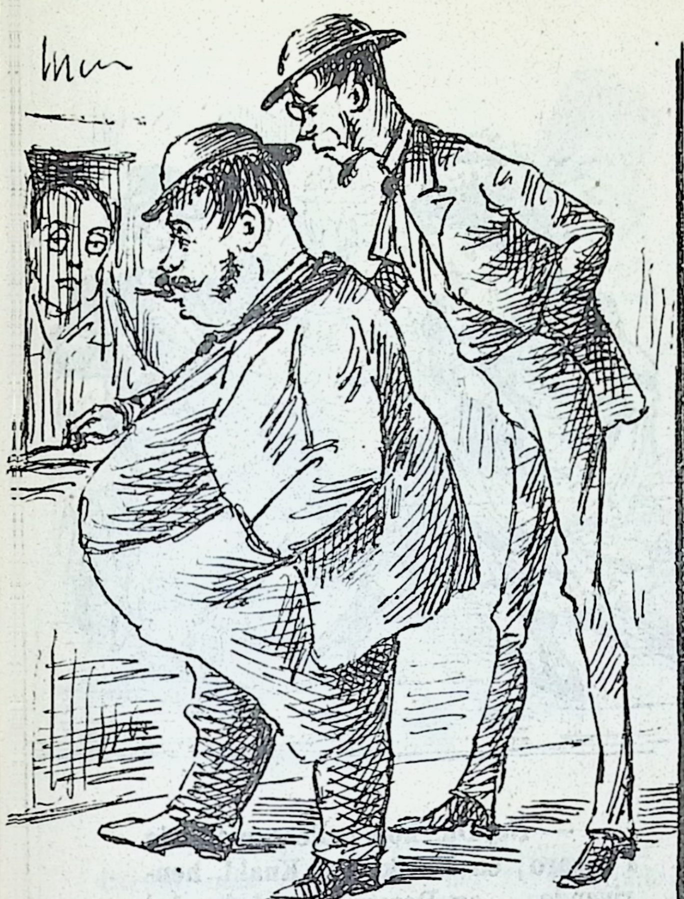
— Hvad synes Du om den Frisure?
— Kan passere for Vilde fra Sydhavsøerne.

Stærk Taage.

Den Nærsynede. Elskværdige med det Dejlige Haar, tillad, at jeg ledsager Dem til deres himmelske Bolig.

Fra Theatrets Billetkontor.

— Maatte jeg bede om $1^1/_2$ Billet til 1ste Parquet.
— Maatte jeg maaske bede om den anden tilsvarende halve Billet.

— Hvad spekulerer Du paa, Jens?
— Aa, jeg staar netop lige og tænker paa, hvem der dog kan have bundet den Stump Løitenant der til Enden af den Sabel.

Følger af et københavnsk Middagsabonnement.

Enkefru Jensen har Middagsabonnement. Saaledes ser hendes Gæster ud, naar de spise ved hendes Bord.

Saaledes ser de ud, efter at de i en Maaned har nydt „daglig to Retter kraftig, veltillavet Mad"!

1.

— Kom med i Kasino, der er Koncert, tænk: Mozart, Beethoven Wagner — henrivende.... opløftende!

2.

— Nej Du, kom hellere med mig i Figaro, en Musik med Knald, henrivende.... og Damer — opløftende!

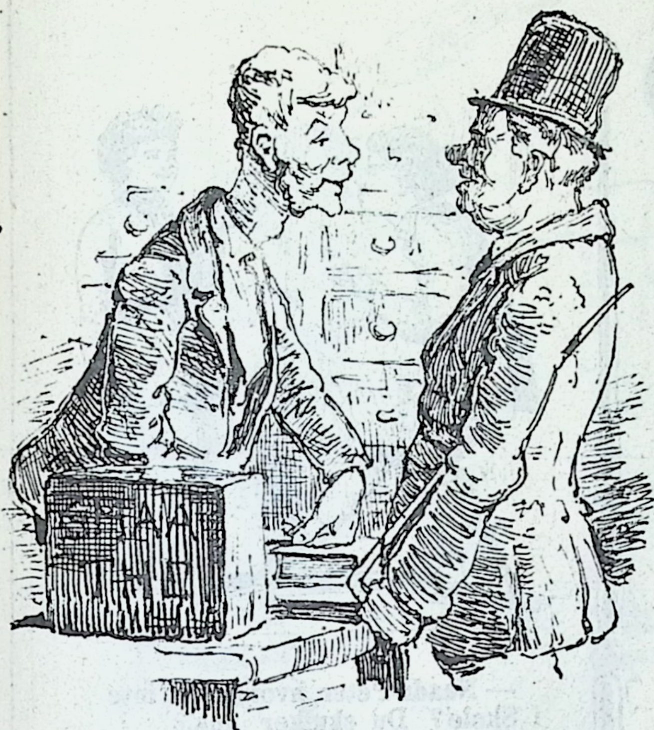

— Gud, Hr. Doktor, jeg tror min Mand han døer. Han har saa voldsomme Feberfantasier, tænk Dem, han vil prygle mig og jage mig ud af Huset.

— Men hvorfor lod De mig ikke straks kalde, jeg kunde have hjulpet ham.

Kvartet for Strygeinstrumenter.

— Goddag, De er jo Vicevært her i Stedet, maa jeg spørge: har De Husplads?
— Husplas ... med Fornøelse ... skal det være af den fine ... til Aal?
— Nej, den skal være til mig og min Kone.

— Fagre Lise, Du er den yndigste Rosenknop i Danas Have.
— Ne' fy, Hr. Jensen, nu bliver De ve' Gu' ekvivok.

— Da De bestandig staar og taler sammen i Geledet under Exercitsen, ser jeg mig nødsaget til fremtidig at sætte Dem hver paa sin Fløi.
— Aah nei, Hr. Løitnant, det vilde være en stor Synd.
— Hvorfor det?
— Jo, Hr. Løitnant for han har Brændevinen og jeg har Smørrebrødet!

— Det var da en Satans stor Hat, Du har faaet Peter.
— Jamen Mester har jo sæl sagt, at jeg immer blev mere og mere tykho'det, og saa syn's je', a' je' ska' ha' en til og vokse i!

— Gratulerer, Petersen, jeg hører at Du er nylig bleven gift, gid jeg var i dit Sted.

— Tak, Sørensen, maa jeg gratulere Dig igjen, jeg hører, at Du er bleven Enkemand, gid jeg var i dit Sted.

— Naada Peter, hvofo æ du inte i Skole? Du skulker nok?

— Næ, Krissian, je ska passe den Lillæ mens Mo'er vasker, men Du skulker nok, hvofo æ Du inte i Skole?

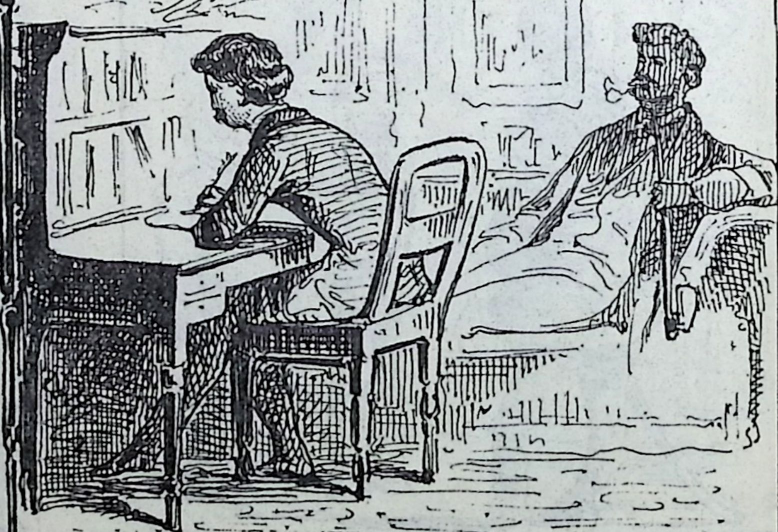
— Fordi mine Sko æ hos Skomaren!

— Opvarter, man bliver jo opædt i dette Hôtel af Væggetøj.

— Tror det gjerne. Værten er netop stolt deraf, da han er bleven offentligt rost for sine Praktexemplarer.

Sjælden Høflighed.

— Undskyld mig et Øjeblik, Petersen, til jeg har fuldendt det sidste Kapitel af min Roman. Sæt Dig imidlertid ned og tænd en Pibe.

— Tak.

— Jeg skal straks være færdig . . . tænd Dig en Pibe.

— Det har jeg allerede gjort.

— Godt, saa tænd Dig en til!

CIRKUS LEONARD.

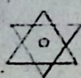
Forestilling 2den Juledag.

— Ønsker Mama et Ben at gnave?
— Jeg synes, Mutter har været gnaven hele Dagen.
— Kom inte med Spydigheder, Fatter, ellers skal jeg gnave Dig.

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December:
Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor,
Fiolstræde № 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 f.m.
Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

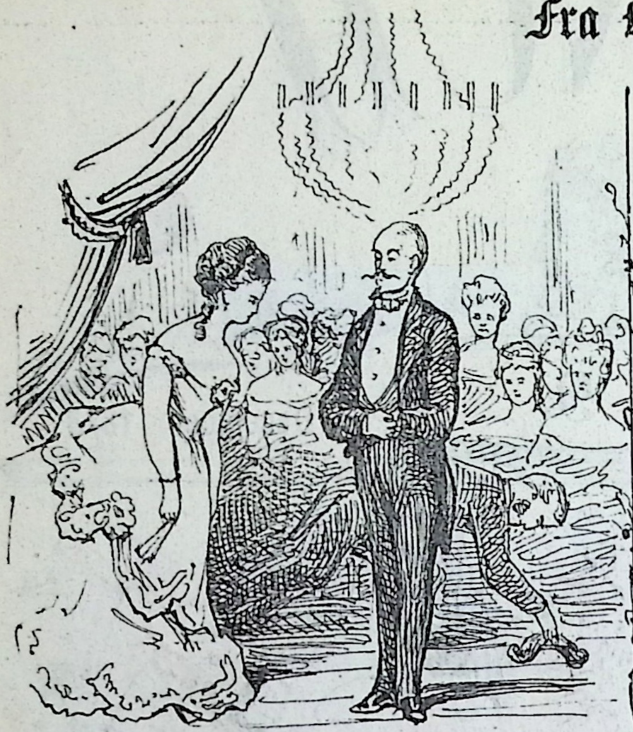
PUNCH

Onsdagen den 31te No. 9. December 1873.

ET MARERIDT.

Fra Ballet.

— Tak, jeg er engageret.

— Hvor det var rart, De kom, her var nylig en fæl, gammel En, som vilde danse med mig.

Fra en Velgørenheds Bazar.

— En Cigar, min Herre?
— Tak, jeg røger ikke. —
— Aa jo, naar jeg bider Spidsen af for Dem.

— Hvor meget koster Bouketen?
— Bouketen koster 1 Rdlr., og at hæfte den paa Frakken er 4 Rdlr.

— Du maa tro mig, lille Lise, naar jeg siger Dig, at mit Hjerte brænder for Dig.

— Det tror jeg nok, for der er et gammelt Ordsprog, som siger, at gammelt og tørt Træ brænder straks.

— Nej, nej, ikke Spor af Følelse i Spillet!... kan De ikke spille med Følelse, hva?

— Jeg vidste ikke, jeg skulde ha'e Følelse, ellers ha'de jeg bedet Fa'er om Penge dertil.

Sikkreste Maade at blive Nytaarsgratulanter kvit.

— Men, Petersen, hvordan vil De komme ind, naar De har glemt Gadedørsnøglen?

— Gør ingenting, Vægteren har Nøglen.

— Ja, men hvordan faar De fat i ham.

— Jeg banker paa Tagrenden med Nøglen.

Sammenstød paa Jernbanen.

Tak!! min Kone!

Skrækkelig lemlæstet.

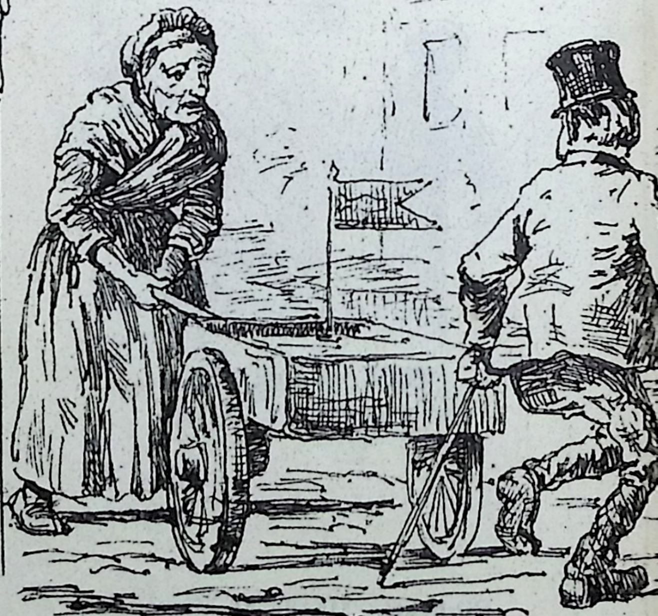
— Aha.....

Overfald paa Gaden.

Nyt Aftenblad, en Skilling.
Aftenposten, en Skilling,

Heldigt sluppet.

— Tag Dem iagt for Hesten, for Vognen gør Ingenting.

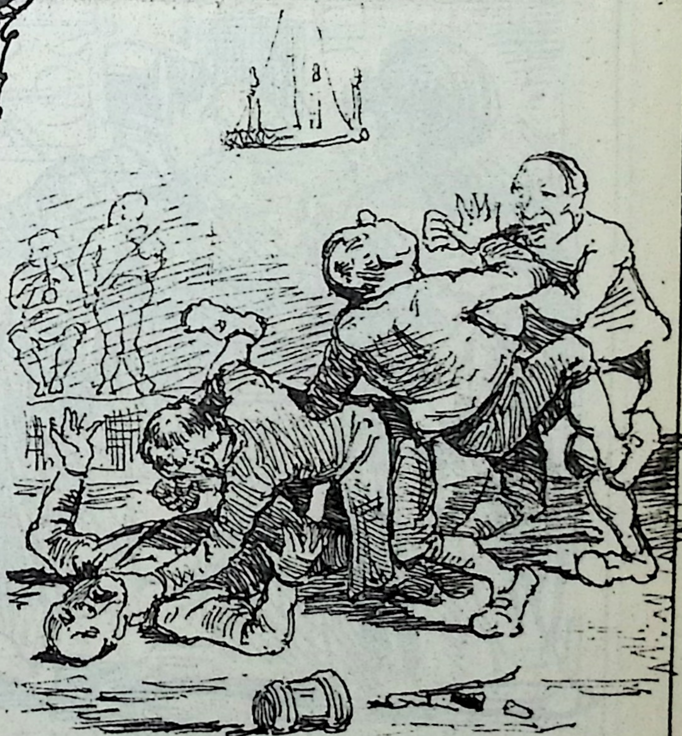
Nationalbank.

Arbejderbank.

Privatbank.

Landmandsbank.

— Naa, saa Du er fra Jylland, nej jeg vil ingen Karle ha'e fra Jylland, den sidste Karl jeg havde, var ogsaa fra Jylland, han døde i min Tjeneste, og da hans Familie var meget fattig, maatte jeg bekoste hans Begravelse af min egen Lomme.

— Aa, Herren kan være rolig i den Retning; jæ skal skaffe Bevis for, at ingen af mine forrige Husbonder har havt den Bekostning med mig.

— Er det Herren i Huset, jeg har den Ære...

— Jo, for min Kone døde for tre Uger siden.

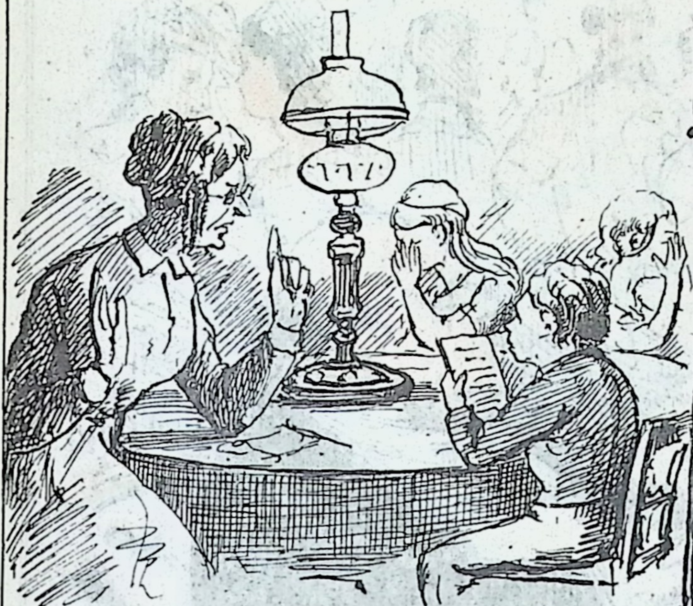
— Hvad staar Du og kigger efter, Ane? Bestil noget!

— Jo, jeg skal sige Fruen, at Jøden som fik Lov at klippe mit Haar af for en Rigsdaler, sa'e, at det skulde bruges til fine Damer, og Fruen har bestemt faaet noget af det til Krøller.

— Jæ ka' sgu' begribe møjet, men at saadan en Kanon inte vejer mere end 7 Pd., det kan jæ inte faa ind i mit Hoved.

Fin Dannelse.

Eduard (læser højt) . . . og da iførte Ridderen sig sin Pantsersærk. — Tanten. Men Eduard dog — Du er uanstændig — se, hvor dine Søstre blues. — Du skal læse: „og Ridderen iførte sig sin Pantserchemise."

Tværs over Gaden.

Udveksling af Honnørs til Tegn paa gensidig Agtelse.

Et Par Nyforlovede.

— Elskede Adolf — Du bliver vaad.
— Elskede Angelica — Jeg gaar i Ilden for Dig!

Et Ægtepar i Middelalderen.

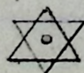

Christian! Jeg bliver vaad!
Malle! Jeg har Gigt!

— Tænk Dem, Frøken, jeg har tabt min Appetit.
— Blot intet fattigt Menneske maa finde den.

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for November og December
Maaned 48 Skilling.
Ugentlig 6 Skilling.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor,
Fiolstræde No 23 i Stuen.

Bladets-Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 f.m.
Fiolstræde No 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 7de 2de Aargang. Januar 1874.

Bag Coulisserne.

— Hr. Forfatter, er De ikke saa venlig for Sommertiden at skrive et Stykke, hvori vi kan optræde i et mere let Coustume . . . for dette her kvæles man i!

— Gudskelov, nu kommer snart Casinomaskeraderne.

— Ja des'værre!

— Des'værre? Hvad har Du at udsætte paa Casinomaskeraderne?

— Ingenting, min Ven, jeg har forlængesiden sat Alt, hvad jeg ejer, ud.

— Om Forladelse, Hr. Möller, De husker nok, at de er forfalden imorgen.

— Tak, Moses, det har jeg destoværre været saalænge; ellers var jeg vist ikke kommet i Deres Klöer.

En Valplads Morgenen efter et Slag.

Esaias gör Forretninger mod 83%.
Abraham gör Forretninger aldeles gratis.

Billardspil.

Kramboleret Caroline og forlöbet i Hjörnehullet.

Kortspil.

Jeg har faaet fem Klör paa Haanden, saa faar Du to Öjne ud.

— Vil De röge?
— Tak!
— Værsaagod her er Svovlstikker!

— Sig mig Du, hvorfor gaar Lassen med Flor om Hatten? Bærer han Sorg?
— Næ, han gör sku ej!
— Hvorfor har han da Flor om Hatten?
— For at holde den sammen!

Fölger af Kvindens Emancipation.

— Tillader De, Fröken!
— Nej Tak, jeg holder ikke af „Barnemad".

Fölger af Kvindens Emancipation.

— Hvorfor löber De saa stærkt, lille Herre? Vær uden Frygt, jeg skal beskytte Dem.

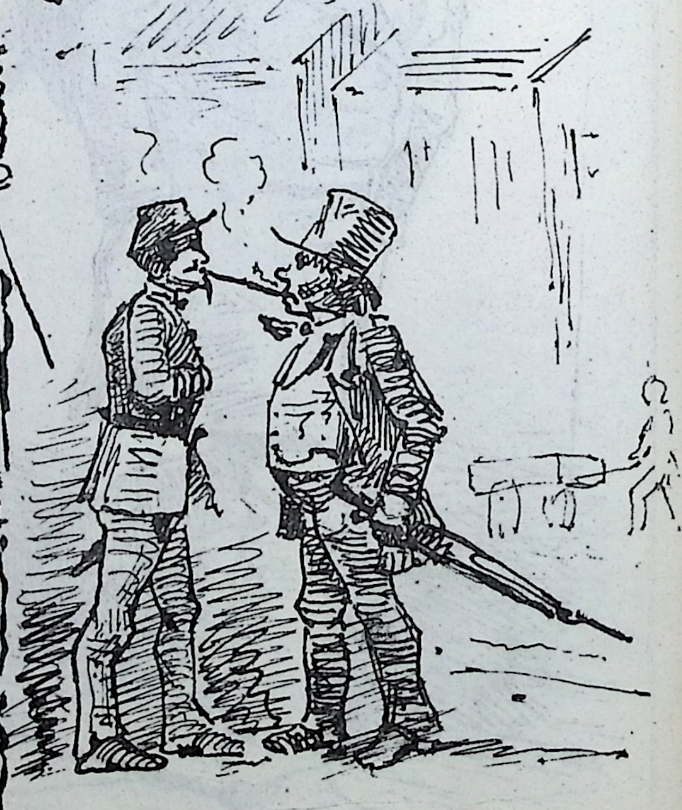
Krigsbilleder.

En Officersoppasser.

Forpostfægtningen.

Kavalleriindhug.

Infanteriet giver Ild.

CASINO.

Nytaarsaften.

Forskellige Anskuelser.

— Jeg holder mest af at bo paa Kvisten, der kunde man maaske være saa heldig at faa Besög af en Engel fra Himlen.

— Nej Tak, min Ven, jeg holder mest af at bo i en Stue, der kan man maaske faa Besög af en Engel fra Gaden.

— Det er dog mærkværdig saalænge det varer inden den Blomst springer ud. Ja, engang maa den jo springe ud.

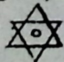
— Ja, hvis den ikke foretrækker at gaa ud.

Af Soldaterlivet.

— **For Pokker, Levin, er De ikke rigtig i Papirerne, hvorledes staar De idag?**
— **I 93½, Hr. Lejtenant!**

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. Ugentlig 6 β.
Abonnement modtages paa Blades Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen.
og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Blades Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 14de 2de Aargang. Januar 1874.

Fra Casinomaskeraden.

— Venter De Nogen, smukke Maske?

— Ja, det forstaar sig.

— Hvem?

— Herre Gud — hvor kan jeg vide det i Forvejen.

Sömandsliv.

— Ja, ikke sandt, Petter, saadan et Livfuld Hug det gör godt, hva'? He, he!
— Aa, Petter, Du maa jo skamme Dig.
— Hva Fa'n rager det mig, hva der foregaar paa min Bag!

Paa Udkig.

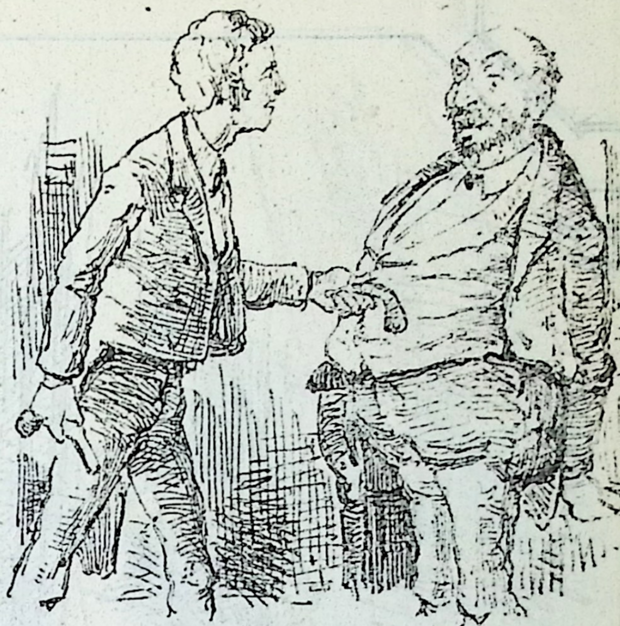

— Du, Sören, hva er hun for en Sejler?
— Ka' Du da inte se paa den Rigning, at det er en Kaper.

— En Koffardimand, der forfölges af en Orlogsmand. — Stiv Kuling.

— De skylder mig Satisfaction, min Herre!
— Hvad mener De?
— Jeg vil slaas med Dem!
— Gud fri og bevare mig fra at blive Barnemorder.

— Liv og Död, min Herre; den Ene bliver paa Pladsen.
— Ja, men det er s'gu et ulige Parti, De ser, jeg er meget tykkere end De, og fölgelig frembyder jeg en större Skive.
— Ah, det kommer vi vel nok ud af. Vi trækker blot 2 Kridtstreger ned af Dem, og den Kugle, som gaar udenfor Stregen, gælder ikke.

— Nu har Spekhökeren igen lagt paa Smörret.
— Fy, den Gris, og saa vil han, at man skal spise det.

— Hör, Petersen, nu maa De betale eller flytte.
— Gud bevares, Madsen, hvor De er slem, De skulde heller se at göre Deres Værelse i Orden, Dören kan hverken lukkes op eller i, og det endskjöndt De selv er Snedker.
— Aa, det skal vi snart ændre, jeg kan bare skruppe den lidt a'.
— Ja, Gud velsigne Dem, Madsen, skrup bare a' jo för jo hellere.

— Jeg giver 3 Daler om Maaneden i Løn.
— Hvormeget giver saa Herren?

— Min Herre, at træde ind hos en Dame uden at banke paa Dören, det er skammeligt — Skade, at De ikke kom noget tidligere og havde set mig in natura.

— Den kan jeg ikke! Det Dyr der löber har vist gode Födder, bestiller intet og bli'er dog Dag for Dag magrere! Jeg lever slet, bestiller egentlig heller ikke no'et og bli'er Dag for Dag federe.
— Ja ser Du, Chrisjan, det er ogsaa en Vindhund, men Du er en Svinhund!

— Jæ vil gjerne ha'e assureret
— Ja, nu lukke vi, De maa komme igen imorgen
— Ded var Fanens, og jæ skal brænnen a' i Nat

— Maren, a ha vunnet 3000 i Lattariet, ve Do som a, skal vi giftes sammen! Hvad ve Do!
— Git engang!
— Aa, Do ve it?
— Git om!
— Maren, Do ve!
— Ded var Pokker, Jens, saa Do li'e ku træffe ded!

— Hans, Du er dog et Svin, törrer Du Gaflerne af med dit Lommetörklæde?
— Det gör sku ikke Noget, for det har været tilsmudsket iforveien.

— Naa, har Du allerede spist?
— Ja.
— Og hvad var det?
— En Agerhöne.
— Hvor mange var der med?
— To.
— Hvem var det?
— Jeg og Agerhönen.

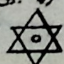
— Hvorfor har Nr. 84 saadanne store Stövler?
— Fordi jeg har saadanne store Födder.

Imellem dobbelt Ild.

Fra Casinomaskeraden.

— Han skal blot give Aftensmad, saa er jeg Deres igen.

PUNCH Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. Ugentlig 6 β.
Abonnement modtages paa Blades Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen. og paa Trykkeriet, Østergada № 26, Stuen over Gaarden.

Blades Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

Onsdagen den 21de 2de Aargang. Januar 1874.

Fra Carnevalet.

— Maa jeg have den Fornöjelse at danse med Dem, thi De har aldeles beruset mig. —
-- Naa-da! Tror De, jeg vil danse med en fuld Mand.

— Hvad mener Du, Petersen, at Du har fortjent for Din Dovenskab?
— Aa, Hr. Lehrer, je' forlanger slet Ingenting.

— Deres Exellentse, jeg beder tjenstligst om at maatte blive forflyttet tilbage til min gamle Garnison, Aalborg. — Det er af Sundhedshensyn.
— Men, min kære Ritmester, vi har jo her i Byen den sundeste Luft.
— Paa Luften har jeg intet at udsætte, Deres Exellentse, men jeg er nu engang vant til den Aquavit, man faar i Aalborg!

— Prægtig Plads . . . mellem Roser og Torne.
— Meget rigtig, min Herre, dette er en Rosenbusk: der Rosen, her Tornene og imellem begge Rosenstokken!

— Er der passeret noget Nyt, Skildvagt?
— Nej, slet ikke noget, Hr. Lieutenant; véd maaske Hr. Lieutenanten noget Nyt?

— Nej, Hr. Petersen — De maa ved Gud ikke sige Fröken til mine Smaapiger, saa gamle Börn har jeg endnu ikke. De ere begge Skolebörn og ere næsten Tvillinger, paa nogle faa Aar nær.

— Her er Noget for mig! — Kan jeg ikke blive hjulpen her, bliver jeg det aldrig.

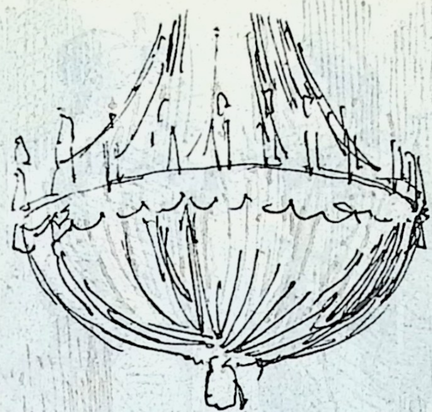
— Aa — Hr. Vært — jeg er pludselig kommet i Forlegenhed — laan mig i en Fart Nöglen og en gammel Avis.
— Pyt — en Avis! Papir! —. Naa — det er natyrligvis en af disse Storborgere — Papir!

— Du er et Afskum, som ikke sætter den mindste Pris paa det fredelige, lykkelige Hjem, som jeg har skabt Dig!

— Moder er syg og keder sig, vi göre derfor vort Bedste for at opmuntre hende.

— Gud, Sophie, Du har jo faaet en gal Herre.

— Hvor har De dog været henne, Jokumsen?
— Jeg har saamæn været henne og drikke en Flaske Sherry —
— En hel Flaske Sherry, dog vel ikke alene?
— Nej bevares, jeg drak Toddyer ovenpaa.

— Du, Petersen, har mange morsomme Indfald,
— Ja, det har Du Ret i, forleden faldt han ind af et stort Vindue paa Östergade.

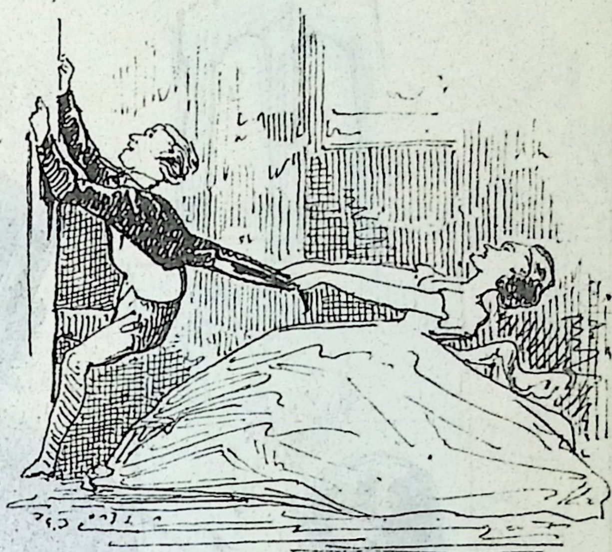
— De skal have 10 Rd., Hr Poulsen.
— Ja Tak, Fröken, men De skal ikke blotte Dem for min Skyld.

— Söde Engel, tal ikke om Giftermaal . . . men jeg vil blive Dig tro og kun elske Dig.
— Mig var det kærere, at De giftede mig og lod være med at elske mig.

— Hr. Direktör, De maa endelig give mig en anden Rolle; min Læge har forbudt mig længere at spille Elsker, det angriber mig altfor meget.

Bortförelsen.

Korrespondance.

Gudmundson: „Punch" er et underholdende Salonblad, Deres os tilsendte Bidrag kunne derfor ikke optages.

S. Det Tilsendte er benyttet; kom snart igen.

A. Deres muntre Fortælling vil blive illustreret og benyttet.

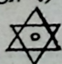
Bidrag kunne sendes enten til Expeditionskontoret, Fiolstræde Nr. 23, eller til Trykkeriet, Östergade Nr. 26, Stuen over Gaarden.

— Hvor Djævlen har Du faaet den magelöse Model fra? — Det er jo en fuldstændig Murillo.

— Gorilla — det kan han selv være.

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. Ugentlig 6 β.
Abonnement modtages paa Blades Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Blades Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

No. 4

Onsdagen den 28de 2de Aargang. Januar 1874.

Fra Gaden.

— Giv mig en Skilling, jeg er saa sulten.
— Hvad fejler dit Öje, min Dreng?
— Ingenting, men Moder siger, jeg skal gaa med Törklæde paa, for det virker bedre paa. Folk.
— Men hvad er det, jeg synes at Du röger!
— Nej, det er bare Cigaren.

Köbenhavnsk Studenterliv.

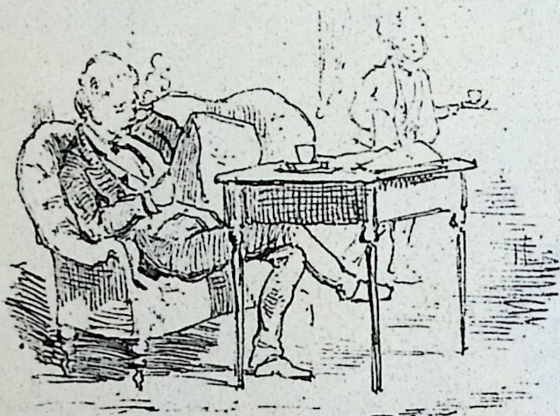
Brev fra Student Svendsen til hans Onkel i Jylland.

Köbenhavn den 25de Januar 1874.

Du, kære Onkel, der lever paa din ensomme, stille Gaard derovre i Jylland, kan neppe forestille Dig, hvilket travlt og bevæget Liv vi Studenter före her i København.

Dog — for at bringe Dig au fait, som vi sprogkyndige Folk sige, skal jeg i al Korthed give Dig et Udkast af mit daglige Liv herovre.

Tiden hver Formiddag fra 9—11 tilbringer jeg

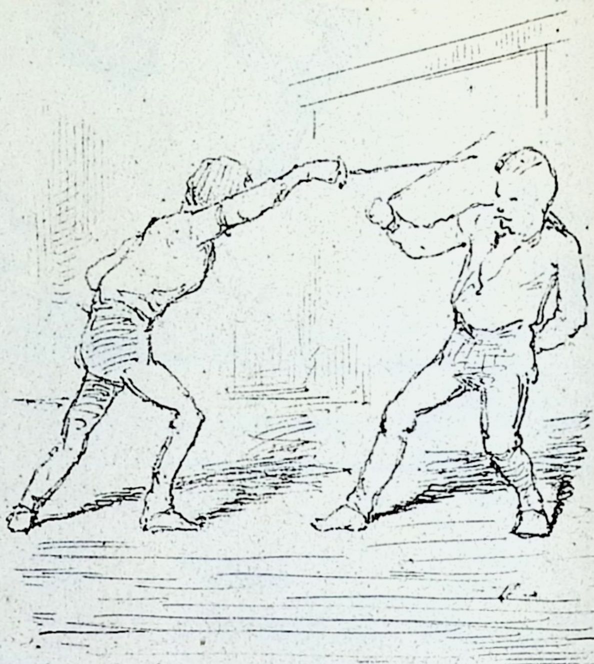
fordybet i mine Studier.

Fra Kl. 12—2 er jeg i Almindelighed paa

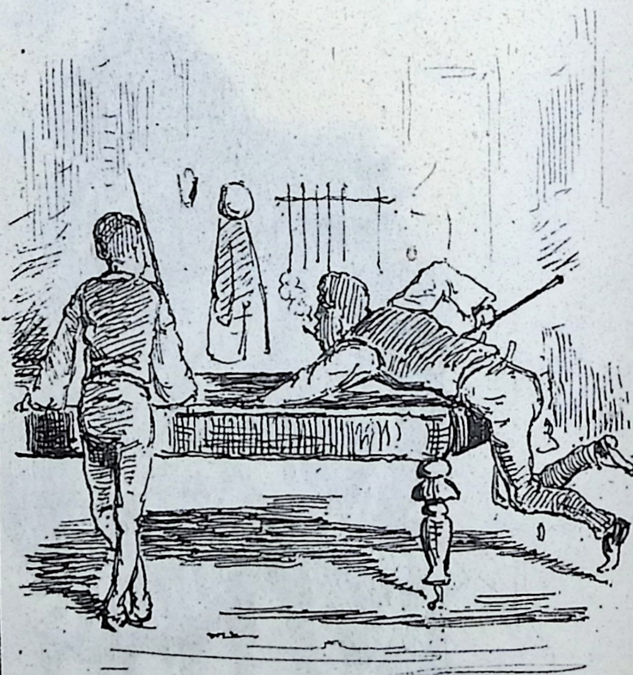
Forelæsninger ... hvilket er aldeles nödvendigt för enhver ung Student, der vil göre sin Lykke.

Efter Forelæsningerne spiser jeg til Middag og styrker mig derpaa ved en forfriskende

Motion. —

Fra 4—6 Eftermiddag er jeg hos min Manuducteur, der paa det Omhyggeligste leder

mig frem paa Kundskabens trange Bane.

Efter at have nydt et frugalt Aftensmaaltid tager jeg atter fat paa mine Studier, En Ven af mig, en ung Mediciner, og saa jeg læser sammen i Aftentimerne. Det er navnlig

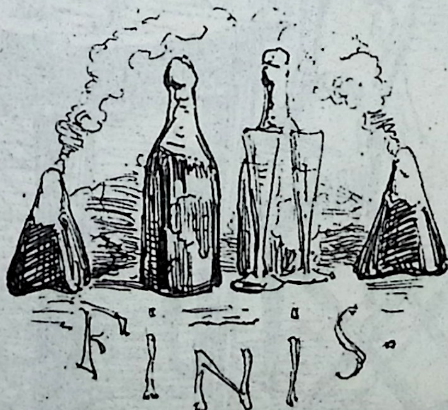

den menneskelige Benbygning, der i denne Tid er Genstand for vore ivrige og grundige Studier — Studier, der ofte vare til langt ud paa Natten.

Farvel, kære Onkel, mere næste Gang.

Din hengivne Neveu
Ole Svendsen.

I Beværtningen.

Værten: De glemmer vist at betale Snapsen og Øllet.
Gæsten: Nej, jeg bad jo om De vilde skænke mig en Snaps og et Glas Øl, og hvad man faar skænket, plejer man jo ikke at betale.

Bekendtgörelse.

Idet jeg herved takker alle dem, som i Gennemgaaende har aflagt mig deres Visit, ligesom jeg ogsaa bringer min hjerteligste Tak til alle mine „faste Kunder," tillader jeg mig herved at bekendtgöre, at jeg nu har nedlagt hele min Forretning.

Ærb.

Peder Madsens Gang.

— Kan Du ikke skaffe mig en god Opvarterplads, men endelig ikke paa Gammelmönt.
— Hvorfor ikke ligesaa godt der som ethvert andet Sted?
— Nej, for igaar hörte jeg en Herre sige, at Folk vilde faa megen Kval med at udregne de ny Penge i gammel Mönt.

Fra paalidelig Kilde kunne vi meddele, at Tælleren i Banken, som nylig blev anholdt, er meget indesluttet.

— Du, Petersen, det er virkeligt et ophöjet Syn at sé disse kæmpemæssige Volde saaledes forsvinde.
— Ophöjet! Jeg synes tværtimod, at det er meget nedbrydende.

— Den er noget tynd med Isen i Aar, Du.
— Tynd, ti bare stille, det er det bare Vand.

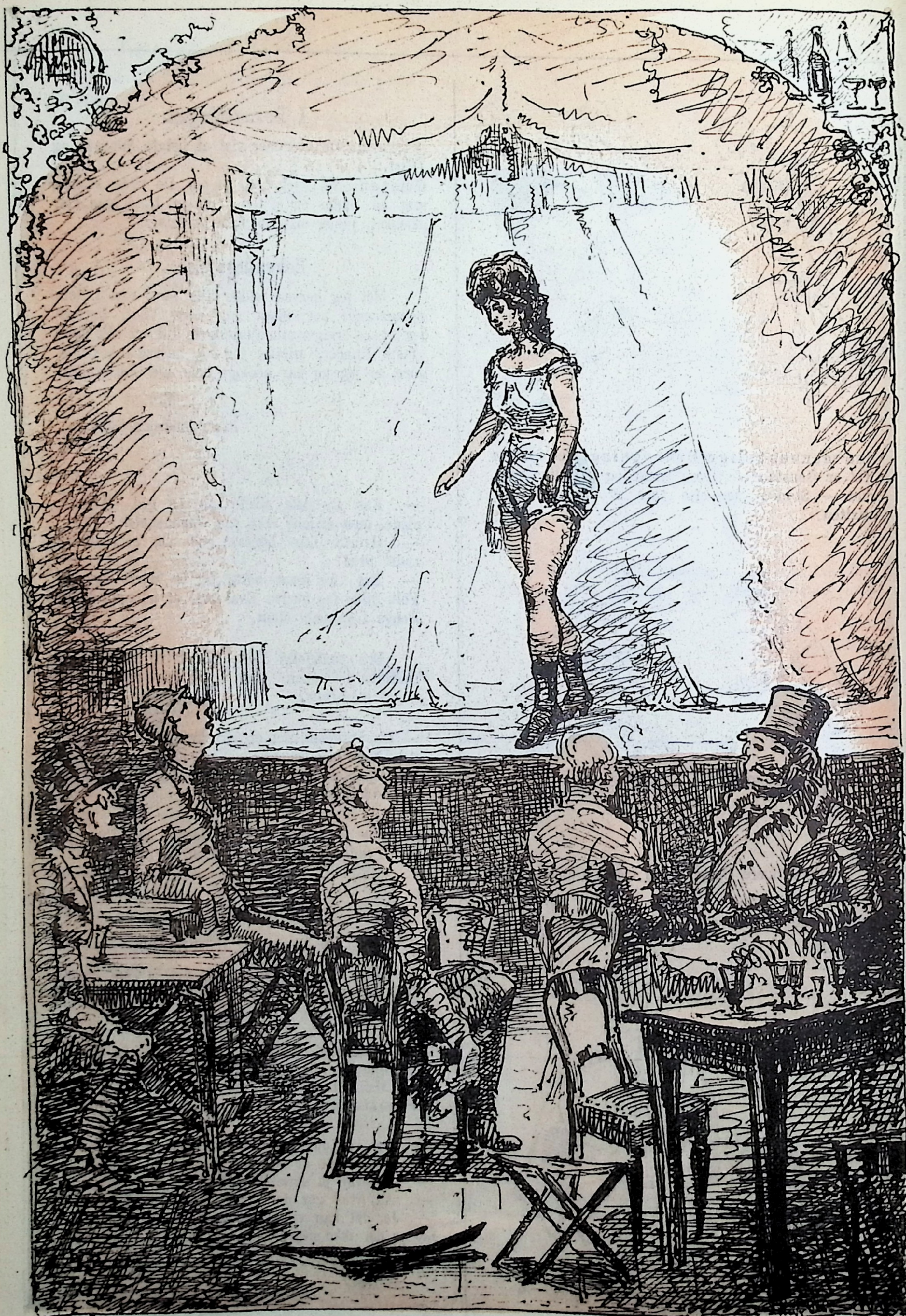
Et aparte Forlangende.

— Hör, jeg vilde gerne ha'e fire Stykker Smörrebröd og en Snaps, men maa det ikke „staa" til paa Lördag.

I Hamborg optræder i disse Dage en Mand, som fremviser dresserede Rotter. Det er en lykkelig Mand, han tjener Penge hver Gang han gaar til Rotterne.

— Det var en dejlig Maskeradetur, jeg fik revet begge Sköderne af min ny Frakke.
— Det var jo skrækkeligt!
— Aa, hvad gör det, Frakken var min Ejendom.
— Ja, det kan være meget godt, men Ejendomme er der ikke meget ved, naar man ikke har Sköderne.

Fra det glade Köbenhavn.

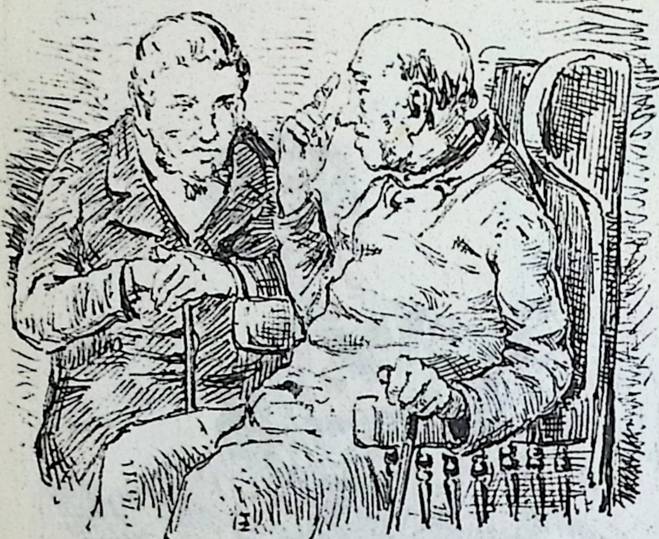

Dumme Peter, kan Du modstaa Elskovs Lyst!

En Nutids-Tjenestepige.

— Jeg er vant til at have fri én Aften om Ugen, da jeg abonnerer paa det kongelige Theater.

— Hvorledes befinder De Dem?
— Jo Tak! men det Værste er min Hukommelse, den er bleven saa svag, at hvad jeg siger i det ene Öjeblik, kan jeg ikke huske i det næste.
— Saa! — Aa, vil De ikke göre mig den Tjeneste at laane mig 100 Rd.

— Du kan tro, N. N. tjener mange Penge paa sin selvlavede Kaffe, — Tværtimod, min Ven, han skriver netop hver Dag i Avisen, at han har stærk Kaffetilsætning.

— Hr. Politiinspecteur, til Slutning skal jeg tillade mig at bemærke, at efter et grundigt Studium af Akterne er jeg kommen til det Resultat, at Gerningsmanden maa være en M u s i k e r.
— Hvorledes — der forekommer jo ingen saadan i Undersögelsen.
— Jo, det hedder jo udtrykkeligt, at Saaret er tilföjet med et I n s t r u m e n t.

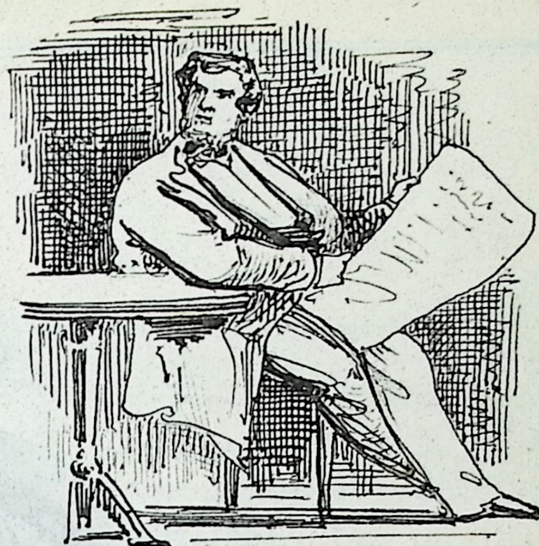

— Maa jeg tale med Deres Onkel.
— Kan ikke lade sig göre, Hr. Doctor.
— Hvorledes? han er dog ikke g a a e t u d, det har jeg dog forbudt ham.
— Nej, tværtimod, Hr. Doctor, han er g a a e t i n d — — — til den evige Hvile.

(To Herrer tavs gesticulerende til en Tunghör).

— De behöver ikke at skrige saa höjt, jeg kan godt höre, hvad De siger.

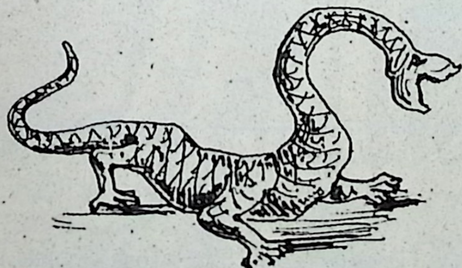

— Stakkels Maskerader, hvad skal der blive af Eder! Alt der er nu forlorent: Haar, Tænder, Diamanter, Dragter, Fornöjelser. Der var endnu kun Brama-Livs-Elixir, som var ægte — og nu staar der i Avisen, at den kun maa sælges paa Apothekerne!

Theater, Kunst og Musik.

Casinos nyeste en Acts Stykke, «Fem Francs», har just ikke noget dybere Gehalt, men det opfylder sin Bestemmelse som Farce: at more Publikum, i Særdeleshed da det spilles meget godt.

Hr. Balduin Dahls Promenade-Concerter ere stadig godt besögte, hvilket de ogsaa fortjene; kun Skade, at de gives saa sjeldent.

Korrespondance.

A. H. Kan ikke benyttes. Skulde De fremtidig ville sende os noget, spar ikke, som De denne Gang har gjort, paa Humeuret.

Til flere Abonnenter. For den Rene er Alting rent. En smudsig Fantasi kan lægge noget Urent endog ind i den smukkeste Tegning.

Vildt söges.

— Har De noget Vildt paa Deres Ejendom?
— Jou, jæ har en Bogfinke hjemme i Bur.

PUNCH Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Nummer 6 β
Abonnement modtages paa Blades Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen
og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Blades Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

No. 5.

Onsdagen den 4de 2de Aargang. Februar 1874.

Kunstnercarnevalet.

— Hvad synes Du saa om denne Dragt til Kunstnercarnevalet?
— Jo, godt, men hvordan kan Du komme der? Man skal jo indskrives af en Kunstner.
— Ja, men husk paa, min Broder agerer jo paa Dyrehavsbakken hver Sommer.

Samtale mellem fire Glaspustere.

— Du Sörensen, hvad puster I paa Kastrup for Öjeblikket?
— Vi puster Flasker til Brama-Livs-Elixir.
— Og I, Frederiksen, hvad bestiller I?
— Vi puster smaa Flasker.
— Og Du, Hansen, hvad puster I paa Holmegaard?
— Vi, ja vi har egentlig ikke noget at puste, men da nu Manden har pustet saadan en stor Lögn, at vi ikke kan lave saa mange Flasker, som han forbruger, saa tror jeg, at jeg vil puste saadan en stor, voldsom stor Flaske til at gemme denne voldsomme store Lögn i, og paa Etiketten kommer da naturligvis til at staa: ægte Brama Lögn.

W. P.

For Ubemidlede.

I denne Tid averterer forskellige Handlende, at Vinterfrakker sælges til mindst 10 Rdlr. under deres Værdi. Vi kunne kun anbefale Folk at köbe paa et af bemeldte Steder en Vinterfrakke, der för Prisnedsættelsen havde en Værdi af 10 Rdlr.

Paa eget Forlag.

— Jeg synes, at Du engang havde skrevet en Fortælling, kan jeg ikke faa Lov til at læse den?
— Desværre, min Ven, jeg har forlagt den.

Dyb Sorg.

— Ja, Frue, det var virkelig meget sörgeligt, at Deres Mand saaledes skulde falde væk.
— Ja, og det ligesom Kasinomaskeraderne ere vel begyndte.

Paa Skolen.

(Lærer Johansen Invalid med et Træben.)
(Inspektören talende med en Lærer i Skolen.)
— Jeg kan ikke forstaa, Hr. Hansen, nu er Klokken 12, og Hr. Johansen er endnu ikke kommen, véd De ikke, hvad der fejler ham?
— Nej, jeg véd sandelig ikke.
(En Dreng rejser sig og rækker Fingeren i Vejret.)
— Maa jeg si'e det?
(Inspektören) — Naa, ja.
— Hans Ben er til Snedkeren.

W. P.

Paa Restaurationen.

— Opvarter, har De Hummer?
— For Öjeblikket ikke, Herre!
— Har De Aal i Gelée
— Heller ikke. (Opvarteren klör sig)
— Har De Utöj?
— Jeg véd ikke, rigtignok staar det ikke paa Spisesedlen, men jeg skal straks forhöre ude i Kökkenet, om vi har det.

W. P.

Fra Gaden.

— Gud, Mo'er Svendsen, de' er dog aasse nogle grulige Tider vi leve i, vi arbejder og arbejder og kommer dog ikke videre.
— Ja, det har De, Mo'er Nikkelaisen, Ret i, nu er min Mand dog Natmand, men Alt, hvad han kan rave og skrave sammen, er kun til at putte i Munden.

W. P.

Samtale.

— Sig mig, Kristian, af hvad Tro er Du?
— Jeg er af samme Tro som Pers Datter, jeg skylder hende en Mark, hun tror, at hun ikke faar den, og det troer jeg ogsaa.

F. A.

Af Demi-Mondelivet.

— Du, Otillie, hvad vil Du være paa Maskeraden?
— „Fisker"pige!

Jean.

Samtale.

— Sig mig, Petersen, skraar Du?
— Nej, ikke förend jeg kommer til Kongens Nytorv, saa skraar jeg ned af lille Kongensgade.

Samtale.

— I hvilken Skole gaar Du, Peter?
— I Friskole
— Hvad lærer I der?
— Alt frit.

H. C.

I Nörrebros Sporvogn.

— Conducteur, ve-Do-se-ringen.
— Nej tak, Frue, jeg kan sé paa min egen Ring.
— Jeg mener, om De vil holde ved Dosseringen.
— Naa, saadan at forstaa.

W. P.

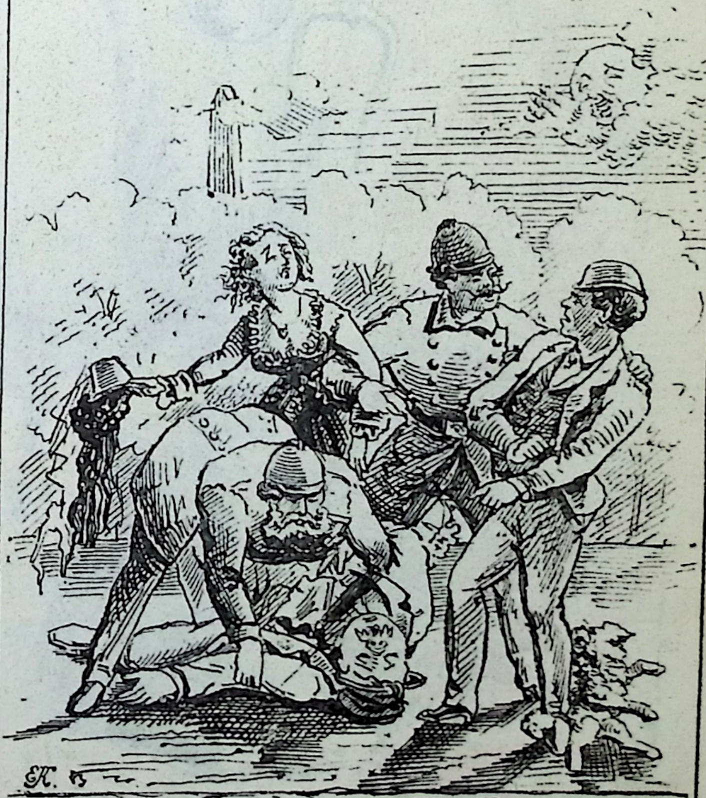
Illustration til den bekendte Vise; „Maaneskinsturen".

Intet er saa yndigt som en Maaneskinstur, En Maaneskinstur, En Maaneskinstur,

Nei, Intet er saa yndigt som en Maaneskinstur, En Maaneskinstur, Med Oss!!!

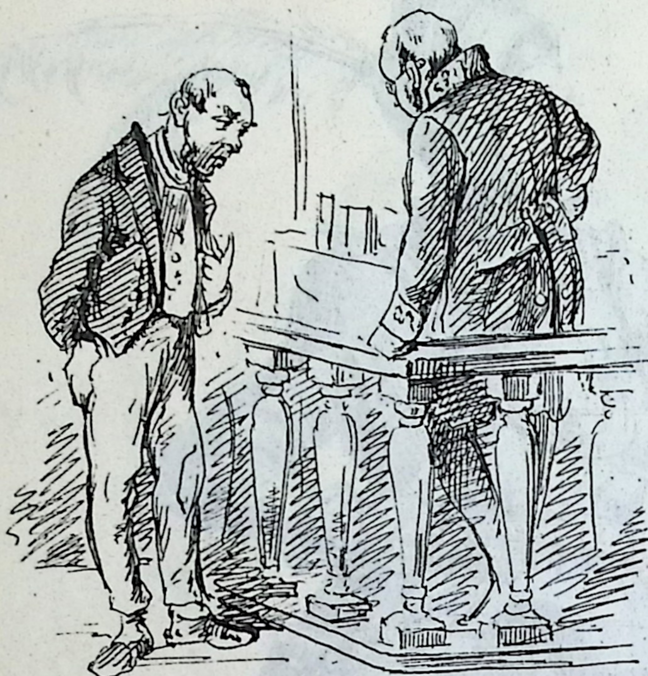

Nys flöj i
Og Folketh
Det tænkte
Og straks
Ha, Ha, H
Pas paa T
For I kan

Kongens Svar.

eums i Underverdenen.
l en Flue
s den fandt,
vvi s'gu bru'e,
em Elephant
, Ha,
!Du —
miber nu.

— Du er anklaget for Lösgængeri, hvad er Du?
— Jeg er et Fejltrin, Deres Velærværdighed.
— Hvad er det for noget Sludder?
— Nej, Deres Velbyrdighed — min Mo'er har mange Gange sagt, at jeg var hendes förste Fejltrin.

— Gud skal vide, om det er natyrligt eller om det er udstoppet.

Valg af Livsstilling.

— Hr. Petersen, maa jeg præsentere Dem min förste Sön. Forresten er min Kone og jeg uenige angaaende den Dreng. Jeg vil, at han skal være Billedhugger ligesom Thorvaldsen, og min Kone, at han skal være Digter som Öhlenschlæger. Iövrigt maa han selv vælge — det er det Samme hvad det koster — jeg kan betale.

Rebus.

Oplösning i Nr. 6.

— Jösses, Kristian, jeg troer næsten, at han smider Dig ud.
— Ja — — forresten gör det slet ingenting, for jeg vilde alligevel straks være gaaet.

Theater, Kunst og Musik.

Paa Casino Theater opföres i denne Tid «Nybyggerne i Louisianna» til Publicums udelte Bifald. Lionel Vautier, den Deporterede Mardoche, forhenværende Dyrtæmmer, og den Deporterede, forhenværende Rottejæger, ere ypperlige Figurer. Hr. Vautier forfejlede ved förste Forestilling sit Bytte, saa at Kaptajnen var tvivlraadig, om han var skudt eller ikke

Efter Tæppets Fald blev hele Personalet fremkaldt, og formedelst Scenernes Righoldighed var det os ikke muligt at fremstille noget heraf, men vi raade vore ærede Læsere til at gaa i Casino og more sig.

Correspondance.

Spidsmusen Vi fordre mere Lune til vore Læsere.

Ubenævnt. Parodien paa Adam Homo ere vi for indskrænkede til at fatte og anmode derfor om Vejledning.

W. P. Tak for det Tilsendte, det Meste er benyttet, se 2den Side, og mere vil blive benyttet med Illustrationer.

— Ja, Fröken, det er virkelig meget slemme Tider vi leve i, jeg bliver nödt til at indskrænke mig endel.

— Indskrænke Dem, men det er jo unödvendigt, jeg synes saamæn, at De er indskrænket nok iforvejen

PUNCH Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Numre 6 β.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde No 23 i Stuen.
og paa Trykkeriet, Østergade No 26, Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde No 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

No. 6.

Onsdagen den 11de 2den Aargang. Februar 1874.

Fastelavnslöjer.

— Men söde Börn, hvad gör I ved det arme Dyr.
— Vi slaar det bare ihjel.
— Ja, men hvad skal det betyde?
— Jo, Du sagde selv, at vi skulde slaa Katten af Tönden, men vi har ingen Tönde

Samtale.

— Hvorledes, jeg hörer, at Du er bleven Onkel?
— Ja, det er ganske rigtig, jeg har havt Bryllup med min Tante.

— En vis Mand (vi nævne intet Navn) agter med det Förste at holde Foredrag over det nye Möntvæsen, Kroner og Öre. Nu kommer det an paa, om bemeldte Mand kan faa Nogen til at „laane Öre" til hans Foredrag.

— Hvilken Lighed er der imellem en Færgemand og en Faktor i et Officin?
— De er begge Oversættere.

Samtale.

— Har Du været nede hos Traktör N. N. og faaet ægte Maltkaffe?
— Nej, trakterer han med ægte Maltkaffe?
— Ja, saadan skriver han i Avisen.
— Men saa malt-trakterer han jo sine Gæster.

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

København er Nordens Paris . . . . det er sagt saa ofte, at det er nærved at blive en Trivialitet.

Det kunde derfor aldrig falde os ind at fremhæve Lighederne mellem de to „Verdensstæder": Befolkningens lette, glade Sind, de utallige Forlystelsesanstalter, Paris's existerende Boulevard og Københavns Fremtids dtio etc. etc.

Vi vilde derved göre os skyldige i den samme Trivialitet, som vi bebrejder Andre.

Imidlertid — der er et eneste Lighedspunkt, som vi tror, at man til Dato ikke har lagt Mærke til, og som vi derfor et lille Öjeblik ville dvæle ved.

Omtrent hvert eneste Hus i Paris er forsynet med sin Cerberus i Form af en gammel Portner eller dito Portnerske.

København er vel ikke saa lykkelig at kunne fremvise slige Cerberus'er, men det har til Gengæld sine — Amagerkoner i Portene!

De københavnske Amagerkoner ere ikke parisiske Portnere, og de parisiske Portnere ikke københavnske Amagerkoner . . . . men alligevel, der er stor Lighed mellem disse to Fremtoninger blandt den menneskelige Race.

En stor Del af de utallige Functioner, der ex officio paahviler de parisiske Portnere, dem har Københavns Amagerkoner med en paaskönnelsesværdig Selvopoffrelse frivilligt paataget sig at udföre.

Det Fölgende vil saa tilstrækkeligt godtgöre dette, at vi uden at opholde os videre herved straks, kan gaa over til vor Fortælling.

* * *

I en af de københavnske Gader ligger der smukt, herskabeligt Sted.

I Porten til dette Sted har Mo'er Jansen eller, om Forladelse, „Madam" Jansen fra Amager opslaaet sit Stade.

Hun driver der en nærsom lille Forretning med Guleródder, Kaalho'der, Agurker. Kartofler og lignende Vegetabilier.

Madam Jansen er en særdeles net Kone . . . eller „Dame", som vi har en dunkel Anelse om, at hun i Fölge Tidens fremtrædende „honnette Ambition" foretrækker at kaldes

Hun er just ikke ung . . nogle og fyrgetyve Aar . . . og hun er just heller ikke i Familie med den „skönne Helene", men der er, som vore Brödre från hinsidan siger, noget særdeles „vackert" udbredt over hele hendes Personlighed.

Ja, naar hun sidder i Porten paa sin lille Skammel, midt i det Grönne, med den rygende Kaffekop balancerende paa de fem Fingre, der stikker frem af Halvhandskerne, og med et Stykke brunt Sukker mellem Tænderne —

da er hun ligefrem hyggelig at sé paa.

Madam Jansen er i Besiddelse af et Par skarpe, hurtige Öjne — rel et Par Argusöjne. Hvad enten hun befinder sig i hin ovenfor omtalte Situation eller hun handler og forhandler med sine Kunder — thi hun fører ofte halve Timers interessante Forhandlinger med dem om alle mulige andre Sager end Gröntsager — da skal der Intet foregaa i Gaarden eller paa Gaden, Ingen passere gennem Porten, uden at hun jo lægger Mærke til det.

Föjer man nu hertil, at hun foruden sine Argusöjne ogsaa er i Besiddelse af Videbegærlighed og Combinationstalent, saa vil man kunne forstaa, at hun er inde i alle Husbeboernes Affairer.

Det er navnlig de Logerende, der interesserer hende — muligvis fordi deres Affairer er ulige interessantere end de „faste" Beboeres.

Heldigvis boer der paa Kvisten en fem — seks Logerende, og deres Laden og Gören giver Madam Jansen fuldt op at bestille.

Hun modtager Breve til dem, sætter dem som en Slags postillon d'amour Stævnemöder, bringer dem Hilsener fra Venner og Bekendte etc.

Ja, kommer der et aldeles vildtfremmed Menneske . . . . et Menneske, der aldrig har været der för, og spörger efter en af de Logerende, da kan hun straks i Fölge sin mangeaarige Praxis se paa ham, til hvilken Kategori af den menneskelige Slægt han hörer.

Hun véd straks, at det er en Rykker, naar der i Porten aabenbarer sig

en Mand med Hatten hovmodigt paa Snur og begge Hænder i Frakkelommen . . ., en Mand, der med en studs Mine og en brösig Stemme spörger:

„Er Hr. Petersen hjemme?"

Da hun nu i Almindelighed er paa de Logerendes Parti — idetmindste ligeoverfor Rykkerne — saa svarer hun straks med det mest venlige Ansigt:

„Hr. Petersen, ne', han er ve' Gu inte hjemme . . . . han gik ud for fem Minutter siden og kommer ikke hjem för i Aften sent!"

Kommer der derimod

en af Haabets röde Engle, det vil sige et Pengepostbud, da er hun straks færdig til at raabe til ham:

„Værs'go', gaa De kun op — Hr. Nikkelaisen er hjemme!"

Eller:

„Det er kedeligt, Hr. Nikkelaisen er nylig gaaet ud, men i Eftermiddag Klokken tre træffer De ham ganske bestemt hjemme."

(Fortsættes.)

Snarraadighed.

(En Stimmel Mennesker ved Rundetaarn.)

— Træng ikke paa, Skoma'er, Du kommer dog ikke frem.
— Hvad er der paa Færde?
— En Mand har styrtet sig ned fra Taarnet.
— Plads, der kommer én til!

— Frökenen er en Ynder af Achilles?
— Gud, min Herre, hvor kan De falde paa at spörge, om jeg holder af at kildes?

— Har Du tændt Lampetten, Peter?
— Jeg har jo ingen Lys ha't, Herre.
— Jeg spörger ikke, om Du har lys Hat eller mörk Hat, jeg spörger om Du har tændt Lampetten.

— Kære Stine, giv dog ikke de smaa Kyllinger saa megen Havre! Det er ödselt og ufornuftigt, lad dem bare patte deres Moder, det er meget sundere!

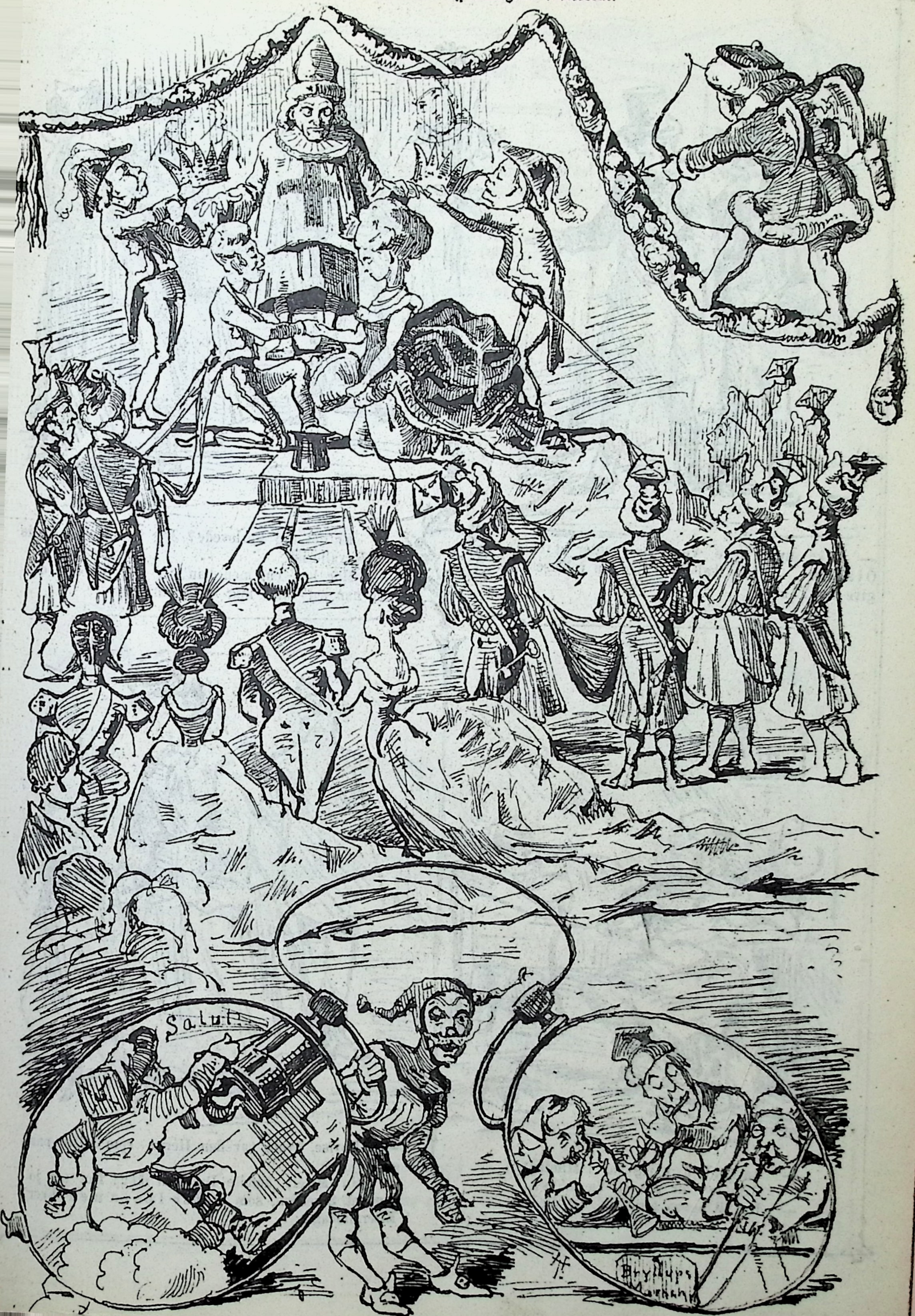

— De er da ikke saa god, naar De skal spytte —
— Nej, paa ingen Maade, jeg er skam ikke saa fin, jeg kan godt nöjes med Gulvet.

— Hvilken dejlig Kvinde — jeg vilde give meget til at hun var min!
— Nu vel, jeg giver Dig hende — hun er Dig vel undt!

Bryllupsceremonien i St. Petersborg,

illustreret efter „Berlingske"s Referat.

— Ikke sandt, kære Ven, Du venter et lille Öjeblik . . . . jeg skal bare her op i Huset og give en Time.

— Er det din Forlovede? Jeg troede, Du havde en Kavallerist.
— Har ha't en, men han var mig for dyr, derfor har jeg valgt mig en Infanterist.

— Aa Gud, bare jeg var i Himlen!
— Bare je' var paa et Værtshus!
— Du vil ogsaa altid ha' det Bedste!

— Lovise, hvem var den Herre, som hilste paa os?
— Gu' Mo'er, kendte Du ham ikke! Det var jo Student Sörensen, som Peter læser med hver Eftermiddag!

Theater, Kunst og Musik.

Hr. Balduin Dahl giver endnu kun én Promenade-Concert, hvilket tjener til Underretning for alle promenerende Musikyndere.

Casino opförer i denne Tid et nyt Stykke: „Violinspilleren," Operette af Offenbach. Componistens Navn er godt og Stykket bliver godt udført, men dog maa vi tilstaa, at det ikke Alt er Guld, der glimrer.

— Kender Frökenen Hakon Jarl?
— Just ikke personligt, men hans Fa'er kommer hver Dag til min Onkel.

— Peter, efter det Portrait at dömme, er din Onkel frygtelig grim.
— Naa ja — saa skulde Du bare sé min Tante — — hun er værre!

Correspondance.

J. S. Tak for det Tilsendte.

P. Deres Bidrag vil blive benyttet i næste Numer.

Oplösning paa Rebus i Nr. 5:

En Sort, der ikke ejer en Hvid.

De politiske Skolelærere.

Vil Du nu skruppe hjem, og det en to tre,
Og læse med os i vor ABC,
Thi nu er vi ked af din vante Skik,
At præke om Oplysning og Politik,
Imedens Du Intet os gider lære,
Thi Ingen af os vil Kandestöber være.

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Numre 6 β
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 18de 2den Aargang. Februar 1874.

Paa Carnevalet

— Maa jeg udbede mig Deres Haand, henrivende Maske.
— Ja — men det maa være en Hemmelighed indtil Paaske — for saa skal jeg confirmeres.

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Fortsat.)

Paa den Tid vor Fortælling begynder, boede der paa et af Kvistværelserne Hr. Sören Jensen .... en ung Mand fra Jydernes Land, der var herovre for at læse til den „store" Præliminairexamen.

Madam Jansen interesserede sig specielt for Hr. Sören Jensen .... men ak, Hr. Sören Jensen gengældte ikke ganske hendes Tilböjlighed.

Det var i det Hele taget gennemgaaende, at Kvistbeboerne ikke satte den rette Pris paa Madam Jansens Interesse for dem.

En Prophet er sjelden agtet i sit eget Fædreland ..... en Amagerkone endnu sjeldnere i sin egen Port!

Madam Jansen maatte sande det .... for al hendes Interesse for de Logerende höstede hun kun skæve Blikke, mutte Ord, Mistænksombed og Utak.

Det var ogsaa yderst ubehageligt for de unge Mennesker paa Kvisten at passere gennem Madam Jansens Skærsild, naar de efter en „animeret" Frokost eller en „bedre" Middag vendte hjem

med glödende Kinder, funklende Öjne og svajende Bén.

Saa vidste Madam Jansen „det" — det vil for det förste sige hele Huset og dernæst hele Gaden.

Eller hvor ubehageligt var det ikke, naar en af de unge Mænd en Dag saa sig i „den sörgelige Nödvendighed" at maatte deponere en Frakke eller et Par Benklæder og en Vest hos „Onkel", og han da ved at passere gennem Porten skulde indvie Madam Jansen i denne finantsielle Operation!

Hr. Sören Jensen havde ingen af disse Grunde til at være ked af Madam Jansen, thi han gik aldrig til „bedre" Frokoster og han havde end ikke det fjerneste Bekendtskab til „Onkel".

Derimod var der en anden Grund, hvorfor han fölte sig generet af Madam Jansens Interesse for ham.

Han havde en dyb Hemmelighed at bære paa .... en Hemmelighed, der traadte frem under Form af en — hemmelig Forlovelse!

Paa et Bal havde han i Vinter sét hende, den yndige Fröken Bertha Hansen, Datter af Viktualiehandler Hansen paa Nörrebro.

Han kunde med Cæsar sige: „Veni, vidi, vici" .... jeg kom, saa og sejrede.

Han inklinerede for Fröken Bertha, han dansede med hende og inden Ballets Slutning var de forlovede ... hemmeligt forlovede.

Ja, det maatte være hemmeligt af to Grunde.

For det Förste havde den gamle Sören Jensen ved Afskeden paa det Strængeste forbudt sin Sön at forlove sig, inden han havde taget sin Examen.

Og for det Andet havde Fröken Berthas Fader endnu strængere advaret hende mod nogensinde at forlove sig med et Menneske, der ikke havde taget en „Examen".

Derfor sled Sören Jensen daglig flere Procenter paa sin Hjerne for at kunne tage den „store" Præliminairexamen .... og derfor maatte deres Forbindelse indtil videre være hemmelig.

Ligesom imidlertid Blomsten for at trives og udvikles daglig maa kunne glæde sig ved Solen, saaledes maa Kærlighedens zarte Blomst hyppig „bade sig" i det Solskin, der udstraaler fra den elskede Genstands Nærværelse.

Derfor kunde Fröken Bertha og Hr. Sören Jensen ikke föle sig tilfredsstillede ved at slikke den Smule Solskin, der udstraalede fra deres tilfældige Möder i Selskabslivet.

Nej, der maatte mere til ... de fandt paa at sætte hinanden Stævnemöder.

Disse turde de imidlertid af Frygt for at möde Venner og Bekendte ikke afholde paa Gaden eller lignende offenlige Steder ... nej, de maatte ty hjem til Hr. Sören Jensens „grönne Kvist".

Vi ile med at give vore Læserinder den Forsikring, at deres Sammenkomster fandt Sted under Beskyttelse af den mest blufærdige af alle mulige blufærdige Gudinder.

(Fortsættes.)

— Ingen Nyheder — daarlige Blade, som kun opvarte med Vrövl.
— Det er ingen Aarsag, for De holder jo Bladet omvendt, Petersen.
— Hva' vedkommer de' Dig, Dreng. Tror Du, at jeg læser Blade som Du og dine Lige, saa tror Du rigt'nok fejl — Jeg er Svend, sér Du, og er din Overordnede, sér Du, og har af den Grund en Del fremfor Dig.

— Karen, de siger, at Vejen til Himmerige er smal, hvorledes skal han der kunne komme derind?

Uheld i Held.

— Undskyld, min Herre, jeg har læst i Avisen, at De har vundet i Lotteriet, og jeg kommer derfor nu for at dele med Dem.

Da stirred Katten slugen
Og ret med megen Harm;
Thor greb den under Bugen
Med stærke Kæmpe Arm;
Hel voldsomt da den snöfted,
Men Thor stod rolig tryg,
Alt som han mer den löfted,
Den kroged op sin Ryg.

Oehlenschläger.

Gögleriet i Utgard

eller Bismark-Thor's Brydekamp med Catholicismen Midgardsorm.

1.

Efter Fastelavnsgildet föler Hr. Lang
Til en styrkende Hvile særlig Trang.

2.

Men Lejet er usundt og frygtelig haardt,
Det mærker Hr. Lang og drager bort.

3.

Nu slaar Klokken 4: Ih, du kære Vorherre,
Naar Mo'er det mærker, den bli'er værre!

4.

Er Nögl'hullet stjaalet, jo, Fa'en skal tro,
De ta'r nutildags Alt de han faa!

5.

Hr. Lang er ikke mer helt fuld endda,
Thi Stövlerne ta'r han paa Trappen a'!

6.

Og sagte han lusker ind og pænt og net
Han lægger hver Ting paa den rette Plet.

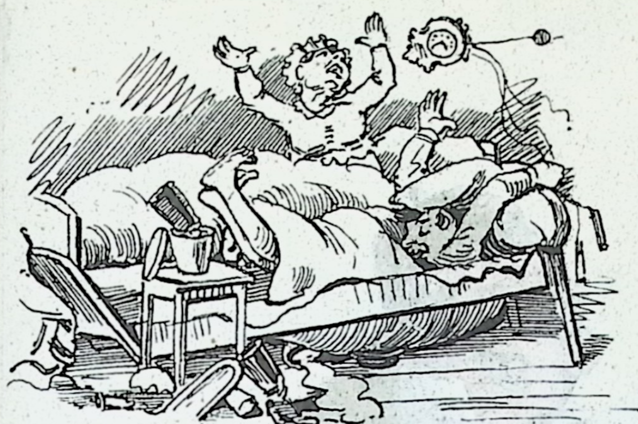
7.

Og frejdig Hr. Lang i sit eget Hus
Udsover den Ufred bringende Rus.

8.

Naa, Fatter, löft din dovne Krop,
For Klokken er mange, hör, staa endlig op!

9.

De dvaske Lemmer han rækker og strækker,
Han forsvinder i Dybet — Sengen knækker!

10.

Men Jösses! — Du river jo Alting omkul!
Nej, se blot din Hat — Du var rigt'nok fuld.

11.

Iaftes. — Dit Töj sér læsterlig ud,
Du skulde ved Gud ha' ordentlig knut

12.

Hr. Lang staar sluköret og önsker stil:
Alt Solderi „ad Hel . . . . til!"

Correspondance.

Krukke-Niels. Deres Krukke med Vittigheder er gaaet saa længe til Vands, at Indholdet er bleven noget vandet. Imidlertid vil muligvis Nr. 1 ved Lejlighed blive benyttet.

a. — f. — Beskedenhed er en Ynglings skönneste Dyd! De har behaget selv at kalde Deres Indsendte for „Vittigheder," men vi ere ikke ubeskedne nok, til at turde byde Publikum dem.

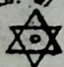
Flere Indsendere uden Mærke. Kan ikke benyttes.

Vor Tids Mennesker lide i en meget betydelig, for ikke at sige betænkelig Grad af Munddiarrhé — de skal tale og atter tale. Enhver mulig og umulig Lejlighed — lige fra en lille privat Födselsdagsfest til en alvorlig Sags Behandling i Rigsdagen — benytter man til at prostituere sig — nej producere sig paa Talens slappe Linie. Det er formodenlig for at skaffe det nödvendige Aflöb for denne omsiggribende Mundiarrhé at nogle herværende Herrer er traadt sammen og har dannet en „Diskussions-Klub." I Betragtning af det philantropiske Öjemed kan vi ikke andet end anbefale den paa det Bedste til „ærede Samtidige," og vi skal muligvis ved Lejlighed levere nogle Billeder fra den.

— En Statist stiller sig der paa Kassen — Naa, bliver det snart til noget — kan jeg saa faa den paa Kassen, som jeg har forlangt!

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Numre 6 β.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen.
og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11–1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

Onsdagen den 25de 2den Aargang. Februar 1874.

— Men hvad er det, jeg synes, at Tegnelæreren kysser Emilie?
— Gud, Mand dog, véd Du endnu ikke det: — Emilie har jo dog saa tidt gentaget, at for at bedömme hendes Tegning, maa Lærerens Öje have akkurat samme Standpunkt som hendes. — Du tror ogsaa altid noget slemt.

En bekendt Folkethingsmand, har lært Noget af sin Söster; hun har en höj're Dannelsesanstalt; men nu siger han, at han vil indrette en venstre Dannelsesanstalt.

— Jeg har længe gaaet efter Dem, jeg synes, De meget nöje betragter alle Hökerkældere.
— Ja, jeg skal sige Dem, jeg har lovet min Kone at köbe et Par Ænder til imorgen, det er Söndag, men det er mig ikke muligt at opdrive nogle.
— Köb De nogle Blade, saa skal jeg svare for, De faaer „Ænder" nok for lang Tid.

Ny Maade at bedömme Literaturen paa.

— Hvorfor Fanden köber De Aftenposten, jeg synes, at Aftenbladet er bedre?
— Ja, men Aftenposten er större.

————— Naa, Jensen, er De saa snart færdig med min Contrabas.

—————: Jo, Musikdirektör Lund, jeg er lige bleven færdig med den, De maa undskylde; det har varet saa længe; men vil De nu være saa god at pröve den, saa haaber jeg, De bliver fornöjet med den.

————— Men hvad Pokker er det, der saadan rasler inden i den?

————— Saa, nu har jeg Gud döde mig glemt min Limpotte inden i den.

(le petit)

Som De véd

er „Punch" et billigt, morsomt, smukt, kunstnerisk illustreret Ugeblad med mange vittige Texter, det bedste i sit Slags, der endnu er udkommen, trykt paa godt Papir med tydelige, læselige Typer, passende for store og smaa Öjne. — Saa anbefales det herved til det ærede Publikums velvillige Erindring.

Derfor væk

med alle andre Blade og abonner paa dette dejlige Blad, som byder sine Abonnenter saa interessant Underholdning.

NB. Da vi allerede nu skal opgive vort Papirforbrug for hele Aaret paa Fabriken, saa bedes det ærede Publikum at melde sig snarest muligt. Ny tiltrædende Abonnenter faar alt det Udkomne af den Roman, som ikke staar i Bladet. Abonnement bedes tegnet (ikke Stedet ved Kirken) men Östergade Nr. 26 og Fiolstræde Nr. 23, Stedet ved Siden af det andet Sted. Ved Opgivelse som Abonnement behöver vi ikke Vedkommendes Alder eller hvormange Börn eller om nogle af dem er dövstumme, — kun kort og godt Navn og Bopæl. —

OBS. Da alle Papirsfabrikker i hele Verden ikke kan producere saa meget Papir, som vi forbruger til dette saa meget udbredte Blad, bedes de, som har en lille Smule tilovers, at laane os det kun til at trykke engang paa.

(le petit)

Bekendtgørelse fra Övrigheden.

Foranlediget ved de daglig forefaldende, omsiggribende Slagsmaal og Optöjer, tilholdes herved alle Slagsbrödre om, at de fra Dags Dato præsenterer sig for Menneskeheden med en Halmvisk hængende ved det venstre Öre. Denne Halmvisk skal tjene til at constatere deres irritable Stemning og tillige advare pæne Folk, der ikke er Yndere af Carambolage, om at de holder sig dem 3 Skridt fra Livet.

Overtrædelse af dette Tilhold straffes med Böder, der erlægges i — Öre.

(le petit.)

— Du Sörensen, nu er de' sku daarlig med de gamle Tivoli!
— Saa?
— Har Du inte læst det sidste nye?
— Naa, va' nyt da?
— Har Du inte hört vi inte mere faar Pjerrot at sé, Du kan tænke dig til de har min Salighed solgt Pantominetheatret til en Spekhöker og han skal natyrligvis ha' Udsalg og Boutik der.
— Næ pokker heller da.
— Jo, men de maa jeg rigtignok sie, lad ham aasse vallundere hvor meict han vil med sinne Skinker, saa stikker han sku inte gamle Volkersen.

(le petit.)

Hvorledes Skomager Peter læser Placaten.

— Skomager Peter, hvor var Du henne i Söndags?
— Je' var ude paa Bollevarden aa sé Præsten, som laver Badutspring.
— Æ du dosig, Peter, de æ jo ingen Præst.
— Saa æ de' inte de', da ka' Du sé paa Placaterne, der staar tydelig aa læse: Hr. Pastor og Andre laver Trampolinspring aa saa'en noget. Men va de Andre er for naane, de' ved jeg ikke aa hvorfor der ikke staaer deres Navne, er vel for de' at de er saadan naane fine, der inte vel være der' Navne bekendte.

(le petit.)

— Du kan ikke tænke Dig, Agnes, hvor jeg er ked af, at jeg ikke kan finde en passende Dragt til Carnevalet.
— Jeg havde saamæn ikke meget Besvær med min Dragt.
— Hvorledes, Du faldt over en Idé?
— Ja netop, en Dag oppe paa Torvaldsens Museum.
— Gud, Agnes, dog, Du vil da vel aldrig efterligne Torvaldsens Figurer!
— Nej, forstaa mig ret, det var paa et Maleri i hans Værelse, jeg saa en italiensk Bondepige.

(le petit.)

Til Evropas Souverainer.

Motto: Decorerer Du min Jöde, saa decorerer jeg din Jöde.*)

Der maa være en Orden i Alt, selv med Hensyn til Ordener, og det er næppe ganske i sin Orden, at en Kammerjunker, der er i Knaphulsnöd og bliver sendt til en Durchlautighed med Forespörgsel om, hvorledes de sidste Strazbourger have behaget den durchlautige Mave, bliver decoreret med Ordenen „pour le merite militaire." — Eller at en Hofjunkers Taffelmeriter blive paaskönnede med et Brillantbesat Guldkors for „borgerlige Dyder."

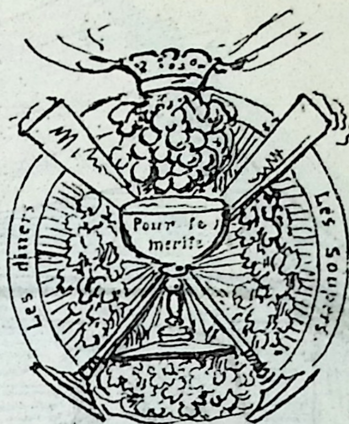
Der maa ske en Forandring. „Punch" har i al Beskedenhed gjort Tegning til fölgende 2 Ordener, for hvilke der er en overordentlig rig Lejlighed til Anvendelse:

Lykönsknings-Orden,

hvis Indehavere kaldes: Riddere af den krumme Haand.

Gildeparée-Ordenen,

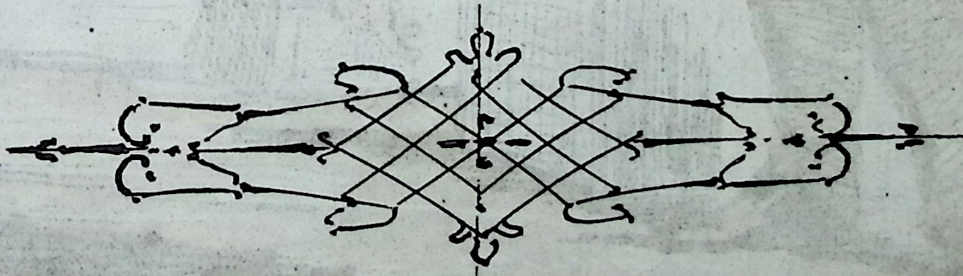

som til daglig Brug kaldes: Forgemaks- eller Taffelriddere.

Disse Tegninger overlades vedkommende Guder til fri Afbenyttelse, dog med det udtrykkelige Forbehold, at „Punch" ikke faaer nogen Belönning bestaaende i Medaillen: pro literis et artibus, pro ingenio et arti osv. Det vilde klæde ham könt.

*) Efter Spielhagen.

Straaler Guldets fagre Gud,
Kommer Pengemanden straks herud,
straks herud!

BAROMETER.

Ak, men ved Granaters Nordlysskin
Gaar igen han ind —
hurtig ind!

Det Köbenhavn, som kommer.

1.

— Bedstefa'er! Vil Du röge en Cigar?
— Nej, Tak — jeg röger ikke.
— Det var som Pokker — da har jeg röget siden jeg var ganske lille.

2.

— Nej, sé, Amalie, det er Emma Petersen og Carl Olsen, det lader til, at de ere forlovede!
— Det er rædsomt, saadan en pjattet Unge, der endnu har Dukker og Dukketöj!

Kvindens fremtidige Adgang til borgerlige Livstillinger.

— Naa, Jfr. Madsen, har De havt en god Vagt?
— Aa, saamæn, jeg har kun bragt 3 Fulde paa Stationen og nappet en Gavtyv, der gjorde Indbrud!

— Aa, lille Conducteur, — Vil De saa være saa god at holde i Bredgade Nr. 19 paa 4de Sal.

Tag Dem iagt, der kommer en Mursvend!

Fölger af Tandværk.

Fölger af Tougværk.

Correspondance.

„Le petit." Vor Hilsen og Tak for det Tilsendte, Alt vil blive benyttet. Deres Dom om „Amagerkonen" er forhastet, eftersom hun endnu ligger i Födselsveerne.

"Adolph." Vi samstemme med Dem i, at Reactionen ikke er Engle, men finde ikke noget Interessant ved Deres Bidrag.

„Café à Porta." Det Indsendte kan ikke göres forstaaligt for Uindviede.

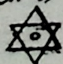
„C. S....." Tak. Et Par vil blive benyttet. Har De mere, saa :|: Kom igen, min Fugl! :|:

England og Bengalen.

Du sulter ihjel! — Indbildning, Kære —
Havde jeg Noget, jeg hjalp Dig paa Ære.

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Numre 6
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stue
og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

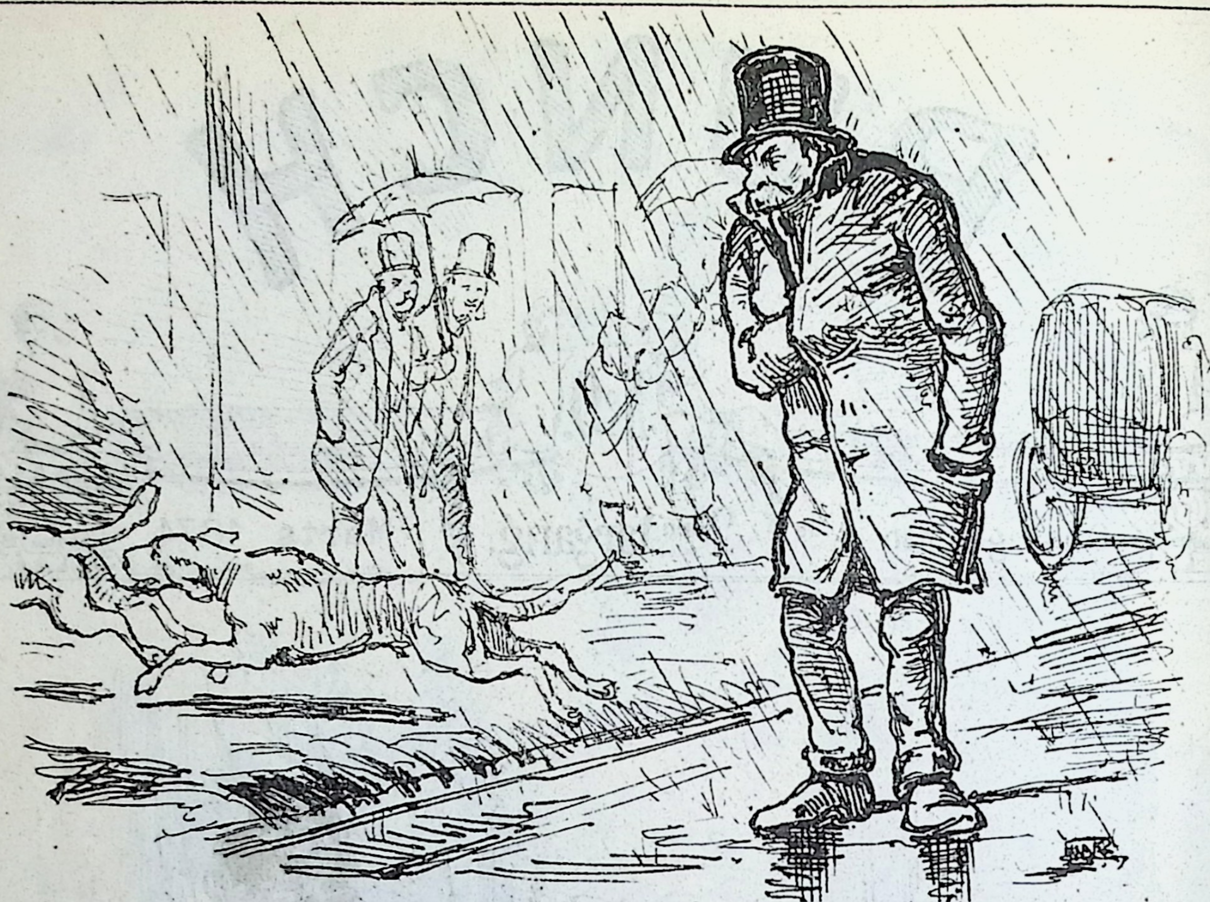
Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

Onsdagen den 4de 2den Aargang. Marts 1874.

— Hvorfor kysser Du aldrig min Söster, hun passer dog bedre i Alder end vi to?

— (kaldende paa sin Hund) Mon plaisir! mon plaisir! mon plaisir!
— Nej, staa og være Hund for sin Hund i saadan et Hundevejr, det gjorde jeg min min Salighed ikke.
— Lad ham om det, det er nu hans Fornöjelse.

Ny Forklaring af Syndefaldet.

(I Hjemmet).

— Niels, vil Du lade Æblerne være i Ro.
— Hvorfor, Mo'er?
— Jo, for de skal være til Æblegröd.

(I Skolen).

— Kan Du sige mig, Niels, hvorfor maatte Adam og Eva ikke spise af Æblet?
— Jo, for det skulde være til Æblegröd.

Krukke Niels.

— Hvem troer Du der vil blive det ny kongelige Theaters Stötter?
— Naturligvis Holberg og Oehlenschlæger, deres Stötter skal jo staa udenfor Theatret.

Som bekendt er Loven om borgerligt Ægteskab vedtaget af det preussiske Deputeretkammer. Det eneste Parti, der stemte imod Loven var — Polakkerne. Det er ikke saa underligt, der er stor Forskel paa borgerligt Ægteskab og polsk Ægteskab.

Naivt.

— Gu', Mille, hvad er det dog for et Brev, som Du er saa optaget af at skrive?
— Aa, det er et Ægteskabstilbud i „Dags-Telegrafen" for i Dag, som jeg reflekterer paa — det skulde Du ogsaa göre.
— Et Ægteskabstilbud i Avisen for i Dag — det er mærkværdigt, det har jeg aldeles oversét.
— Jo, her skal Du selv sé, Malle, her staaer: En routineret Elsker söger Engagement.

Jean.

— Jeg har tænkt at melde mig til det kongelige Theater som Sanger, men forinden vilde jeg gerne have De skulde höre min Stemme, man siger, jeg skal have saadan en morderlig dyb Bas, og den troer jeg nok de kunde have Brug for i det ny Theater.
— Lad mig engang höre Deres Stemme. — De har ganske vist en ualmindelig Stemme, maaske vil det lykkes Dem at blive antaget.
— Ja, det tror jeg nu ogsaa nok, men jeg gör det kun paa de Betingelser, at jeg faar Lov til at synge Generalbas.

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Fortsat.)

Hun sad indknebet i det ene Hjörne af Sofaen . . . han i det andet . . . det var vanskeligt at sige, hvem af dem begge der var mest undselig under disse Sammenkomster.

Kun et lille frygtsomt Kys ved Mödet og Afskeden — det var Alt.

Imidlertid — inden de naaede op til deres Kærligheds syvende Himmel, det vil sige til Stedets syvende Etage, maatte de passere gennem Porten, forbi Madam Jansen.

Hun var den Eneste, der kendte deres Forbindelse, og hun havde alene ved at sidde i Porten selv skaffet sig denne Kundskab.

Det ærgrede Sören Jensen, at hun var Medvider i hans hemmelige Forlovelse, og derfor betragtede han hende med alt andet end venlige Fölelser.

Efter disse orienterende Bemærkninger gaar vi over til vor Fortælling.

* * *

Det var en smuk solklar Formiddag i Februar Maaned. Madam Jansen sad paa sin Skammel og nöd sin Formiddagskaffe.

Hun var næsten færdig med denne, thi hendes röde, vejrslagne Næse forsvandt ganske i Koppen.

Pludselig tog hun denne rask ned fra Munden . . . der traadte en ung Dame ind i Porten.

Det var Fröken Bertha Hansen.

Hun sendte i Forbigaaende Madam Jansen et tavst, halvt spörgende Blik . . . et Blik, der udtrykt i Ord vilde sige saa meget som saa:

„Er han hjemme?"

Istedetfor som hun plejede at besvare dette indirecte Spörgsmaal med et: „Jo, han er deroppe", eller „Han er gaaet ud for en Time siden", tog Madam Jansen en Slurk af Kaffen, hævede derpaa sine graa Öjne mod Portens Loft og udstödte et Suk.

Dette Suk var saa langt og hjerteskærende, saa dybt og tillige saa höjt, at det ikke kunde undgaa Fröken Berthas Opmærksomhed.

Hun var næsten naaet hen til Trappen, men nu standsede hun og vendte sig halvt om mod Madam Jansen.

„Min Gud, De er da ikke syg?" spurgte hun.

„Sy'", gentog Madam Jansen, „ne', jeg er ikke sy', men der er maaske Andre, som er sy'e.

Den Maade, hvorpaa hun fremförte Ordet „Andre", og det Eftertryk, som hun lagde paa det gav Fröken Bertha frit Spillerum i Mulighedernes . . . endogsaa de værste Muligheders store, taagede Rige.

Hun blev uvilkaarligt Pessimist . . . indenfor de yppige Lokker, som hun endnu samme Morgen havde faaet fra Byens flotteste Friseurinde, bagved hendes lille hvide Pande dannede der sig straks en Mulighed . . . ikke af den værste, men af den allerværste Slags.

„Gu', De gör mig ganske bange", udbröd hun, idet hun, uden at tænke over det, lod sin Spadsereparasol spadsere rundt blandt Madam Jansens Gulerödder, „hvem mener De, der er syg?"

„Ja, sér De, Jomfru . . . for De er da Jomfru?"

Ved dette uventede Spörgsmaal rödmede Fröken Bertha uvilkaarligt.

Det var ogsaa et mærkværdigt Spörgsmaal, thi Fröken Bertha var naturligvis ikke Jomfru, men Fröken!

„For nutildags", vedblev Madam Jansen, uden videre at lægge Mærke til Fröken Berthas Rödmen, „er Enhver jo Fröken, der har et Par höje Hæle under Stövlerne, og som bagtil sér ud, som om de havde et af mine Kaalho'der under Kjolen."

Hun greb i sin Iver et Kaalhoved og holdt det med en betegnende Gebærde bag sig.

Fröken Bertha stillede sig uvilkaarligt saaledes, at det var umuligt for Madam Jansen at sé hende paa Ryggen.

„Men det var nok ikke derom vi skulde tale. — Hvad nu Sygdommen anbelanger, saa er sy' og sy' to Ting. Sér De, Jomfru, denne Ka'to'ffel er ogsaa sy'."

Med disse Ord tog hun en „Ka'to'ffel" — med Beklagelse maa vi tilstaa, at hun kaldte den saaledes — frem af en Kurv og holdt den op for Fröken Bertha.

„Men hvad vil det nu sige, Jomfru, at Ka'to'flen her er sy'? Det vil sige, at den er daarlig . . . at det er en daarlig Ka'to'ffel! Men hvad gör man ved en daarlig Ka'to'ffel, Jomfru?"

(Fortsættes)

Fremtidsbillede.

O, frels mig fra dette Regimente,
Thi ellers min Död jeg sikkert vil hente.

(Frit efter „Punch").

Embedsmændenes höjere Lönning.

Höjere Lönning! nej mange Tak,
Det er os, der skal lönne det Embeds . . .

Det Köbenhavn, som kommer.

3.

En Konfirmandinde til Paasken 1874.

Mælke-Scala.

— Kan jeg hver Morgen faa 1 Pægl rigtig god Mælk?
— Ja, gerne — den koster 4 Sk.
— Ja, men jeg vilde have den uforfalsket!
— Saa koster den 6 Sk.
— Maa jeg saa sé, at Koen bliver malket?
— Vil De have den ligefra Koen, saa koster den 8 Sk.

— „Naa, Mo'er Svendsen! Skal hun saa med til Studentercarnevalet?
— Ja saamæn, jeg skal besörge 3 Dusin Flyndere. Men kommer Mo'er Olsen inte til det store H—.
— Jo — det ved Gud jeg gör, jeg skal sörge for, at der ikke er Mangel paa det sædvanlige Antal Torsk!

Thorvaldsen corrigeret

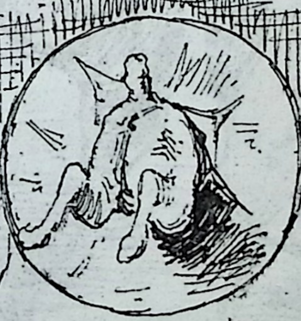
eller hans Venus i moderne Costume.

Sé, saaledes bör et Skönheds-Ideal sé ud nutildags.

Casino
(Mesterskuddet)

Circus Leonardi: stor Hundeforestilling

Grand Cancan des pompiers à Copenhague.

(Ideen taget efter Brandcorpsets Maskerade).

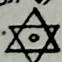
PUNCH

Udgaar hver Onsdag.

Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Numre 6 β.

Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen.

og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

Onsdagen den 11te 2den Aargang. Marts 1874.

Paa Gaden.

— Hvorfor er Du dog saa bange?
— Jeg bange! Hvor falder Du paa, at jeg skulde være bange?
— For dit Haar reiser sig jo ret i Luften.

— Du er truffet i Besiddelse af denne friske Skinke. Kan Du godtgöre din Ejendomsret?
— Ja det ved Gud jeg kan — jeg har arvet den efter min Fa'er!
— Naar döde han?
— For 12 Aar siden.

„Hvad er det for et Hyl?"
„Aa — det er Fruen, som har et af sine historiske Anfald!"

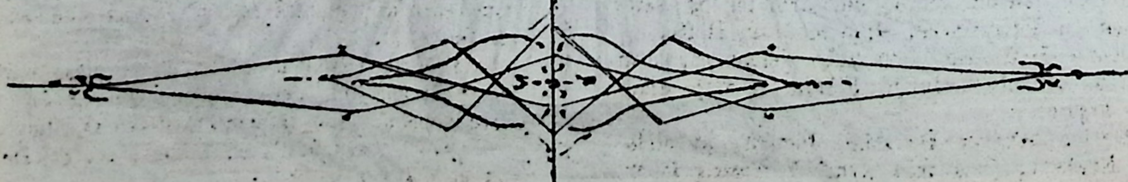
Fra den offentlige Politiret.

— De er tiltalt for at have gjort Vrövl forgangen Nat — har De noget at fremföre til Deres Undskyldning?
— Ja, sér De, Hr. Assessor, jeg er jo Bagersvend.
— Ja, det er da ingen Undskyldning.
— Jo, tilforladeligt, Hr. Assessor, jeg mener at göre Vrövl — det hörer med til Professionen.
— Naa saadan! ja vel, naar De arbejder; men forgangen Nat havde De jo Frihed!
— Jo tilforladeligt, Hr. Assessor, det havde jeg, — men Mennesket er et Vanedyr.

C. S. . . . .

(En Bonde henvender sig til Apothekeren med fölgende Ord:) — Jæ skul' gerne ha' nouet for Hovedpine.
(Apothekeren holder ham en Flaske med Salmiakspiritus for Næsen) — Der, min Ven, lugt!
— Aa Jösses dog! — Puh . . . uh! —
— Naa, hjalp det?
— Ja-a, ded ve' jæ itte reiti', for ded er min Mo'er, der æ daa'li'; — men nu ska'jæ gaa hjem aa spör'e henne ad! —

L-K C.

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Fortsat.)

Hun saa forskende paa Fröken Bertha, idet hun bestandig holdt Kartoflen op for hende.

Fröken Bertha bröd forgæves sin lille Hjerne for at besvare hendes Spörgsmaal. I sin Forvirring og Ængstelse over de mange Omsvöb, som Madam Jansen gjorde, inden hun kom til Sagen, var hun lige ved at svare: „Man henter en Doktor til den", da Amagerkonen hjalp hende ud af Forlegenheden.

„Jo, sér De, Jomfru, man kaster den fra sig . . . i Rendestenen!"

Hun kastede med disse Ord Kartoflen ud i Rendestenen, hvor Brændevinsbrænderens varme Vand förte den afsted i en rivende Fart.

Der opstod et Öjebljks Tavshed. Fröken Bertha saa spörgende paa Madam Jansen, som om hun ventede Conclusionen af hendes langvarige Præmisser.

Den kom endelig.

„Og jeg raader Dem til, Jomfru", fortsatte Madam Jansen med et langsomt, höjtideligt Tonefald, som om det var en Dödsdom hun skulde til at udtale, „jeg raader Dem til at göre lige saadan ved ham . . . kast ham væk . . . i Rendestenen, for han er en daarlig Ka'to'ffel!"

Ved disse Ord blev Fröken Bertha næsten lige saa hvid i Ansigtet som et af Madam Jansens Hvidkaalshoveder.

„For Guds Skyld, bedste Madam," sagde hun „hvad er det for en „ham", De mener?"

Madam Jansen saa næsten foragteligt paa hende, som om hun ved hendes sidste Ord fik en ringe Mening om hendes Opfattelsesevner.

„Jós, har De ikke forstaaet det, Jomfru . . . jeg synes saamæn, jeg har trykt mig tydeligt nok ud . . . jeg mener naturligvis Deres Forlovede, Hr. Jensen!"

Havde hun fremfört Navnet paa Röveren Cartouche eller Rinaldo Rinaldini, kunde hun ikke have lagt större dydig Indignation i sin Stemme end nu, da hun kun nævnede det simple Navn Jensen!

Fröken Bertha gjorde et Skridt henimod hende og greb hende haardt om Armen . . . saa haardt som det var muligt for saadanne fine, smaa Fingre at gribe.

„Min Sören, min Forlovede . . . nej, han er ingen . . . ingen daarlig Kartaaffel, som De kalder det!"

Madam Jansen gjorde sin Arm lös og satte den med en determineret Mine mod sin Hofte.

Denne Hofte var just ikke veldannet, men den havde det ubestridelige Fortrin at være aldeles — ægte!

„Derfor behöver De ikke, Jomfru, at slide Deres Negle op paa min Arm! Forresten löber Madam Jansen ikke med lös Snak . . . hun siger kun, hvad hun véd bestemt."

„Men saa sig mig dog, hvad véd De om . . . ham?"

Madam Jansen lod sine smaa, graa Öjne löbe spejdende rundt til alle Sider, for at forvisse sig om, at der intet lyttende Öre var i Nærheden.

Der var intet, men da hun begyndte at fortælle, sænkede hun ikke desto mindre sin rustne Stemme ned til en hemmelighedsfuld Hvidsken, som om hun var bange for at Kaalhovederne og Guleröddorne skulde höre hende.

„Sér De, Jomfru," sagde hun, „det var i Gaar Eftermiddag, Klokken saadan mellem fem og seks. Det havde været en travl Dag . . . og jeg var först bleven færdig henad Mörkningen. Jeg skulde nu til at köre hjem og stod just og lagde mine Kurve og Sager i Vognen. Jeg véd ikke, hvad det var for en Indskydelse — for man har jo sommetider saadanne löjerlige Indskydelser og Gebærdelser — der fik mig til at dreje Ho'det om. . . . og hvad tror De saa, jeg saa?"

Hun standsede og kastede et spörgende Blik paa Fröken Bertha. Denne svarede imidlertid kun med et yderst forvildet Minespil, og hun lod derfor sit Blik falde inkvisitorisk ned paa et stort Kaalhovede, som om hun ventede, at det skulde vide Besked.

Det var lige saa stumt som Fröken Bertha . . . hun maatte altsaa fortsætte.

„Jeg saa med mine egne Öjne ham . . .

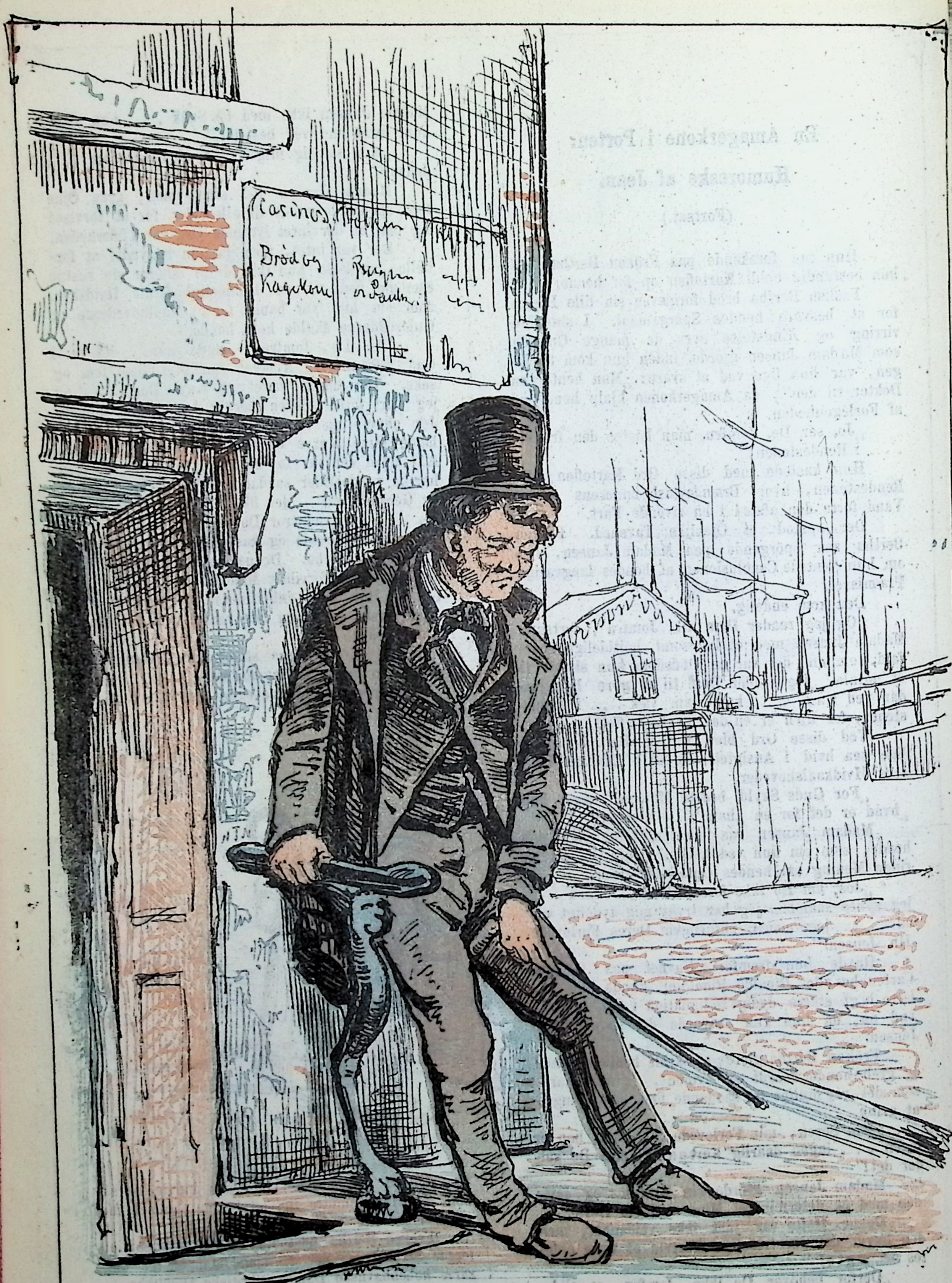

Hr. Jensen paa Kvisten lige saa hurtig og sky som en Hare smutte ind ad Porten sammen med en Dame . . .

. . Fröken Bertha udstödte en af disse artikulerede Strubelyde, der er ejendommelig for unge zarte köbenhavnske Damer i kritiske Öjeblikke.

„Gu . . u u u . ., en Dame . . . er De vis paa at det var ham?"

(Fortsættes).

— Det er F . . . . . pidske mig Lögn, at et Æg og et Glas Vin kan opholde et Menneske i 24 Timer. Nu har jeg vel omtrent spist et Par Snese Æg og drukket mere end 30 Glas Vin, og dog har jeg min Nöd med at staa paa Benene.

— Endnu engang: hvis I ikke vil brænde i den evige Svovlpöl, saa hold op at drikke Brændevin, det er og bliver Eders værste Fjende!
— Ja, vi ville punktlig fölge Deres Læresætninger, vi vil forbedre os og love Dem, ogsaa at elske vor Fjende.

Det Köbenhavn som kommer.

I „Pavillon de la liberté" optræder iaften for förste Gang: Miss Mary Flot. Hun synger: Rule Brittania, Yankee Doddle og andre patriotiske Sange i coustume de Figenblad.

Fin Fölelse.

— De har min Agtelse og — hvorfor skulde jeg ikke tilstaa det — min Kjærlighed — og dog — jeg kan aldrig, aldrig blive Deres!

— Men hvorfor?

— Jeg kunde bære Alt, — men hedde Madam Jensen! Jensen! aldrig!

— Her er en Subskriptionsindbydelse paa afdöde Pastor Hansens Taler, ... önsker De ikke at holde dem?

— Nej, Tak!

— Aa' hva', go'e Herre, hold dem!

— Det er umuligt . . . jeg har slet ingen Anlæg til at holde Taler! *Jean.*

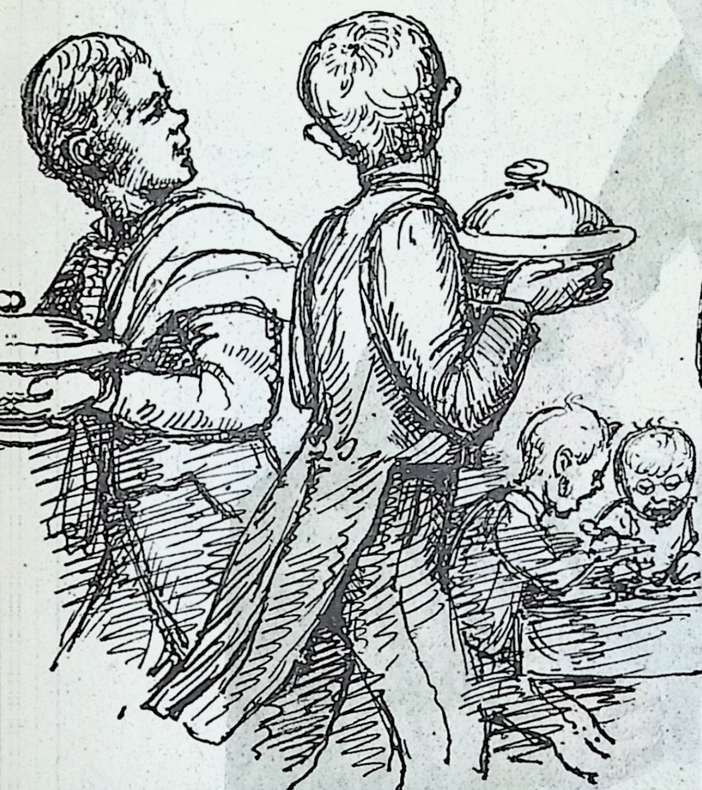
— A vil saa gerne be' vor Fa'er Hr. Pastoren om e Bevis paa, te a er uformuendes. —

— Ja gerne, lille Kone, men de 2 Mk. for Attesten, dem maa jeg have for min Ulejlighed.

gml. Viin.

En Samtale.

(Mellem to Opvartere i en Restauration, hvor flere Medlemmer af Folkethinget spise i et Værelse, der af Gæsterne kaldes „Rigsdagen".

— Er der kommen Fisk ind i Rigsdagen.
— Ja, — to Torskehoder uden Indmad og en Bergfisk.

Et aparte Forlangende og dito Tilbud.

— Undskyld, Höjstærede, De vilde da ikke (hik.) være saa venlig at overlade mig Deres (hik.) Hue til Beskyttelse mod denne (hik.) tyvagtige Storm?
— Hvor Fanden kan det falde Dem ind! Tror De, at jeg vil blotte mig for Deres Skyld?
— Gudbevares Höjst-, (hik.) ærede! jeg forlanger paa ingen Maade, at (hik.) De ska' blotte Dem, jeg vil med al Glæde (hik) overlade Dem min Blyhat istedet. *C. S . . . . .*

Correspondance.

P. C. De er vistnok gaaet fejl i Byen med Deres Bidrag.

L-K C. Deres Bidrag blive benyttede.

K . . . . Kom snart igen og helst til Trykkeriet, Östergade Nr. 26.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch", skal vi herved meddele, at Alt fra 1873 er udsolgt, men af det Udkomne fra 1874 kunne komplette Exemplarer endnu faas.

I Kirken.

— Saa, Fa'er, nu er Talen ude.
— Naa, saa skænk i Glassene igen.

PUNCH Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. Löse Numre 6 β.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen.
og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.
Fra 1ste April er Bladets Expeditionskontor, Østergade № 26, Stuen over Gaarden
Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

PUNCH

No. 11.

Onsdagen den 18de 2den Aargang. Marts 1874.

— Kan Du sé den store Forandring, der er foregaaet med mig?
— Nej.
— Ih! Jeg har jo faaet Moustacher, kun véd jeg ikke om jeg skal lade dem staa?
— Aa, naar de ikke ere mere generende for Öjet, saa lad dem bare staa.

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Fortsat.)

Madam Jansen greb en stor Gulerod og svingede den i Luften.

„Jomfru," sagde hun, „gid jeg aldrig i mine levende Dage maa sælge en eneste Gulerod til, om det ikke var ham i Selskab med en ung, elegant klædt „Dame".

Hun lagde en særegen Betoning i det sidste Ord.

Fröken Bertha svarede intet . . . hun var nær ved den Tilstand, hvor unge Damer trænger til Hoffmannsdraaber.

„Og tænk Dem saa, Jomfru," vedblev Madam Jansen, „det varede stive 3 Kvartér, inden jeg fik min Vogn pakket . . . og de kom ikke ned igen . . . de var alene deroppe . . . og hvad mon de To har havt for i den Tid?

Fröken Bertha svarede ikke . . . der indtraadte nogle Secunders Tavshed, under hvilke en Skomagerdreng gik forbi Porten flöjtende den yndede Melodi:

„Intet er saa yndigt som en Maan'skinstour . . . en Maan'skinstour."

Fröken Bertha havde hört tilstrækkeligt.

Hun styrtede ud af Porten, idet hun

væltede tre—fire af Madam Jansens Kurve og ilede derpaa henad Gaden, forfulgt af Skomagerdrengens:

„En Maan'skinstour . . . Maan'skinstour!"

* * *

„Frailty, thy name is woman" . . . Falskhed dit Navn er Kvinde!

Idet Fröken Bertha ilede henad Gaden, gentog hun for sig selv med en lille Forandring atter og atter disse Ord af Shakespeare.

Falskhed, dit Navn er — Sören Jensen! löd det med en Larm som af et Kanonskud indenfor de smukke Lineamenter, der begrænsede Fröken Berthas Hjerne.

Ja, det var ikke muligt andet, han var falsk og trolös . . . lige saa falsk som en af de Tænder, der prydede hendes Fru Moders Mund!

Hun ilede gennem Gaderne, uden at sé hverken til Höjre eller Venstre.

Hun kom endogsaa gennem Östergade, uden at hun lagde Mærke til det.

En ung köbenhavnsk Dame, der passerer Östergade og ikke selv véd af det — kan man vel forlange et mere slaaende Bevis paa, hvad ulykkelig Kærlighed formaar at udrette!

Hun saa ikke den Hilsen, som Lieutenant Mortensen sendte hende . . . denne samme, smukke Secondlieutenant Mortensen, der ellers uvilkaarligt fik hendes Hjærte til at banke.

Hun lagde ikke Mærke til at hun mödte „disse Fröken Petersen'er" . . . „disse" Væsener, der öjensynlig „bildte sig noget ind", sköndt de ikke var andet end Döttre af Urtekræmmeren i Kælderen lige overfor. Og dog plejede hun ellers altid at vende sig halvt om efter dem for at kaste et kritisk prøvende Blik paa deres Paaklædning.

Til Gengæld vendte derimod „Fröken Petersen'erne" sig om og saa efter hende med et Blik der sagde, at hun i dette Öjeblik ikke alene var prövet, men ogsaa dömt . . . vejet og fundet for let!

Hun saa intet . . . slet intet. Saa hurtigt som hendes höjhælede Stövler formaaede at bære hende ilede hun hjem.

Der lukkede hun sig inde paa sit Værelse, tog et Ark Papir frem og begyndte at skrive.

Hvad indeholdt dette Brev . . . dette Brev, der bragte ikke alene Fröken Berthas Blæk, men ogsaa hendes Taarer til at flyde!

Det Fölgende af vor Fortælling vil göre os nærmere bekendt med Fröken Berthas litteraire Virksomhed.

Efter omtrent en Times Forlöb var hun færdig. Hun skjulte omhyggelig Brevet — ikke ved Barmen, som man maaske föler sig fristet til at antage, men derimod i sin lille Kjolelomme.

Hun forlod atter sit Hjem og ilede gennem Gaderne.

Et Kvarterstid efter standsede hun udenfor Porten . . . denne skæbnesvangre Port, der husede Madam Jansen.

Fröken Bertha kastede et spejdende Blik ind i den . . . Amagerkonen var ganske alene.

Hun traadte hen til Madam Jansen og kastede Brevet i hendes Sköd, idet hun neppe hörligt sagde:

„Er De ikke saa venlig at gi'e ham dette!

Derpaa ilede hun bort . . . sky, ængstelig og fortvivlet, som om hun ved at aflevere Brevet havde begaaet en Forbrydelse.

Ja, det var ogsaa en Forbrydelse . . . dette Brev myrdede to Menneskers Lykke! —

* * *

(Fortsættes.)

Ogsaa en Storborger.

— Gratulerer, Du Storborger, jeg hörer jo, Du er bleven Husejer!
— Tak, Tak, Svendsen —
— Du har naturligvis gode Prioriteter i Ejendommen, kan jeg tænke?
— Sletingen.
— Hvorledes, Du har hélt udbetalt?
— Ganske!
— Men, tilforladeligt, det er jo dumt, Sörensen,
— Siger Intet, min Ven, for unter uns, det er sgu ikke andet end et lumpent Blækhus.

C. S . . . . .

(Læsende i Avisen) — En Maskindreng önskes. Hvad er det for En?
— Naturligvis en Dreng, lavet paa Maskine.
— Det er som Pokker, hvad Folk kan finde paa!

— Hvornaar er en Tale mést interessant?
— Naar Tilhörerne ikke vide, hvordan den vil ende.
— Nej, min Ven, det er endnu mere interessant, naar Taleren ikke selv véd det!

En aparte Fortolkning.

— Du, Krisian, ka' Du forstaa, hvorfor Mester immer slaar Buler i Hatten, naar han gaar ud?
— Ja, den er da tydelig nok, Peter, det er naturligt bare for de' Folk ka' sé, han sværmer for Bulerne.

C. S . . . . .

Fra Beværtningen.

— Maa jeg byde Dem en Pris?
— Tak jeg bruger aldrig Tobak —
— Hvorledes! De röger altsaa heller ikke?
— Jo, meget.
— De röger alligevel, tör jeg spörge, hvem har jeg den Ære . . . ?
— Rögmand Petersen —
— Ah!

C. S . . . . .

— Vilde Du have troet, Skröder, at jeg var saa stærk, jeg frygter næsten selv for den grusomme Styrke, der tvinger mig til at opæde Alt.
— Du har Ret, Schultze, og især maa Du frygte for, hvad Du skal spise for at holde Styrken vedlige, naar Du har opædt Alt.

Fra Handskeudsalget.

Et Parti Handsker for Herrer, der er stukne ovenpaa Haanden, en Del af de saakaldte Thehandsker for Damer uden Fingre samt Börnehandsker for Börn, der have ligget i Vinduet som Skilt, sælges billigt.

„Haab."

— Giv mig et godt Raad, Sören, om hvad jeg skal være paa Carnevalet?
— Vær Du ædru, min Ven, da er der Ingen, som kender Dig.

Menneskeværd.

Vil Du have Dig en Kone, kan Du faa ti for en; men vil Du have Dig en Ko, ja, saa maa Du könt köbe den.

Pris Dig lykkelig ved at være i Gæld, thi saa bliver Du först interessant, dine Creditorer ville stadig erkyndige sig om Dig, og man vil prise Dig stor, jo större Gæld Du har. Har Du derimod ingen Gæld, vil Ingen bekymre sig om Dig, og man vil i det Höjeste forundre sig over, at Du existerer, da Ingen har betroet Dig Noget.

Paa Caféen

— Hr. Vært, Alt i Deres Café er særdeles vel indrettet, kun savner jeg en Knage til at hænge Hatten paa.
— Bagateller, en Mand som De, Hr. Petersen finder nok Noget at hænge Deres Hat paa!

C. S . . . . .

Det forsvundne Köbenhavn.

(Optog fra Hofcoustumeballet paa Amalienborg.

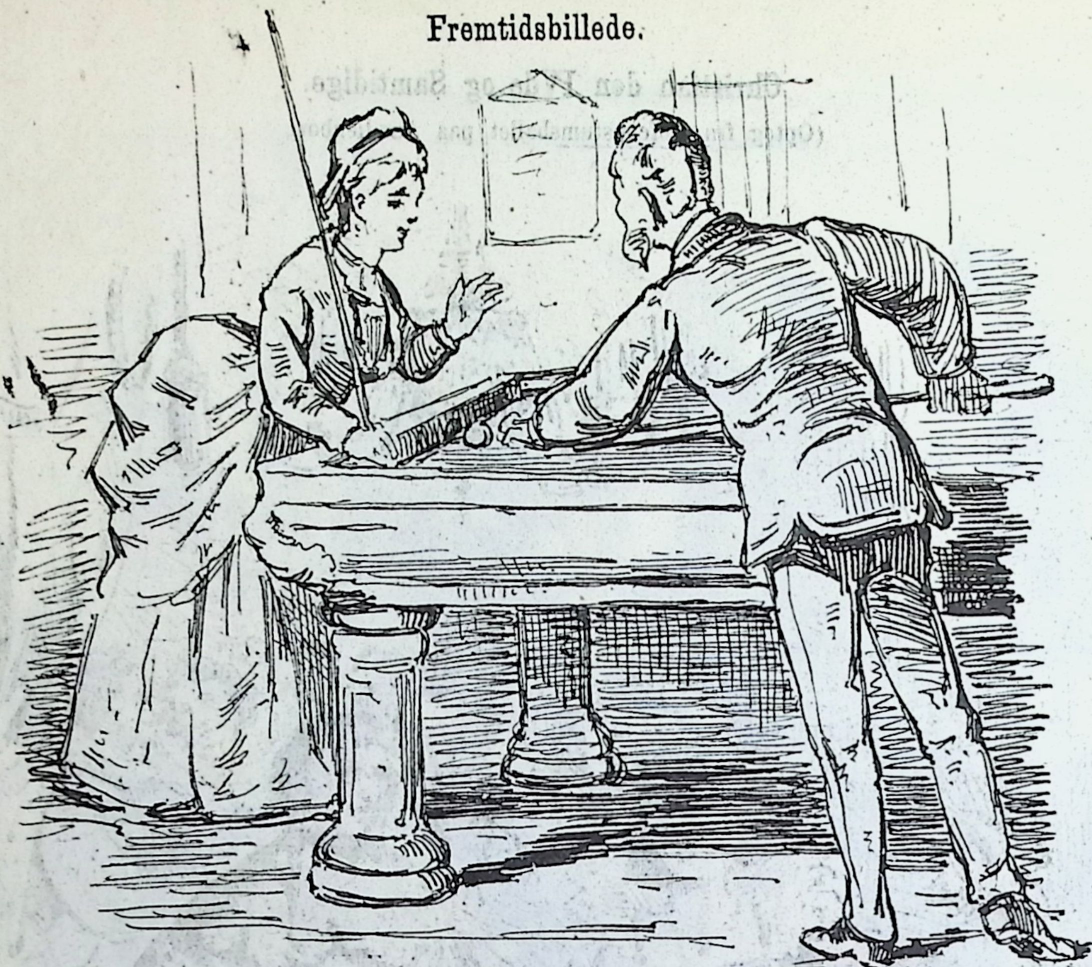

Christian den IVde og Samtidige.

(Optog fra Hofcoustumeballet paa Amalienborg

Fremtidsbillede.

— Min Herre, De har da vel Respect for Damerne?

I Audiencesalen.

— Min Herre, hvormed har jeg den Ære —
— Jeg maa bede Deres Excellence om Undskyldning, jeg er virkelig bleven saa aandslöv ved at vente i Forgemakket, at jeg aldeles har glemt Hensigten med mit Besög.

— At före en stakkels Pige i et afsides Værelse for lettere at kunne triumphere, det er lavt.
— Engel, vær dog fornuftig, Du maa dog tilstaa, at paa Östergade er der altfor mange Mennesker.

Correspondance.

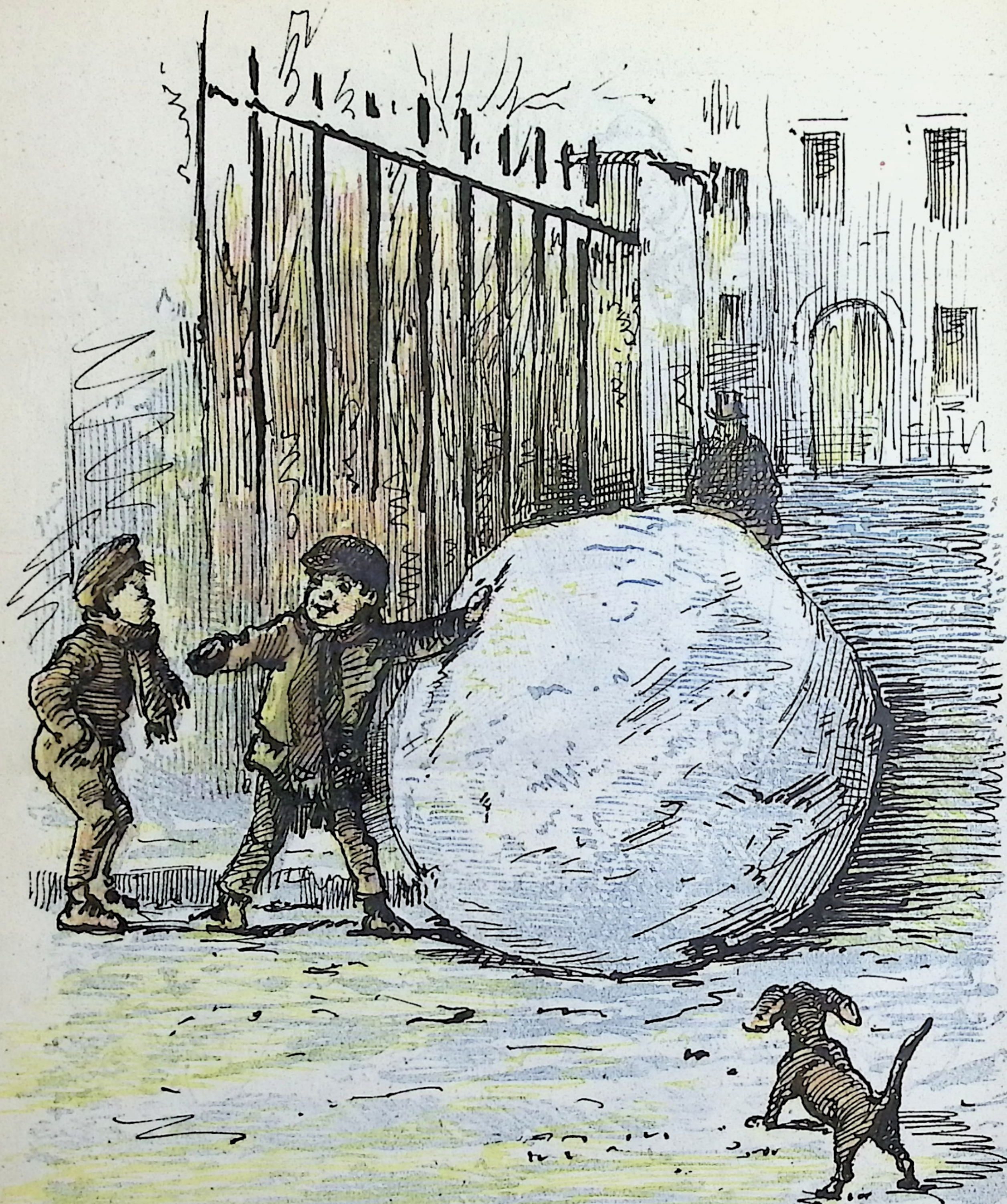
C. Jacobsen. At kunne svare Alle og paa Alt er os lige saa let en Sag som at flyve til Maanen.

C. Vil blive benyttet.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch" skal vi herved meddele, at Alt fra 1873 er udsolgt, men af det Udkomne fra 1874 kunne complette Exemplarer endnu faas.

NB. Næste Gang vil der blive gengivet Noget fra Studentercarnevalet.

J.B. Deres Adresse udbedes.

— Naa, sikken en Snéboldt, den skal vi gi' En i Nakken, der kommer forbi.

PUNCH Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β i Provindserne 82 β. löse Numre 6 β.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.
Fra 1ste April er Bladets Expeditionskontor, Østergade № 26, Stuen over Gaarden
Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Kjøbenhavn, Trykt & Udgivet af C. Simonsen.

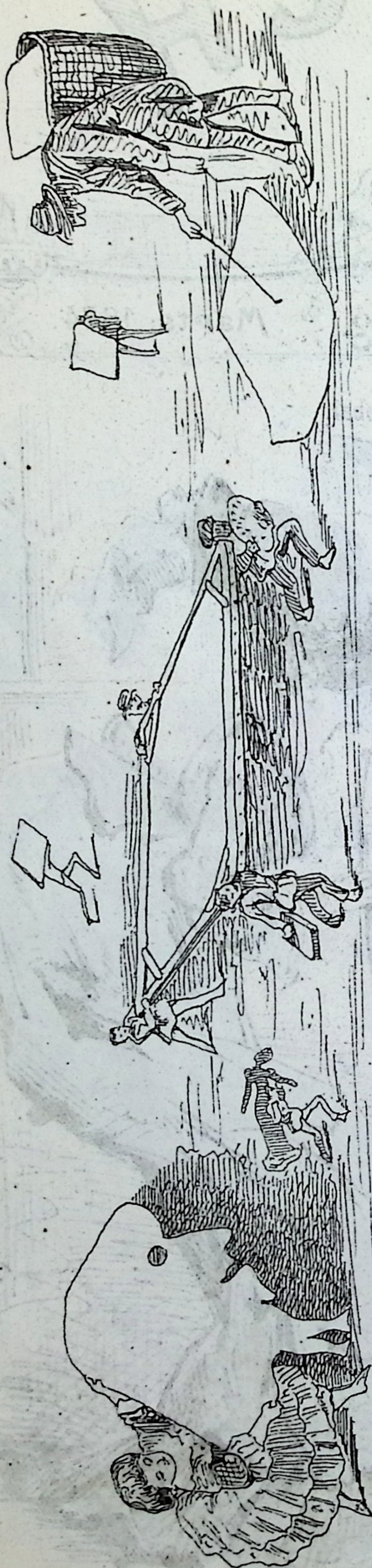
PUNCH
№ 12.
Onsdagen den 25de 2den Aargang. Marts 1874.

Paa sidste Maskebal.

— Tillader De, maa Deres Ridder byde Dem Armen?
— Nej Tak, jeg ynder ikke arme Riddere*.

*) En spiselig Ret.

— . Hvorfor staa Stakitværkerne omkring d'Angleterre altid skæve?
— Fordi de ere plakat-fulde.

Pindus.

Der er i Fölge Bladene en herværende Mand, som i denne Tid har taget Patent paa en Maskine til at frembringe Kulde paa. Vi raader Skjöjtelöberforeningen til, at den for en Sikkerheds Skyld optager Vedkommende som Æresmedlem.

To polske Jöder rejste en Gang i Tydskland sammen i en Jernbanevogn med to preussiske Officerer. De to Jöder fortalte hinanden om deres Affairer, og da den Ene tvivlede paa den Andens Ord, svarede Fortælleren: „Det er paa Ære sandt." En af de preussiske Officerer vendte sig om til Jöden og spurgte: „Har en polsk Jöde ogsaa et Æresord?" Jöden betænkte sig lidt og svarede: „Hr. Lieutenant, jeg vil sige Dem Noget: Jeg har s'gu to, for jeg laante en Gang en preussisk Officer 25 Thaler paa hans Æresord, og det har jeg s'gu endnu."

Frederik.

Et Spörgsmaal paa Dagsordenen.

Efter hvad vi have bragt i Erfaring, skulle Enkerne efter de verdensberömte siamesiske Tvillinger, endelig nu ved 23de Behandling af Spörgsmaalet: Monument eller ikke Monument — enstemmigt have vedtaget, at der for fælles Bekostning over deres respective Ægtefællers Grav rejses et saadant, hvorpaa fölgende korte — men indholdsrige Inskription bliver at anföre: „Herunder hviler Stövet af to Alen af et Stykke"

C. S . . . . .

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Fortsat.)

Fröken Bertha var knap forsvunden omkring Gadehjörnet, för hendes Forlovede — eller rettere sagt ci-devant Forlovede, Hr. Sören Jensen, traadte ned i Porten.

Der var i dette Öjeblik noget vist Ængsteligt og Uroligt udbredt over hans Personlighed.

De tynde, dunagtige Haar, der under det stolte Navn „Bakkenbarter", förte en eremitagtig Tilværelse paa Hr. Sören Jensens nittenaarige Kinder, havde rejst sig og svajede uroligt hid og did, som om de frygtede for, at en kraftig Haand pludselig skulde gribe dem og forrykke dem fra deres Standpunkt.

Hr. Sören Jensens Næse syntes at være bleven spidsere og længere . . . syntes at være rykket et Par Tommer frem i Verden, ligesom en fremskudt Forpost, der i Tide skulde underrette og advare Hovedstyrken, det vil sige Ansigtet, om et muligt fjendligt Angreb.

Hvad var Grunden til Hr. Sören Jensens Ængstelse og Uro? Var det den onde Samvittighed, der rörte sig hos ham, eller var det hin ubekendte, sjette Sands, som Naturforskerne paastaa, at Mennesket er i Besiddelse af, der tilhvidskede ham, at der forestod ham noget Ubehageligt?

Ingen af Delene . . . det var noget ganske Andet. —

Da Hr. Sören Jensen for et Par Minutter siden lukkede sin Dör af deroppe paa Kvisten, saa han særdeles lykkelig og fornöjet ud.

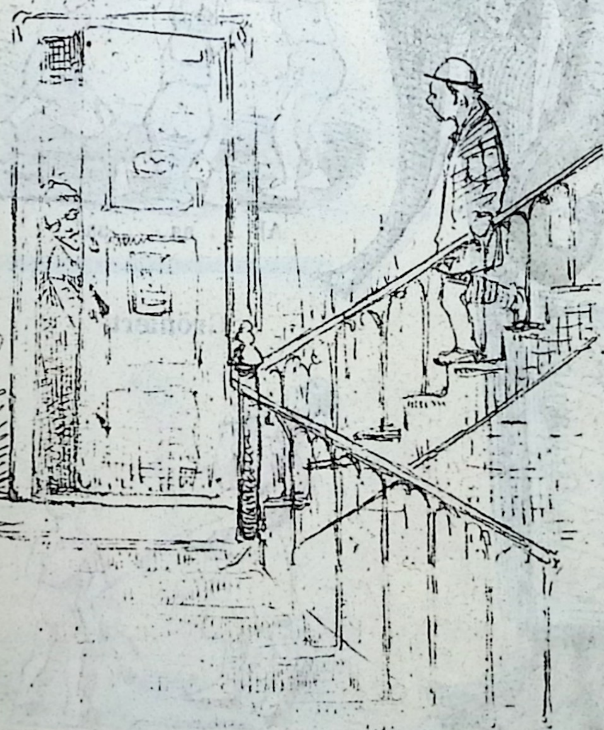
Saa kom han ned paa 3die Sal . . . . der stod Grossererens Pige, den könne skjælmske Cathrine.

Hun og Hr. Sören Jensen plejede altid, naar de mödtes, at veksle en venlig Hilsen, ledsaget af et lille Smil.

Ogsaa i Dag nikkede han til hende med et venligt; „Goddag, lille Jomfru!" men hun vendte ham Ryggen uden at besvare hans Hilsen.

Han offrede et Suk paa den kvindelige Lunefuldheds Altar og gik derpaa videre nedad Trappen.

Paa 2den Sal boede Fröken Hoffmeyer . . . „Dragen", som Husets Tjenestepiger kaldte hende. Saasnart der kom Nogen paa Trappen, plejede

hun at aabne sin Dör paa Klem og stikke sin spidse Næse og sit gamle, visne Ansigt frem for at sè, hvem det var.

Hr. Sören Jensen undlod da aldrig at hilse særdeles höfligt og ærbödigt paa hende.

Ogsaa i Dag stod hun der med Næsen mellem Dören . . . og ogsaa i Dag tog han med et forekommende „Goddag" sin Hat af.

Hun maalte ham fra Isse til Fod med et Blik, der udtrykte den dybeste Foragt og den höjeste jomfruelige Indignation, og derpaa smækkede hun, ligefor Næsen af ham, Dören i, saa det rystede i hele Huset.

Hr. Sören Jensen foer forskrækket sammen. Hvormed kunde han have krænket denne Incarnation af ægte Gammel-Jomfruelighed?

Han vidste det ikke, men ærgerligt var det i ethvert Tilfælde.

Imidlertid var han kommen ned paa 1ste Sal, hvor hans Værtinde, Enkefru Christiansen, boede.

Idet han passerede Dören, blev denne aabnet og Enkefru Christiansen traadte ud paa Trappegangen.

Hr. Sören Jensen saa ængstelig paa hende. Var det en ny Calamitet, der svævede over hans stakkels, skyldfrie Hoved?

„Hr. Jensen", sagde hun med en Stemme, hvis spydige Tonefald stod i en grel Modsætning til Ordenes Venlighed, „jeg maa be' Dem, om De vil være saa artig at göre mig den Tjeneste at — flytte til den Förste."

Havde hun bedet ham om at staa paa Hovedet, kunde han ikke være bleven mere forbavset. Han flytte — han, der punktlig betalte sin Leje forud — han, der var lige saa stille og rolig som en Mus og aldrig gjorde saa meget som en Kat Fortræd!

„Flytte" — sagde han forvirret, jeg forstaar ikke — det er — ".

„Aa, Hr. Jensen," svarede hun i sin spydige Tone, „naar De tænker Dem om, forstaar De det maaske dog alligevel."

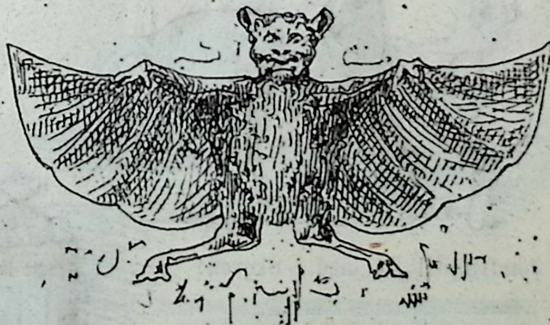
„Nej, jeg forsikkrer, det — "

„Ligemeget, Hr. Jensen, men jeg maa virkelig bede Dem om at göre mig den Tjeneste — og husk endelig, at det er til den Förste!"

Med disse Ord forsvandt hun atter bag sin Dör.

Der stod Sören Jensen — eller rettere sagt der tumlede han ned ad Trappen — forvirret, forbauset — forskrækket.

(Fortsættes.)

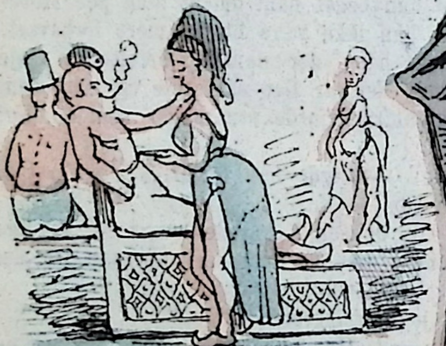
Erindringer fra Studentercarnevalet i Casino.

Vintergæk.

Er De i Skøjteløberforeningen?

Sirenen.

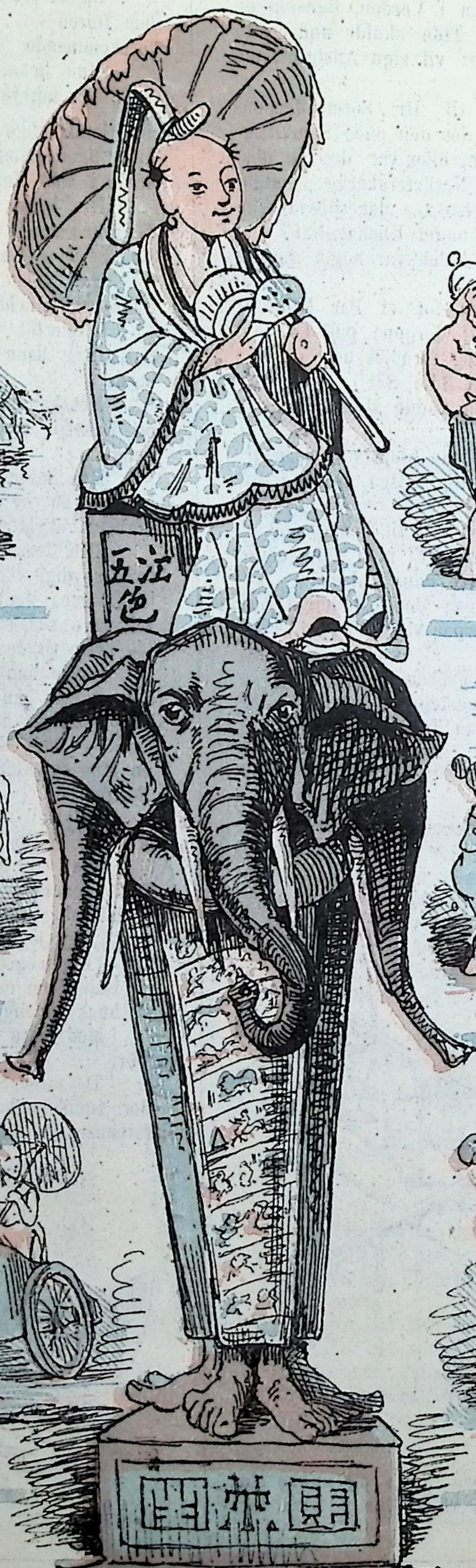

Bare for Grin.

Venusvognen.

Jomfru, vil De med i Skoven!

Pericum.

Den krasser.

Guldregn.

Ah . . aa . . aa!

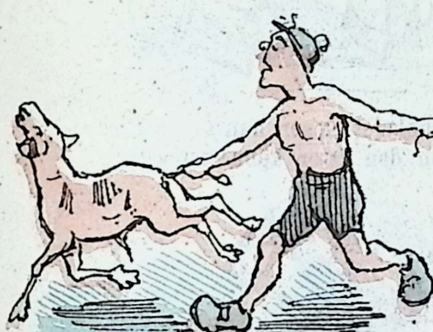
Grönært.

Pil af.

Erindringer fra Studentercarnevalet i Casino.

Kodriver.

Köer med Kalvene.

Andemad.

Nyt Aftenblad 1 Sk., Aftenpost 1 sk.!

Agurk.

Det kan De selv være!

Skovduft.

Naar vi til Kilden drager.

Hyldethe.

Uf, hvor jeg sveder!

Nyserod.

Gud velsigne Dem!

Held i Uheld.

I.

1.

Hr. Grimm sér til sin store Skræk
Ungdomligheden visne væk.

2.

I Aftenbladet læser han,
At man den atter köbe kan.

3.

Vil Haaret falde af, probir'
Hr. „Frederiksens" Elixir.

4.

Og „Nova" Rosenmælk, pivain,
Den giver Dig en dejlig Teint.

5.

Han köbte, smurte og det hjalp,
Han fik en prægtig kulsort Skalp.

6.

Og Mælken, den gi'er ham en Hud
Saa han sèr næsten barnlig ud.

7.

Selv Östergades Damer sukke,
Sér de Hr. Grimm, den unge, smukke.

8.

Beundrende han staar der for sit Spejl,
Vil smöre sig — men tager fejl.

9.

Og gnider Ansigtet saa glat
Med „Frederiksens" Præparat.

10.

Jös's, ingen Sæbe gör det rent,
Det var malheur, det var for sent.

11.

Ja, selv den rensende „Zaïne"
Kan ej beta' hans Sjælepine.

12.

Fra selve Hagen op til Panden
Der vokser Haar, han ligner Fanden.

13.

Hvad nytter det han sig barberer,
Paany han Haaret vokse hörer.

14.

Da fik han en Idé, thi længe
Han önskede at tjene Penge. (Fortsættes).

Correspondance.

A. Sch. Kan ikke benyttes.

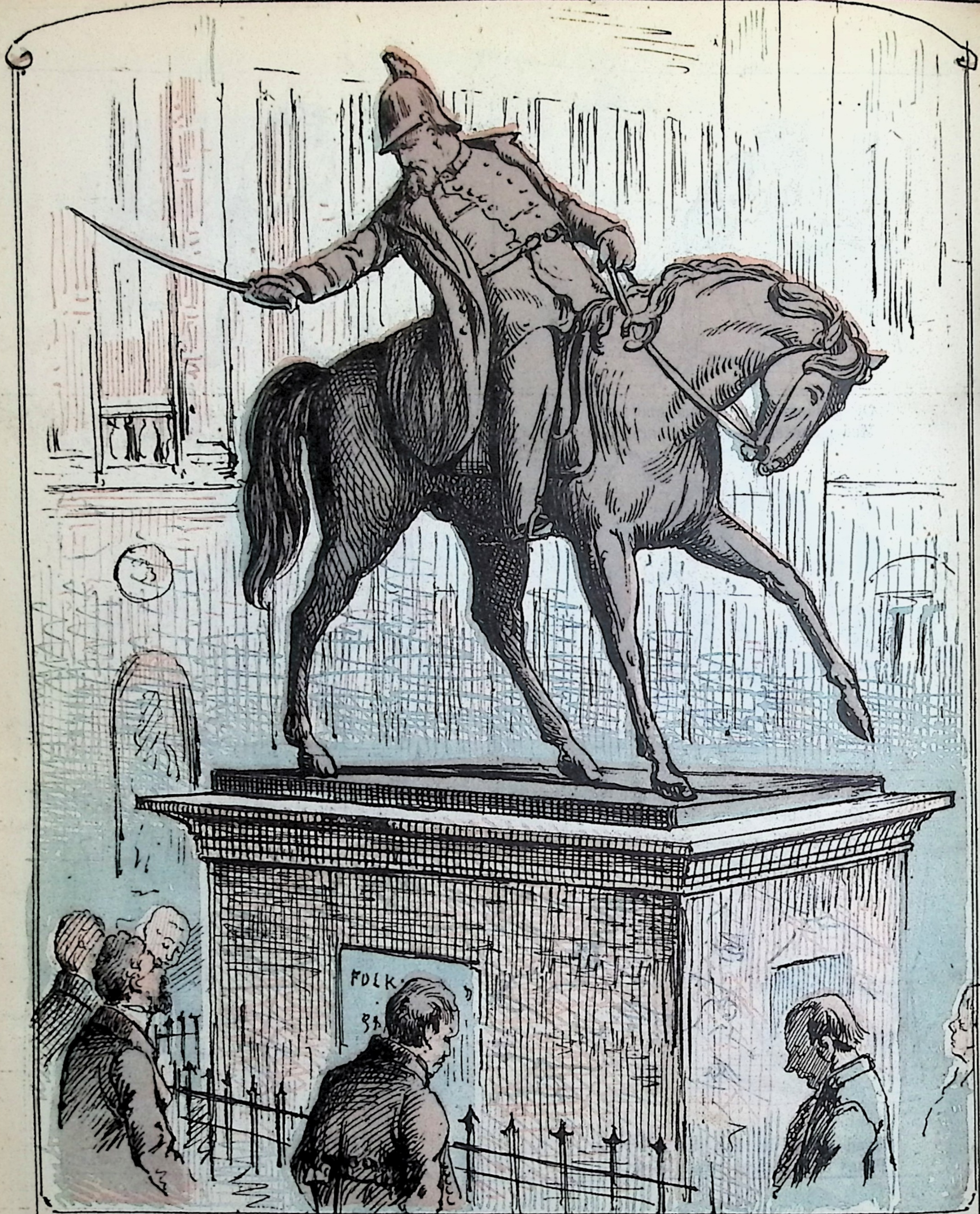
Serviteur. Vil blive optaget i Bladet.

Frederik. Tak, kom snart igen.

Pindus. Tak for det Tilsendte, det skulde være os kært oftere at höre fra Dem.

C. S . . . . . Tak for det Tilsendte, bliv bare ved, thi Övelse gör Mesteren.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch" skal vi herved meddele, at Alt fra 1873 er udsolgt, men af det Udkomne fra 1874 kunne complette Exemplarer endnu faas.

Statuen (trækker sin Sabel) Hallöj! Nu har jeg siddet i lang Tid og ærgret mig over at höre paa Jeres Snak fra Folkethingssalen; hvorfor har I nægtet Penge til Landets Forsvar til Pantserskibet! Hvad — I maa jo skamme Jer!

Kor fra de Omkringstaaende: Jo, fordi vi ikke kan udstaa Hall og Klein — uf!

Statuen: Hvad? Er det Fædrelandskærlighed — Fy for Allandsens Ulykke! Bare jeg kunde faa Nogen til at holde min Hest imens, saa kan I tro, der skulde være til Jer!

PUNCH

Udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen er for Januar Kvartal 72 β. i Provindserne 82 β. löse Numre 6 β.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor, Fiolstræde № 23 i Stuen. og paa Trykkeriet, Østergade № 26, Stuen over Gaarden.
Fra 1ste April er Bladets Expeditionskontor, Østergade № 26, Stuen over Gaarden
Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 11-1 Formd. Fiolstræde № 23 i Stuen.

Trykt og Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjöbenhavn.

PUNCH

Onsdagen den 1ste 2den Aargang. April 1874.

Jagthistorie.

— Vil Du nu igen paa Jagt?

— Ja, min söde Pige, det er rigtignok min Hensigt.

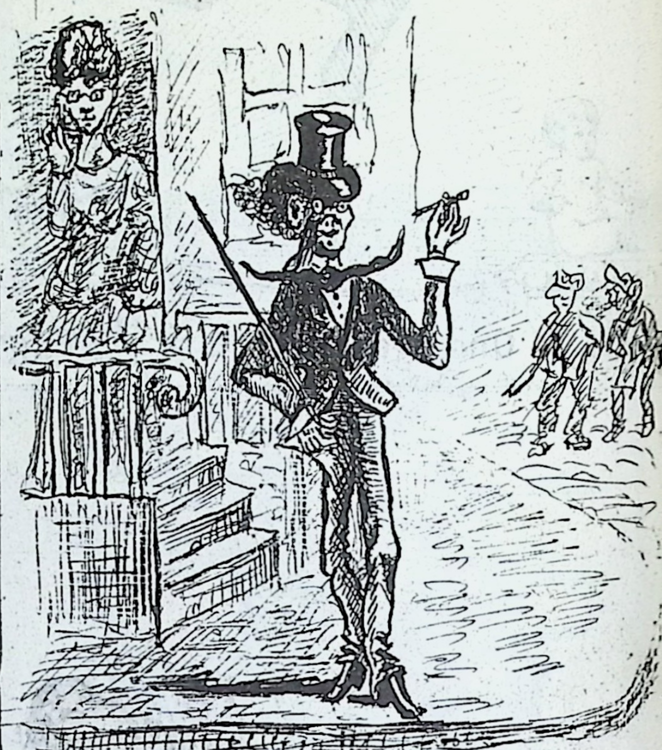
— Ja ja da — men Du maa ved Gud ikke tage Geværet med, for saa er jeg hele Tiden i den dödeligste Angst for, at der skal tilstöde Dig Noget.

1\.
Hr. Flink med Iver gör Toilette,
Paa Gaden i Brand han vil Hjærterne sætte.

2\.
Paa Östergade han slaar sine Folder,
Stor Hjærtesorg der mangen Dame han volder.

3\.
Skinsyge og Avind i Form af 2 Drenge
La'r frygte, den Herlighed ej varer længe.

4\.
Den ene troskyldig spör', „hva' æ' vel Klokken",
Mens bagfra den anden lumsk anbringer Stokken.

5.

I Frugtvognen falder Hr. Flink nok saa net,
Mens Drengene Æblerne redde adræt.

7.

Paa Stationen han bringes, maa betale Skaden
Til Straf for sin Deltagelse i Balladen.

6.

Nu bli'r der paa Gaden en vældig Ballade
Köbenhavnerne nysgærrig samles saa glade.

Moral.

Alverdens Storhed forgængelig er,
Det ser man af Flinks Eksempel her.

Hos Photographen.

Maa jeg bede Dem sætte et lidt mildt Ansigt op. Tænk paa ham, De véd nok.

Bryllupsfest paa Amager.

Musiken bruser, Pigerne fortrylle, Drikken beruser. Overalt lyder Glæde og Munterhed.

Logik.

— Hör, Petersen, De kommer virkelig til at betale Deres Husleje, De lovede mig med Haand og Mund, at De aldrig skulde betale efter den Förste i Maaneden.

— Rigtig, men da vi nu skriver den 6te, saa kan De selv indsé, at jeg ikke kan betale Dem uden at bryde mit Ord.

— Hör, kan Du ikke laane mig 10 Rigsdaler, Emilie skulde have et Par ny spidshælede Stövler.

— Igen spidshælede Stövler, vær dog fornuftig og betænk, at jo mere hun kommer paa Stövlerne, desto mere kommer Du selv paa Sokkerne.

— Det er svært saamange engelske Konstnerinder, der i denne Tid optræde her i Byen; der findes næsten ikke en Pavillon eller et Theater, hvor der ikke findes en Miss.

— Ja, ganske vist, men Publikum lader dog til at være meget godt fornöjet dermed.

— Ja, ganske vist, Publikum er meget miss-fornöjet.

Hos Uhrmageren

— De klager over, at Deres Uhr ikke vil gaa, det er virkelig ikke saa underligt, der er jo kommen Vand ind i Værket.

— Aa, saa er det altsaa blevet et Vandværk.

Samtale.

— Kan Du sige mig, hvad Forskel der er paa en Skræder og en ung Pige?

— Ja, den unge Pige henrykker, men Skræderen rykker blot.

Men kan Du saa sige mig, hvad Forskel der er paa en Præst og en Skuespiller?

— Nej, den kan jeg ikke.

— Ja, jeg ikke heller.

For Retten.

— Har De tidligere været tiltalt eller straffet?

— Ja, tiltalt har jeg værer meget ofte, men jeg har altid givet Svar paa Tiltale.

Kan man ikke med Rette sige om en Dame, der har havt mange Bejlere, at hun har været flere Gange anholdt?

— **Har Du ikke Planerne til „Fremtidens" Lotteri?**

— **Nej, Du, dem har jeg rigtignok ikke.**

— **Ikke, saa maa Du virkelig sé at anskaffe dem.**

— **Aa, hvorfor det?**

— **Jo, for hvad er et Menneske uden Fremtidsplaner!**

Crassus.

En Mand beklagede sig over, at han ikke kunde gaa paa sit ene Bén. „Hvad gör Du da derved?" spurgte hans Ven deltagende, „det skal jeg sige Dig", svarede han, „jeg gaar paa dem begge."

— Saa, Börn! Men ta' dog Jeres Parapluier med, vi faa vist lige straks en Vandöse.

(Det banker. En Blikkenslagerdreng kommer ind): Godda', je' sku' hilse og si'e, at her var en Vandöse fra min Mester.

l+l.

— Hvorledes laves saadan en Kanon?
— Man tager et langt Hul og kommer Jærn udenom.

Kvindens fremtidige Adgang til Erhværv.

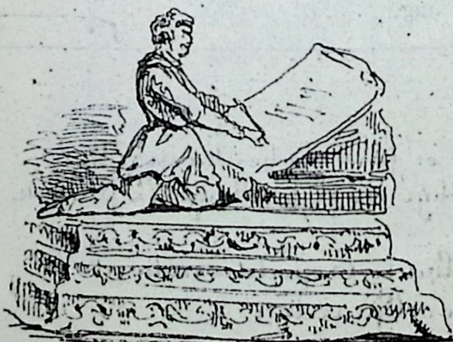
Mille! — Halloi! Har Du inte en Billing Skrua? — Jeg har d. O. t. mig inte smagt en Snus i min Flab idag.

Daarlig Hukommelse.

— God Dag, kære Ven! Hvorfor sörger Du?
— Jeg? — Jeg sörger s'gu ikke.
— Men Du har jo Flor om Hatten.
— Naa — ja, det er for min afdöde Kone.

Correspondance.

r—n. Vi ville muligvis lade Deres Avertissement illustrere.

l+l. En enkelt er benyttet. Har De mere, er De velkommen.

Nolmaa. Under en eventuel litterair Hungersnöd vil Deres Bidrag blive benyttet.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch" skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Efterat Forhandlingerne ere begyndte i Landsthinget om den fra Folkethinget oversendte Finantslov, navnlig om Pandserskibet og Lönningsloven, er det endelig lykkedes Ministeriet at indtage en „fast" Stilling „mellem" de to Thing.

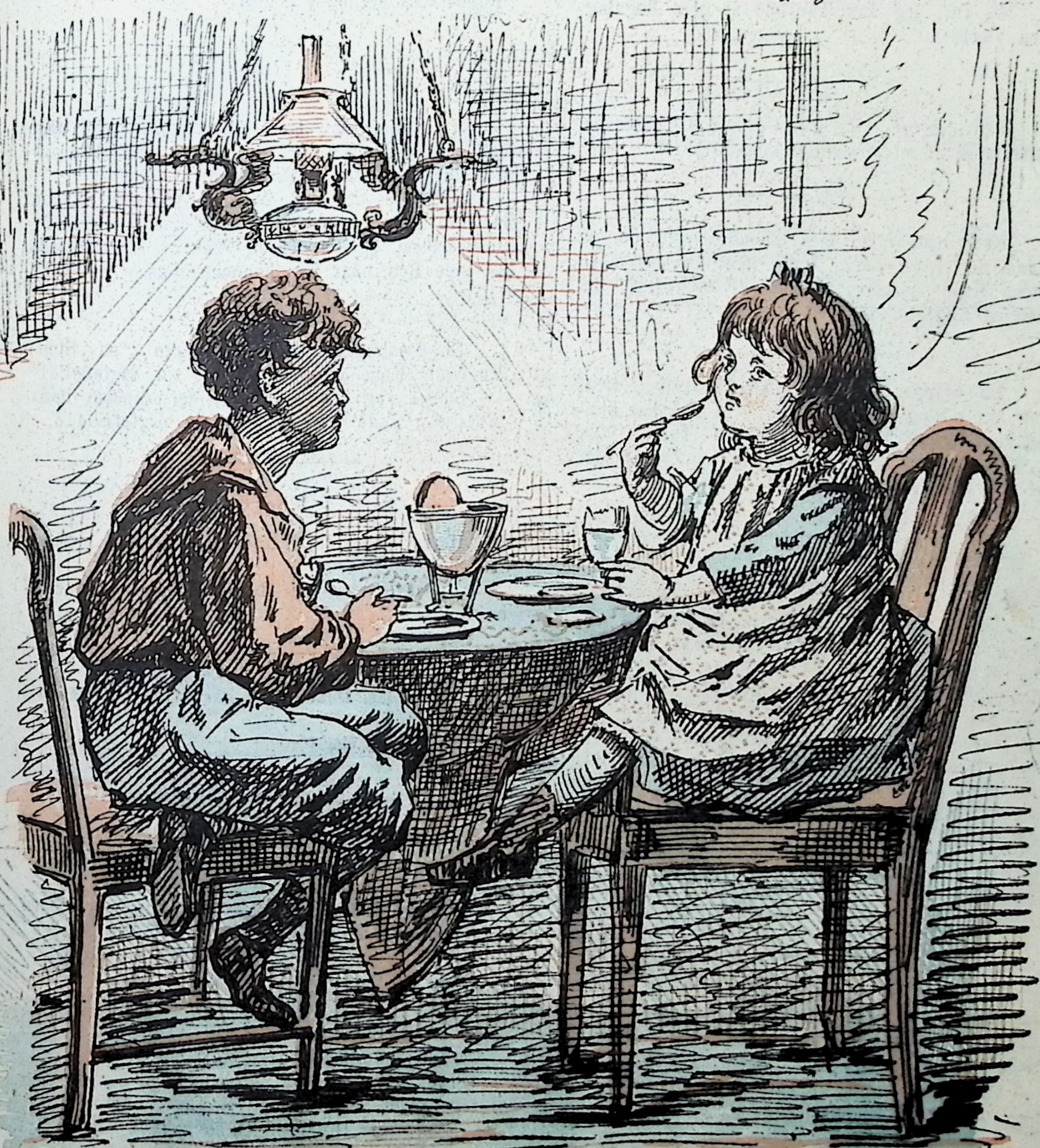
PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade No. 26. Stuen over Gaarden.
Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

No. 14.

Onsdagen den 8de 2den Aargang. April 1874.

— Hvor kan det være, at vore Æg ere ganske kolde i Aften?
— Det er naturligvis, fordi vi ere alene hjemme, saa har Pigerne kogt dem i koldt Vand.

Ved et Lægebesög.

— Hvorledes gaar det med Benet?
— Tak, nu er det gaaet over.
— Hvilket, Benet?
— Nej, Smærten.

— Hvorfor kommer Du aldrig ned i N. N.'s Restauration, jeg tror ikke, Du har været der siden Værten döde?
— Nej Du, jeg kan ikke lide at göre Regning uden Vært.

Kan det være en Fornærmelse at kalde en Luftskipper et udsvævende Menneske?

Kan man ikke med Sandhed sige om en Mand, der gaaer fallit, fordi han maa betale en anden Mands Veksler, at han er bleven forvokslet med en Anden!

En Skipper er nylig bleven straffet, fordi han har mishandlet en Dreng, idet han har bundet ham foran Masten og pryglet ham.

Ja, en saadan Opförsel kan kun ansés som — formastelig.

Paa Stationen.

— De er funden liggende paa Gaden i en meget overkört Tilstand og i et ösende Regnvejr, De var opbragt da De kom her til Stationen, men har dog næppe været utilregnelig?
— Nej, Hr. Assistent, utilregnelig har jeg ikke været, for jeg er ganske vaad endnu, at jeg var opbragt paa Stationen, kan jeg ikke göre for, det maa blive deres Sag, som bragte mig herop, men at jeg var overkört, det benægter jeg, for jeg befinder mig i bedste Velgaaende.

— Opvarter, en Boeuf!
— Værsaagod, min Herre.
— Men jeg har ikke begært en halv Portion
— Dette er ogsaa en hel Boeuf.
— Hvorledes er da en halv Boeuf?
— Den er ikke större.

Fra Gaden.

— Hvorledes kan det være, at dit Haar er saa graat og dit Skæg er könt sort!
— Jo, for Haaret er ældre end Skægget.

— Naa, hvordan har Du saa moret Dig i København, har Du sét Thorvaldsens Museum og har Du været oppe paa Rundetaarn?
— Paa Thorvaldsens Museum har jeg været, men Rundetaarn sprang jeg over.

— Nej, som jeg siger, Madam Skröder, min Mands Bén kommer sig aldrig, naar han ikke vasker det hver Aften i Brændevin.
— Jeg troer det inte, Madam Svendsen, for nu har min Mand arbejdet i 2 Aar hos en Brændevinsbrænder, óg det er en Ynk at sé ham staa paa sine Bén, naar han kommer hjem.

En Stenhugger skulde udhugge i en Sten: „En dydig Kone er en Krone for sin Ægtefælle!"

Stenen var ikke stor nok, derfor skrev han: „En dydig Kone er 3 Mk. for sin Ægtefælle!"

I Theatret.

(En Herre raaber fra Parquettet): Stille, I Okser deroppe!
— Undskyld, her er Höloftet, men nedenunder er Stalden.

— Tænk, Hr. Doktor, jeg har nyst tre Gange i Nat.
— Prosit, Prosit, Prosit!

Ved Billetkontoret.

(En Slagtermadame er nærved at blive trængt tilbage af en Spækhöker).
— Undskyld, Hr. Petersen, först kom mer Stegen og bagefter Smör og Ost.

Dannebrog.

— De röger meget, Hr. Professor?
— Ja, naar jeg taler med Enfoldige og naar jeg Intet har at bestille.
— Saa röger Hr. Professoren vistnok altid.

For Fredsvenner.

— Naa, Danmark er da den förste europæiske Magt, der har gjort et Skridt til at afvæbne.

— Du mener, fordi Rigsdagen nægtede Bevillingen til Pantserskibet?

— Nej, men nu er de tre „verdensberömte" Kanoner, Abraham, Isak og Jakob, blevne fjærnede fra Hovedvagten!

— Om det skulde gælde mit Liv, saa kan jeg ikke erindre, hvad jeg spiste til Middag idag, hvori tror Du det ligger?

— Det ligger naturligvis i Maven.

P.

Berettiget Stolthed.

— Gud, Amalie, hvad Du har for dejlige Tænder

— De ere ogsaa til 5 Rd. Stykket.

P.

— Hvorledes gik L'hombren iaftes?

— Meget godt, men som sædvanlig maatte vi vente en hel Time paa Peter.

— Det Menneske er kun én Gang i sit Liv kommen for tidlig, og det var, da han blev födt.

P.

Efter Storm fölger der Stille! Denne Sætning synes ogsaa at bekræfte sig paa Politikens Omraade: umiddelbart ovenpaa den sidste stormfulde Rigsdagssamling fulgte den stille Uge!

Slagtersvendene i Hamborg gör i denne Tid „strike". Blandt de „berettigede Fordringer", de opstiller, er ogsaa den, at de af deres Mestre vil have udleveret Gadedörsnögle. Heraf lærer man, at der endda ikke er saa stor Forskæl paa en Slagtersvend og en Kammerherreaspirant: Maalet for begges Ærgærrighed er en Nögle!

Spörgsmaal til Jurister.

Naar en „Ansvarhavende" for et Blad bliver tiltalt og dömt for Ting, som han slet ikke har skrevet, er det da ikke en praktisk Udförelse af det Vesselske: „For Smed at rette Bager?"

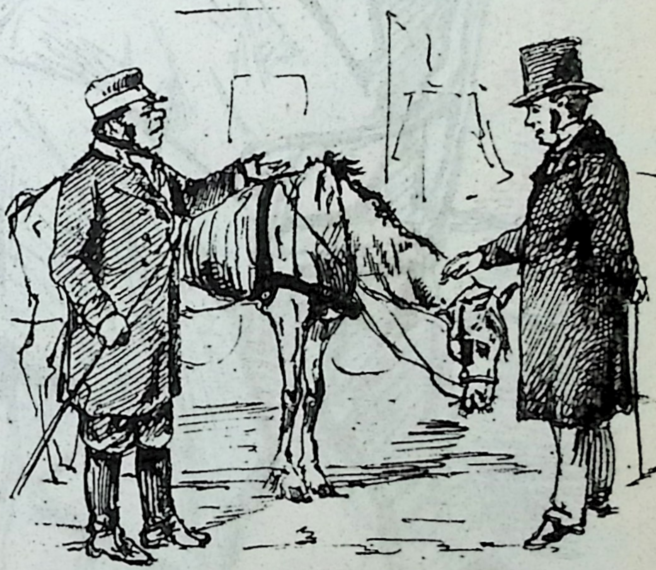
Rigsdagens sidste „ordentlige" Samling blev meget betegnende sluttet den 1ste April. Man havde ventet sig et Udbytte af Samlingen, men man er i enhver Henseende bleven narret April!

Kvindens fremtidige Adgang til Erhværv.

Student i sit 18de Aar, theologisk Kandidat — incl. i sit 22de og ordineret Kateket i sit 24de.

Det er rigtignok slemt.

— Herregud, hvor Deres Hest sér mager og forsulten ud!

— Ja — da faar den dog en Skæppe Havre hver Dag.

— Aa Snak! Det er umuligt!

— Jo! — men — den har rigtignok aldrig Tid til at æde den!

„Uh! Der er noget, der klør paa min Ryg, der er vist kommet et Dyr ned — — aah, min Herre, er De ikke saa god — — —

Fra Gaden.

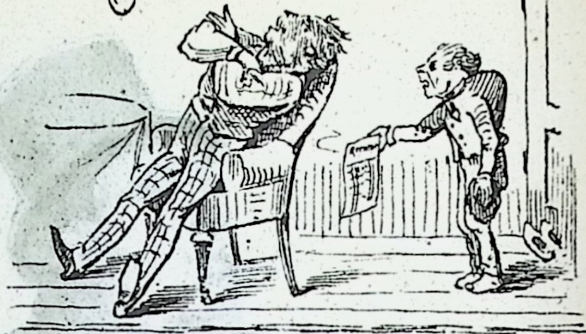
Det er förste Gang at jeg har en Rigsdagsmand under Armen, man föler sig ordenlig hævet derved.

Held i Uheld.

2.

15. Det banker: „Vær saa god kom ind,
Fy! der er Bud fra Skrædder Spind."

16. „Min Mester venter ikke længe,
Han söger Rettergang, faar han ei strax sin' Penge."

17. Da svarer Grim: „Hör ved Du hva'
Vi lever begge slet, kom lad os stikke a'.

18. Og i en Fart han Drengen præparerer
Med Frederiksens Haarformerer:

19. „Sé, persisk Rosenmælk, den gjör dit Ansigt könt,
Först rejse vi i Verden og la'r vos sé for Mönt."

20. Det hjalp paa Feodor, og begge rejse glad
At pröve deres Lykke i Frankrigs Hovedstad,

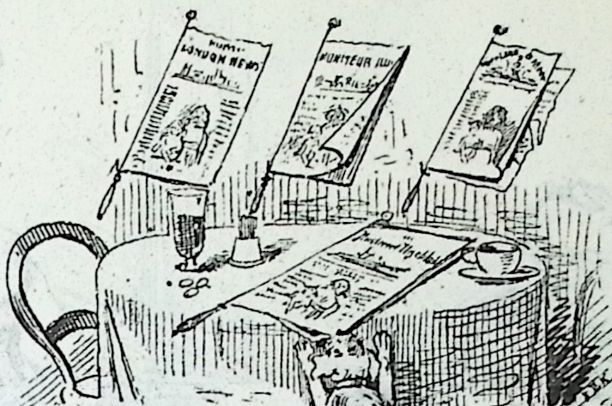
21. Paa en af Boulevarderne de bliver engagered:
To Aber lig med Mennesket, det sjelden er passeret.

22. Pariserne opflammes, og Tusinder beundre
De to fra Aberne nedstammende Vidund're.

23. Selv Videnskabens mest berömte Mænd, de ære Bestyrkerne af Darwins vidt bekendte Lære.

24, Og deres Navn henflyver over Jorden Fra Öst til Vest, fra Syden op til Norden.*)

(Fortsættes.)

Et vanskeligt Valg.

Min Kone keder sig hjemme og jeg er stærk i Knibe, for jeg ved ikke, hvad der er morsomst — enten at adoptere en Hund eller köbe et Barn!

— De er den störste Æsel, der eksisterer!
— Hr. Lieutenant, husk dog paa mig, Deres Foresatte!

Correspondance.

Pindus. Deres Indsendte har samme Skavank som mange Damer: Det er for gammelt. Kom alligevel snart igen.

C. S. . . . . . En Samtale udbedes med Dem paa Contoiret.

Dannebrog. Tak, flere Ting ville blive benyttede. — Se en anden Gang ikke saa meget paa Kvantiteten som paa Kvaliteten.

K. S. Ubrugeligt.

P. Jo mere, jo bedre . . . . . behag at gennemsé Bladet.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch" skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Mapper til Bladet, 64 à 72 Sk. pr. Styk., faaes paa Kontoret, Östergade Nr. 26 Stuen over Gaarden.

*) Det bemærkes, at Hr. Grim, der har været Handelsrejsende i Rusland, kalder sig Andrian Jeflichjeff for ikke at blive kjendt af det danske Politi, som er mere paapassende end det russiske.

— Lille Fröken, syng den De véd nok? — —
— Nej Tak, den er saa flau.
— Ja, men De behöver jo ikke at genere Dem, her er jo ingen Damer tilstede.

Serviteur.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor
Østergade № 26. Stuen över Gaarden.
Bladets Kontor er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

No. 15.

Onsdagen den 15de 2den Aargang. April 1874.

— Kære Barn, Du vil dog ikke gaa ud uden Overstrikke paa, Du kan jo paadrage Dig en Brystbetændelse.

— Gud, söde Mo'er, det er jo den eneste Fornöjelse jeg har af den ny Kjole.

Fejl Skrue.

— Vi vil inte arbejde mere for den Betaling.
— Hvad vil I da göre for den Betaling?

Deri ligger det.

— Var Du henne og hörte Nees's Foredrag forleden Aften?
— Nej, det skal ha'e været meget höjtsvævende. Han er vel Æsthetiksr kan jeg tænke.
— Nej, Luftskipper. *C. S. . . . .*

Gyldig Grund.

— De er altsaa uböjelig, Frue?
— Jeg giver aldrig i Evighed mit Samtykke til en Forbindelse mellem Dem og min Datter.
— Og hvorfor det?
— De har fremstillet Dem selv som en pletfri Mand, og nu erfarer jeg til min store Skræk, at De er Malersvend.
— Men jeg er dog respectabel, retskaffen, ædruelig — og elsker Deres Datter.
— Hjælper Alsammen ikke, Malermestrene beklage sig allevegne over at „De smörer for tykt paa!" *C. S. . . . .*

Samtale mellem en Tjenestepige og hendes Moder.

— Foretrækker Du da saadan en Laps som Hansen for Pensionist Sörensen.
— Sörensen, aa, saadan En, Du kan tænke Dig, han begyndte at frie — med Bolscher.

Paa Jærnbanestationen.

— Maa je' be' om en Baliet te' föste Class.
— De kan ikke faa andet end tjl tredie.
— Ded va' dog Satans, saa ha'r vor Præst dog Ret, da han sa'e, at je' hört til trede Class, for han her si'er' et jo osse.

— Hör, Christian, holder Du med Venstre eller Höjre?
— Je' holder skam med Venstre.
— Ja, men de' er jo forkert, Du.
— Aa, Du er jo et Fæ, hvis je' ikke holdt til Venstre, kom je' jo aldrig ned hos Petersen i lille Kongensgade.

G. H. E.

Fra den nye Theaterbygning.

(En Grosserer i Samtale med sin Karl.)

— Sig mig engang, Jens, hvor har Du hentet disse Theaterbilletter.
— Der, hvor Gros'eren sa'e, nöre ve' ded ny Theater; der kom je' nör, aa' saa kom der en Mand med blaa Bluse aa' hvide Bukser aa' en Ökse i Haanden, ded va' vist en der spilled' Comedie, aa' saa sa'e je', a' je' sku' ha'e en Billet, saa grinte han a' mej aa' tog en Bov op a' Lommen aa' ga'e mej en Billet aa' sa'e: Værsartig, otte Mark. Aa da je' saa spurte ham, va' Comedie di skul' gi'e, saa sa'e han Fandanko. Se saa'en hænger ded sammen.
— Hör, Jens, det var bestemt en Tömmermand.

V. P.

— Hvad bestiller Du i din Tjeneste?
— Jeg hjælper min Herre med Intet at udrette.

Sang til Foraaret.

Atter vi har den yndige Vaar,
Blomsten dufter . . . Træet belöves,
Droslen den flöjter og Lærken „slaar" —
Skrædderne sörger . . . de skal nu „bedröves"!

Atter vi har den livsalige Vaar,
Alting vaagner af Dorskhed og Dvale,
Thingene ene til Hvile nu gaaer:
Tomme og tavse staar Rigsdagens Sale.

Atter vi har den friske Vaar,
Alt i Naturen bryder sit Fængsel . . .
Foraarstöjet hos „Onkel" man faar:
Der er en skrækkelig Puffen og Trængsel.

Atter vi har den prægtige Vaar,
Tivoli aabner snart gæstfri Porten,
Og Directionens Hjærte slaar:
Den skal paany til at stryge Rigsorten!

Atter vi har den herlige Vaar,
Luften i Byen bli'er trang . . . og ad Land'vej'n
Hele Beaumonden nu higende gaar
Ud i Naturen . . . at ligge paa Strandvej'n!

Atter vi har den fagre Vaar,
Digterens Muse fly'r op som en Svale —
Ak, det i Verden ofte saa gaar,
At som en — Gaas den atter maa dale!

Jean.

Samtale mellem det ny og det gamle kgl. Theater.

— He he! der har Du Fölgerne, jeg har hele Tiden tænkt, det vilde gaa saaledes; thi naar man anvender saa meget paa sit Ydre, maa det Indre nödvendigt blive forsömt.

— Ja, men jeg har en Komite, der vil sörge for mit Indre.

— Komite! Pyt! Den indbringer Dig vist ikke engang saa meget som „Salamanderklubben" eller „De Ligegyldige".

— (sukkende.) Aa, men hjælp Du mig saa lidt, gamle Kollega! Nu begynder Du jo dog at trænge til Aflösning, Du bliver gammel og affældig, og jeg synes ikke, Du burde staa tilbage for Folketheatret.

— Nej, min unge Ven! Vel begynde Kræfterne at svigte mig, men det vilde stride aldeles imod det Princip, der gör sig gældende i mit Indre, at hjælpe Dig, og jeg kan godt endnu opfylde alle billige Fordringer.

— Ja, Publicum siger rigtignok, at Du er altfor uoplyst efter Nutidens Fordringer!

— (hidsig) Uoplyst! Siger Publicum nu, at jeg er uoplyst? — Saa ve mig! Men saa ve ogsaa dem! Thi da skal jeg ophidse det Lys i mit Indre, som de ringeagtede. og det skal kun sé dem i sit Fald.

— Ja, saa maa jeg anraabe Publicum om Hjælp.

Tim.

(Betjenten): Min Dreng, Du maa ikke gaa med den store Kurv paa Fortovet.

(Drengen): Men Hr. Betjent, vil De saa sé den tykke Herre der ovre paa det andet Fortov, han breder sig jo meget mere ud end jeg.

Vox populi, vox dei!

— Peddor! Der ska' Du sé en grangivelig Stötte af det fornærmede — Sludder, jeg mener det forenede Venstre!

— Sikke Snak, Krisian — det er jo en kinesisk Nikkedukko.

— Natyrligvis — det er jo den Rolle, de har givet med Glands!

— Gaar Du med op paa Udstillingen?
— Ja, men det er jo alt for tidlig, der er jo ingen Folk deroppe.
— Nej, men saa ser man jo Malerierne meget bedre.
— Gud, hvor Du er naiv, gaar Du derop for at sé paa Malerier!

Kunstudstillingen.

Bibelskc Billeder.

Katalogets Nr. 63: Jesus hos Martha og Marie. (Luc. X, 38–42).

Hvilken genial Tanke ligger der ikke i, at Kunstneren, idet Herren siger: „Martha, Martha! Du gör Dig Bekymring og Uro med mange Ting" — ikke lader hende paa almindelig Vis blive lang i Ansigtet men i hele Kroppen; — det er Noget, man kan forstaa.

Nr. 315. Job (i Kataloget Hjob) og hans Venner. Carton, tilkendt Academiets lille Guldmedaille. — Et Billede, hvor alle Skönhedshensyn ere tagne i Betragtning, og den blufærdige Job udbröler rin Klage, medens hans Venner af Skræk göre sig saa smaa som muligt — muligvis ogsaa fordi Pladsen er lidt kneben.

Lejesögende.

— De er gift, min Dame?

— Nej, min Herre.

— Jeg udlejer ikke til enlige Damer.

— Men jeg er sjelden ene, jeg har meget Besög.

Fra Gaden.

— Hör, Fa'er, giv mig en Skilling til Bolscher.
— Nej, det har jeg ikke Raad til.
— Naa, og Mo'er siger, at Du gaar og giver saa mange Penge ud til ingen Nytte.

— Du, Peter, nu kan man faa dansk Kaffe.
— Hvor mon man dyrker den?
— Natyrligvis her i Danmark.

— Aa, Skröder, Du kan tro sikken Portion Vrövl min Kone opvartede mig med igaar Aftes.
— Saa, det er mere end min Kone gjör.

— Jeg var i Theatret igaar
— Hvorledes morede De Dem?
— Tak, udmærket.
— Hvad ga' de?
— Jeg gav en Daler.

— Hvorfor kom Du fra Din forrige Condition hos Urtekræmmer W.
— Forde han spelt faa-lit
— Naa, og jeg troede, at han maatte lukke for di han spillede for meget.

Efter Rigsdagens Slutning skal Ministeriet føle sig ligesom betydeligt lettet. Dets enkelte Medlemmer gaar omkring og nynner fornöiet den populaire Melodi:

„Der er ingen Thing i Vejen!

Jean.

Det ulykkeligste Ægteskab er det, hvor Kvinden er falden og Manden forfalden!

En Stedfortræder.

— Jeg önsker at tale med Fruen . . . er hun hjemme?
— Nej, min Herre, men jeg . . . jeg staar til Deres Tjeneste.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade No 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH
No 16.
Onsdagen den 22de 2den Aargang. April 1874.

Paa Udstillingen.

(2 Damer foran et Maleri.)

— Gud, hvor yndig!
— Ja, er han ikke söd, tænk Dig, vi mödes hver Dag heroppe.

Naivetet.

— De kan ikke faa Fa'er i Tale, han er ved at gaa — fallit.

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Fortsat.)

Hvilken Bröde havde han gjort sig skyldig i, siden man saaledes fra alle Sider overöste ham med Haan og Foragt . . . en Foragt, der syntes at vokse efterhaanden som han kom længere ned i Huset?

Hvilken Medfart mon der nu ventede ham nede i Porten? Mon Md. Jansen vilde lægge sin Vrede og Foragt for Dagen ved at bombardere ham med Kartofler eller ved at daske ham om Örene med Kaalstokke?

Det var i Forventning om, at en af disse Eventualiteter kunde blive til Virkelighed, at han traadte ud i Porten.

Han vilde sky og ængstelig luske forbi Md. Jansen, da hun pludselig standsede ham.

„Væ'sgo', Hr. Jensen," sagde hun, „der er Noget til Dem . . . . . som vistnok vil glæde Dem."

Hun rakte med et Smil, der ikke var fri for at være en Smule ondskabsfuldt, Fröken Berthas Brev ud imod ham.

Han greb det og kastede et Blik paa Udskriften.

I samme Nu klarede hans Miner op . . . denne Haandskrift bortvejrede alle hans Bekymringer, thi den var jo hendes.

Med et glad „Tak, Madam!" skjulte han Brevet hos sig og ilede derpaa ud af Porten.

Hans Længsel efter at höre nogle Ord fra den „elskede Genstand" var for stærk. Da han derfor var kommen nogle Skridt henad Gaden tog han Brevet frem og begyndte at læse det.

„Le style c'est l'homme", som Franskmændene siger, Stilen — det er Mennesket.

I Overensstemmelse med denne Sandhed kunne vi ikke give vore Læsere et bedre Begreb om Fröken Berthas Karaktér end ved in extenso at hidsætte hendes Brev.

Det löd altsaa som fölger:

„Herr Jensen!

Et gunstigt Tilfælde har lært mig at kende Dem i hele Deres trolöse Nedrighed Ja, jeg véd nu, at alle de Eder, De har tilsvoret mig, alle de Elskovsord, som De har tilhvidsket mig, arme, bedragne Pige, kun vare udsprungne fra et falsk Hjerte. Ja, Sören, Du er falsk, Du er trolös, Du har offret mig og min Kjærlighed for en anden . . . Gud maa vide, hvilken Kvinde.

Derfor, min Herre, vil De kunne indsé, at fra nu af er Alt forbi mellem os . . . . jeg vil forsöge at udrive enhver Erindring om Dig af mit stakkels Hjerte. Levvel.

Bertha.

P. S. Det er naturligvis en Selvfölge, at vi ikke, som Aftalen var, ville ses paa Kunstnercarnevalet i Nat.

En ung Pige, som har lidt til fælleds Bedste, önsker at indgaa Ægteskab. Den dybeste Tavshed forsikkres.

Det svimlede for Sören Jensen, da han læste disse Linier.

Han krugede Brevet i sine med lyserödo Handsker prydede Hænder, gjorde omkring og ilede, uden næsten selv at vide af det, tilbage til Porten, som om han der ventede at finde en Oplösning paa denne mörke Gaade, der nu pinte ham.

Han naaede Porten og styrtede ind i den. I samme Nu traadte der fra den modsatte Side en Dame ind i den . . . det var Fröken Bertha.

Hvor kom hun fra . . . hvad vilde hun her?

Som vi vide var hun for nogle Öjeblikke siden, efter at have afleveret hint skæbnesvangre Brev, ilet bort.

Hun var imidlertid neppe kommen omkring Gadehjörnet, för hun atter vendte om.

Det gik ikke an, havde hun tænkt, at dette Brev blev liggende hos Madam Jansen . . . . det maatte straks bringes op til den Trolöse.

Det var for at faa denne Tanke realiseret, at hun nu kom tilbage.

Heri laa den synlige, den ydre Grund til de to Elskendes Sammenstöd i Porten.

Men skulde der ikke være en anden, en indre . . . skulde det ikke være den dybe, inderlige Sympathi mellem deres Hjærter, der som en magnetisk Kraft havde draget dem sammen?

Ved Synet af hinanden standsede de to Elskende.

Madam Jansen satte sig tilrette paa sin Stol, som om hun var i Theatret og skulde overvære Afslutningen af et Drama.

Der indtraadte et Öjebliks Tavshed . . . den Tavshed, der gaaer forud for Stormens Udbrud.

Sören Jensen traadte et Skridt frem, hævede sine Öjne böniigt og bedende op mod Fröken Bertha og forsögte at gribe hendes Haand, idet han stammede:

„Bertha . . . kære Bertha . . . . !".

Dette var formeget for Fröken Bertha.

Synet af hende, den krænkede Uskyld, bragte ham ikke engang til at rödme, Bevidstheden om hans Bröde bragte ham ikke engang til at synke i Jorden . . . han var ikke alene trolös, men endogsaa — fræk!

Hun saa paa ham med et Blik, der vilde have tilintetgjort enhver Anden, og sagde derpaa i en Tone, der var saa iskold, som kun et kvindeligt Medlem af Sköjtelöberforeningen formaar at frembringe den:

„Min Herre . . . jeg kender Dem ikke!"

Hun knejsede med Hovedet, slog med Nakken og beredte sig til at forlade Porten

Da löd der gennem den en Stemme, der fik hende til at standse. Det var Madam Jansen, der roligt sagde:

„Jomfru, det er ganske vist en styg Ting at fejle, som han har gjort . . men det er endnu mere stygt ikke at kunne tilgive!"

„Tilgive", udbröd Fröken Bertha, „aldrig!"

„Men for Himlens Skyld," vovede Sören Jensen at sige. „hvad skal der tilgives . . . hvad har jeg gjort?"

(Sluttes).

— Jeg gratulerer, mit söde Barn.
— Er det til Confirmationen eller til Forlovelsen?

Köbenhavnske Croquis'er.

(Fra Flyttedagen.)

Katalog Nr. 61. En Pige, der venter sin Kæreste.

Jeg vilde foretrække at kalde det: en ung Pige, der forgæves venter paa en Kæreste, thi i hvor tiltalende hendes lille kuglerunde Hoved i Forbindelse med de smaa Kornfugle i Buskene end kunde være, tror jeg dog, en Frier helst siger „Hus forbi."

Katalog Nr. 237. Portrait.

Leder Tanken uvilkaarlig hen paa Photographien. — Den Portraiterede kæmper tappert imod Sövnen.

— Hvilket Numer har De?
— Je' spiller inte i Lotteriet, Hr. Lieutenant.

Samtale.

— Min Herre, da De véd, at min Söster er död og Begravelsen finder Sted imorgen, saa haaber jeg, at De som Ven af Huset ikke undlader at fölge hende til hendes sidste Hvilested!
— Min dyrebare Fröken, det skal være mig en sand Fornöjelse.

Det gode Humeur.

— Ja, Ja, Svendsen, jeg si'er nu, som jeg altid har sagt, vi véd, hvad vi har, men vi véd ikke, hvad vi faar.
— Aa, hvorfor inte det, Sörensen? Jeg synes dog, det er ganske tydeligt, naar vi har Onsdag idag, saa faar vi Torsdag imorgen.

Carl Sixtus.

Avertissementer.

En ung, uberygtet Pige, der har tjent som Amme, önsker snarest Condition som Jomfru.

Et ubedrageligt Middel mod Rotter og Mus, som hverken skader Mennesker eller Dyr, anbefales fra Borgergade Nr. 0 i Kælderen.

a — 4 — n —

Fruen: Hör, Stine, jeg synes ikke, jeg har sét din Kæreste saa længe?
Tjenestepigen: Nej, fordi — fordi . . . .
Fruens lille Sön: Fordi han kom og saa, at Papa kyssede Stine i Kökkenet.

To Bekendte möde hinanden paa Gaden.

— Sé, sé, gratulerer, med ny Klæder, de sidde udmærket, hvad har Du givet for dem?
— De har været dyre, jeg har givet 10 Rd. for dem.
— Hvad behager, det er jo Spotpris!
— Ja, sér Du, jeg plejer at give min Skræder 5 Rd., Resten bliver jeg skyldig.

Bonden udenfor Café Boulevard.

— Næ, æ, nu har a nok a ed, nu har di opfunned en ny Slaus Caffe igen, a maa æng aa spörre hva Punned koster.

Nolmaa.

Scene fra Universitetsbibliothekets Læseværelse.

— Nu har jeg ikke sét Dem saalænge, hvor i Alverden befinder De Dem for Öjeblikket?
— Som De sér: i Universitetsbibliotheket.

G — n.

Gildet skal betales!

— Ja, Facit er rigtig nok — kun synes jeg, at der er formeget af Vrövlet og forlidt af Pantserskibe og Lönningstillæg — men — det nytter mig naturligvis ikke at göre Vvövl om Vrövlet — værs'artig!

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade No. 26. Stuen over Gaarden.
Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen, Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

Onsdagen den 29de 2den Aargang. April 1874.

— Hvad tror Du, det betyder derhenne?
— Jo, Ane siger, at Mama vil gifte sig igen.
— Hun burde hellere tænke paa en Mand til mig, synes Du ikke?

En Amagerkone i Porten.

Humoreske af Jean.

(Sluttet.)

„Og det spörger De om ligeoverfor mig, som De har skuffet . . . og i hendes Nærværelse, der kender hele Deres Bröde!"

Hun pegede paa Madam Jansen.

Sören Jensen saa afvekslende fra den ene til den anden, som om de begge var to Rebus'er, der var givet ham at löse.

„Ja, Hr. Jensen," tog Madam Jansen i en salvelsesfuld Tone til Orde, „De har forsyndet Dem svært . . . !"

„Men hvormed . . . hvormed, for Guds Skyld."

Madam Jansen mönstrede ham med et Blik, der var ligesaa gennemborende som naar hun undersögte sine Kartofler.

„Hr. Jensen," sagde hun langsomt og höjtideligt, som om hun vilde knuse ham under Vægten af sine Ord, „har De glemt den Dame, som De igaar tog med Dem op paa Deres Værelse?"

Baade hun og Fröken Bertha betragtede ham nu, som om de ventede, at han hvert Öjeblik af Skam skulde synke ned for deres Födder.

Han gjorde det ikke . . . . tværtimod hans Ansigt blev særdeles glad og fornöjet

„Ak," sagde han lettet, „da liegt der Hund begraben!"

„Min Herre!" udbröd Fröken Bertha, „De vover at spöge i et saadant Öjeblik!"

„Ja, Bertha," svarede han, idet han greb hendes Haand, „jeg spöger nu, thi ved Du, hvem „den Dame" var?"

Hun svarede ham ikke, men hun trak heller ikke sin Haand til sig.

„Det var," fortsatte han, „min gode Ven — Peder Eriksen!"

„Hr. Eriksen . . . hva'beha'er!"

„Ja, han skal som Du véd, med paa Kunstnercarnevalet i Nat . . . . han vil være k ö b e n h a v n s k M o d e d a m e . . ."

„Ah!"

„For i Tide at vænne sig til Dragten og Rollen, gjorde vi igaar en Tour sammen gennem Gaderne . . . og „den Dame", der fulgte med mig op, var — ham, ham og ingen Anden!"

Behöve vi at fortælle, at Fröken Berthas Ansigt ved disse Ord blev lyst og klart som Himlen paa en smuk Foraarsdag . . . og behöve vi at tilföje, at de to Elskende i det næste Öjeblik laa i hinandens Arme?

Men nu Madam Jansen?

Ja, hendes Ansigt havde et Udtryk, som om hun, for at bruge et populairt Udtryk, havde gjort i Nælderne!"

Det er en Selvfölge, at Fröken Bertha kom med paa Kunstnercarnevalet, og at hun næsten ikke dansede med andre end den „spanske Ridder", Don (Juan) Sören Jensen.

Hun var klædt som — A m a g e r k o n e, et Tilfælde, der efter det Passerede næsten saa ud som en Tanke.

Det er endvidere en Selvfölge, at Hr. Sören Jensen daglig maa slide mange Procent paa sin Hjerne for til Sommer at kunne tage den store Præliminairexamen.

Det er endelig en Selvfölge, at naar dette Rubicon for hans Vedkommende er overskredet, hans Forlovelse med Fröken Bertha vil blive offenlig declareret, og at de da ville blive det lykkeligste og gladeste Par i det glade Köbenhavn.

En logisk, arithmetisk Opgave.

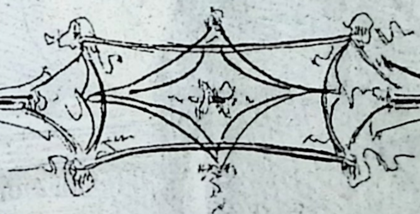
Da det jo er velbekendt, at Bairerne allerede ere halve Preussere, vil vel neppe Nogen benægte, a t n a a r j e g d r i k k e r e n „h a l v" B a i e r, er det det Samme som om j e g d r a k e n „k v a r t" P r e u s s e r.

Hvorlænge det saa vil vare förend vi saaledes kunne have consumeret alle Preusserne, vil jeg overlade til en Anden at udregne, men der er dog altid paa denne Maade et Haab om med Tiden at faa Slesvig tilbage. — Ned med en kvart Preusser!

Café à Porta.

Kunstudstillingen.

Katalog Nr. 118: Paa Kirkegaarden i Cairo. En afdöd Kvinde har i næsten opløst Tilstand listet sig op af Graven, bærende sit sovende Barn ved Benene — for at blive malet. — Forfængeligheden er stor.

Et brændende Spörgsmaal

Staar nu paa Dagsordenen overalt i hele Evropa. Det angaar hverken mere eller mindre end Spörgsmaalet om, hvorvidt vi virkelig skulle vise, at vi ere ligesaa fornuftige, som vore „Ur"-Fædre, og derfor gaa over fra Höjalderen til Brændalderen, d. v. s. brænde vore Afdøde.

Der er intet Nyt under Solen, og Opposition findes overalt og mod Alt, hvorfor det nok kan hænde sig, at „Brændoffrene" ville blive haardt medtagne, naar det endelig kommer saa vidt, at der göres en Begyndelse. Senere, naar det bliver „Mode" at lade sig brænde efter Döden, er det jo en anden Sag.

Vi begribe ikke, hvorfor en anden „Opbevarings-" eller „Tilintetgörelsesmethode" ikke samtidig er bragt i Forslag, nemlig den ægyptiske Indbalsamering! Det er en Methode, som absolut vil faa mange Tilhængere, navnlig hos Damer og Kammerjunkere; hos Damerne, fordi det smigrer deres Forfængelighed, at kunne blive beundrede endnu om et Par tusinde Aar, og hos Kammerjunkerne, fordi man til den Tid vil være dum nok til at tro, at en Kammerjunker har havt Hjerne.

Enfin: Det er endnu ikke for sent at fremkomme med begge Forslag, og for at bidrage til Lösningen af begge Spörgsmaal, fremstille vi paa de næste 2 Sider, hvorledes begge Methoder tage sig ud om 100 og om 400 Aar.

Sörensensk Familiebegravelse om 100 Aar.

— Her er jeg med min Tante! De maa endelig skaffe hende en god Plads, hendes Aske er saa yndig fin og hvid!

Samme om 400 Aar.

Vore Forfædre vare skikkelige, men upraktiske, de kunde ikke engang flyve! Det er næsten utroligt men sandt.

Held i Uheld.

3.

25. To danske Reisende beslutter,
At kikke paa de lodne Gutter.

26. Grim kendte sine Landsmænd og han skrev
Af Glæde rödmende til dem et Brev.

27. Og hemlig efter Fyraften sig ta'r
Det danske Klöverblad en hjemlig Passiar.

28. Ved „Bægerklang" Hr. Grim tilbedste gi'er
Sit Eventyr med Frederiksens Elixir.

29. Et ufejlbarligt Middel, Haaret sig beta'r,
Det koster 3 Rdlr.; og hedder: „Depilatoire

30. Jo! dette skal jeg pröve, men saameget er vist,
Jeg vil nok blive Men'ske men först Kapitalist.

31. Da atter Modgang, thi i Lue staar
Hans kostbare, Ansigtet skjulende Haar.

32. Strax sluttes Branden, og Frederiksens Saft
Beviste igen sin virkende Kraft.

33. Og atter tilströmmer Folk, en masse
Opfyldende hans Pengekasse. —

34. Nu har han tjent nok, han sælger sin Stand
Og sin Feodor til en anden Mand.

35. Depilatoire anvendes med Held!
Hr. Grim er nu atter Mand for: die Welt!

36. Her holder han Bryllup med en Rigmands Datter.
Som medbringer Ynde og store Skatter.

Correspondance.

W. J. Deres först Indsendte har været benyttet tidligere, og nu at optage Carnevalshistorier, vilde være lig med at raabe med Muslinger i Jordbærtiden.
C. G. Deres Indsendte har moret os, men kan ikke benyttes.
Vilh. H. Omendsköndt vi ynde Fastelavnslöjer, saa mene vi dog, at hver Ting har sin Tid.
a — 4 — n. Endel af Deres Indsendte har tidligere været under Behandling.
P. N. Indsendte er fortræffeligt, men fremmed Ejendom.
Le long garçon. Deres Bidreg röber Lune, men kan ikke bydes det danske Publicum. Det skulde være os kært snart atter at höre fra Dem.

Et practisk Forsög.

Mennesket er skabt til at arbejde siger man, men dog exister der mange, som aldeles lader til at have oversét denne Sætning. Atter andre arbejde paa en Maade kun tildels, til disse sidste kunne vi henregne vore Ordenspolitibetjente; naar man nu hertil erindre, at disse Mennesker ikke ere de bedst gagerede — og vi véd at disse Mennesker ere fordömte til lig evige Jöder at vandre deres Liv hen ved at spasere Gade op og Gade ned — kom den Idé os ihu, at lade disse Mennesker bestille noget nyttigt Haandarbejde f. Eks. at strikke

som De sér kan dette aldeles ikke stöde den Respect, som vi maa vise disse Cerberuser, og dertil vil vort Ordenspoliti ogsaa kunne opnaa en lille Extraskilling, som vistnok vilde være dem særdeles velkommen.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade No. 26. Stuen over Gaarden.
Bladets Kontor er aabent hver Sögneday fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

Onsdagen den 6te 2den Aargang. Mai 1874.

—. Hör, Mo'er, nu har jeg læst hele Historien om Loths Hustru. Tænk, hvor den Hørkræmmer har tjent, der leverede alt det Salt.

Fra Flyttedagen.

Mikroskopisk Undersögelse af en Familie, der blev husvild sidste Flyttedag.

Ej blot til Lyst.

Af Livet.

Og det var den unge Hr. Fuglesang,
Han fölte sit Hjerte banke,
Det slog mod Vesten saa Knapperne sprang,
Saa han havde s'gu Grund til at anke.

Dog ej han anked', han gik saa fro
Til en Skræder, lod Vesten udvide,
Og da han saa fik den, han skoggerlo —
Der var Plads udi venstre Side.

Saa til ung Signe han styred' sin Fart,
Hun skulde nu bo paa Kvisten,
Men det var dog galt, det var soleklart,
For der boede En, som hed Kisten.

Hvad! bröled' i Harm den Ungersvend,
Skulde hun ha'e mig taget ved Næsen?
Hvor nedrigt! at lefle: „vi sés igen" —
Og saa maaske dog være kræsen?

Ja, saadan var det. — Han vidste det ej,
De mödtes paa Boulevarden;
For han var af dem, som gaa paa Galej,
Og Signe — ja, hun gik paa Farten!

Moral.

Hvis derfor, Læsər, det hændte sig
Du sér ung Signe, föl Dig ej generet,
Lad hende gaa, begejstres blot ej,
Thi husk: „En Nar — hun har jo alt fixeret."

Carl Sixtus.

I Urteboden.

— Hvad koster Sukkeret idag?
— Kun 20 Skilling Pundet,
— Kan ikke give saa meget. Jeg vil drikke min Kaffe uden Sukker og kysse min Kone for at faa noget Södt til! — Farvel!
— Farvel! Og naar De er ked af den Slags Sukker, kom saa igen.

Fyren kom igen den næste Dag.

Ogsaa hos os.

En Neger, som var bleven valgt til Medlem af Legislaturen, fortalte senere: „Da jeg kom derind, troede jeg at finde lutter Salomoner, men opdagede snart, at der var mange lige saa store Fæhoveder som jeg."

Af Kys saa mange Slags jeg véd
— For jeg har kysset længe —
Et vinder man ved Kærlighed,
Et andet faas for Penge —
En himmelsk Lyst for mig det har
At kysse og at kæle;
— Men, rent ud sagt — jeg helst dog ta'er
Det Kys, som jeg maa stjæle.

El Ole.

— Det er en meget skyggerig Have.
— Jou, den æ mejet skyggefuld.
— Skyggefuld — skyggerig — hm — ja, det kommer vel ud paa Et — det — det fulde Maal af Noget betyder Rigdom — kort sagt: Naar Noget eller Nogen er fuld — eh! — eh! — saa er han rig —
— Næ, æ'et mouli' — Næ, Kos bevar' hvor jeg saa maa være gebommerlig rig.

C. Marx.

En god Grund.

En Mand beklagede sig over et pludseligt Ildebefindende. En Ven raadede ham til at bruge et Middel, han selv havde proberet ved samme Lejlighed. „Hjælper det"? spurgte han — „Det kan Du stole paa", svarede Vennen, „det har hjulpet mig og mange andre Kreaturer."

Fæstescene.

— Ja, Stine, dine Skudsmaal ere ikke af de bedste, men jeg vil dog ikke tage i Betænkning at fæste Dig. Men sig mig, er Du forlovet?
— Ja, men det skal Fruen ikke bryde sig om, for min Kæreste er aldrig hos mig om Dagen.

Paa en Beværtning.

(Et Ladegaardslem): Maa jeg ikke bede om en Snaps og et Glas Öl.
— Jeg skænker ikke for saadanne Gæster.
— Det skal De ikke bryde Dem om, jeg kan godt drikke af Flasken.

Den kommende Tid.

Avertissement

En ung Dame önsker Plads som Stuepige hos et större Herskab. Lönnen ikke under 10 Rd. maanedlig. Dog uden gode Anbefalinger nytter det ikke at melde sig.

b. y.

I Skolen.

— Hvornaar besteg Frederik den 7de Thronen?
— Da Christian den 8de var död.

Geographi.

— Hvor ligger Californien?
— Paa Hjörnet af Lille Kongensgade og Nicolajgade.

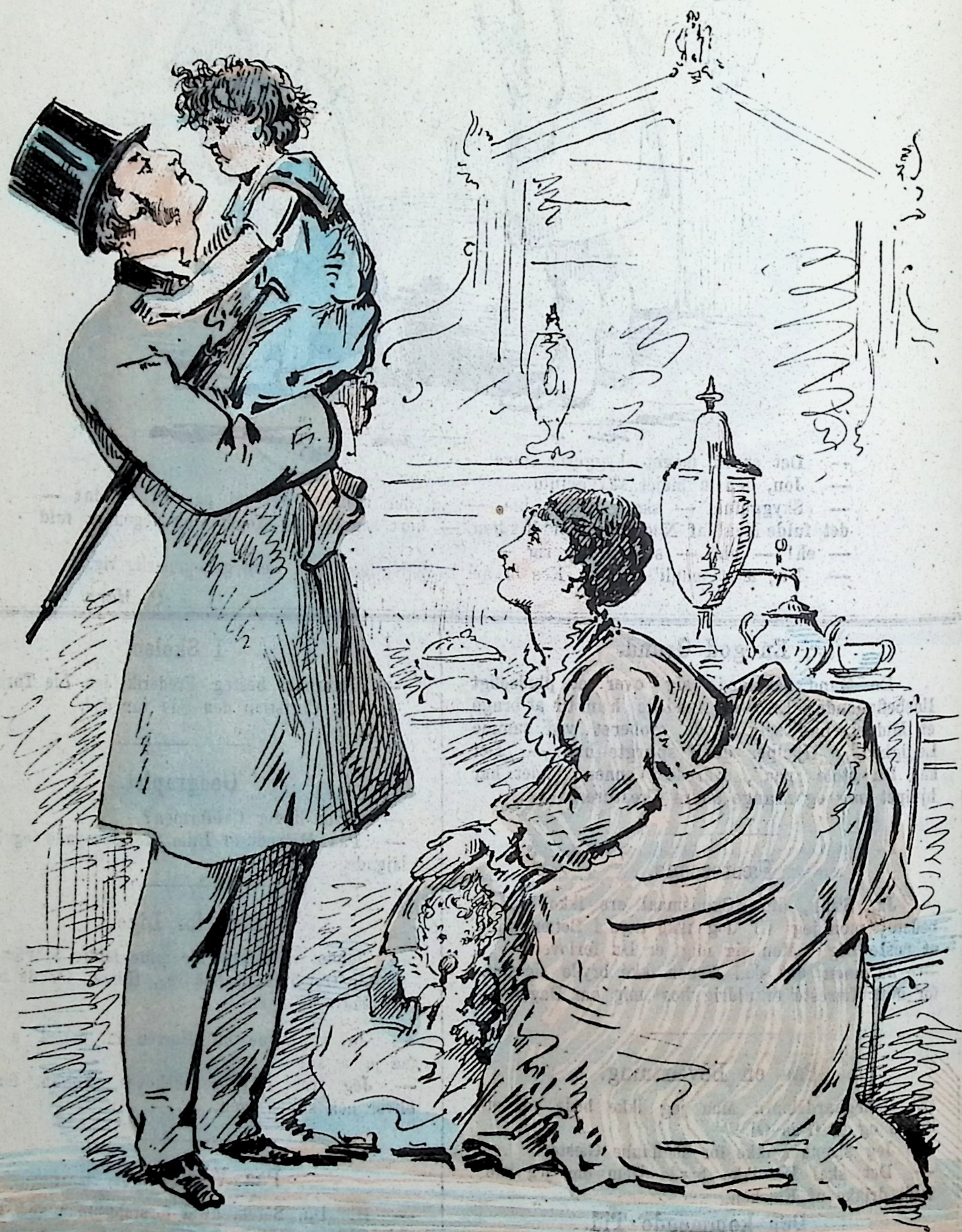
Lige for Lige.

— Johan, vil Du börste mine lange Stövler.
— Je tror inte de behöves, Herre, for de bli'er nok snavsede igen.

— Je ve gerne be' Herren om noued a æde, faa je' æ sulten.
— Jeg tror ikke det behöves, Johan, for Du bliver nok sulten igen.

Paa Værtshuset.

— Hör Du, Sören, hvad forstaar man ved Treenighed?
— Véd Du ikke det, Stoffer, sér Du, naar Du og jeg og Værten vi ere enige om at drikke os „Tre og en Halv", saa ere vi Tre enige.

— Hvorfor gaar Du hver Dag paa Kontoret, Fader?
— For at tjene Penge til Dig, til Moder og til lille Söster.
— Du skal ikke give lille Söster Penge, for hun putter dem bare i Munden.

(Frit efter „Punch").

Paa Kærlighedsstien.

— Söde Adolph, bare den Bededags Aften varede evig, jeg kan aldrig blive ked af at spadsere, naar Du er med.

— Saa! Gud ske Lov, at den Klokkeringen nu er forbi, jeg er blevet forbandet sulten paa den Tour.

Börn og Hunde,

eller Forskellen mellem den fine (rige) Verden og den simple (tarvelige) dito.

I den simple Verden.

I den fine Verden.

Lærd Distraction.

En, To, Tre, Fire, Fem, Sex, Syv, Otte, Ni
Ti, Knægt Dame, Konge.

Sommerlejligheder.

For ærede Herskaber, som mulig sé Lejlighed til at forlade Vinterlocalet: Hotel Ladegaard, Holger Tyske etc., bemærkes, at jeg den 1ste Maj har aabnet mine vidtudstrakte Localer til de ærede Landliggendes Afbenyttelse.

Alle Localerne ere frit beliggende, have meget höjt til Loftet og Ventilationen er ypperlig.

Ærbödigst

Græsmeier.

Kunstudstillingen.

Katalog Nr. 28. En Fiskerdreng.

En söd lille Pige har iført sig sin Broders Klæder, og nyder med forelöbigt Velbehag og Skelmeri en Cigar i Solskinnet. — Skade, at denne tiltalende, lille Glut er Kröbling med et kort og et langt Bén.

Tiden før og nu.

För.

— Sé her, lille Kone, hvilket dejligt Schavl jeg har köbt til Dig.

— Tak, kære Mand, hvor Du er god. Hvor meget har det kostet?

Nu.

— Sé her, lille Kone, hvilket dejligt Kjoletöj jeg har köbt til Dig.

— Tak, kære Mand, hvor meget tror Du, jeg kan faa at laane paa det.

r. n.

Samtale mellem to Bönder

— Det er dog skrækkelig med den megen Sygdom her grasserer paa Egnen.

— Saa! Da vel ikke Colera?

— Nej, men Kartoffelsyge.

A. P.

Afgaaende Fragtmænd.

Per Sören — Slagelse.
Ole Jensen — Ringsted.
Niels Persen — Sorö.
NB. Ved Döden.

Correspondance.

El Ole. Deres Bidrag ere fortræffelige og ville blive benyttede.

A. P. Noget af det Indsendte vil blive benyttet.

r. n. Det vil være os kært, ofte at höre fra Dem. Behag for Fremtiden at sende under Adressen: Östergade Nr. 26.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch“, skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Mapper til Bladet, 64 à 72 Sk. pr. Styk., faaes paa Kontoret, Östergade Nr. 26, Stuen over Gaarden.

— Naa, hvordan har Du det idag, min bedre Halvdel?
— Bedre Halvdel! Hm.! Du burde hellere sige: min bedre tre Fjerdedel.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade No 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH
No 19
Onsdagen den 13de 2den Aargang. MAI 1874.

— Ih, Gud forbarme sig, hvor kommer Du fra i den Tilstand?
— Tilstand! Ja, det var netop om en anden Tingenes Tilstand, at vi forhandlede i Mödet i Aftes.

Fra Gaden.

— Tillader De, Jomfru, at jeg .....
— Undskyld, De tager vist fejl, min Herre, jeg er ikke Jomfru!

Köbenhavn ved Morgen og Aften.

Ved Morgen.
Som saadan gör hun ingen Lykke om Dagen.

Ved Aften.
Hvorimod hun om Aftenen gör stormende Lykke.

r. n.

— God Dag, Jens Andersen, naa, saa Du har haft den Sorg at miste en af din Familie — var det en nær Slægtning?
— Nej, Hr. Pastor: Hun boede 5 Mil herfra, helt inde paa den anden Side Köbenhavn.

— Han siger, om jeg vil hente ham en Flaske Vin, men hurtig .. hurtig. — Han har vistnok ikke för haft nogen Tjener!

— Men det er dog Satans, hvor Tidenden rakker Deres nye Stykke ned!
— Ja, den Referent er altid saa klog; men det forstaar sig, han er jo skabt af et bedre Lér end vi andre!
— Saa — hvordan da?
— Jo — naturligvis af Pibelér.

D—o.

Pressen er det Jærn, som skal beskytte mod Forurettelser, altsaa er de forskellige Organer kun — Pressejærn.

Fejltagelse.

— Jeg smigrer ikke, min Fröken! Et Smil af disse Korallæber var en Krone værd.
— 3 Mark, hm! ja, det er Mængden, der skal göre det.

Samtale.

— Det kan ikke nytte, hvad Du siger, det kongelige Theater har i de senere Aar lidt svært Havari paa Operaens Omraade.
— Skade, at Rhederiet kun raader over én Döcker.

Hastværk.

— Hvorhen?
— Jeg skal hen i en Brandassurancekasse.
— Hvad skal Du der, Du har jo Intet at assurere.
— Jovist, jeg assurerer mig selv, det varer naturligvis ikke længe, förend det bliver almindeligt at brænde Folk efter deres Död, og saa maa man jo assurere for Brandskade.

Samtale.

— Godmorgen, Peter! Du har nok faaet en ny Frakke — men jeg synes ikke, den passer Dig.
— Aah! Det er ikke saa underligt, jeg var ikke tilstede, da der blev taget Maal af mig.

En kærlig Moder spörger sin treaarige Datter: „Hvad vilde Du göre, dersom Moder döde?"
— Aa, Mama, saa maatte jeg nok give mig selv Smæk.

En lille Dreng havde faaet en Trompet, som han var meget glad over. Da han om Aftenen, efter at være kommen i Seng, skulde til at fremsige sin Aftenbön, gav han Bedstemoderen Trompeten med de Ord: „Her, Bedste, vil Du blæse, mens jeg bér til Vorherre."

El Ole.

En ubehagelig Overraskelse.

— Maa jeg spörge Frökenen, hvem er De?
— Aa, Hr. Sörensen — kender De ikke Deres egen gamle Maj Maaned? Naar De er rar, saa laaner De mig en varm Kaabe og et Par tykke Strömper.

— Men, kæreste Adolph, hvad er det dog Du gör?
— Ja, sér Du, i disse dyre Tider, hvor Alt og Brændselen er saa dyr, tror jeg næsten, det maa svare Regning at brænde Möblerne.

(Frit efter Punch.)

Kunstudstillingen.

Katalog-Nr. 26. Gamle Fyre i et Værtshus, som gensidig ærgre sig over det Vederstyggelige i Værtshuslivet.

Uvelkommen Betalingsmaade.

En Skarpretter, der var kommen i Gæld anmodede sine Kreditorer om at maatte afbetale med Arbejde.

Samtale.

— Hvem har den störste Magt, Gud eller Mennesket?
— Mennesket!
— Hvorledes vil Du kunne bevise den Paastand?
— Jo, hedder det ikke i Vielsesformularen, at hvad Gud har forenet skal intet Menneske kunne adskille, altsaa adskiller Gud först med Döden, men Mennesket, nemlig Dommeren, kan allerede give Skilsmisse i Livet.

Renlighed.

— Men jeg synes ikke, at Du har vasket Dig idag Marie?
— Næ', Fruen maa inte tro, a' jæ æ' saadan et Svin, a' jæ behöver a' vaske mæj hver Da'!

Samtale paa Gaden.

— Maa jeg condolere Dem: jeg har hört, at Deres Datter er död, men tröst Dem, Sorgen er billig.
— Den er Pokker ikke billig, den har kostet mig nogle og Tyve Rigsdaler.

I Skolen.

— Hvad er alt det Mörke, man om Aftenen kan sé paa Maanen?
— Baroniet «Gedalia!"

Astronomi.

— Kan Du sige mig, Peter, hvad forstaar man ved en Planet?
— (Tier)
— (Giver ham et Örefigen)
— (Grædende) Et Örefigen!
— Hvorledes forklarer Du det!
— Jo, for naar Moder slaar Fader paa Öret, saa siger hun altid til ham, at han faar en paa Planeten.

En Barndomsdröm + ROMEO OG JULIE. + Hendes Velærværdighed.

I Conditoriet.

— Maa jeg bede om et Glas Vand, en Svovlstik, de franske Aviser og Nöglen til Gaarden.

— Hvad kan man sige om en Mand, som i Höstens Tid falder ned af et Træ?
— At han kommer i de offentlige Blade!

Spörgsmaal og Svar.

— Hvad kan man sige om en Mand, der gaar paa Köbenhavns Gader?
— At han gaar paa Brolæggerarbejde.
— Hvad kan man sige om en Linedanser?
— At han gaar paa Rebslagerarbejde.
— Hvad kan man sige om en Bataillon, der trækker paa Nörrefælled?
— At den skal paa Græs.

Correspondance.

G—n. Deres Indsendte har ikke vundet Redaktionens Bifald.

D—o. Tak! Tegningen er overflödig.

V. C. Marius. For vandet, Höjstærede!

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch", skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Mapper til Bladet, 64 à 72 Sk. pr. Styk., faaes paa Kontoret, Östergade Nr. 26, Stuen over Gaarden.

Modebillede for Foraaret 1874.

PUNCH
udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjøbenhavn 72 β.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk.
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor
Østergade No. 26. Stuen over Gaarden.
Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formid. til 6 Eftermid.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26 Kjøbenhavn.

PUNCH

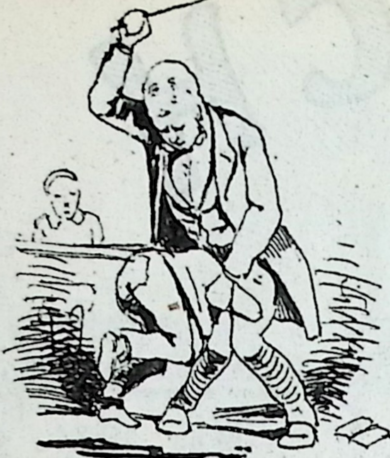
No. 20

Onsdagen den 20de 2den Aargang. Mai 1874.

— Men, Gud, hvad er det, Du har bag paa?

— Det er blot min Lille, det er saa grulig kedeligt at slæbe den afskylige Barnevogn med sig overalt.

Maskintegninger.

Nr. 1.
En Tærskemaskine.

Nr. 2.
En Strikkemaskine.

Nr. 3.
En Svejfemaskine.

Nr. 4.
En Skrivekugle.

I Conditoriet.

— Opvarter, giv mig Punsch!
— Skal det være Ispunsch eller Avispunch?

Valg af Samfundstilling.

— Saa, min Sön, nu er Du kommen i den Alder, da Du skal vælge Dig en Livsstilling, vil Du nu som jeg gaa Studeringens Vej og engang i Tiden indtage en Plads i Samfundet, som Du kan være bekendt; eller vil Du gaa den politiserende Drivervej og engang maaske komme til at ende paa Ladegaarden?
— Tak, Fa'er, saa tror jeg hellere, at jeg straks vil gaa ad Ladegaardsvejen.

l + l.

— Hvor skal Du hen, Petersen?
— Jeg skal hen og barberes.
— Hvor lader Du Dig barbere?
— I Ansigtet.

Paa Fælleden.

— Hold Mund i Geleddet, foruden mig er der ingen andre Fæ, der har Lov til at sige et Muk!

— Hvilken Lighed er der imellem Chineserne og en Drukkenbold?
— De have begge en Pisk.

r. n.

Et större Antal Damer her i Byen frygte en Forhöjelse i Prisen paa Iskager; der har derfor i disse Dage dannet sig et Consortium af Damer, som under Navn af „Actieselskabet til Production af Iskager til normal Pris" i den nærmeste Fremtid vil constituere sig. Da Stemningen for disse Actier er meget fast, forbeholde Damerne sig en Reduction i Tilfælde af Overtegning, der er meget sandsynlig, da Halvdelen allerede er tegnet underhaanden.

A. d.

Paa en Restauration.

Pokker! Vær dog forsigtig, De spilder jo al Saucen ned af mig.
ikke Noget, jeg skal straks komme igen med mere.

r. n.

Illustration til et gammelt Ordsprog:

„Skinnet bedrager."

r. n

Mod Ligtorne.

Man köber paa Vesterbro i den lille Cigarboutik en Cigar til 3 Sk. (dosamygos de stincadore), tænder samme og vedbliver paa sin Gang at holde sig paa Fliserne. Alle Folk skulle da sikkert gaa af Vejen og overlade Fliserne til Vedkommende, saaledes at det kan undgaas at beröre Brostenene.

Mod Tandpine.

Man skylder sin Mund med iskoldt Vand, sætter sig derefter op paa en meget varm Kakkelovn og bliver siddende her, indtil Vandet kommer i Kog. Efterhaanden som Vandet i Munden bliver varmt vil man tydeligt kunne spore Virkningerne, og naar det först er kommet godt i Kog, er man for bestandig befriet for Tandpine.

— Hör, Petersen, hvornaar troer Du egentlig, at den dumme Uskjk med Tallerkenombæringen i Kirkerne bliver afskaffet?
— Det vil neppe ske, Sörensen, för al Tallerkenombæring bliver forbudt saavel i Kirken (paa Dyrehavsbakken) som i Pavillonerne.

Fra Gaden.

— Hör Du, Peter, ka' Du inte si'e mej, hvorfra a' alle Astronomerne ka' si'e vos forud, va' der ve' ske hele Aaret rundt?
— Emme, ve' Du inte de', Chrisjan, de ta'er de natyrligvis efter Allemenakken.

I Cigarbutikken.

— Maa jeg bede Dem om en Cigar!
— Önsker De til 2, 3 eller 4?
— Tak, jeg skal röge den alene.

r. n.

Sandsigeren.

Den ældre Tante siger til sin Niece: „Mille, Du skal spise Byggrynene i din Suppe — ellers faar Du aldrig nogen Mand."
— Er det derfor Du spiser dem? spörger Mille med den uskyldigste Mine.

Sommerlejlighed.

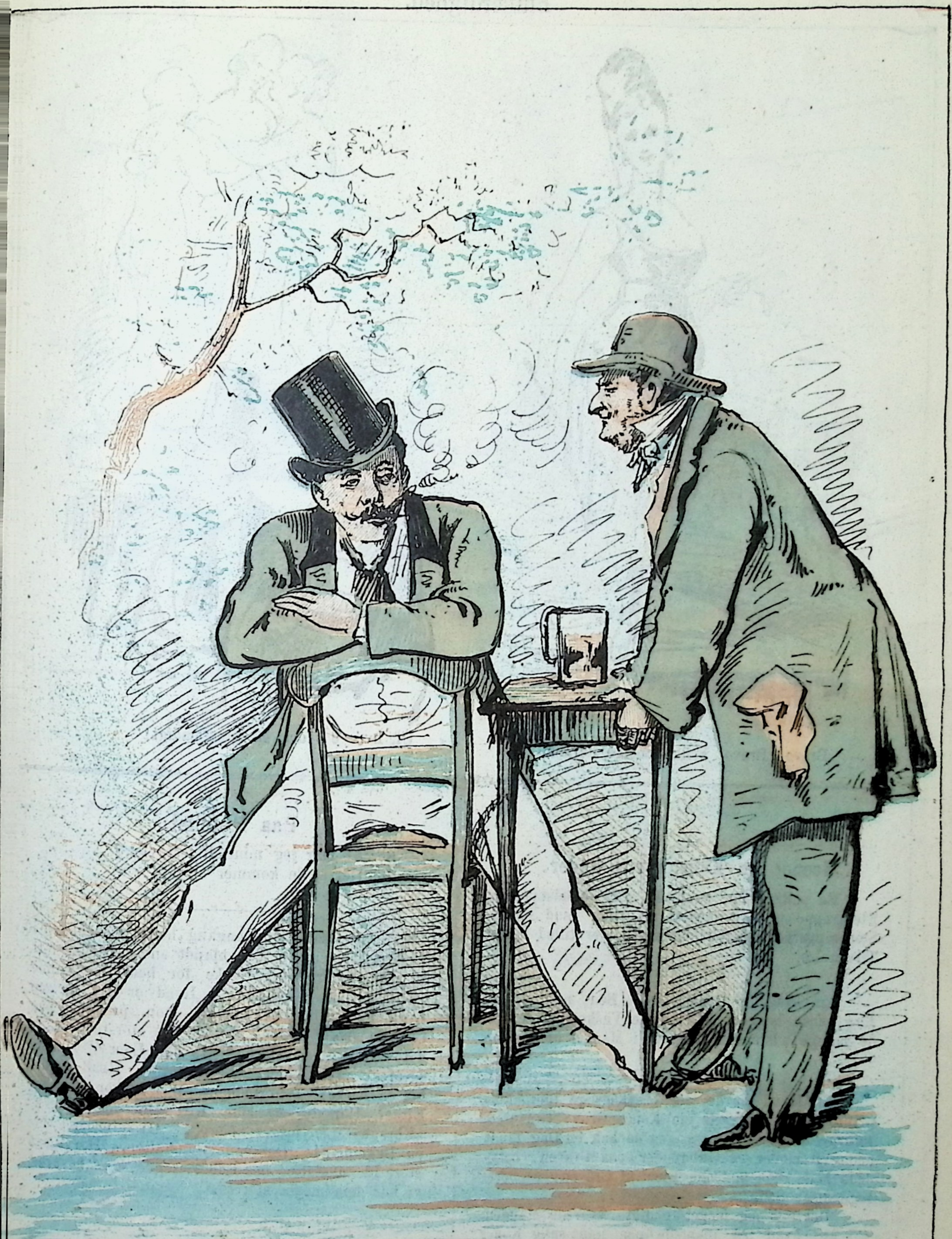
— Hör, Karl, skal vi ligge paa Landet i Sommer?
— Nej, lille Kone, det kan jeg ikke — Tiderne ere saa slemme. Men naar vi stoppe af for Gasrörene, lukker Vandrörene og lægger os op paa den lille Bágstue paa fjerde Sal, saa have vi en complet Efterligning af Livet i et Landhôtel.

Hvis Manden i Maanen sommetider föler sig ensom, saa lad ham tænke paa Adam og prise sig lykkelig.

El Ole.

(En Ölhalle i Fugleperspectiv.)

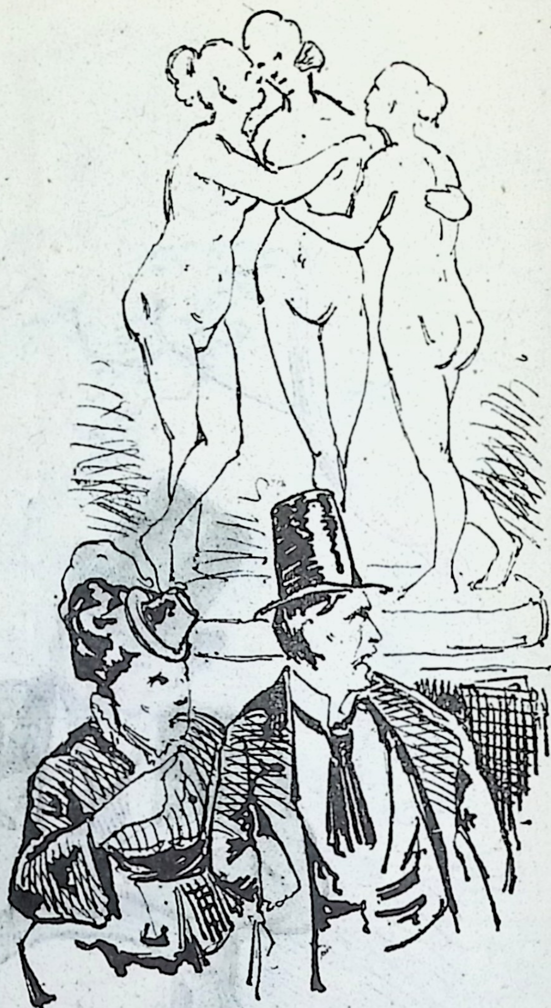

— Naa, skal Du ikke op i disse Dage?
— Op, jo det forstaar sig, jeg er oppe hver Dag.
— Nej, Du misforstaar mig, jeg mener til Examen?
— Naa — nej, jeg venter til den dumme Skik bliver afskaffet.

Blufærdighed.

Bravo! Bravo! hvilke yndige Former!

Uf, hvor det dog er uanstændigt!

r. n.

Scener fra Köbenhavns Gader.

En enlig Dame snublede over en udstaaende Stentrappe og forbandede i sit stille Sind saavel Stentrapperne, som Vedkommende, der tillod deres Tilværelse.

En svagelig Dame, hvis Ben nægtede at före hende længere, velsignede Vedkommende for de mange udstaaende Trapper i Mangel af Bænke.

En Mand havde det besynderlige Indfald at plante Gröntsager paa sin Kones Grav; Graveren forargedes meget herover, og da han en Dag fandt endog Kartofler og Gulerödder paa Graven, betydede han vedkommende Ejer af Graven, at borttage disse Sager.

Det gör jeg meget nödigt, svarede Manden, thi alt, hvad jeg plantede paa min salig Kones Grav, smagte mig saa fortræffeligt, fordi jeg stedse derved kom til at tænke: Ogsaa dette er fra min kære Kone.

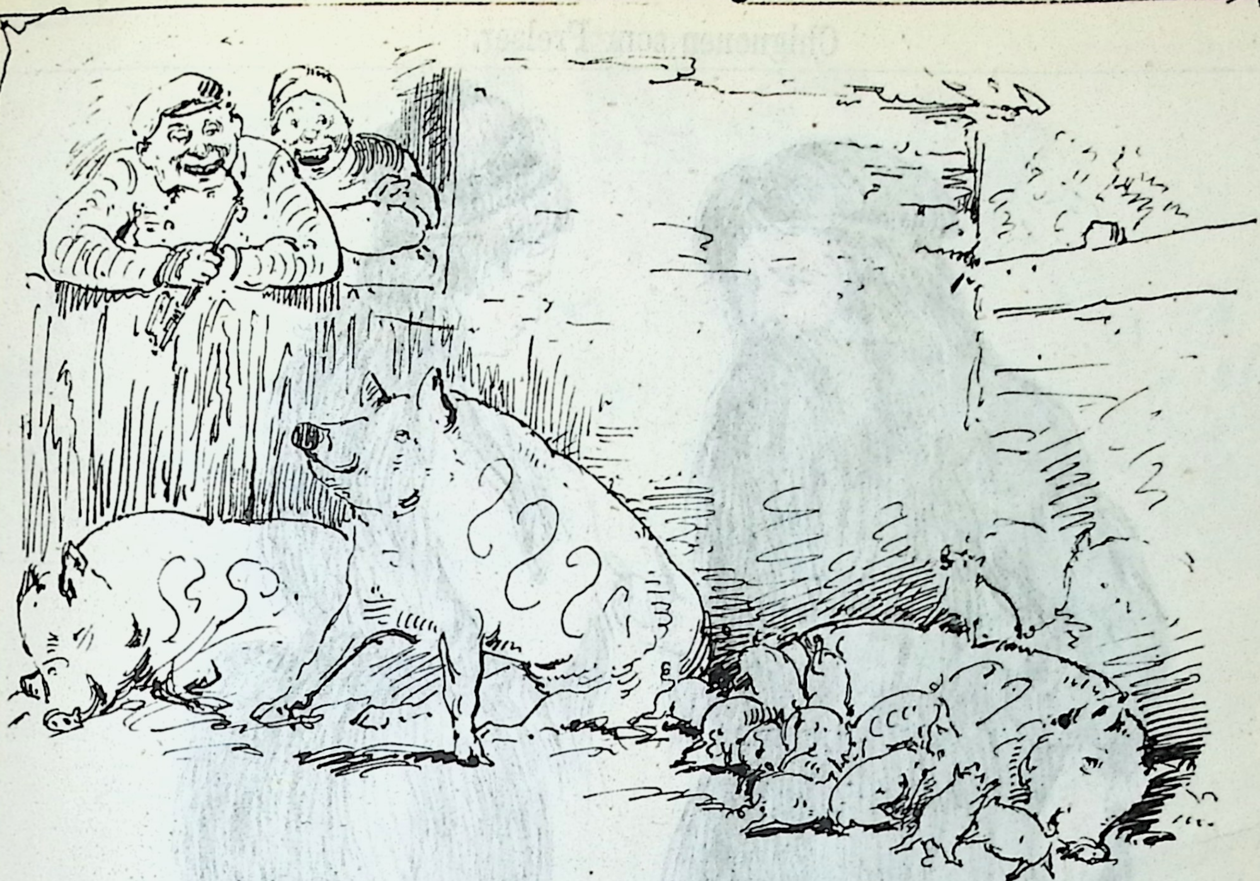
Paa Hôtellet.

— Sören! faar jeg mine Ridestövler?
— Jo, Herre, de kommer straks.

En Pralhans kom engang hertil København i Visit og blev af en Ven blandt andre Steder ført op paa Frederiksberg Bakke for bedre at kunne oversé Byens Skönheder. „Hvad er det for en Bygning der ligger?" spurgte han, pegende paa Christiansborg Slot. „Det er det största Slot, vi har. Har I saa store Slotte hos Eder?" „Kors bevares, vi har dem meget större." Hvad er det for en Kirke?" spurgte han. „Det er vor Frelsers Kirke! Har I saa höie Kirkespir hos Eder?" „Kors bevares, meget höiere". „Hvad er det for en Bygning?"—„Det er Idiotanstalten. Har I saa store Idiotanstalter hos Eder?" „Ja, kors bevares, vi har dem meget större".

En Student beklagede sig til en Kammerat over, at hans Værelse var saa lille, at han ikke kunde bevæge sig 3 Skridt.

„Tröst Dig!" svarede hans Ven. „Mit Værelse er saa lille, at mit Uhr ikke engang kan gaa, hvorfor det nu allerede har staaet et halvt Aar.

Katalog-Nr. 50. En Svinegaard. Fremstiller en Vare, som desværre ikke mere findes i Handelen; men Elskere af de gamle bekendte röde Grise raade vi til at genkalde kære Minder ved at betragte dette Billede.

I Skolen.

— Kan Du sige mig, Peter, hvorfra faar vi Theen?

— Fra Urtekræmmeren.

Naturhistorie.

— Kan Du nævne mig nogle forskellige Tangarter.

— Blæretang, Knibtang, Niptang og Ildtang.

Correspondance.

Le petit. Tak, for længe siden. Det skulde være os kært at erfare Deres Adresse og atter at höre fra Dem.

Miss Humbug & Co. Deres Vise er morsom,
Honorarer betales efter Overenskomst.

El Ole. Tak for det Tilsendte. Det skulde være os kært at erfare Deres Adresse.

A. d. Bliver benyttet.

l+l. Noget er optaget.

D—c. Kan ikke benyttes.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch“ skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Mapper til Bladet, 64 à 72 Sk. pr. Styk., faaes paa Kontoret, Östergade Stuen over Gaarden.

Chignonen som Frelser.

Skomagerne göre som bekendt en vældig Strike i denne Tid. Naar nu deres Exempel smitter, og den samme Forestilling gives af Skrædere, Hattemagere, Vævere, Modesyersker o. s. v, o. s. v., saa vil man kun have ét Middel til Beskyttelse mod Vejrliget, idet nemlig saavel Herrer som Damer, maa fölge Regnar Lodbrogs Hustrus, Aslaugs Exempel, som nutildags passende kan kaldes:

Den udviklede Chignon.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor
Østergade No 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

№21

Onsdagen den 27de 2den Aargang. Mai 1874.

— Hvorfor vilde Kræmmeren ikke sælge Dig Mere idag?
— Hvor falder Du paa det?
— Jo, han sagde jo: „Ingen andre Ting i Dag".

— Men, Alvilde dog, sé hvad jeg fandt oppe i dit Kammer, hvor kommer det fra?
— Herre Gud, Frue, man maa dog have lidt at more sig med.

Naivetet.

(En Dreng samlende Brænde i Skoven)

— Dreng, Du bryder da ikke Grenene af Træerne.

— Nej Herre. Jeg har en lille Sav, dermed gaar det meget lettere.

Opmærksomhed udbedes.

Alle mulige anstödelige Benævnelser afskaffes for Fremtiden. Saaledes hedder det herefter ikke „sveden Vælling", men „transpirerende Vælling", — ikke „Sekretær", men „sekre Fodfingere" o.s.v.

l + l.

Paa Restaurationen.

— Opvarter, faar jeg snart min Boeuf?

— Straks Herre, den er paa Vejen!

Ansættelse söges.

En Contorist, som skriver nærværende Haandskrift, söger straks Engagement.

Ogsaa en Maade at forlænge Livet.

(Efter en Filosofs Optegnelser)

Ligesaa mange Sprog man taler, ligesaa ofte lever man.

En omvandrende Optiker.

— Skal Herren ikke ha' Lorgnetter, Briller, Kikkerter etc.?

— Lad mig sé et Par Briller (seende igennem Glassene), det er dog et fælt Gefæs, jeg ser herigennem, dem vil jeg ikke have.

(Handelsmanden ligeledes seende igennem Glassene)

— Ja, De har virkelig Ret, det er et meget ondskabsfuldt Gefæs.

Haand mod Haand.

— Jeg tror ikke, at De vil kunne bane Dem Vej til min Sösters Hjerte, det synes at være meget haardt.

— Gör Intet til Sagen, jeg er Stenhugger.

— Men Gud, Stine, nu har Du igen ladet Vandhanen staa aaben i Morges.
— Næ, det véd Gud jeg ikke har, Frue, i Morges lukkede jeg den, men saa maa i den være bleven staaende aaben i Aftes.

Arbejdsnedlæggelse.

Samtlige Arbejdere ved Kulminerne i Southampton have nedlagt Arbejdet. Efter sikkert Forlydende agte ligeledes alle Arbejderne ved Kokesminerne at nedlægge Arbejdet.

r. n.

Bekendtgörelse.

Undertegnede tillader sig herved at anbefale sit store, righoldige Lager af franske, tydske, engelske, danske, svenske og norske Skrigedukker i alle Dimensioner, til Nutidens billigste Priser.

Ærb. „Valhalla".

— Det er en skrækkelig Sommer, de fleste Mennesker er syge og forkölede og alle ældre Folk gaar med Værk.
— Ja, der er saamæn endogsaa dem, der gaar med Peltsværk.

Aarsag og Virkning.

— Hvilken Lighed er der imellem „Punch" og et Aktieforetagende?
— Ikke Spor af Lighed.
— Jo, de har det tilfælles, at naar Ideerne ere gode, saa bliver „Tegningerne" ogsaa gerne gode.

Samtale.

— Naa, Petersen, hvad tror Du, at det bliver til med den nye Stövlemaskine?
— Jeg tror, at Aktionærerne kommer fælt paa Sokkerne ved de Stövler.
— Efter hvad man siger skal den endogsaa kunne göre Stövlerne blanke.
— Ja, det véd jeg ikke, men derimod tror jeg nok, at den kan göre Aktionærerne blanke.

Efter Forlydende skal Sæderne i Italien nok ikke have været saa ganske sædelige under Pavestolens Regimente. Nej, det tror vi saamæn gerne; ethvert Samfund bör bede Himmelen bevare sig for — pavelige Stolesæder.

Hvor fandt man to Kvinder saa skönne som vi?"

— Vil De ikke hellere köre, gode Herre?

Misforstaaelse.

— Tör jeg spörge, om det er her, at der er en Lejlighed?
— For Öjeblikket ikke, min Herre, men kom igen om en Times Tid.

r. n.

Industri.

(A til B, som staar og driller en Graaspurv, han holder fangen i et Bur).

— Hvorfor staar Du og driller Spurven, det er jo Synd, lad den hellere flyve.

— Ti bare stille, jeg driller den til den har ærgret sig gul, og saa sælger jeg den for en Kanariefugl.

Daarlig Tröst.

— Bare jeg kunde faa min Onkel Jacob til at forandre sit Testamente, han har næsten gjort mig arvelös.

— Hedder din Onkel Jacob, nej, saa kan Du være rolig for at han holder sig til — det gamle Testamente.

Industri.

Undertegnede bekendtgör herved, at jeg en af de förste Dage agter at aabne en velassorteret Juvelerbutik paa et befærdet Strög.

Ærb.
Boretyven.

Notice.

I Paris skal det være bleven Mode at spise Is, der er tilberedet med Punsch. Da Punschen naturligvis maa virke berusende, er det jo aldeles ikke utroligt, at man paa Paris's Gader kan stifte Bekendtskab med adskillige — Isbjörne.

Kunstudstillingen.

Kat.-Nr. 220. Efter et Besög lyses Vennen ned af Trapperne. Vilde have været meget interessant, dersom Besögeren var kommet vel ned af Trapperne, og hans Ven atter indenfor sin Dör, saa at Nattens Mörke havde dækket Trappen for Beskuerens Blik.

I Arbejderskolen.

— Har Du hört, Krisian, at alle Fagskolerne i Köbenhavn skulle samles til en stor, meget stor Anstalt ude i Industribygningen?

— Jo, Du, Peter, det bliver jo udmærket. Sikke Spænd vi da skal have i vor Fritid; thi Ingen vil da kunne forlange af os, der bor langt ude i Östen, at vi skal benytte Skolen.

Curiosum.

I Adresseavisen læstes forleden Dag: En Mand, der er vandt til at **skylde** Flasker, kan faa Beskæftigelse.

Hvorfor mon det netop skal være En, der skylder Flasker, mon man ikke ligesaagodt kunde bruge En, der skylder kontante Penge? Han vil sikkert lettere kunne opdrives.

Correspondance.

P. P. Bidrag ere os meget kærkomne, naar de ere underholdende og ikke forud benyttede.

o. g. Indsendte kan ikke benyttes.

Kvik. Tak for Deres Opmærksomhed, Alt gaar godt.

Semenka Brugbare, men ikke forud brugte Ting honoreres.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch" skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Mapper til Bladet, 64 à 72 Sk. pr. Styk., faaes paa Kontoret, Östergade Nr. 26, Stuen over Gaarden.

— Saa, har De nu vist mig Alting, har De intet mere at vise mig?
— Jo, lille Frue eller Fröken, hvad De nu er, jeg har endnu en Ting at vise Dem, og det er Dören.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor
Østergade N° 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH
№22.
Onsdagen den 3de 2den Aargang. Juni 1874.

Hos Skomageren.

— Det er dog virkelig for galt, jeg fik disse Stövler hos Dem for 8 Dage siden, og nu ere de allerede revnede.

— Saa har Frökenen vist gaaet ud med dem — for at de var gode, det kan jeg indestaa for, da jeg selv maa besörge alt Arbejdet fortiden.

Satanas i Klemme.

En Mand havde sluttet med Djævlen et Köb,
Paa haarde Vilkaar naturligvis:
Han skulde paa tyvende Dagens Forlöb
Med Hud og Haar gi'e sig Djævlen til Pris.
Paa tyvende Dagen dog Ret han har
Til trende Spörgsmaal at fremkomme med,
Hvis ej paa dem alle ham Fanden gav Svar,
Saa skulde ej göres ham mindste Fortræd.

Naa, Satanas kom paa den fastsatte Dag,
Lod Mennesket rolig sig Spörgsmaal göre;
De tvende han klared med störste Mag
Nu skulde han blot det tredie höre
— Og Offeret grubled med Taare paa Kind,
I Helvede saa han sig alt i Aanden,
— Da kommer hans Kone i Stuen ind
Og en nymodens Sommerhat har hun i Haanden.
Den unge Kone blev stærkt frappert
Ved at se, hvor Manden rysted og skælved,
Hun Grunden erfared, og blev presentert
For den sorte Herre fra hede Helved.
Men Fruen muntert af Faren lér,
Ber om Lov til det sidste Spörgsmaal af göre,
— „Oh ja!" svarer Djævlen som god Cavalier,
Fra Læber saa skönne jeg gerne det hörer."
— „Nu vel! Kære Djævel — her ser De min Hat,
Hvad Ende af Hatten skal sidde i Panden?"
— Der stod han — paa Struben ham Kniven var sat,
Hendes Spörgmaal var meget for svært for Fanden.
Han stönned og drog et forfærdeligt Suk,
Mens arrigt han stamped med Foden i Gulvet.
Derefter han gjorde for Fruen et Buk
Og foer saa afsted — gennem Nöglehullet.

Kære Arthur! Naar Digteren siger, at en ærlig Mand er Skaberens bedste Værk, hvad er da saa en ærlig Kvinde?"

— Hans sjeldneste, min Kære!"

En bibellæsende Dame ventede sin Sön hjem fra en lang Rejse. Ved en saa höjtidelig Lejlighed troede hun at burde anvende et passende Bibelsted, og mödte ham da paa Trappen med fölgende Ord:

„Min Sön, sé: her kommer Fedekalven!"

Et brugt Schavl önskes tilköbs af en Dame, der er pletfri.

— Har Du hört, at det nu er besluttet at nedsætte en Regeringskommission, som skal undersöge Arbejderspörgsmaalet.

— Herregud, Regeringen gör ligesom Grosserne; naar det gaar tilbage med Forretningen, tager den ogsaa sin Tilflugt til Kommissionsforretninger.

I Dagstelegrafen söges nogle „Stemmemaskiner".

Hm! Er det tilladt at spörge, til hvilket Parti de skal höre?

Der er i denne Tid fört en Diskussion i Bladene om, hvorvidt det var rigtigt at Postvæsenet lod en Pakke i Korsbaand betale som utilstrækkelig frankeret, fordi det havde lagt Mærke til, at der inden i Pakken var skrevet nogle faa Ord. Postvæsenet er i sin fuldkomne Ret til at handle saaledes, naar den lægger Mærke til en saadan Pakke, thi det beviser, at Afsenderen ikke har lagt rigtig Mærke (Frimærke) til Pakken.

„Est Du ingen Vismand, saa est Du dog en Visemand" sa'e I. A. Hansen til Zahle, da denne havde udgivet sin ny Visebog.

Restaurateurer og Værtshusholdere skal, efter Forlydende, være blevne enige om med det Förste at forhöje Prisen paa Smörrebröd til 5 og 6 Skilling, istedetfor som nu 3 og 4 Skilling pr. Stk. Saa kan man da i dobbelt Forstand forlænge sig et Par Stykker Smörrebröd med Paalæg.

— Det er dog skammelig gjort af de Skomagersvende, saadan at gaa hen og skrue, og lade Mestrene staa i Stikken.

— Javist — saa Mestrene de er kommet i Skruestikken!

Crassus.

Ejer og Lejer.

— Tör jeg spörge Dem, har De nogle Börn?

— Ja, jeg har en Datter, der er gift med en Proprietair i Jylland, og en Sön, der nylig har faaet et Præstekald paa Fyen.

r. n.

En Vagabond hörte tilfældigvis Ordsproget: „Lejlighed gör Tyve" — „Ikke altid'," sagde han „forgangen Nat fandt jeg et stort Skibsanker med Kæde ved, henne paa Pladsen — men jeg reddede det ikke, og der var dog ikke en levende Sjæl i Nærheden."

En Mand, som havde været forlovet i 28 Aar, giftede endelig sin Kæreste. Efter Ægteskabet viste den Hulde sig imidlertid som en sand Djævel, men döde efter kort Tids Forlöb.

„Her, mine Venner", sagde Enkemanden, „her sér I Fordelen ved en lang Forlovelse."

Da Nelly hörte sin Kærestes Skridt,
Hendes freidige Mine blev vredlig,
Det fagre Haar lod hun flagre vidt
Og satte sig ned fortrædlig.

— „Min söde Pige, luk op for mig!
Jeg har Noget til Dig at bestille" —
„Oh nej!" hun sukked — „saa gerne for Dig
Min Kummer jeg skjule vilde."

„Hvilken prægtig Fod!" löd hans Stemme saa blid,
Mens bag Dören han lured syndig.
— „Hvilket magelöst Haar! — hvilken Arm saa hvid —
Jeg har aldrig sét Dig saa yndig!"

— „Og hvad er dit Arbejd — skal Noget jeg sy!"
„Vist ej!" löd hans Svar i alvorlig Tone,
„Et Hundrede Kys Du mig straks maa fly
Og i næste Uge Du blive min Kone."

Nu aabned hun Dören med Smil paa Kind
Og trykked sin Ven til sit Hjerte
Skön Nelly var atter saa munter i Sind
Og glemt var al Kummer og Smerte.

Men Jomfruen smiled med Selvbehag
Da hun var blevet alene:
„Jeg troed han vilde slaa op idag
Og spilled derfor en Scene!"

Efterlysning.

En Pudel er bortlöben fra sin Ejer med sorte Bagpoter og en stor Snude.

W. A. P.

Erindring fra Juni Maaned 1824.

Hr. Sörensens Dyrehavstour med Apostlenes Ilpost. Begyndes paa Morgenstunden Kl. 8 og sluttes samme Dags Aften Kl. $11^3/_4$.

Fremblik paa Juni Maaned 1924.

En Kaper-Ballon.

Værs'artig! Ballonen gaar om 5 Minuter til London og Paris. Kl. 10 er vi i London, Kl. 11 i Paris. Værs'artig — De kan more Dem 9 Timer i Paris og være i Köbenhavn Kl. 11 i Aften. Værs'artig, lille Jomfru — 12 Örer — værs'artig.

Avertissement.

— Her staar i Avisen at en dygtig Gartner, der er kendt med Driveri, kan faa en brillant Ansættelse, — det Kedelige ved det Hele er, at det netop skal være en Gartner, for hvad Driveriet angaar, da er der vist ikke Mange, der skal stikke mig

En generende Mave.

— Polle, Polle! Hvor Satan er dog den forbistrede Hund bleven af? Polle, Polle!

r. n.

Hos Lægen.

— De maa paa det Strængeste afholde Dem fra Nydelsen af halve Bayere.

— Det er en smal Sag, Hr. Doctor, jeg har opdaget et Sted, hvor der tappes Bayere af paa Hélflasker.

— Det er svært saa Nordmændene la'er Mönten springe!

— Saa, hvorledes det?

— Jo, har Du ikke læst, at alle de norske Guldmönter springe, naar de blive slaaede ned i et Bord.

— Det er en gammel Sag, naar man slaar om sig med Pengene, saa kan de snart faa deres Knæk.

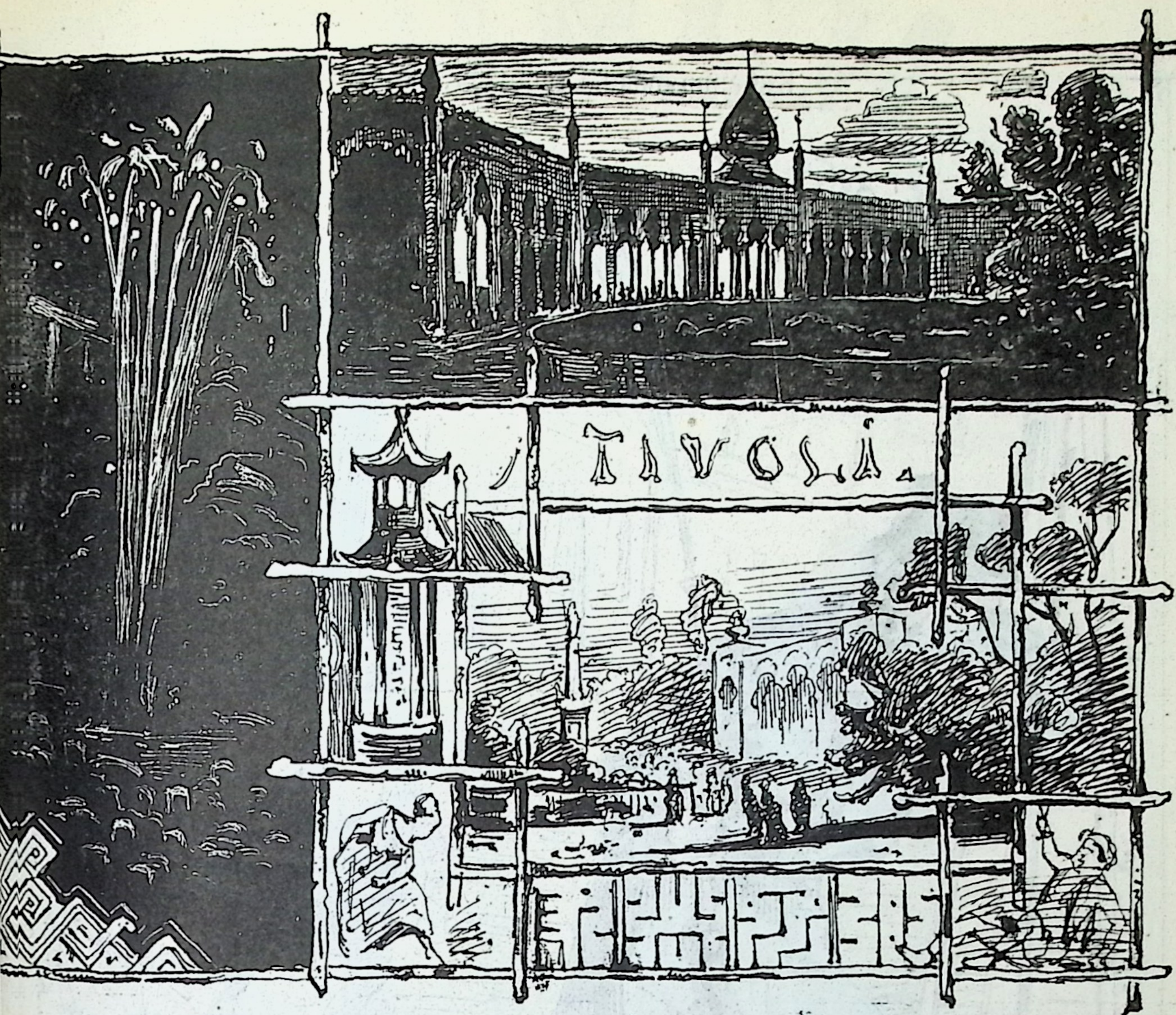
En And i en Svales Skikkelse.

I Fædrelandet Nr. 110 læses, at en tydsk Naturalist, Doctor Brehm, i en Forelæsning har bekendtgjort det mærkværdige Factum, at Taarnsvalen stedse ankommer til Tyskland den 7de Maj. Hvor Pokker véd Taarnsvalen, naar det er Skudaar.

Café à Porta.

Her sælges flere Sorter Pölser af Undertegnede, der kan skæres og lægges paa Smörrebröd.

Ærbödigst
Petersen, Höker.

Forskellige Dödsmaader.

En Landmand bider i Græsset.
En Sanger synger paa sit sidste Vers.
En Adelsmand forsamles med sine Aner.
En Jöde gaar ind i Abrahams Sköd.
En Hypokondrist udaander sit sidste Suk.
En From gaar ind i Himmerige.
En Vandringsmand vandrer heden.
En Taler forstummer for evigt.
En Poet svæver op til de höjere Regioner.
En Tigger gaar ind i et bedre Liv.
En Graver stiger ned i Graven.
En Præst træder ind for Guds Ansigt.
Et Postbud afkaster Livsbyrden.
En Soldat slumrer ind paa Ærens Leje.
En Lygtetænder slukker Livslampen.
En Urostifter finder Ly for Verdens Kiv.
For en Uhrmager slaar den sidste Time.
En Skuspiller har udspillet sin Rolle.
En Advocat træder ind for Guds Domstol.
En Dranker nyder den evige Salighed.
En Gartner gaar til sin Jord igen.

r. n.

Correspondance.

27—5—74. siden förste April har Blades „Punch's" Kontor været Östergade 26.

G.×n. A. d. Kan ikke benyttes.

l + l. Deres Digt bliver optaget.

Café à Porta. Indsendte vil blive benyttet og besvaret.

I Anledning af flere Anmodninger om det allerede Udkomne af Bladet „Punch" skal vi herved meddele, at 1873 og Januar Kvartal 1874 er udsolgt.

Mapper til Bladet, 64 à 72 Sk. pr. Styk, faaes paa Kontoret, Östergade Nr. 26, Stuen over Gaarden.

Københavnske Croquis'er.

— Uf! Der er atter den fordömte Snue!

PUNCH

udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor
Østergade No. 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

№23.

Onsdagen den 10 de 2den Aargang. Juni 1874.

Hos Modehandlerinden.

Ja. den Hat er meget passende, men De maa flytte Blomsten om paa venstre Side for der er en Pille i Kirken, som skjuler den Höjre, og naar man offrer lidt paa sin Pynt, önsker man da ogsaa at det skal kunne ses.

(Frit efter Punch)

Spörgsmaal til Jurister.

Naar en Mand kalder en anden for en Hund og naar Retten derpaa frikender Udskjælderen, kan den Fornærmedes Fader eller Foresatte ikke i et saadant Tilfælde blive dömt til at skulle löse Hundetegn til Vedkommende.

Det sællandske Jernbaneselskab har efter Forlydende en foruroligende Lyst til at anlægge en Jernbane igennem Dyrehavsbakken. Paa denne Maade kan Jernbaneselskabet let blive Dyrehavsbakkens Banemand.

Fra „Punsch's" offentlige Politiret.

Börstenbinder N. N. er sét trækkende med en unikket Björn igennem Björnegade, hvilket kostede ham en Sovekur.

Nogle Koner der ere lejede til at græde ved Begravelser ere tiltalte for Vandspild.

Tabt.

Ved at gaa et Ærende for Höjrepartiet har Undertegnede været saa uheldig at tabe sin sidste Rest af politisk Anseelse. Da den ikke har nogensomhelst Værdi for Finderen bedes den afleveret mod en god Ducör.

N. Hansen,
Lösgjænger.

— Naa, har Du begyndt Din Melkekur,
— Nej Du, jeg véd ikke rigtig hvorledes det gaar men jeg bliver ved at opsætte fra den ene Dag til den anden.
— Det bliver altsaa en Kur af opsat Mælk.

Fölgende Spörgsmaal gives til Besvarelse.

Da jeg jo har en Fader og en Moder, har jeg altsaa to Bedsteforældre, fire Oldefædre, otte Tip-, og seksten Tip-Tip Oldefædre, og naar jeg gaar endnu længere tilbage i Tiden, maa jeg jo have et meget stort Antal Forfædre. Hvorledes stiller dette store Antal Forfædre sig til Bibelens Ord, at vi alle nedstamme fra en Mand, nemlig Adam?

Svaret gives i næste Nummer.

Kennst Du das Land? thi jeg det gör s'gu ikke,
Hvorfra man Brama-Livsens Vande faar.
Hvor hele Natten man i Sol kan ligge,
Thi Solen stadig höjt paa Himlen staar.

Hvor Solskin man paa Smörrebrödet æder,
Hvor Mennesker in pur natura gaa.
Og ovenpaa slet ingen andre Klæder
Undtagen Sko og Flipper have paa.

Og hvor af Maaneskin(d) man Stövler laver,
Og Flipper ud af Vandets Bölger faar.
Og hvor med „d" ej Pölseskind man staver,
Og hvor paa Ho'det alle Men'sker gaar.

Hvor Taget först paa Husene man bygger,
Derunder Grunden derpaa föjes ved.
Hvor man med Öjnene og Næsen tygger,
Og hvor man bruger Munden til at lugte med.

Hvor Fanger man i svære Luftkasteller
Grumt lukker inde, og hvor stadig man
Af 2 Akts Farcer laver Fricadeller,
Og Æblegröd af Pærer retter an

Sé, dette Land, vil Du dets Navn vel kende,
Saa hör og skælv, saa skal Du bare Dig.
Et Menneske som véd det tör henvende
Thi Navnet paa det kender ikke jeg.

— Nu fik jeg da Ende paa min Proces.
— Naa, Gudskelov, saa er den Sag klaret.
— Ja, men min Prokurator er gal i Hovedet.
— Ja, hvad gör det til Sagen.
— Hereegud, kan Du ikke forstaa at jeg tabte Sagen.
— Naa, ja, det var en anden Sag.
— Nei, gu var det ej, det var den samme Sag.

Den engelske Kommuneskrivelse til Keiseren af Rusland skal oversendes Denne i en Guldkiste. Hvorledes Keiserens Stemning ved denne Lejlighed vil blive er jo soleklart. Keiseren bliver naturligvis — Kisteglad.

Köbenhavnske Croquis'er.

(Grundlovsfest).

Guldregn! Aah! Aah!

Nær Fremtids Billed.

— Höistærede Hr Kollega, er De meget optaget imorgen? jeg har en vanskelig Amputation at foretage.
— Jeg skal med Fornöielse udföre den for Dem.
— Nei, det var ikke Meningen, men vil De hjælpe mig med Kloreformeringen.

(frit efter Punch.)

Fra Damernes Svömmeskole.

— Saadan! Det var ret, Fröken Camilla! rask ud med Födderne! Bliv bare saadan ved, saa kan De om 14 Dage berge*) Deres Mand.

* bjerge.

„Ja saa."

— Det var dog Pokker til stridt Skæg med et saadant er det jo umuligt at kysse en Dame.
— Aa — hva' — jeg er gift.

To mindre „Lære" drenge.

— Det er magelöst saa Jensen kan være vittig!
— Saa, ja det er kun naar han har faaet sig en stor Akvavit.
— Ja, det maa jeg tro, jeg mente ogsaa at han var meget aqva-vittig.

I Koldingegnen har en Mand i disse Dage skudt et Menneske, som han paastaar at have antaget for en Hare.

Hm! Det er klart, at Vedkommende, der er bleven skudt maa have hört til et eller andet Parties Fremtidssoldater, ellers var det jo umuligt at forveksle dem med Harer.

Et politisk Möde.

— Det var en magelös Scene! Taleren vrövlede lös paa Talerstolen. En Del af de Tilstedeværende sov roligt paa deres Stole, medens Resten skreg og stöjede som smaa Börn ved deres Legetöj — og da Taleren erklærede, at han aldrig mere vilde holde Foredrag i denne By, var Bifaldet aldeles bedövende.

En Skuespiller henvendte sig til en Læge og bad denne give sig et Raad mod Humörsyge.

„Ja", sagde Lægen, „det eneste som kan kurere Dem er en Salve".
— En Salve, og hvad er det for en Salve?
— En Klapsalve.

— I denne Tid hviler Sylene nok?
— Hvörledes det?
— Jo, Skomagerne skruer jo.
— Naa, saaledes, ja — men saa har de jo netop Brug for deres Syle.

Af alle Statspapirer staar de spanske daarligst, de skaffer stedse deres Ihændehavere et meget betydeligt Tab og sætter dem Fluer i Hovedet. Det er naturligvis derfor at Finantsmændene i Spanien ere saa rebelske, hvem vilde ikke blive det, naar man fik spanske Fluer i Hovedet.

Forholdet mellem Damernes Hoved og deres moderne Hatte.

Geometrisk beregnet.

Hvad Lighed er der mellem en Gulerod og en forenet Venstremand.

I en mager Jord have de begge Tilböjelighed til at skyde ud til alle Ender og Kanter, blive grove og ubehagelige, hvorimod de, opelskede i god, fed Muld blive aldeles glatte, söde og af en behagelig Farve.

En Mand modtog til sin Födselsdag fölgende velmente Önske:

„— — Gid Dine Dage aldrig mangle Lys,
Gid Livet blive Dig et Baand af Held og Lykke,
Og gid Du paa Din Vej alene mangle Skygge."

„Det er en ren gal Historie" udbröd Manden, efter at have læst Digtet tilende „Kan De ikke tjene mig i at tage et Par Lispund af Lysene tilbage og saa lade mig faa Skygger istedetfor."

Tingen er, at Manden var Hattemager.

Den tydske Keiser har fornyligt tilbudt en Lærd, at Vedkommende selv maatte udsöge sig den Titel, han önskede. Det kan man da kalde for udsögt Artighed.

En Hr. Hage i Berlin har indbudt til Aktietegning i et Selskab for Opbrænding af Lig. Vi raade dog Enhver til Forsigtighed, som er nödvendig alle Steder, hvor der er en Hage ved.

— Kan Du tænke noget værre end at Soldaterne nedlægge Arbejdet

— Ja!

— Hvilket da?

— At De vedblive at arbejde.

„Morgenbladet" fortæller at Bismark venter kun paa at faa „Noget at hænge sin Hat paa".

Skade, at det kun er Hatten det gælder om at faa hængt.

Correspondance.

Ami. Damerne have Forrangen, desaarsag söge vi ogsaa saavidt muligt at offre dem Bladets Forside.

S. Skal höre fra os.

Mg. Det Indsendte vil blive benyttet.

O. S. Kun et af Deres Bidrag kan optages.

— Her boede altsaa gamle Saxo Runemester, medens han skrev sin Danmarks Krönike. Ja, De har vel nok hört tale om Saxo?

— Ja, — Kors! — Er det kanske ham selv?

PUNCH udgaar hver Onsdag

Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk. for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade № 26. Stuen över Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn

PUNCH
No. 24.
Onsdagen den 17de 2den Aargang. Juni 1874.

— Jeg skulde sige Dem fra Fruen, at det ikke kan nytte Dem at komme mere — da vi tage ud paa Strandvejen Resten af Sommeren.
— Hils Deres Frue at det træffer sig rigtig belejligt, for jeg gaar just ud ad Strandvejen fra imorgen af.

Miss Humbugs Vise.

Mel. Hr. Madsen, Hr. Madsen.

:|: Miss Humbug :|: ja saadant er mit Navn, :|:
Min Livstilling? — ja den er noget forskellig,
Men hvad jeg t'ar fat paa, det er der Held i;
:|: Jeg har nu :|: sat mig ned i Kjöbenhavn. :|:

:|: Her har jeg :|: arbejdet meget jo; :|:
Husk blot paa Mansfeld Büllner & Lassen
Og Bella nova paa Graabrödrepladsen,
:|: Og glem saa :|: ej Urtekræmmer Bro. :|:

:|: For Alting :|: jeg har en Elixir, :|:
Elixir til Huds og Tænders Forskönnelse,
Og Elixir mod Haarets Fortyndelse,
:|: Og saa den. :|: der kraftig Skægvæxt gi'er. :|:

:|: Min Indtægt :|: ja den jeg ta'er med Glands, :|:
Til Livselixiren bruger jeg flere
Flasker, end Glasværkerne kan præstere
:|: Tilsammen :|: tilsammen her tillands. :|:

:|: Min Udgift :|: er derimod ej stor, :|:
Det allerværste er den Averteren,
Men den er nödvendig ganske vist meer end,
:|: End nogen:|: end nogen af dem troer. :|:

:|: En Broder :|: i Tyskland jo jeg har, :|:
Der har han sig etablered som Gründer,
Men man har opdaget alle hans Synder
:|: Og derfor :|: Reisaus han vistnok ta'er. :|:

:|: Saa gaa vi :|: vistnok i Kompagni :|:
Og paa det Firma vi saa vil lave
Eders Opmærksomhed henvendt at have
:|: At be' Jer :|: vi herved er saa fri. :|:

Misss Humbug & Co.

Stamtavlen for Spörgeren i forrige Numer.

Adam.

Adams Börn.

Adams Börnebörn.

Adams Börnebörns-Börn.

Adams Börnebörns-Börnebörn.

Spörgerens Tip-Olde-Fædre.

Spörgerens Olde-Fædre.

Spörgerens Bedstefædre.

Spörgerens Fædre.

Spörgeren.

— Kan Du forstaa hvorfor Jensen er bleven Dannebrogsmand.
— Jo, han var sgu tapper i sidste Krig.
— Saa, det har jeg aldrig hört noget til.
— Jo, han var Öltapper.

En Bladnyhed

Skrækkeligt! Igaar er en ung Dame i et Anfald af Vildelse sprunget ud af et Vindue paa en fjerde Sal i store Kongensgade. Hun slog sig ihjæl paa Stedet.

I Menageriet.

— Altsaa min Ven, De vil virkelig fortjene de 100 rd. og gaa ind i Buret? Har De nu ogsaa rigtig overvejet det!

— Ja Dæ'len myse mig ve jæ saa, naar De bare först ve drive Bæstet yd.

O tempora, o mores!

To af das grosze Vaterlands mest fortjente Mænd er sikkert Maltextraktfabrikanten Hr. Hoff og Kanonfabrikanten Hr. Krupp. Den Ene har opfundet et Middel, hvorved han forlænger det menneskelige Liv, og den Anden har opfundet Et, hvorved han forkorter samme kære Genstand. Begge er de hædrede med utallige Medaljer og Æresbeviser og Begge — — — nej det er sandt, kun den Ene kan fremvise en Masse Attester fra de Folk, som have prövet Kurens vidunderlige Virkninger, de Folk, som have prövet Hr. Krupps Kur rigtig tilgavns, have altid vist sig mærkværdig tause overfor enhver Anmodning om Attester.

Den værste af de Herrer to er sikkerlig Hr. Krupp.
Langt værre end Hr. Hoff, med alt hans Öltöj,
Hr. Krupp, han tager Alting, ja baade Rub og Stub,
Hr. Hoff ta'er derimod alene Söl'töj.

Rusland har indgaaet en hemmelig Telegrafforbindelse imellem Odessa og Constantinopel. Offentlig dræber man Kulturen med kruppske Kanoner, hemmelig plejer man den gjennem Telegrafen. Dog —

Rusland ved om Telegrafen:
„I Krigen har vi Nytte af'en."

— Klokken er allerede 11, Undskyld, vi maa afsted, ellers komme vi for sent til sidste Tog, og gaa tilfods til Kjöbenhavn er skam ikke rart.

— Men De maa sandelig ikke gaa för lille Carl har sagt Godnat, og Carl skal sige Godnat.

Den spiritistiske Magnetisme.

Illustreret af Punch.

Forbindelsen med Aandeverdenen opnaaes, som bekendt derved, at der aabnes en magnetisk Ström ved Hjælp af det spiritistiske Fludium mellem to inkarnerede Aander o: mellem to Dyr, mellem et Dyr og et Menneske eller mellem to Mennesker.

Her er Mennesket, Mediet og Aanden! Mindre heldigt naar den fremmanede Aand er — hans salig Kone.

Illustration til den nye socialistiske Sang.

„Dog er det Hele kun et Værk
Af Arbejdsmandens Hænder."

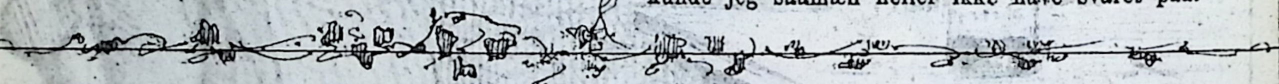
Dansk-juridisk Examen.

— Men hvordan kunde det dog gaa til, at Du maatte forlade din Examen. Hvad blev Du egenlig hört i?

— Pignus nominis.

— Saa — ja saa er det jo ingen Under; det kunde jeg saamæn heller ikke have svaret paa.

— Kan Du ikke laane mig 3 Mk.?

— Igjen laane, Du bestiller jo ikke andet end laane Penge, har Du slet ingen Forretning?

— Jovist saa, det er jo netop en Laaneforretning.

— Du, Erik Bögh, han maa da være voldsom rig.

— Hvorfor det?

— Jo, siden han arbejder gratis.

— Arbejder Erik Bögh gratis?

— Javist, der staaer jo paa alle hans Stykker at de er „frit oversatte."

Rettelse (sé Side 2).

I dette Öjeblik erfare vi med Hensyn til den under Rubriken **Skrækkeligt** meddelte Ulykke, at det ikke som af os berettet, var igaar, men idag Ulykken skete, fremdeles, at det ikke var en ung Dame men et Barn, at Handlingen ikke er sket i Vildelse men kun for at komme hurtigt ud paa Gaden, endvidere at det ikke var fra en fjerde Sal i Store Kongensgade men fra en Kjælder i Landemærket og endelig, at Vedkommende ikke slog sig ihjæl paa Stedet, men er fuldkommen i bedste Velgaaende. Iövrigt henvise vi i Et og Alt til vor Beretning, hvis Paalidelighed vi i Övrigt fastholde.

Correspondance.

Ivar Smed. Ikke lovende.

Fût. Ikke fut nok.

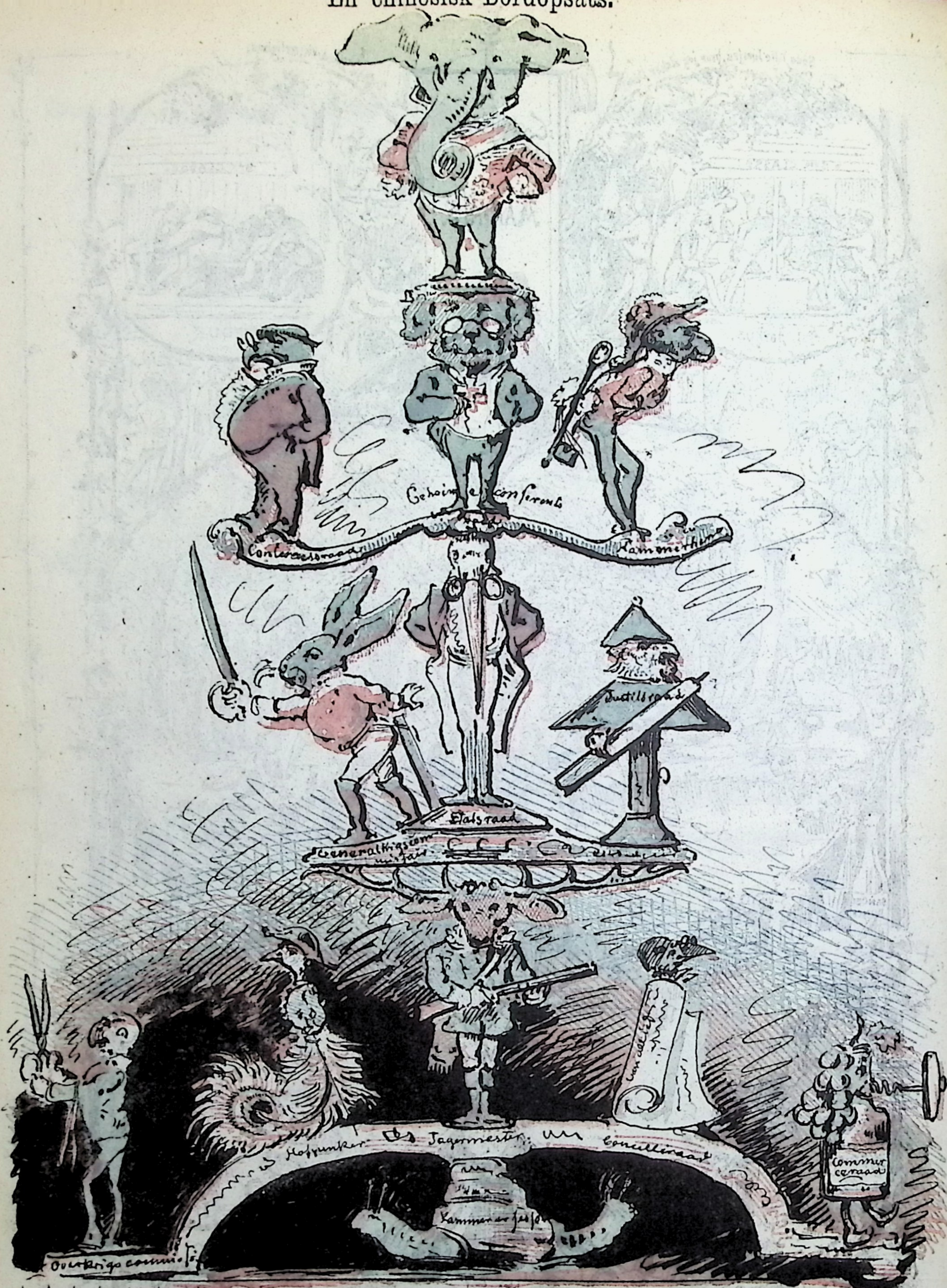
C. M. Maaske.

M. g. Ug?

IX+IIII. Som Vittighed var Pröven for mager, som Dumhed ikke fed nok.

Humor i Nordslesvig. Deres Tanke er vor egen og Bidrag til dens Fremme ere os særlig velkomne.

En chinesisk Bordopsats.

PUNCH

udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade № 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

No. 25.

Onsdagen den 24de 2den Aargang. Juni 1874.

— Mama, maa jeg ogsaa staa paa Hovedet, som min Broder Fritz?
— Nej! det passer sig ikke for smaa Piger.
— Ja, ja, saa venter jeg til jeg bliver stor.

Farvel til det gamle Theater og Hilsen til det nye.

(Af Satyr).

Man river ned Theatrets gamle Kasse
Med samt dets nye store Pakhusskur,
Og Minderne nu strömmer ind i Masse
Paa hver en fölsom og lidt zart Natur.
Skandaler har man sét af förste Klasse
I dette Bournonvilles Jomfrubur;
Men stille! stille! om vi ogsaa vé' de',
Vi er dog overordentlige diskrete.

Ja mange Minder, baade glædelige
Og store Minder knytte sig dertil;
Mens andre ere mer fortrædelige —
Det gaar i Scenens, som i Livets Spil:
Det höjst moralske og usædelige
Gaar sideordnet her og der paa Dril.
Men lige meget! hvem der kan det, nægt, at
Det Sandhed er: Varietas delectat!

Og der er varieret — Gud bevares!
Paa mange Maader, saa det kan forslaa,
Ja næsten mer end just det kan forsvares —
Det kan De ganske sikkert stole paa.
Igaar kan Kunsten af en Heiberg klares,
Idag en Berner skal den forestaa —
Igaar man med en Fyrste flot souperer,
Idag kun med en Billetkasserer.

Der var det, Bournonville först blev Digter;
Han glemte rent, han var Toreador.
De véd formodentlig hvortil jeg sigter? —
O, til hin mageløse Dag i Nord,
Da Manden glemte sine Borgerpligter
Og sine Fölelser gav Luft i Ord —
Han spurgte Kongen, hvad han skulde göre:
— „Spring væk! og saa en Tur til Blaataarn
kjöre!"

Der var det, at den lille bitte Wille
Som Smagens Kustos gav sin Pibe Lyd.
Og ikke ilde löd hans Flöjtes Trille,
Sköndt for hans Pung til ikke megen Fryd.
Sin Hædersttörst den Lille vilde stille,
Og spörges skulde det i Nord og Syd —
„Naa, Dithyramber kan jeg ikke skrive,
Eh bien!" han tænkte, „saa kan jeg dog pibe!"

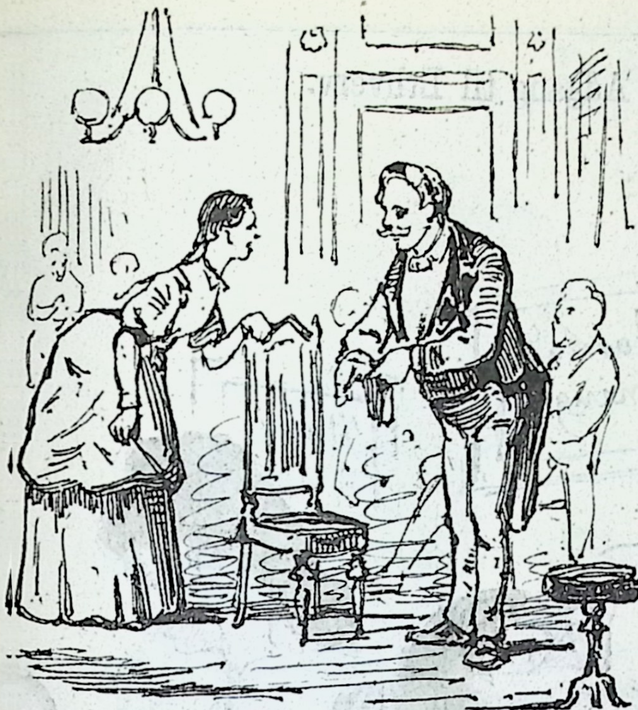
Der var det, at en Paetz en Gang rumstered',
Imens Thalia baade græd og lo;
Der blev med Lysekroner man trakteret,
Imens man sad saa godt i Fred og Ro;
Der Bournonville koreografered'
Sig Digternavnet til — det tör vi tro;
Der fik man i Parterret uformodet
En enkelt Gang en Jödedreng i Ho'det.

Derinde har man tilbragt mangen morsom,
Beundringsværdig Vinteraftenstund,
Og henrykt har man lyttet der til Ord, som
Bevæged dybt i Sjælens dybe Grund.
Men er end Kunsten ikke just saa stor, som
I fordums Tid, og er end Skæbnen ond
Imod det store Skuespil, saa bör der
Med Tak dog huskes paa Ballettens Skörter.

Erik og Abel, Knud — i deres Urne
De hviler alt forlængst og hviler trygt;
Vor Tids Poeter ere nemlig svorne
Modstandere af Alt, hvad der er stygt,
For stærke Farver nære stærkt de Frygt,
Og let man snubler paa en höj Kothurne,
Naa! maa Kothurnen stryges — ih, hvad Pokker!
Man ta'er imod en „Valdemar" paa Sokker.

Den store Kunst er svunden ind saa temmelig,
For störste Delen Rudera man sér.
Ak! Musen græder, men hver Satyr hemmelig
Og ondskabsfuldt i Bukkeskæget lér.
Men om man kun en enkelt Storhed sér,
Vi taber ikke Modet — nej, taknemmelig
Vi mindes vil, hvad end Theatret ejer
I Kolling, i Karl Price og i Meyer!

Men vi maa slutte. — Trygt vi haabe ville
I vort Theater mangt et glad Minut.
Gid huldt det skjærmes maa af Genier milde!
Det blive til Apollons egen Glut!
Og nödig maa det da ved Bournonville
Halvt gjöres til Dövstumme-Institut.
O, lad os derfor, Alle os forenende,
Paa Ho'det sé og ej for stærkt paa Benene.

— Leger Frökenen Frierleg?
— Gud, nej! Den Leg leger jeg ikke, det er jeg dog voxet fra for længe siden.

— De kan være ganske rolig, jeg gi'er Dem fri Adgang til Staden, der skal ikke En krumme et Haar paa Deres Hoved!!

„Freden i Europa er befæstet!" Saaledes taler Monarkerne trindt om. Ja, ganske vist er Freden befæstet, og Fæstningsværkerne ere endogsaa rigelig spækkede med kruppske Kanoner, men endda ruster baade Tydskland og Frankrig, Rusland og Kina, osv. osv. — altsammen bare for yderligen at befæste Freden. Vi frygte kun for, at det er Gravrust, der angriber de respektive Stater, og der er tidt kun et Skridt fra Rustkammeret til Gravkammeret.

Ministeriet var nu hidtil saa længe og saa trolig gaaet paa med Dödsforagt, til det endelig var gaaet op for det, om det dog ikke skulde være paa Tide for det at gaa ind til den evige Hvile eller, som man i daglig Tale siger, at gaa af og altsaa gaa ud af de aktive Politikeres Rækker; men nu vilde jo hverken Estrup eller Frijs gaa i Töjet og, enten det nu gaar an eller ej, saa maa altsaa Holstein dog holde den gaaende, — naar det nu ogsaa bare vil gaa!

Det er tydeligt.

— Troer Du, det er Fröken Froms eget Haar, de lange Kröller?
— Hendes eget, ja, det véd jeg aldeles bestemt; — hun har faaet det forærende af Löjtenant Petersen.

Mange Fædre kunne tale med om deres forlorne Sön, men endnu langt flere ville i vor mer og mer pariserciviliserede Tidsalder kunde tale om deres — forlorne Döttre.

Et Provindsblad fortalte nylig en Historie om en Hane, der var sét svömmende i Spidsen for en Flok Ællinger. Hvis den Hane ikke har været en And, saa maa det vistnok have været en ganske ualmindelig Vandhane.

En industriel Mand har opfundet en Ting, som kan forhindre et Lampeglas i at springe. Det er en lille trekantet Nysölvsplade, som skal sættes oven i Glasset. Vi kan nu ikke rigtig tro paa Virkningen af dette Middel, thi det er jo en gammel, kjendt Sag at netop, naar man har En paa Lampen, er man mest tilböjelig til klinke Glassene. Desuden klages der over, at disse Tingester fremkalde Os. Det er jo den gamle Historie: man troer at afhjælpe et „dybt fölt Savn", men man faaer — Lamperög.

Kvindens fremtidige Adgang til Erhverv.

En ung, flink Barbérfröken, der er kjendt saavel med Aareladning som med Kopsætning og Haarklipning, önsker en Plads til den 1ste.

En Anbefaling.

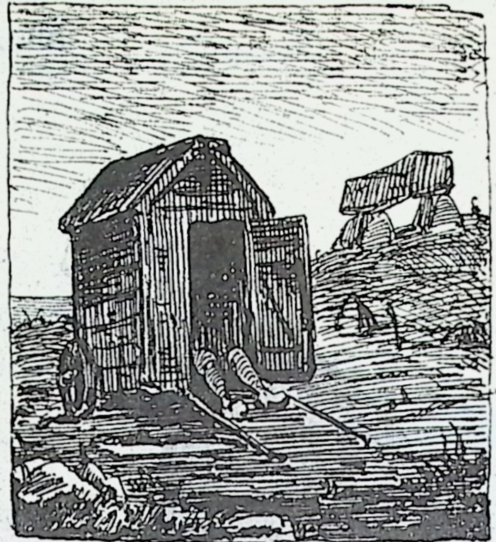

— Om Hauschilds Haarbalsam er god; — Hvor kan De spörge? Jeg kan forsikkre Dem paa Ære, at i de 2 Aar, jeg har brugt den, har jeg ikke mistet et eneste Haar.

Et Orakelbud.

Jens Rögter hin unge har Tungsinds Skrupler,
Smaablomsterne sörge, thi mörkt han grubler.

Hver Nat i det landlige Sommerslot,
Hvor fordum han slumrede lunt og godt,

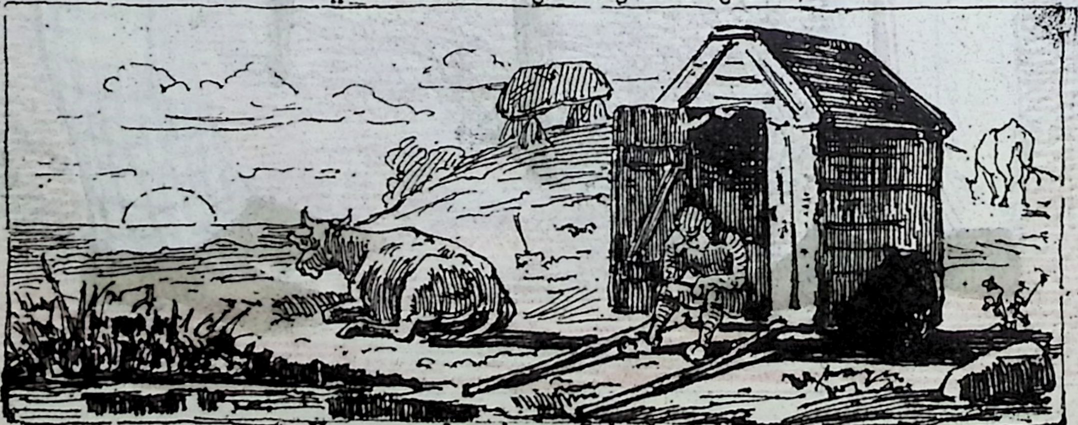
Der ængstes han nu af Drömme saa fæle,
En Gysen ham gaar gjennem Hoved og Hæle.

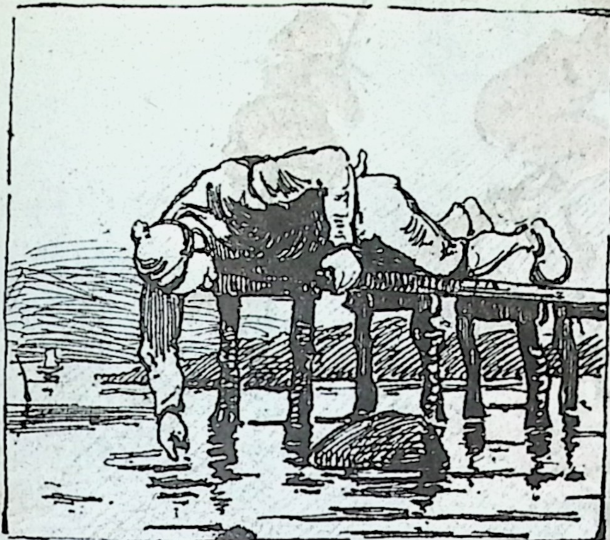
En Nat han hörte en varslende Röst,
Som gjöd i hans Hjerte Haab og Tröst;
Hans Öre fornam de Ord saa vise:
„Kun Havet kan give Dig Fred og Lise;"

Dog stundom han skuer et frelsende Syn,
Da glattes i Sövne hans bistre Bryn.

Han vaagned aarle, en Del udmattet,
Men baade han selv og hans Plan var fattet.

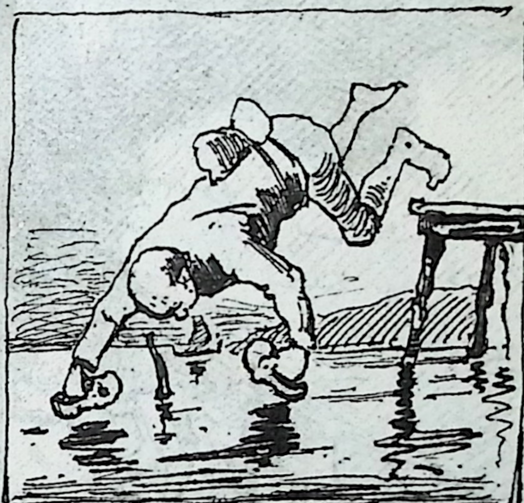
„Til Sös gaar jeg ikke, i Söen jeg maa!"
— Derpaa han Farvandet eftersaa.

Men för han for sidste Gang gaar til sit Gravsted,
Han tager med Vennerne rörende Afsked.

En Lok af hver blev til Pant indviet,
Af Sorrig standsede Drövtyggeriet.

Han siger Farvel til Bakker og Dale,
Sit Gods ta'er han med paa sit Saltamortale.

(Fortsættes i næste Nummer)

For Retten.

Dommeren: De har slaaet to Tænder ud paa den Mand der. Hvad har De at sige til Deres Forsvar?

Tiltalte: Jeg, — jeg er Tandlæge, Hr. Assessor!

Hvad Lighed er der mellem en fuld Mand og en Modedame? — De balancere begge fordi de har faaet dem et Par „Höjhælede."

— De skylder mig Æresoprejsning for den Fornærmelse, De tilföjede mig forleden.
— Nok mulig. Men De skylder mig 50 Rd. for den Vinterfrakke jeg syede Dem ifjor.

Korrespondance.

L. W. Vi mödes maaske ved Hesten.

J. Godt fundet paa.

sns. Den sidste passer meget godt.

St. Hans Nat.

For at undgaa Standsning af Juli Kvartal, anmodes de ærede Abonnenter i Sverrig, Norge og Provindserne, itide at gjöre Anmeldelse paa Posthuset eller hos d'Herr. Boghandlere.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor Østergade No. 26. Stuen over Gaarden.
Bladets Kontor er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd.

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

Onsdagen den 1ste 2den Aargang. Juli 1874.

— Men, södeste Barn! Hvordan staaer Du der og maler Hænderne over med Blæk?

— Jo, Moder, Hr. Jensen sagde i Dag at jeg skulde kunne hele den lille Tabel paa mine Fingre!

Et Kærlighedspant.

Han talte bevingede Kærlighedsord
Til hende med hvidskende Stemme,
Og hurtig hun fattede, hvad han svor,
Med Kvindens villige Nemme.

— „Der sidder en Ring paa din Finger hist —
Som et Pant paa vor Pagt Du den give,
Vor Kjærlighed skal — jeg det sværger forvist —
Som den uden Ende da blive".

Det dybe hun fattede snelt i hans Ord
Med Öje for Symboliken —
Og evig Trofasthed hun ham svor
Og Ringen . . . ja, han fik den.

Men hvad er vel det mandlige Sind?
Som Fuglens Flugt gennem Rummet,
Ustadigt som den skiftende Vind,
Og flygtigt som Bölgeskummet.

I dobbelt Betydning blev Ringen et „Pant", —
En Ændring blot undergik Tingen —
Et Brev der kom . . . hun deri fandt
En Laaneseddel paa Ringen!

Der er herhjemme en Mand, der har havt stor Fortjeneste af vort Fædrelands timelige Trivsel: han har grundet Banker, lagt Sporveje, bygget Jernbaner og sat Skibe i Vandet og det baade med Vind og med Damp; over alle Industriens og Handelens Felter har han svunget sit Scepter; det har strakt sig over Hvalfiskene i Havet og Sukkerroerne paa Marken, det hersker over alle Dyrene i Stamstutteriet og alle Husene i Peder Madsens Gang, og stadig umætteligere i sin Higen har han omspændt den halve Globe med sine store nordiske Telegraftanker. — Der var altsaa forelöbig næsten Intet mer at tage fat i her paa vor syndige Klode: da ser han i en ledig Time i sit „Fædreland", at Religionen har det saa smaaligt her i det store nordiske Peking, at de gode Præster detaillerer Forrentningen saa hökermæssig ud, at Udbyttet maa betragtes som mer end tvivlsomt, o han vender for Alvor en Gang sin Hu mod det himmelske Rige, — NB. det, hvor man ikke klipper Koupons af „Kineserne," — og i hans Sjæl slaaer Tanken om at stifte et nyt Selskab til dets Udbredelse ned som et Lyn: — Aktieselskabet „de forenede Grundtvigianere" kan efter Forlydende allerede anses for saa godt som grundlagt: „Marmorkirken" er allerede erhvervet hos Finantsministeriet, der dog uegennyttig nok ikke har forbeholdt sig den sædvanlige Som i Aktier, men vil nöjes med Kontanter; Indbydelsen til Aktietegning vil med det förste blive fremlagt i Privatbanken og anbefalet i „Dansk Folketidende" og der vil efter et nöjagtigt Overslag blive garanteret de rigtig troende Aktionærer som statutmæssig Minimumsdividende 7 × 7% i den evige Salighed, Amortisation af Arvesynden og et virkeligt Reservefond i deres egen Samvittighed. — Ved Overtegning blive naturligvis de största Syndere först reducerede.

— Hvad hedder De?
— Ole Jensen.
— Er de gift?
— Vel! Hr. Assessor.
— Hvem er de gift med?
— Med et Fruentimmer.
— Er det et Svar at give Retten? — Vi er jo Alle gifte med et Fruentimmer!
— Nej, Hr. Assessor! jeg havde en Söster, der var gift med et Mandfolk.

„Hamb. Nachr" beskylder Bladet „Dannevirke" for at sætte „ondt Blod i Slesvigerne". Saa er det naturligvis derfor, at Pröjserne har sendt Slesvigerne — den stramme Bitter!

Der er tre af Englands Ministre, tre af Englands rigeste og mest ansete Lorder, som i denne Tid har ladet sig optage i det meget agtbare londonske Skræderlavg.

En Minister blandt Skrædere! Det minder noget om den bekendte engelske Excentricitet . . . og dog, det er i Grunden intet imod, hvad vi herhjemme formaar at præstere.

Vi har nemlig i vort kære, lille Danmark en ci-devant Skomager, hvis hele Tragten og Stræben gaar ud paa at blive optaget i — Ministerlavget.

Des værre!

Har Du sét mit sidste Maleri: Om Natten i et Værtshus.
Nej, desværre Du, jeg saa det ved höj lys Dag.

Sig mig i en Fart, hvad Klokken er . . . .
Det er en Mekanisme, som viser Tidens Gang.

Skandinavismen praktisk.

Jag tacker Herren ödmjugast! Nu har jag nock.

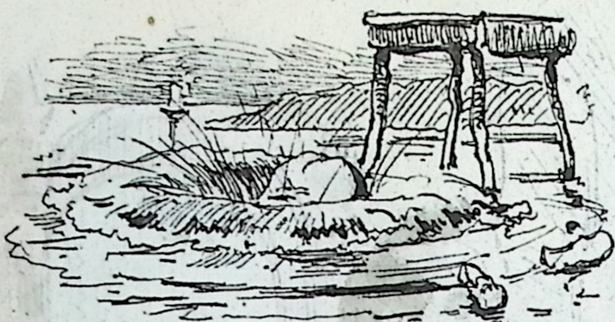
Hos Skrædderen.

Prokuratoren: Ja, men Frakken er for lang, Vesten er for lang og Bukserne er sgu ogsaa mer end lange nok.

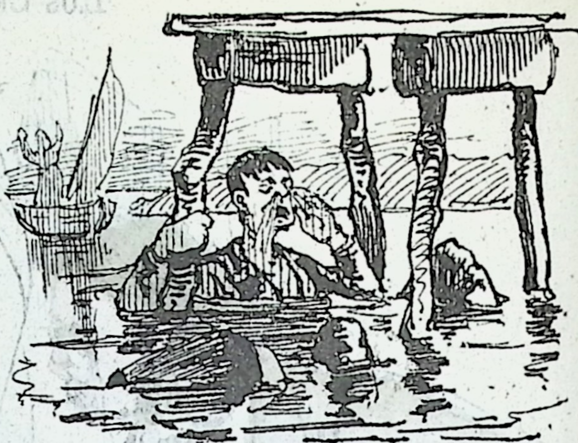
Skrædderen: Men, Herre Gud, det bliver der nok Raad for, men jeg mente ellers, at Folk i deres Fag ikke kunde faa deres Sager for lange.

11.

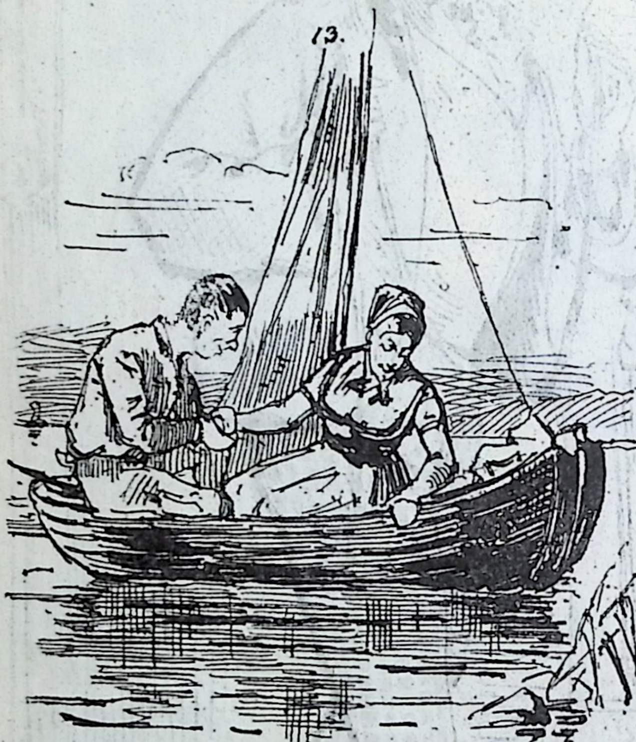
Mod Dybets Afgrund hans Hu er vendt,
Brat skifter den Arme sit Element.

12.

Hans Vilje er Jern, men hans Længsel en Prop,
Og Længselen sejrer, den holder ham op, —
Thi se! bag Pynten en Skytsgudinde
Fremsvæver mod ham for blide Vinde.

13.

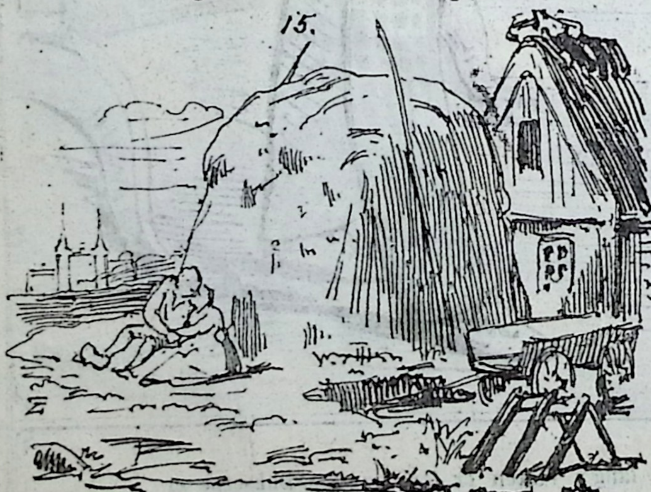
Han Intet sandser, men aner blot,
At aldrig forhen han sad saa godt.

14

Jens Rögters Kvide er helt forsvunden,
En Hjerterögtersko har han funden.

15.

Ej længe efter, — bag en Stak Hö —,
Han „redder" et Ja af sin Redningsmö.

16

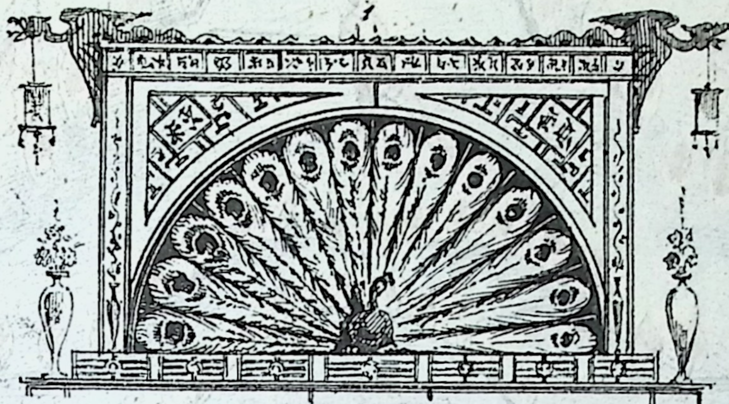

„Min rare Glut, jeg dit Navn maa lære!" —
„Jeg hedder Lise med Tugt og Ære." —
— „Aa, nu forstaaer jeg den hele Vise,
At Havets Vand skulde bringe mig Lise!"

Illustration til danske Klassikere

(Paa fund i Tivoli).

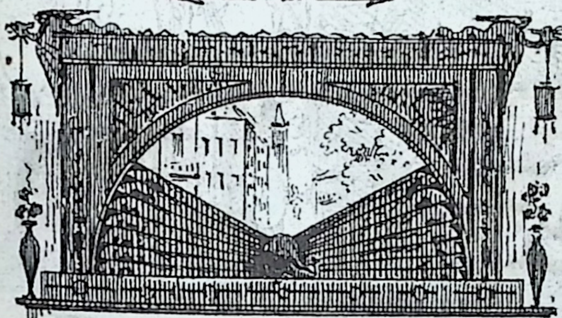
1.

Med Sorg i Sind saa tyst den sad,
„Thi ak! den skulde — skilles ad!"

(C. Winther).

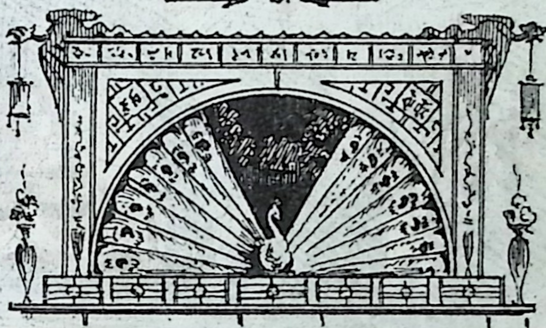
2.

Fuglen sit Hoved sænker
Sagte ned mod Jordens Bryst!

(H. C. Andersen.)

3.

Atter det Skilte
Böjer sig sammen!

(C. Ploug.)

Et velment Raad.

— „Du, jeg er saa Pokker blodrig! . . . hvad skal jeg göre for det? . . . skulde jeg lade mig aarelade?

— Nej, laan Du bare Penge til 100 pCt. hos en af vore egne københavnske Blodsugere!

— Hvad regner Du et nyfödt Barn til efter det nye Myntsystem?
— Den er mig for höj.
— Et nyslaaet Toörestykke!
— Hm, men saa sætter Folk en Pokkers Mængde falske Toörestykker i Omlöb!

Korrespondance.

Jean: lidt ændret.
Satyr: vel mager.
S. i Horsens: et skönsomt Udvalg maaske nok.

PUNCH

udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjøbenhavn 72 β
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. no
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement modtages paa Bladets Expeditionskontor
Østergade № 26. Stuen over Gaarden.

Bladets Kontor er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftern

Trykt & Udgivet hos C. Simonsen Østergade 26. Kjøbenhavn.

PUNCH

No. 27

Onsdagen den 8de 2den Aargang. Juli 1874.

Soldatens Hjemkomst.

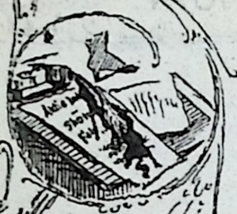

Situationen.

Mel. I Evropa er der Marked.

Her i Danmark, her i Danmark er der Marked,
Den bekjendte danske Slövhed, dèn er sparket,
Her er Liv paa hver en Plet, paa alle Kanter,
De Agerende er ikke Dilettanter.
Med Konsortier og Aktietegning regner det,
Til Forbedring i alle Forhold tegner det.
Lille Danmark, snart straaler Du i Glansen!
— Dersom inte Du snart gaaer — bag ad Dansen.

Man har skaltet og valtet, indtil endelig
Kjöbenhavn nu er bleven helt ukjendelig,
Kongens Nytorv er ganske omkalfatret,
Se blot hen til d'Angleterre og Theatret.
Og vor Hovedvagt, hvorpaa vi kunde stole,
Dersom Fjenden fik i Sinde os at hole,
Som en Tidsel af Jorden grumt man trak op,
Med samt „Abraham", „Isak" og saa „Jacob".

Peder Madsens Gang er stegen svært i Rangen,
Fattigfolk kan inte leve mér i Gangen.
For at bo der maa man nu ha'e Kapitaler —
Jorden steg fra en Rigsort til en Daler. —
Axelhus, som saa mægtigt paa Papirene
Troned' höjt som et Slot med alle Spirene,
Ak, sè Spirene det fik kun paa Papir nok
— Det var kun fordi man inte havde „Spi'er" nok.

Og, det samme Liv vi har i Politikken,
Jösses, uh, ja jeg siger bare, sikken
En Ballade at „Venstre" kunde volde os —
Men, til hvem skal vi da egenlig holde os?
„Venstre" kjæmper jo for vor Friheds Stamme —
Ja, og „Höjre" gjör akkurat det Samme.
Men naar „Höjre" og „Venstre" er i Totterne,
Mon saa „Stammen" inte let kan gaa til Rotterne?

Ja i Politikken har vi havt en lang Krig,
Vi kan næsten konkurrere lidt med Frankrig,
Vi kan selv her i Danmark nu opvise
En alvorlig og lang Ministerkrise.
„Venstres" Förere blev stödte paa Manchetterne,
For man glemte at gi'e dem Tabouretterne,
Og saa var de saa gruilg uærbödige
At de fandt, Ministrene var overflödige.

„Venstre" er jo et Led ud af det Hele,
Som forbinder de andre, mindre Dele,
Og det kalder sig et Led om Lovens Have —.
Men — jeg tror sgu, at „Leddet er af Lave". —
Dog vi haaber, at Striden snart vil ende,
Og at Freden tilbage maa vende;
Og saa smile vi ad Varslerne og Drömmene
Om Petroleum og om „Underströmmene".

Blomsterpigerne.

Fra Kunstverdenen.

Under Indstuderingen af en Dands paa et Theater blev de dandsende Herrer og Damer tilsidst lidt utaalmodige over den ledende Aands „Om igjen! om igjen!" og i deres Længsel efter de hjemlige Kjödgryder kiggede de jævnlig til Uhret, indtil Dandsemesteren tilsidst udbröd: „Ikke se paa paa Klokken! ikke se paa Klokken!"

„Ikke se paa Klokken?" spurgte en Herre; „ikke se paa Klokken! skal vi da se paa Skjörterne lige til i Aften?"

Der er en ung Amerikanerinde, som har fundet paa at modeller i et ganske nyt Stof, nemlig i — Smör. Fornylig har hun fuldendt et större Arbejde: Kong Renés Datter, der har været offenlig udstillet og er bleven omtalt af de amerikanske Aviser med stor Begejstring. Naar nu blot ikke Værdien af disse ny „Kunst"værker stiger og falder med — Smörpriserne!

Man har dog aldrig revet saa stærkt ned paa det kongelige Theater som man gjör i Sommer.

Paa Kneipen.

— Hör, Madsen, lad os nu ta'e og stikke disse to halve Baiere ud, og saa stikke a'.

— Stikke ud og stikke a'? Nej fy, det ser altfor afstikkende ud.

Paa Konditoriet.

— Undskyld, er det „Punch"?

— Nej, det er Chokolade.

I Hökerboutikken.

— Jeg er dog bange for, at det Svinehoved har ligget for længe. Bare det ikke har faaet en Tanke!

— Hvad gjör det, Jensen! der er saamæn Svinehoveder nok i Verden, som ere ganske tankelöse.

En uheldsbræmmet Foraarssky
Hen over Danmark hvilte,
Saa kom hint Julimorgengry —
Og Sejren til os smilte,
Da Solen sank i Aftnens Glöd
Til Frederits en Hymne löd;
Den vandt om Kampens Mænd en Krands
Med Taarers Dug, med Haabets Glands.

Hint Julihaab en Vinternat
Frös ud i Folkets Hjærte;
De stolte Minders gyldne Skat
Blev glemt i Tabets Smerte.
Men se paa Grenen i hans Haand!
Den er Symbolet paa den Aand,
Der sejrrigt förer gennem Savn
Den tabte Broder i vor Favn.

Visen om Krisen.

Von Haffner rejste saa vide om Land,
Hannem lysted' i Bad at gange;
Af Venstreförerne vilde forsand
Han ikke lade sig stange —
Det kan man ej heller forlange.
Se Dig ud, Kjöbenhaffner!

I Vandet sprælled' han kvik og adræt,
Han aned' ej Hinterlistighed;
Da fik han at vide nok saa net
Lidt om Ministrenes Tvistighed.
Og „Venstres" rædsomme Dristighed.
Det gyste i vor Kjöbenhaffner.

Drt var sig Holstejn-Holstejnborg,
Han misted' sin bedste Krieger,
Og Hall vilde ogsaa gjöre ham Sorg,
Og Klejn var lidt „klejn", som man siger,
Og Thomsen var ingen Tiger.
„Föj!" sa'e vor Kjöbenhaffner.

Kongen sig agted' paa Vikingetog
At gjæste Islænding og Færing;
Da var det, Ministrene Afsked tog;
De led en Smule af Tæring,
Og „Venstre" nægted dem Næring
Til Sorg for enhver Kjöbenhavner.

Budstikken monne til Tydskland gaa
Til General Haffner ved Badet.
Snelt fik han Buxer og Frakke paa;
Han maatte jo flux forlade't,
Men tænkte: „Gid Fa'n hade't!"
Naa! paa'en igjen, Kjöbenhaffner!

Mod Hjemmet drog han. Et Cabinet
Det gjaldt om hurtig at danne;
Men Sligt er nu ikke saa ganske let,
Naar ikke man just vil lande
Hos Bogös Dosmerpande.
Se Dig ud, Kjöbenhaffner!

Saa gik Generalen den tunge Vej,
Og talte med kjærlig Stemme;
Paa Frijsenborg sagde man rentud Nej,
Paa Skaffö man nægted' sig hjemme.
Sligt monne ham svært forstemme.
„Föj!" sa'e vor Kjöbenhaffner.

Han var paa mangen en Herregaard,
Hos mangen en rask Jean Jensen,
Som för havde prövet Ministerkaar
Og var bleven kaldt „Excellencen" —
Tilsidst kom han ind paa Regensen.
„Frisk Mod!" sa'e vor Kjöbenhaffner.

Provsten var rejst til Sandefjord;
Han kunde ej möde paa Valen.
Den Cultusminister gik i sin Mo'er
For selve Hr. Generalen.
„Se saa! der har vi Skandalen!"
Saa tænkte vor Kjöbenhaffner.

Meldte han Kongen med Sværd ved Lænd,
Hvordan han var gaaet i Vandet;
Saa rejste han ned til Badet igjen,
Det var dog strax noget Andet!
Men Glæden var jo lidt blandet
For den brave General Haffner.

Nu vil Ministeriet nok i al
Gemytlighed blive paa Pletten.
Der sidder det med „en lille Hall"
Og dingler paa Tabouretten,
Skjöndt det strider mod Etiketten.
Naa, frejdigt Mod, Kjöbenhavner!

Thi er end Krisen ikke forbi.
Og gik det end bag ad Dandsen,
Saa tröst Dig, at Du blev dog fri
For et Ministerium Hansen
Alt med en Berg udi Svandsen, —
Se Dig ud, Kjöbenhavner!

Fejende.

paa Nørrebro.

paa Østergade.

Det brændende Spörgsmaal.

— Holder Du paa Jordfæstelse eller Forbrænding?

— Som gammel Löjtnant maa jeg naturligvis holde paa Forbrændingen.

— Saa, hvorledes det?

— Jo, saa er jeg dog sikker paa, at jeg én Gang kommer i Ilden.

En Prisopgave i politisk Landmaaling.

„Kristen Berg og Jeg", sagde Holstejn Ledreborg hin Katholske forleden paa et Folkemöde, „vi to har nu slaaet os sammen!" — Naar man nu kjender Afstanden mellem Grevesædet og Degnestolen, saa bliver Spörgsmaalet altsaa: hvor langt er der fra Ledreborg til Bistrup?

— Jamen, hvad Motiv tror Du nu, at Petersen egenlig har havt til saadan at rejse bort over Hals og Hoved?

— Hvad Motiv, det kan jeg sgu godt sige Dig!

— (nysgjærrig) Naa — — — —?

— Natyrligvis et Locomotiv!

Korrespondance.

C. M. Ikke ren nok i Kanten.

U. P. (Kolding) Lad heller Manden saa lidt Ormefrö.

Carl VI. Paa Fejlspor! Men bare ikke forknyt!

Satyr: Godt klaret.

Fra Lejren ved Hall.

PUNCH

udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved, kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.

Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stue Gaard.

PUNCH

No. 28.

Onsdagen den 15de 2den Aargang. Juli 1874.

1ste Klasse: Kjöbenhavn-Klampenborg.

Konduktören: Men De har jo kun 3die Klasses Billet! — De skulde have været i en ganske anden Koupé.

Damen: Aa, De skal endelig ingen Ulejlighed gjöre Dem for min Skyld, det er saamænd en meget god Plads denne her.

En Tur paa Dyrehavsbakken.

Ifald Du synes det, nu saa vil
En lille Smule vi snakke
Om, hvad vi har sét af Sang og Spil
Paa Pressens Dyrehavsbakke.

Prægtige Kunster præsteres der,
De dejligste Saltomortaler.
Fortrinlig Dygtighed vises især
Af vore förste Journaler.

Nogle der er, som holder Telt,
Og Andre sés paa Tribunen.
En er stærk Mand, Bryder og Helt
Og stikker Enhver paa Trynen.

Ploug er Kanonjöde atter i Aar
Og rögter sit Kald med Ære;
Men sjeldnere dog skandinaviske Blaar
Man sér ham nu at fortære.

Topsöe har en Vaffelbutik,
Hvor saa rart man Tiden forkorter;
Derfra jo sine Vafler fik
Hr. Steensrup og Consorter.

Sammen med sin Vaffelovn
Har han en Sangertribune,
Hvor liden Bille som dygtig Clown
Stundom kommer tilsyne.

Topsöe har selv et godt Humör;
Det sér man især, naar han bager —
Det sker dog sjeldnere nu end för —
De dejlige Krandsekager.

Nogle Grever gjör Væddelöb;
Med gode Heste de starter:
Carstensen er for billigt Kjöb
Ansat som Hestevarter.

Jakob Davidsen, som man har troet,
Var saadan en Smule hal'gal,
Skjöndt han dog kun er Patentidiot,
Har Greverne fæstet som Staldka'l.

„Dagstelegraphen" har Karrussel,
Hvor de gaaer i Gyngen, de Dumme;
Rimestad med overerdenligt Held
Trakterer den store Tromme.

Den Sidste har ogsaa Spaakabinet,
Hvor Evropas Skjæbne forjættes:
Thiers's og Bismarcks Dumheder let
Baade berettes og rettes.

Erik Bögh har Sangerbutik,
Hvor han sin Kage kan mele.
Hvert evige eneste Öjeblik
Saa gjör han Jux med det Hele.

„Gamle Berling" har Ölhusstue
Og tærer paa fordums Sejre
Der skjænker han ud til, hvem det mon hue,
Af sine dovne „Bayre".

„Morgenbladet" til meget Grin
Har faaet en lille Bestilling
Ved Bakkens Fod; med en falsk Violin
Han tjener sig dog et Par Skilling.

Der er Lystighed, der er Fryd
Og gjensidig Haanen og Aalen:
Man kan knap höre Örelyd
For al deres syndige Skraalen.

Men hvor er „Punch" nu dog henne der? —
Ih, Kjæreste! let De det gjætter,
Han har Mester Jakels Theater. — Her
De ser jo hans Marionetter!

Kjöbenhavneren og Bonden.

— Bider Hunden?
— Næh!
— Staaer Hunden der?
— Næh!
— Naa, saa De har maaské ingen Hund?
— Næh?
— Ih, men det kunde De jo ha'e sagt straks!
— Næh, jæ huller inte a' Klammeri.

— Dereses Segar go'e Herre! Det er formodenlig denne hersens? — Men jeg skulde vel ha'e et Par Skilling til en Skraa — for jeg har nu holdt Ild i'en, og den var natyrligvis ellers gaaet ud i Vindeverret, mens De gik ind paa Kantoret. —

En Regneopgave.

Naar Puddersukkeret koster 16 Sk. Pundet, men man faaer et Lispund for 15 Mk., hvormeget behöver man saa at kjöbe, for at have det gratis?

I sin Begejstring over Fredericiaslagets femogtyvende Aarsdag udbryder Hr. Michael Gjörup i „illustreret Folkeblad" blandt Andet i fölgende Tirade: „Gud være lovet at vi har en Gud — —"

O, *Sancta simplicitas!* luk Du Din Dör op:
Bestraal med Din Glorie Digteren Gjörup,
Dit Stempel har præget hver Linje, han smör' op.

Industrielt.

Opfinderen af „Glutenbrödet" er efter længere Tids Studium kommen til det Resultat, at det skal være det bedste Levebröd for alskens Syge. — Det kan man da nok kalde et godt Brödstudium.

I et Selskab var der nylig Tale om en ung Mand, som var af en temmelig fugtig Natur, men hvis smukke Stemme man roste meget.

„Kan han synge?" spurgte en Tilstedeværende.

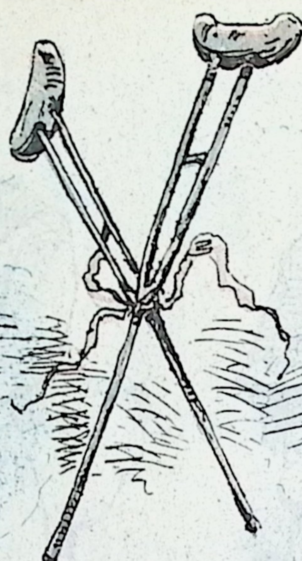
„Ja, han har endogsaa en meget god Stemme, og i Sommer fik han den end yderligere uddannet i Wien."

„Ja, hvad kan det nytte, at han uddanner den i Wien, naar han ödelægger den i Brændevin."

Fra Væddelöbsdagene.

Den unge Greve før Løbet

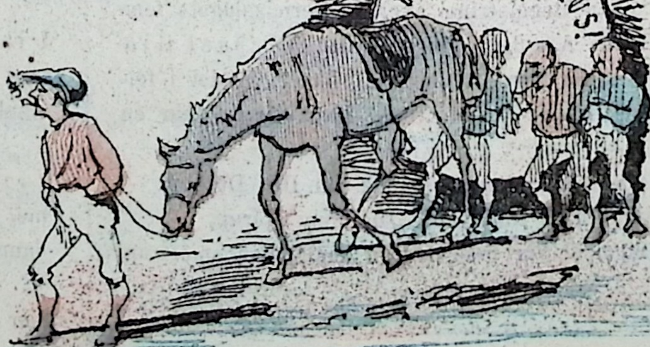

Samme eft. Løbet

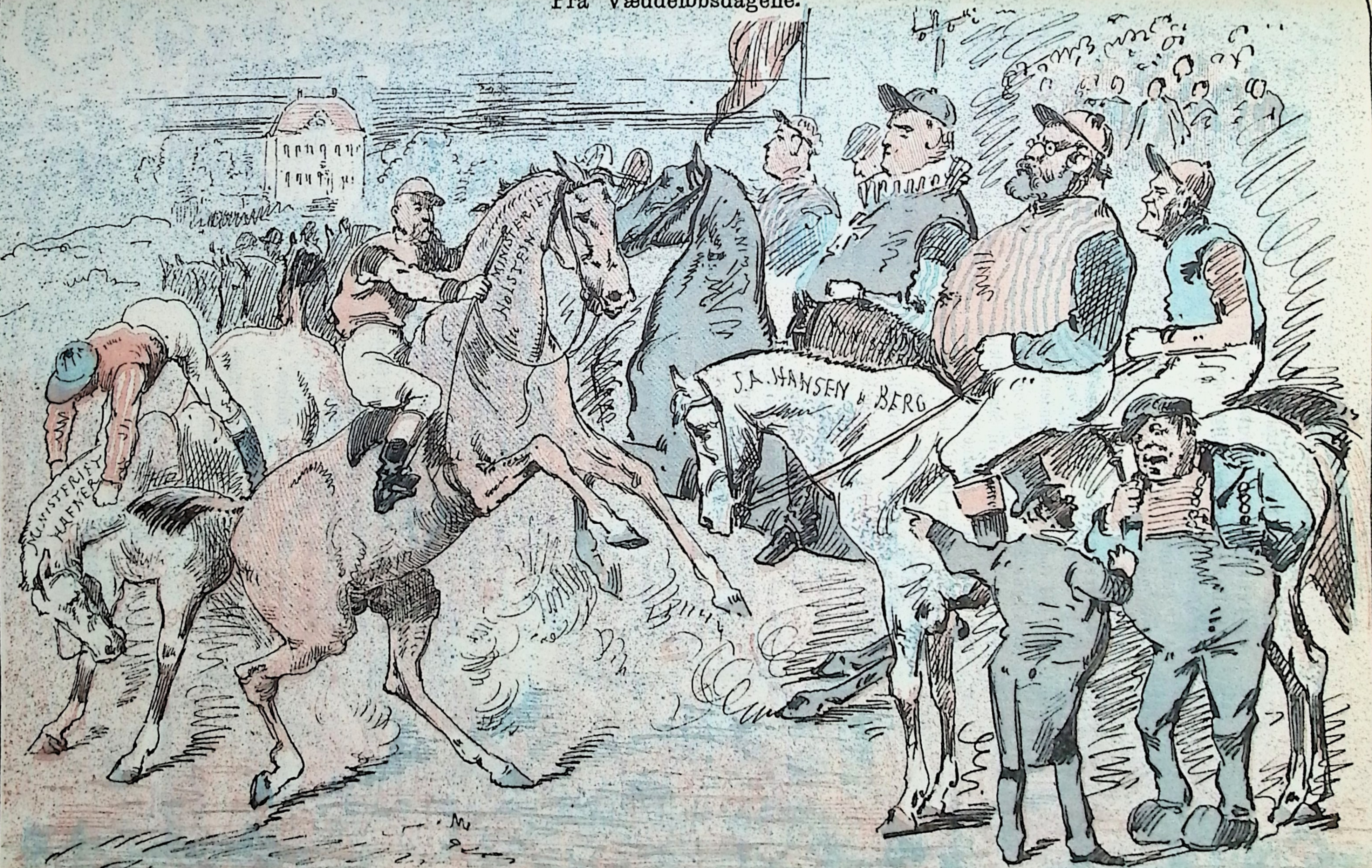

Løb med Forhindringer

Fra Væddelöbsdagene.

Opraab til Venstrefolket!

(Akrostichon paa hele Ord.)

af **Jens Hansen Skaarup**

Venstremand.

Baade Syd og Nord i Danmarks Rige
Björnbak taler tro Jer Armes Ret,
I. A. Hansen vil Jer aldrig svige
Og Alberti bli'er ej heller træt.
Alle Förerne vil mandig stride
Vi vil fede ej en Dovenkrop,
Andre ej for Driveren skal slide,
Venstremænd, vaagn derfor alle op!

Er end Gods og Guld i Fjendens Eje,
Bondens Sag er hellig, stor og god;
Venner har han, som vil Sagen pleje,
Saalænge der i Aarerne er Blod.
Han, som driver Bonden frem med Svöber,
Lukker Öjet i for Lov og Ret.
Pungen fylder han som Arbeidskjöber,
Op ad Junkertrappen gaar han let.

Og, hvis Bonden man paa Halen spiller,
Saa skal Hævnens Stemme fordre Blod!
Blæser I paa vore Samfunds Piller,
Vi, til Gjengæld, viser Jer vort Mod:
Jer, I Bondens Fjender, vil vi give
Et Bevis paa, hvad vi duer til, —
Stort og kraftigt skal Beviset blive,
Stykke vi for Stykke fordre vil.

Allesammen vi til Kampen möde;
Vil I ikke give os vor Ret,
I skal enten böde eller blöde,
Ej vi længer kan udholde det.
Op, hver Mand, til Kampens store Skakspil!
Med Forstand vi gjöre skal vort Chok:
Brikkerne skal vise Jer et „Nachspil"
Og et Nachspil der er „artigt" nok.

Med de Bönders Kjærlighed til Styrke
(Folkegaverne er jo Bevis)
Kan vi Frihedsjorden herlig dyrke,
I skal stænge ej vort Paradis,
Gjerne ville vi med Jer forliges,
Tage Jer i Haanden, hver især,
Jeres Venskab er det ganske Riges
Gode Tilstand, baade fjern og nær.

Töj og Rang skal ikke gjöre Manden,
Og ifald man hörer ej vort Ord,
Rejse vil sig hele Bondestanden,
Ad den Kant hvor Tyraniet boer,
Hede Taarer brænde vore Kinder,
Helvede man skaber os paa Jord,
Til Jert Vaaben derfor Mænd og Kvinder
Amen! Dette er vort sidste Ord.

Et fromt Önske.

— For Pokker, nu har jeg havt min ny Beværtning aaben hele Dagen, og der har dog ikke været en eneste Gjæst her endnu. Om der dog bare vilde komme En og ta' paa Credit!

Dommeren: Ja, saa har De at betale 10 Daler i Mulkt og 25 Daler i Svie og Smerte,

Den Anklagede: 25 Daler i Svie og Smerte! Det maa ellers have smertet ganske antageligt, siden det skal svie saadan til mig.

Store Sandheder med smaa Modifikationer.

Ærlighed varer længst — for den bruges kun saa lidt.

* * *

Du skal altid have Respekt for Alderdommen — men især hos Vin og Cigarer.

* * *

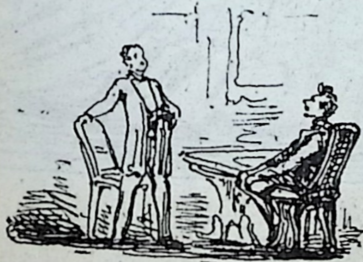
Det er ikke godt, at Manden er alene — med sin Tjenestepige.

Der er en Lotterikollektör, som hedder Enevoldsen, der anbefaler sig som særlig Indehaver af den „heldige Kollektion", „hvor der i Reglen spilles ganske heldig." Man siger nok, at Fru Fortuna er kaad og lunefuld, men nu lader det altsaa til at den gode Dame er bleven lidt stækket i sin hidtil ubundne Frihed, for hun maa jo ligefrem være kommen under Enevoldsherredömme.

Efter Spillepartiet.

— Naar jeg bare kan faa stukket mine to Ruder ud, saa er jeg sikker paa at faae en „Durchmarsch" i Gang.

Maaské.

— Det er Pokker, saa Baronen er om sig med at „redde" udenlandske Ordener.

— Hm, saa er det maaské som en Paaskönnelse heraf, at han nylig er bleven „benaadet" med den græske Frelserens Orden!

Korrespondance.

v. J.: „Es ist eine alte Geschichte."

V. K.: trop sérieux!

Den lange Dreng: God gammel Bekendt, ham med Retourbilletten, men Brödrarne accepteras.

sns.: kan maaske omtappes og aflagres.

A. I.: Pokkers gammel Kremoneser; har bestemt hört den för!

Konduktören: Ja, her er der ingen Plads — De maa hen til sidste Vogn.

Damen: Gud! Der har vi jo været, men de er fulde allesammen.

Konduktören: Aa, der er nok et Par nögterne Mennesker, De kan klemme Dem ind imellem.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. nor
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danm
Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade № 26, samt i Hove
kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade № 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag
8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kon

Kjöbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst- & Steentrykkeri Østergade 26. Stue Gaard

PUNCH

No. 29.

Onsdagen den 22de 2den Aargang. Juli 1874.

Før Ferien.

Gouvernanten: Naa lille Sofie, hvad hedder nu „min kjære" paa Tysk?

Lille Sofie: (tier.) — — —

Gouvernanten: Ja saa maa Emma sige os det — — —

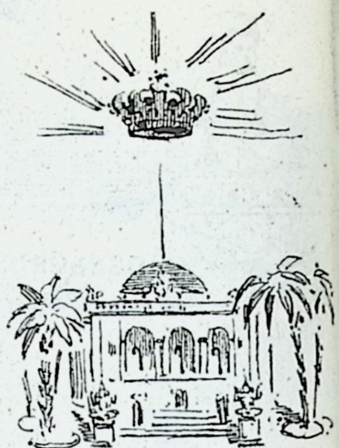
Emma: Mein lieber.

Gouvernanten: Det var rigtigt nok; saa kan lille Sofie vist nok sige mig, hvad hedder „min kjæreste"?

Lille Sofie: Jamen De har jo ingen — — —

Enden paa Krisen.

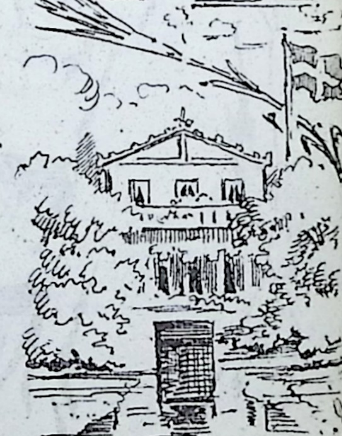
Ved Klinten paa Möen *King Mob* holdt Möde
Med Demokratiets rygbrede Mænd,
Taler de holdt, hvis Ord syntes glöde,
Öjne og Aasyn var gnistrende röde,
Da S t r a n d s k o v trak Greben, han bar ved sin Lænd.
"Den Lod, Ministeriet faaer, skal blive
Den samme, der rammer Heste med Snive, —
Det skal slaas ned, hvis ej det fortrækker
Med Vinden igennem Slottets Sprækker!"
Saa raabte den iltre Möensfaer, —
Dundrende Jubel Svaret var.

I Statsraadssalen paa Flöielspuder
Sad Kronens broderte Ottemands Flok,
Da klang hint Ekko fra Venstres Guder
Imod de höje, konvexe Ruder,
Og Kuller, ej Snive, den fik *en bloc*.
Vel löd gennem Salen med Dirren i Tonen:
"Vi skal nok beherske Situationen!" —
Men snart flygted' Flokken til alle Kanter,
H o l s t e i n og H a l l paa de to Elefanter,
K r i e g e r han gav, fra Rosenvang fjærn,
Den saarede Löve ved Luzern.

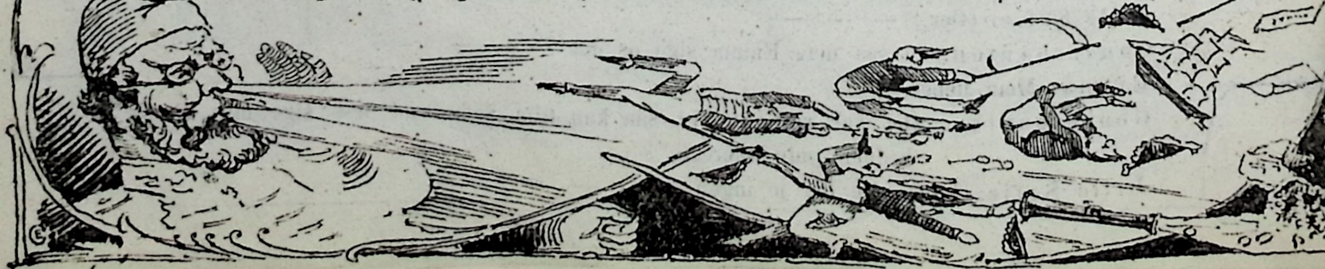

Kong K r i s t j a n i Gjalderhornet stöder,
Det lyder til Nykjöbing Bispegaard,
M o n r a d i hvide Handsker möder,
Hans Öje ironisk drömmende glöder,
Da det ser, Tabouretterne ledig staar.
Som Zerline han vil ej og vil dog saa gerne —
Da lyder en buldrende Marsch i det Fjærne,
King Mob sig viser, han kommer fra Möen,
Han bringer en Duft, som af Tanget fra Söen,
Hans Aande den er som Fuselskyer —
Og: M o n r a d flyer.

I Salen staaer atter Kong K r i s t i a n ene,
Hel bureau- og aristokratisk forladt,
Det tykkes ham, at jo mere han leder,
Han finder kun fler — Karakterlösheder:
Alt hvad sig brysted, er nu bleven fladt.
Saa ender han brat Ministerkrisen
Han stikker i Kjolerne Mænd med Devisen:
„Vi tae'r Portefeuillen: det er dog ej ilde,
I Klampenborgs Sol Excellencer at spille!" —
King Mob den læser og svarer kort:
„J e g b l æ s e r i E f t e r a a r s s t o r m e n J e r b o r t!"

Professoren: Kan De da sige mig, hvad Ekko er?
Kandidaten: Det er en Lyd.
Professoren: Naar jeg altsaa nu taler til Dem, er her saa Ekko?
Kandidaten: Nej, Lyden er for svag.
Professoren: — Naa — saa skyder vi en Kanon af herinde. Er her saa Ekko?
Kandidaten: Nej, den Lyd er for stærk.
Professoren: Kan her da slet ikke blive Ekko i denne Stue?
Kandidaten: N-e-j!
Professoren: Fordi?
Kandidaten: Fordi Lyden er aflang og Stuen er firkantet.

I *Bruxelles* vil der paa den russiske Keisers Foranstaltning samle sig en *international* Kongres for at raadslaa om Midler til fremtidig at göre Krigsförelsen mere human.

Saa vil de store Magters Repræsentanter naturligvis vedtage diverse Resolutioner i denne Retning; man vil muligvis blive enige om fremtidig kun at före Krig med kinesiske Pistoler og Knaldperler; saa vil man skilles ad med Forsikkringer om evigt Venskab, og saa er der al Rimelighed for, at der, inden man véd et Ord af det, udbryder en stor evropæisk Krig, endnu mere inhuman end nogen af alle de tidligere!

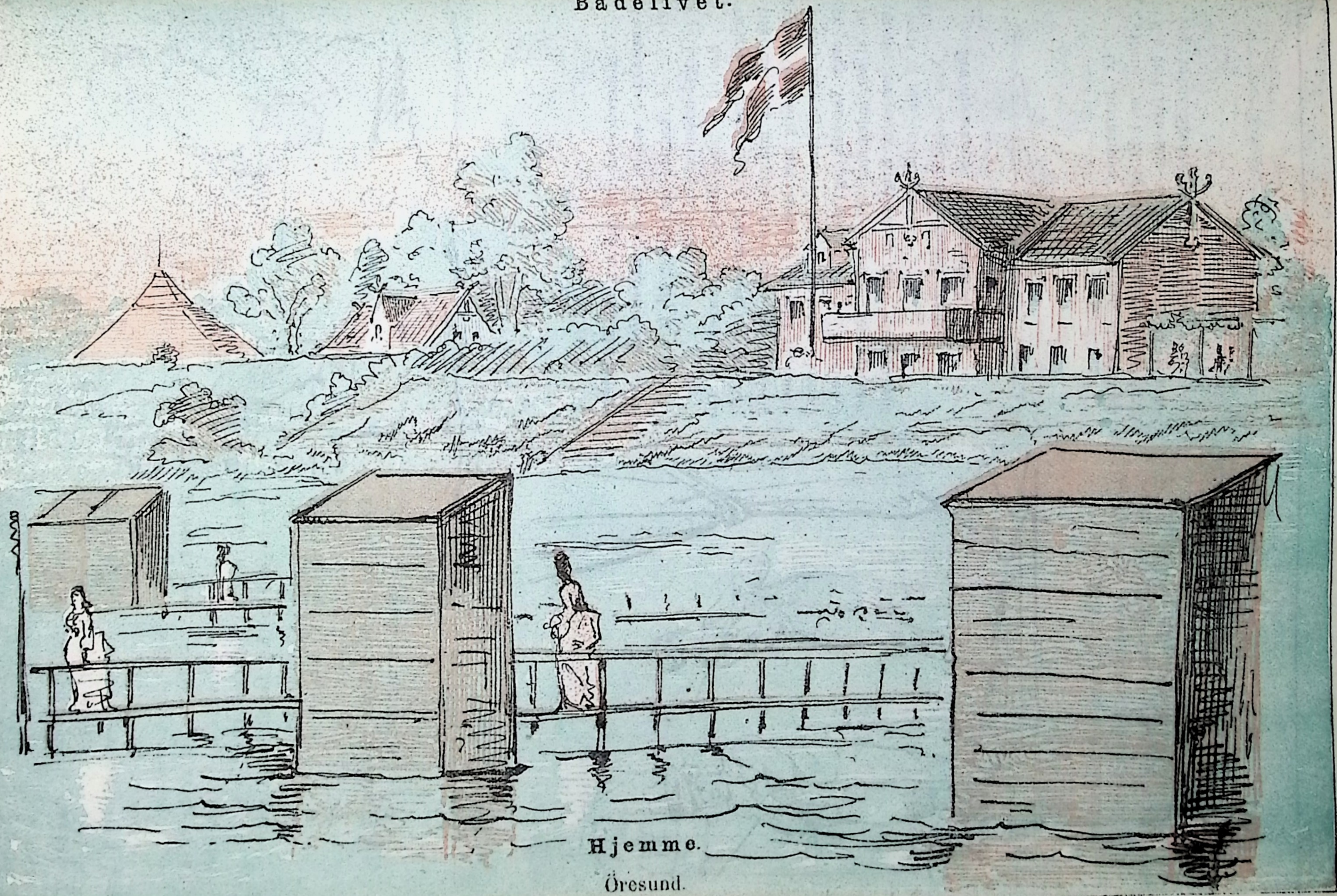
„Naar Krokodillen ynksomst græder,
Den allersnarest Folk opæder"!

Et „herværende" Blad paastaar, at Fregatten „Jylland" nu i Et og Alt er „aldeles ulastelig." Mon det? Ikke den skulde kunne lastes som enhver anden Skude?

Niels Hemmingsens Efterladenskaber — en Sparekassebog og andre Værdipapirer for tilsammen en 12000 Rd. — fandtes jo ved hans Död paa Bunden af hans Violin, saa nu kan vi da ligesaagodt sige om ham, hvad Normændene saa længe har forsikret om Ole Bull, at „han ejede en Kapital i sin Violin."

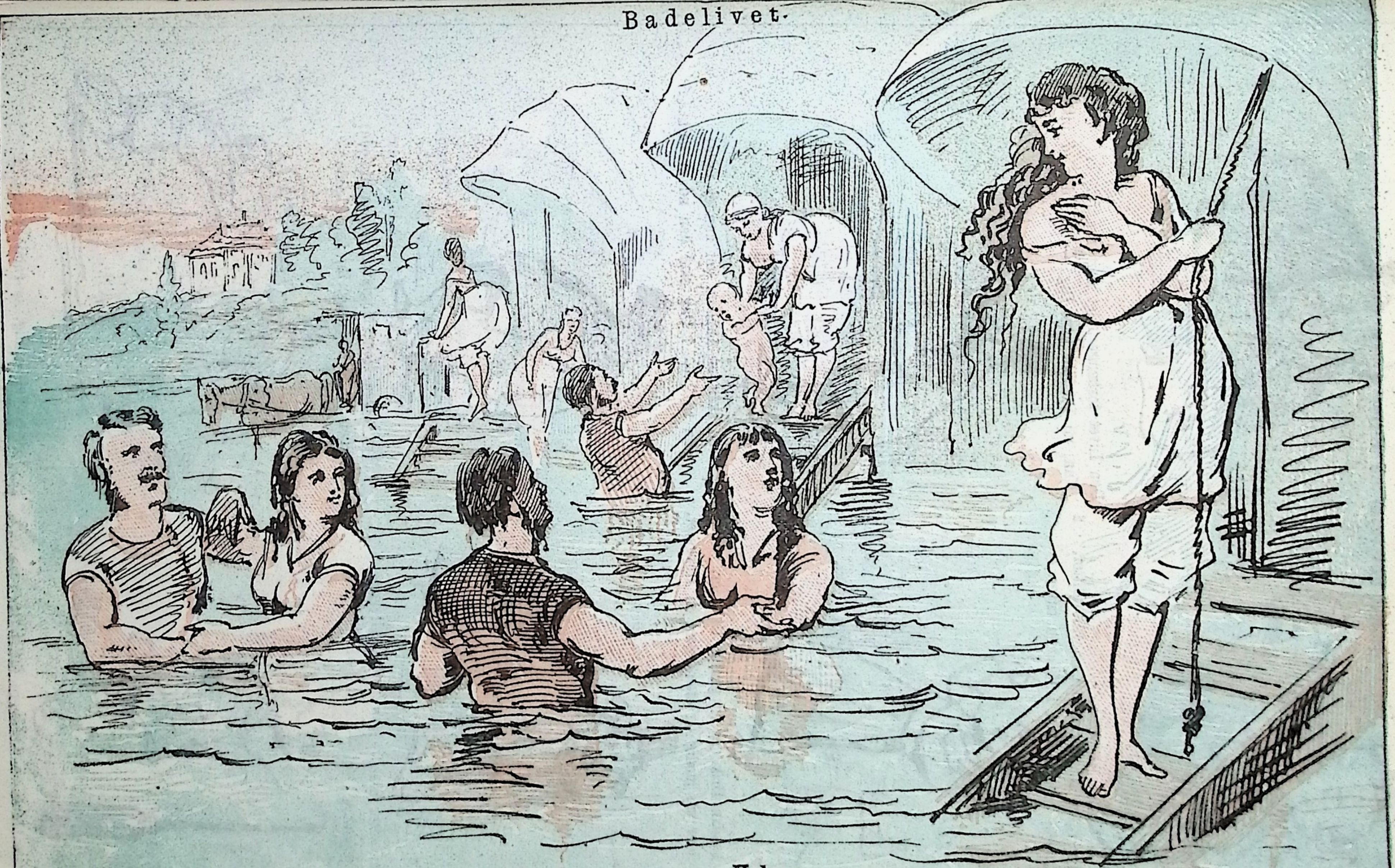
Badelivet.

Hjemme.

Öresund.

Badelivet.

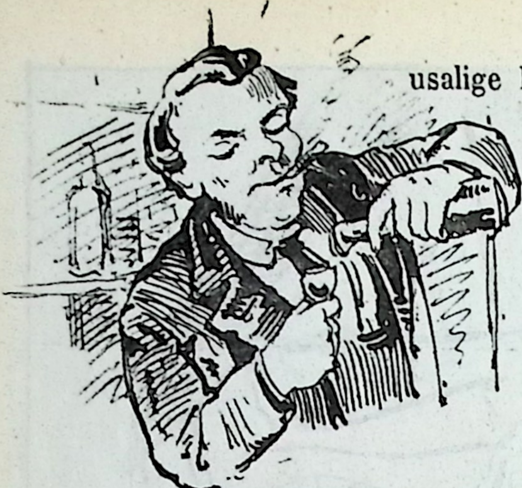
Ude.

Kanalen mellem England og Frankrig.

Hr. Bjørns Meritter

eller

usalige Fölger af en Bitter

1 Hr Björn har Trang til en lille Bitter,
Derfor han imellem i Flasken titter.

2 Den Livet forlænger, det sagt saa tidt er:
„Naa, vil Du ned med Dig — æu! den er bitter.

3 I en saadan Drik der en grulig Geist er,
Han föler sig modig og stærk som en Heygster.

4 Den skærper Aanden, det kan ej fejle:
„En til!" — i Dag skal han ud at bejle.

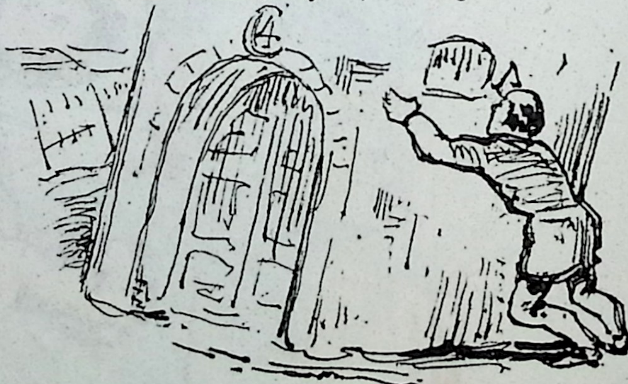

5 Han efter Elskov stærkt föler Higen:
„En endnu", og — afsted til Pigen!"

6 Paa Gaden faaer Magistraten paa Ho'ede:
Sikken en Brolægning, ih, Du Algode!

7 De skulde være lidt mere fortsigtig:
Sikken De render paa Folk, er det rigtig?

8 Det er dog grulig, se runde Taarn!
Sikken det dingler, pas paa — nu gaar'en!

9 Nu Elskovens Lyster han længes at smage:
„Fröken, tillader De, maa jeg ledsage?"

10 Se, hvor hun smiler og hæver Barmen,
Sikken et Held, hun tog strax imod Armen;

11 O, kunde jeg trykke Dem op til mit Bryst,
Da var det en salig, fortærende Lyst!

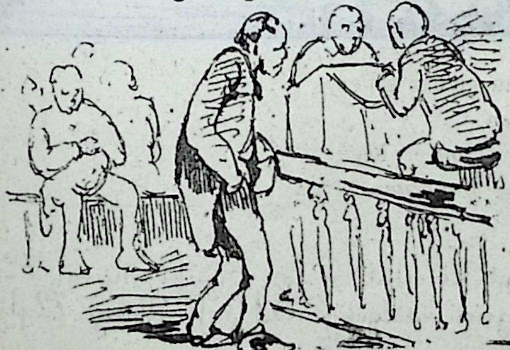
12 Frygt ej, Deres Rygte skal intet lide
Jeg er Kavalér med *bon ton* maa De vide!"

13 Nu er de ved Maalet; thi se, her boer den
Skönne og nu gaaer de ind ad Porten!

14 Saa let Hr. Björn med sin Skönne iler
Og snart han i Brudesengen hviler.

15 Hans Jagt efter Ynde og Kvindelighed
Koster Ti Rigsdaler i Mindelighed.

Moral.

16 En Bitter forsöder, den Sag er givet,
Men, mange Bitre forbitrer Livet.

Korrespondance.

Peter: For lang og for tynd.

G-:-W. Den gaaer ikke.

Davus: Tak!

Kometen.

Til Glæde for dem, der endnu ej har sét'en,
har Tivoli engageret *Kométen*.
I Aften den vil   hvis det ej bliver Regn —
kunne sés mellem *Lövens* og *Jomfruens* Tegn.

PUNCH

udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danma Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.

Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag f & Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kont

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard.

PUNCH

Onsdagen den 29de 2den Aargang. Juli 1874.

Det unge Danmark.

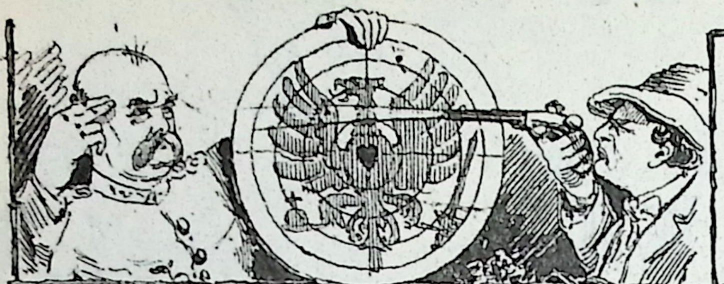
(Hvilken Sans udvikles tidligst hos Kvinden?)

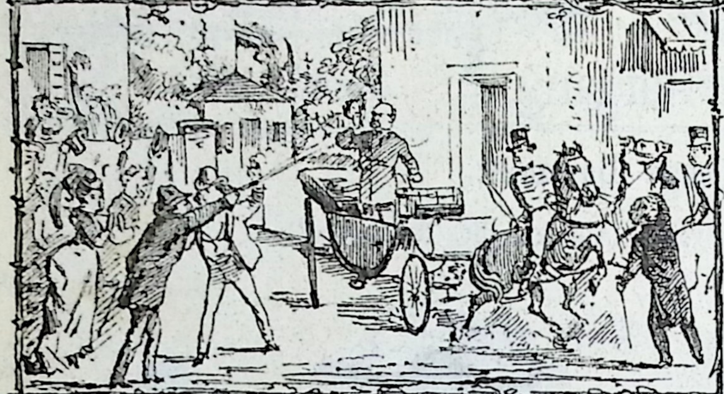
— God Morgen Fröken Petersen — De har vel ikke set Angelica Bentsen fornylig?

— Gud — jeg saae hende i Tivoli-Concertsalen igaar.

— Hvad havde hun paa? —

— Hun havde Straahat med hvide og röde Atlaskes Baand og 2 röde Roser og en Nellike; hvid prikket Musselinskjole med lille Forkjole; grön Jaket med saa brede Agramaner og Knapper; ægte Kniplingskrave med blaat Baand o. s. v. — o. s. v. —

Et Par smaa Betragtninger

i Anledning af

Bismarcks Kissingertour.

I Kissingen gaaer det lystig til;
Von Bismarck skal bruge dets Bade,
Og daglig gaaer det med Sang og Spil
Nu, da han er kommen til Skade.

Von Bismarck, det tydske Riges Værn,
Var lige kommen fra Reisen
For at styrkes en Smule af Badenes Jern,
Manden „vom Blut und Eisen".

Da vilde han sé den lille By
I Kjöretöi promenerende;
Men i Steden for Jern fik han Kuglebly,
Og det er altid generende!

Imidlertid blev han populair
I Bayern ved denne Hændelse.
En Taskenspiller, som stod ham nær,
Virked' ved Öjenforblændelse.

Nu kjörer Bismarck daglig omkring
Og hörer paa Jubeltoner
Og sysler for Resten med alle Slags Ting
Og modta'er Deputationer.

Forleden han var kommen ud paa en Mark,
Som en Bondemand har i Eje;
Fyrst Bismarck, Tydsklands Skytspatriark,
Forsögte med Leen at meje.

Det gik saa let og saa nydeligt,
Og Leen lydt monne klinge;
Thi det er jo ganske tydeligt,
At en Le forstaaer han at svinge.

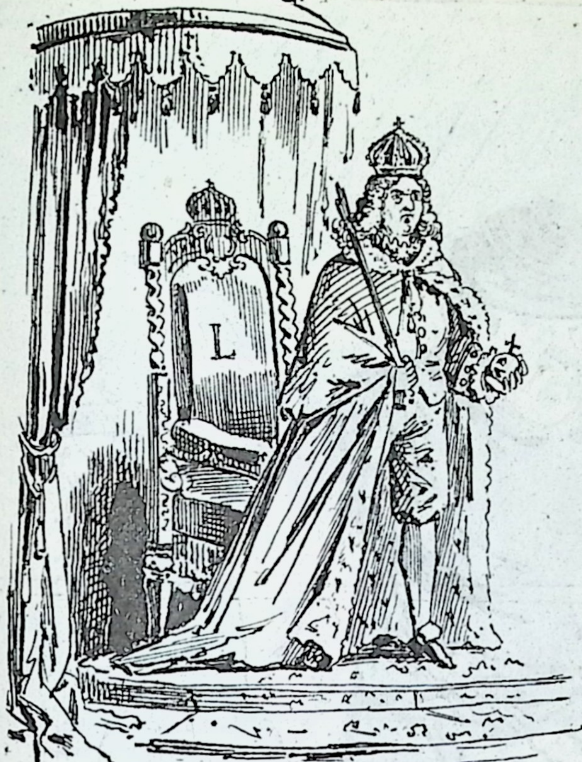
Nu vil de ha'e en Broncestatue,
Og Tanken tiltaler Aanden,
Stolt vil den pryde den lille By:
Bismarck med Leen i Haanden.

Man glæder sig til at skulle sé,
Bestraalet af Aftenröden:
Bismarck med den meiende Le
Og Timeglasset som Döden!

Kongen

i Frankrig, | paa Bogö.

L'état, c'est moi!

Republikken? — Ded er vos.

Her aarelades
Igler og Blodkopper
paasættes
Ligtorne og indgroede Negle
behandles
Alt til Faget henhørende.

— „Ded vaa dov Saten te Balbeer! han aareladder Ejler og Blodkaapper, aa han paasætter Ligtorne aa inggroede Nejle! — Ded föste kaa jæ te Nödd fostaa, men ded sidste kaa jæ sku itt faa i myt Hode."

I Frankrige har man fundet paa at fremstille et nyt Stof til Klædninger, nemlig — Fuglefjer, som man væver i alle mulige Former og Façoner.

Glæder Eder, I unge Modedamer, i hint „luftige" Kostume ville I være uforlignelige, med det vil Moden have naaet sit evige, uforanderlige Skönhedsideal, thi ville I ikke fremtidig være som „Markens Fugle, de saa ikke og höste ikke, de spinde ikke og sanke ikke i Lader, og dog var end ikke Salomon i al sin Herlighed klædt som en af dem"!

Et aparte Forlangende.

Urtekræmmeren: De önsker Fröken?
Pigen: Jeg vilde gerne ha'e noget Ris, men ikke for grovt.

Der er noget Kamæleontisk ved det „forenede Venstre". Det har i længere Tid koketeret med en Farve, der minder stærkt om det **Röde!** Siden Ministerkrisen fremviser Partiet imidlertid, under J. A. Hansens Ægide et Fysiognomi, der spiller mere og mere i det **Brand**(assurence)**gule!**

Ved det Festmaaltid, der i forrige Uge afholdtes paa Lolland, blev Folkethingsmand Berg kaaret som „Kongen paa Bogö."

Nu, hvorfor ikke! Der gives saa mange Slags Konger, exempli gratia: „Stodderkonger"!

Fra Barberstuen.

— Skær Kniven godt?
— Upaaklageligt: den har allerede skaaret mig en tre — fire Steder.

Det unge Danmark.

— Du, Valde, hvad er Forskellen paa en Astronom og en Gastronom?
— Jo, sér Du, Stoffer, en Astronom, det er En, hvis Nydelser hörer til de höjere Regioner, en Gastronom derimod — — —
— Aa Snak, hele Forskellen er et G!

— Det er dog velsignet med den Regn, vi endelig har faaet.
— Saa? — Nei, De skal have Tak, jeg har en Beværtning i Skoven, De kan tro det svarer ikke Regning. —

Damen: Hvor her er dejligt! jeg kunde gjerne staa her hele Dagen —
Herren: Det lader til, at Du kan faa dit Önske opfyldt, det bliver vist Dagregn. —
Damen: Gud forbarme sig! det var jo rædsomt. —

Versificeret Korrespondance fra Lejren ved Hald

(fra vor aldeles specielle Korrespondent.)

(forsinket paa Grund af Varmen.)

Gud, hvor vi aser,
Det ingen Spas er
Derom er alle tilsammen enige,
Vi er paa Færde
Med vore Sværde
Saavel Befalingsmændene som Menige.

Saa klart vi sér'et
Her konstateret,
At Jens er uforfærdet, snild og tapper;
Han exercerer
Bivouakerer
Og — glemmer ingen Tid at pudse Knapper.

Her er Allarm nok,
Og den er varm nok:
Armeen stadigvæk er transpirerende
Men dog vi bær'et,
Om ogsaa Været
Os undertiden synes lidt generende.

Vi staaer paa Vagt snart
Og gaaer paa Jagt snart
At söge Fjenden, det er ingen go' Post,
Man risikerer,
Han bombarderer
Os, för vi færdig' er med vores Frokost.

Men, naar vi sér ham,
Vi höflig bér ham
At komme nærmere, saa bli'er der Fut i
Men, vore Rækker ej
Han let forskrækker, nej
For hans Geværer er der kun lidt Krudt i.

Nu gaaer det lös paa,
For vi slaaer bös paa,
Vi lystig tumler os i Vaabendansen;
Vi over Gröfter
Og store Klöfter
Maa sætte for at hente Laurbærkransen.

Er Slaget endt saa,
Vi véd omtrent saa,
At det mod Hvilens Time lakker fremad,
De tappre Helte
Ta'er Sværd ved Bælte
„De Faldne" rejser sig og tradsker hjemad.

Skjöndt man er træt nu,
Saa gjör man ret nu,
Og En og Anden höres der lidt Knur a',
Men overho'edet
Man holder Modet,
Man synger Viser og man raaber Hurra!

Man faaer souperet,
kun sjælden skeer 'et
At nogen Kjæmpe kaster Vrag paa Fadet,
Dog har man sét'et:
Forleden sked'et,
Men det var ogsaa En fra „Morgenbladet".

Og nu for Resten
Blot lidt om Festen,
De véd fra Jubilæet, sjette Juli,
Vor Chef traktered' —
Der blev serveret
En Beuf af dem, der ikke mangler Sul i.

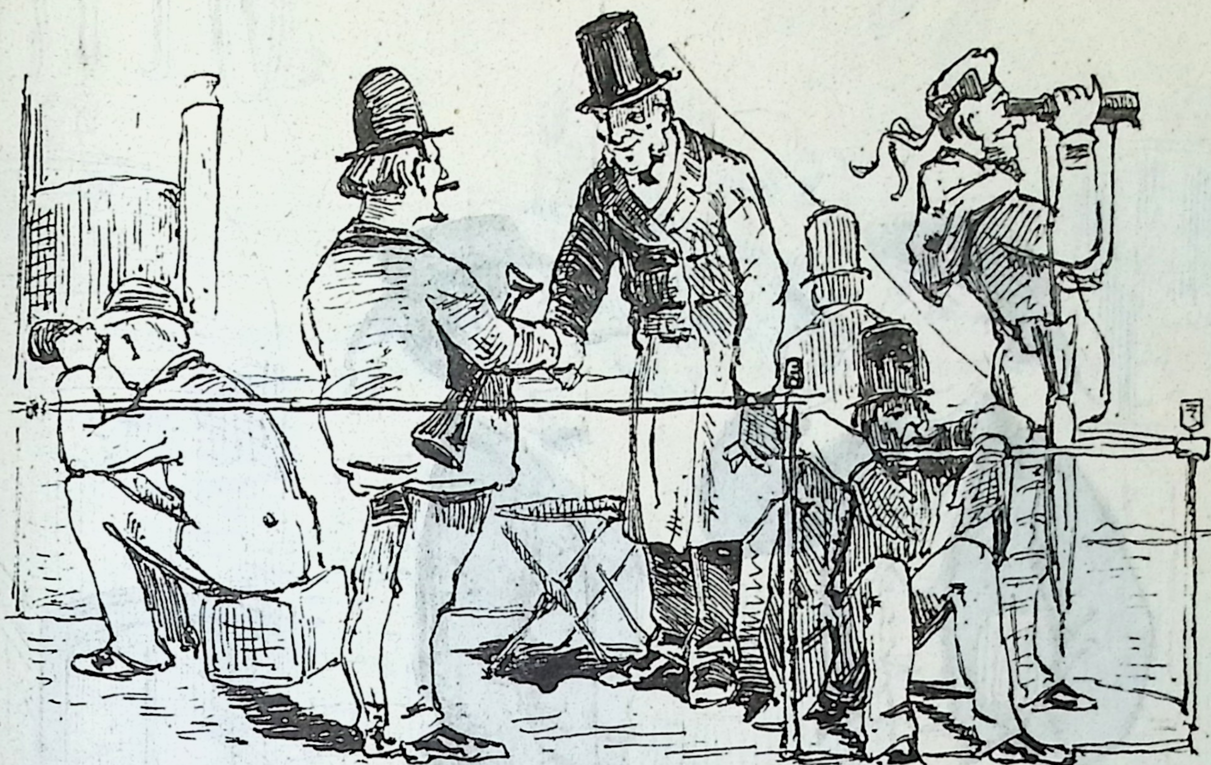
Saa blev der talt lidt
— Og maaske pralt lidt.
Man vedtog, at vi alle skulde „leve",
Men vi har hidtil
Havt næppe Tid til
Engang at læse vore mange Breve.

Saa kom Kong Kristjan,
Og det er vist, han
Med Kjærlighed blev hilset af os Alle;
Jens lod os föle,
Han vil ej nöle,
Naar Kongen monne ham til Kampen kalde.

Men endt er Lejren,
Og hele Sejren
Den deler broderlig vi Allesammen —
Det Alle kjært var,
Hvis det, vi lært har,
Maa hjælpe os at frelse Broderstammen.

— „Ih! for Djæfvlen i Helvede, det var dog mycket trifligt at træffes her."
— „Ja! visnok! men kjære Bro'er min, hvor har Du hemma."
— „Her; Jag er Capthen. Men hvorundas lifvar Du?
— Jag er Biskop.
— (afbrydende, bandende) „I Helvede" —?!
— „Nei, Kors, i Lund."

En föjelig Mand.

— Hör, Peter, skal vi ikke snart göre en lille Udflugt?
— Jo, Du har Ret min Pige, men hvor skal vi faa Pengene fra?
— (hidsig) Ingen Udflugter, Peter!
— Naa, ja, ja, min Pige — saa bliver vi hjemme.

Korrespondance.

Gustav + W.: }
Hans Qvast: } Umulige.

En Kjöbenhavner: En enkelt kan maaské passere.

Det unge Danmark.

— Kristian! drikker Du et Bæger med mig, inden Du gaar i Slaveriet?

— Nej Gamle — jeg tör s'gu ikke, vi har Mathematik i förste Time, og jeg har allerede nydt 2 halve Bajere paa Morgenkvisten, men i Frikvarteret holder jeg nok af en Krukke Öl.

PUNCH udgaar hver Onsdag.
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. no for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Dan Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No. 26, samt i Ho kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.

Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögneda 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa K

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst- & Stentrykkeri, Østergade 26. Stue Gaard.

PUNCH

No 31.

Onsdagen den 5 te 2den Aargang. August 1874.

— Kom Peter, lad os smage paa Stikkelsbærrene!
— Nej, Du véd nok, vi maa ikke röre Noget.
— Aa, der er jo Ingen, der sér det!
— Jo, Vor Herre sér Alting.
— Ja, men saa ruller jeg Gardinerne ned.

Kongen

af Danmark, paa Bogö.

Det var sig Kongen paa Bogö,
Hannem lyster i Leding at drage.
Kongen af Danmark gjælder det nu:
Konge! i Agt Du Dig tage!
Det gjælder Din Krone saa fage!

Mindes Du bör fra Skanderborg
Hint Ord saa fuldt og saa vægtig,
Da Berg fortalte Dig, hvad Du var:
Kun Folkethingets Fuldmægtig —
Ja, den Stilling er nederdrægtig!

Ikke Du ændsed' hans Tunge hvas,
Skjöndt han var frygtelig bidende.
En Advarsel fik Du — verstehst Du das? —
Da Berg med Villien og Vidende
I Thinget blev trodsig siddende.

Letsindig Du lo ad den Stoltes Færd!
Men nu er Berg noget prikken,
Og da man ej tog sig det Förste nær,
Han trued' med Republikken —
Alt under Hurra og Drikken.

Ogsaa hint Andet Du tog Dig let. —
Skal Sværdet for tredie Gang falde,
Hvad nytter: „*Med Gud för Ære og Ret!*" —?
For „*vi er Mennesker Alle!*" —
Som Bergfisken nys monne skvalde.

Vogt Dig da vel paa din Islandstur,
Kong Kristian! thi vid der er Fare:
Kongen af Bogö giver Dig Fur,
Hvis ikke Du ta'er Dig i Vare —
Derfor tör Peter Andersen svare.

Thi vid: han er Bogökongens Drost,
Og det er en Fyr, der er Fart i.
De sætter Dig sikkert paa Husmandskost,
Hvis Magten de ikke faar Part i. —
Men nu haaber de, Drot! Du er artig.

Katzenjammer.

„Hr. Redaktör!" skriver en Indsender forrige Mandag i Dagstelegrafen. „Forleden Dag tog jeg en Tur til Dyrehaven og Omegn; det var min Hensigt at lægge Vejen over Nærum til Holte, men Skæbnen og Nærums — Hunde vilde det anderledes. Da jeg nemlig var kommen til Udkanten af denne By

og skulde passere Vejen, der förer til Holte, fór pludselig en sort Köter lige lös paa mig. Med min Paraply forsögte jeg, saa godt jeg kunde, at holde den fra Livet, men nogle vel anbragte Slag paa „Snuden", syntes snarere at opflamme end at köle dens Kampiver.

Kampens Udfald vilde have været tvivlsomt, dersom det ikke langt om længe var lykkedes Hundens Ejerinde (Mænd saa jeg ingen af) at faa den kaldt tilbage. Jeg havde næppe gaaet en Snes Skridt, för en anden Köter overtog den förstes Rolle. Kampen var denne Gang ikke slet saa hidsig, det var nærmest en Slags Forpostfægtning, idet Fjenden i betimelig Tid blev kaldt tilbage. Atter begav jeg mig paa Marschen og —

atter blev jeg angreben og det ikke af en, men af hele to Bulbidere, der med stort Raseri og vældig Gjöen styrtede imod mig. Levende Bataille! Med Paraplyen i den ene Haand og en Kampesten, som jeg fandt paa Veien, i den anden holdt jeg Fjenden saa nogenlunde i Afstand, og Kampen var i nogen Tid staaende men da jeg risikerede at blive angreben i Ryggen af mine tidligere Modstandere, ansaa jeg det for rettest at tiltræde Tilbagetoget, hvilket ogsaa foregik i god Orden, og da jeg var kommen noget op i Byen, standsede Fjenden med Forfölgelsen. Mit Tab var ikke stort; kun en Handske blev efterladt paa Kamppladsen! Men Hensigten med min Tur til Nærum var ikke naaet;

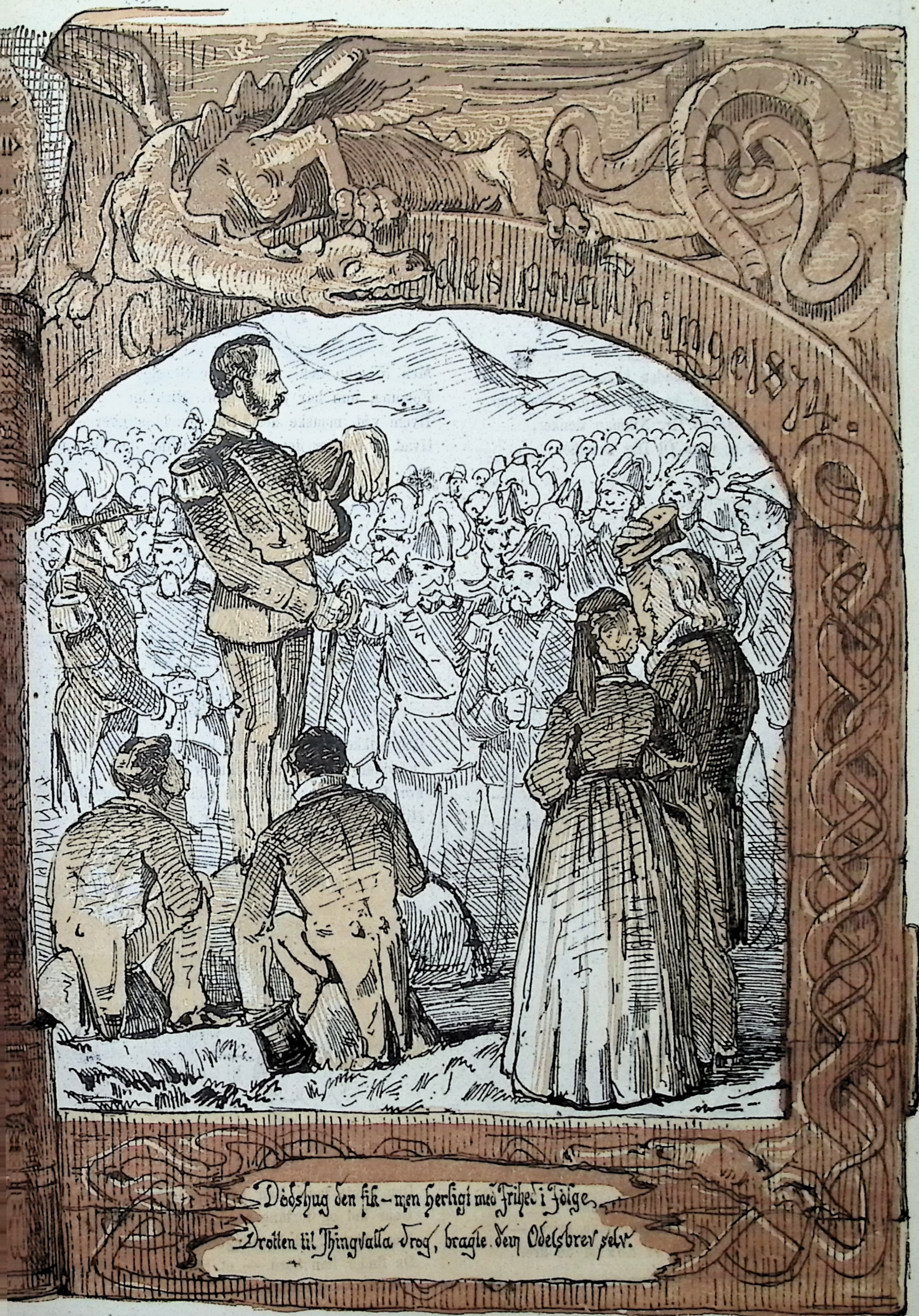

Vejen til Holte var mig afskaaren. Jeg tillader mig i den Anledning at anmode Dem, Hr. Redaktör, om godhedsfuldt at optage ovenstaaende Linier; — thi Alfarvej bör ikke være Tumleplads for slige Köteres umotiverede Overfald. I Haab om, at De, Hr. Red., deler min Mening i denne Henseende, forbliver jeg Deres ærbödigste"

De norske Viking
874
Kongespiret dem jog over Nordhav fra Trældom og Mörke
Yderst mod Nord paa Jöklernes Ø Vikingefrihed de fandt.

Dödshug den fik — men herligt med Frihed i Fölge
Drotten til Thingvalla drog, bragte dem Odelsbrev selv.

Hovmod staar for Fald.

1.

Hr. Nikman er ind til Staden kommen
Med Bevisthed om kun én Skilling i Lommen.
For en Skilling, saadan Hr. Nikman tænker,
Man næppe nok et Glas Öl Dig skænker.

2.

Men Nikman tænker som alle Stakler:
Fortuna, hun har jo för gjort Mirakler
Hvem véd, maaske det i Dag hende stikker — —
Hvad er det, er det ikke en Skilling der ligger!

3.

Jo, ganske rigtigt, en Skilling jo —
Med den förste bliver det altsaa to —
Nu kan jeg da faa mig en Snaps, det véd je' —
— Bedrager mit Syn mig, der ligger en tredje!

4.

Den stikkes i Lommen til begge de Andre
Og videre monne Hr. Nikman vandre —
For Penge man knap kan paa Gaden sig nære:
Hille den Slemme der ligger den fjer'e!

5.

Det kan man kalde at fölges af Lykken;
Men nu er jeg ogsaa lidt öm i Ryggen.
Der er én endnu — nej, nu kan man svire —
Tak skal de ha'e, jeg har nok af de fire.

6.

Den femte lader han haanlig ligge —
Gaar ind og forlanger sig Noget at drikke.
Men, Skræk! da Betalingens Time mon komme,
Da finder han bare — et Hul i sin Lomme!

Sin egen Skilling han 4 Gange
Tabte og atter igjen monne fange.
Den femte Gang han foragted' sin Skilling:
Derfor bli'r lidt kritisk til Slutning hans Stilling.

Her sidder han nu, og tænker paa Skammen
Og syer Hullet i Buxerne sammen.

Moral:
Husk paa, hvergang Lykken Dig byder Velkommen
Hvor ofte vi Men'sker har Huller i Lommen!

Ha, de skönne, spildte Kræfter! I Fölge sidste Lördagsnr. af Dagstelegrafen er Kapt. Keyper afmarcheret med 1ste Ingenieurcompagni til det sydvestlige Sjælland for at öve dem i Brolægning. Hvorfor dog drage saa langt bort, naar man i Gammelholmskvarteret har den nærmeste Lejlighed til denne Idræt?

Stakkels Pige. Forleden döde gamle Anselm Rothschild i Wien og efterlod sig en 3 à 400 Millioner (100 Millioner mer eller mindre gjör jo hverken fra eller til i den Familie) og 7 Börn. De 3 Sönner klare sig vel nok og af de 4 Döttre er 2 gifte med 2 vistnok velstaaende Fættere, den tredie har faaet en italiensk Baron, saa hun har vel heller ingen Nöd, men den fjerde — stakkels Pige — hun er jo efter et „herværende" Blads Forsikring — uforsörget!

Paa flere Steder i Asien har der vist sig en stor Vandmangel.

En Vismand skal have foreslaaet, for at lindre Nöden, at indforskrive en Del lyriske Digte af Evropas yngre Forfattere. Saadan skal det altid gaa: Richard Kauffmann og Karl Andersen rejser til Island og næppe ere de borte, för Bestillingerne regner ned.

— Du skrev mig til om hundrede Daler, fordi Du agtede at udgive Noget. Hvad har Du da udgivet?

— De hundrede Daler!

Saadan er vort Fædrelands Neutralitet,
Som Bjørnbak i Aanden saa tidt den har se't.
Hans jydske Statsmandsblik skuer kun ej,
At Ballonerne gaa – den forkerte Vej.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjøbenhavn 72 β.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark
Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-
kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra
8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst- & Stentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard

PUNCH

No. 32.

Onsdagen den 12de 2den Aargang. August 1874.

Naar man taler om Solen . . .

(Morgenen efter en *Thé dansant* paa Marienlyst).

— Ja, Lieutenant Jensen förer unægtelig dejligt op, men Du kan dog ikke nægte, at Grosserer Petersen konverserer ganske anderledes aandrigt —
— Gud Amalie, der er de begge to!

SVÆRMERIER

Mel: „Förste Skaal jeg bragte Ægtestanden!

Hele Verden gaaer med Sværmerier;
Nogle sukker, medens Andre frier;
Nogle Mandfolk ere fri og löse,
Andre render altid rundt med —
Rundt med Lænkerne om begge Ben.

Kvinden er ej altid Sværmeriet —
Nej, til Trods for Skjönhedstrylleriet
Idealet gik dog tidt i Vadsken,
Og nu sværmer man i Smug for —
Man i Smug for Mad og Drikke blot.

Sværmeriet leder til Excesser:
Saadan sværmer Björnbak for Processer.
Mulcter maa han ganske jævnligt kvitte
Lystig af for Munden den be —
Den behagelige lille Mund.

Nogles Sværmeri er Aktievæsen,
Og saa bli'er de taget godt ved Næsen.
Directeurerne sig artig fryder,
Og det dumme Publikum de —
De fortæller alt Slags artigt Nyt.

De fortæller dem om svenske Kullag,
Og saa laver de et *Actiebolag.*
Kullene — de bliver rigt'nok borte,
Og saa staaer man i den bare —
I den bare, tomme öde Egn.

Nogles Sværmeri er Islandsrejser,
Man vil sé paa Hekla og paa Gejser,
Skyde vilde Ryper hist med Bösse,
Majestæten udi Enden —
Udi Enden fölge — det er klart!

„Venstre" sværmer svært for Tabouretter,
Aldrig de en eneste besætter.
I Aviserne — jeg har jo læst der:
Sligt er ej for Bönder eller —
Eller Landbyskolelærere.

„Punch'es" Sværmeri er gode Vitzer,
Raske Tegninger og flotte Skizzer.
Og da vi vil nödigt la'e os lumpe,
Abonnenterne vi helst vil —
Helst vil more flot med alle Slags.

13

Snart er det atter Peters Tur,
Og han gjör rask til Flasken Kur.

14

Johan de tvende Skilling faar,
Og rask det udad Vejen gaar.

15

Og flot de deres Lyster plejer,
Toskillingen rask skifter Ejer.

16

Da de tilsidst til Marked kom,
Var fulde de, men Dunken tom.

17

Nu si'er Johan: „En rask Omsætning
Der var minsæl i den Forretning".

18

„Ja, vi har vores Kage-melet.
Kom nu, Johan, nu vil vi dele't".

19

„Jeg föler mig lidt trængende.
Lad os nu sé paa Pengene?"

20

„Her er to Skilling i det Hele,
Og det er Ingenting at dele."

21

„Hör," raaber Peter, „er Du galen?
Hvor er da hele Kapitalen?"

22

„Det maa jeg spörge Dig med Grund,
Din væmmelige Fyldehund!"

23

„Hvor er min Mönt? — det er for galt!
Du fik jo hver en Snaps betalt!"

24

Endnu den Dag idag de grunder
Paa dette mærkelige Under,
Da de To var hinandens Kunder.
Og fik ej Penge, men kun Donne

FOLK
Folkemøder
Attentat mod Bismark

Beværtnin

PARADEMARSCH

Frederiksberg
og
Söndermark

ESTER
Folkeglæder.
2 Fluer med et Smæk!
HVIL.

Et Par Markedsspekulanter.

1

Der var en Peter Bondemand,
Som ej var stærk udi Forstand.

2

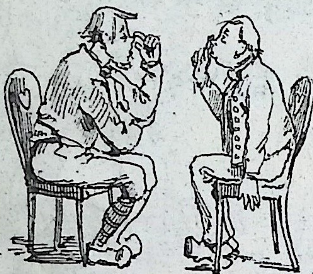
Hans Ven — vi kalde kan Johan —
Gik det forresten ligedan.

3

I Naboby'n med Sang og Spil
Til Markedsstads man laved' til.

4

De tvende Venner grunded' længe
Paa Kunsten den: at tjene Penge.

5

Fn Dunk med herlig Akvavit
Vil friste Gjæstens Appetit!

6

Den næste Morgen begge to
Nu traske væk i Fred og Ro.

7

De har just ikke gaaet længe,
Da Peter til en Snaps mon trænge.

8

Johan vil ikke gi'e Bevilling
Medmindre han faar tvende Skilling.

9

„Værsartig!" siger Peter flot.
Aa, hvor den Snaps dog smager godt.

10

Men snart Johan, den lang Drivert,
Skal ogsaa ha'e en lille Hivert.

11

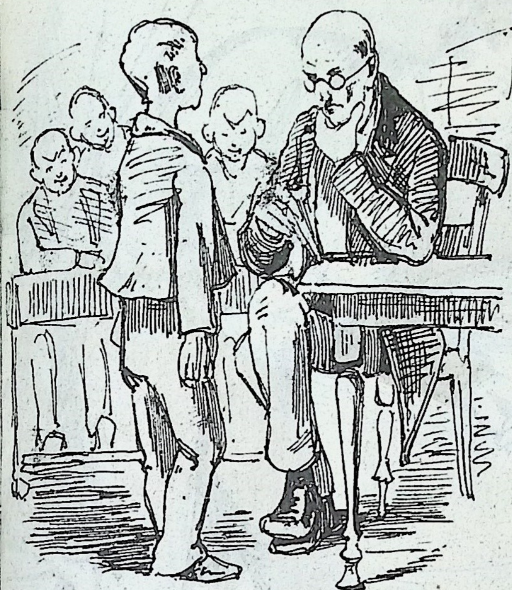
Nu siger Peter: „Ja, min Ven!
Men mod Kontant kun faaer Du den".

12

„Natyrlig!" sie'r Johan, den Lux,
Og gi'er de tvende Skilling flux.

I Skolen.

— Naa Jensen, kan Du saa sige mig, hvori det var, at Filosofen Diogenes specielt fordybede sig? Naa, i? —
— I — Bödkerarbeide.

Paa Klampenborgbanen.

Konduktören: Hellerup.
En Passager: Nej heller ned.

* * *

Kristendom og Parlamentarisme. „Ærede Medlemmer" af Rigsdagen, hvis hele parlamentariske Virksomhed indskrænker sig til efter Ordre fra „höjere" (ikke „höjre!") Vedkommende at stemme **Ja** eller **Nej**, er dog gode énfoldige Kristne, thi siger ikke Skriften: „Eders Tale skal være **Ja** og **Nej**, thi hvad der er derover er af den Onde."

* * *

En Korresdondent til **Times** fortæller i Anledning af Kongens Besög paa Færöerne, at Tolken Hr. Carl Andersen er „en af de mest fremragende blandt de nulevende Digtere i Danmark." Hvorfor ikke den mest fremragende? Han maaler jo næsten sine fulde 6 Fod paa Sokkerne, og naar han saa kommer paa Kothurnen!!!

Konkurrencen leve! I Söndags sendte *Nyt Aftenblad* en Neger op med Balonen; næste Gang gaar formodenlig *Aftenpostens* „ledende Tanke" selv op som gammel Flyvepost.

* * *

Clairvoyanten, hvis Valgsprog kun kan være *Mundus vult decipi, ergo decipiatur*, fik dog endelig, da Politiet mærkede, at hendes magnetiske Konversationer blev altfor tiltrækkende, Tilhold om at fortrække. Havde hun nu endda været saa *clairvoyant*, at hun kunde forudsét det!

* * *

Den arkæologiske Kongres i Stockholm har blandt sine Funktionairer valgt to Herrer, der i Bladene betegnes som „Faderen" og „Sönnen". Er nu bare den rette, heldige Aand over Konciliet — sikken en Treenighed det bliver!

— Du, er „Kongen paa Baagö" en indskrænket eller uindskrænket Monark?
— Nej, de „forenede" Frihedsmænd taaler skam intet Tyranni. han er voldsomt indskrænket!

En *Séance* hos Clairvoyanten.

(Punch har ofret 2 Kroner for 3 Samvittighedsspörgsmaal.)

Hvilken politisk **Tro** har Holstein-Ledreborgs Greve,
kæmper han overbevist om Demokratiets Ret?

— „Hensigten helliger Midlet" löd Jesuitermoralen
Venstes Ryg skal danne Trinet til hans Tabouret!

Hvad er det for et **Haab**, der spirer hos Degnen paa Baagö
naar hans plirende Öje mönstrer de Venstremænds Ark?

Regem Daniæ esse reductum ad insulam Sprogö,
medens han selv darwinistisk udvikler sig til Monark

Hvad er da „Almuevennens" aldrig rustende **Kjærlighed**,
Er det Tournering med Schrum, har den et fædrelandsk Maal?

— Nej! i hans sprukne Skjold staar: Brandassurancens Herlighed
og hans Emblem som Tribun er kun —. en halv opalid

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark
Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-
kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra
8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard.

PUNCH

Onsdagen den 19de 2den Aargang. August 1874.

Sand Deltagelse.

— Gud, hvor det gjör mig ondt for Emil, naar jeg tænker paa, at jeg snart skal giftes med Karl.

— Saa gjör det mig mere ondt for Karl.

Kongresser, Konferencer, Skole-, Neger- og Venne Möder.

Det gaar helt flot med Möder og Congresser
Og Conferencer snart af alle Slags,
Det vrimler jo med Forslag og Adresser,
Som stadig debatteres ligestrax,
Det er en ganske lystig „Machen besser"
Til Gavn og Glæde for hver Lurifax,
Der ikke ret kan staa sig ved det Gamle,
Men troer at fiske. mens de andre famle.

I Norge var der nylig Skolemöde,
Og det var overmaade lystigt der.
Af Landser ikke ganske faa just bröde
De gode Pædagoger hver især.
Man særligt glædedes af disse „röde"
Höjskolelærere fra Fjernt og Nær. —
Den ædle Björnbak dog desværre savnedes,
Hvorved at Sagen ingenlunde gavnedes.

De Fleste glæde sig ved Resultaterne;
Kun „Telegraphens" Referenterlaps
Er vred, fordi han savned' Deputaterne
Og kun fik én Gang gratis Öl og Snaps.
Han river ned paa Comitékrabaterne,
Fordi de ikke alle Mand om Kaps
Har skyndt sig at traktere Parasiten —
Han selv har maattet stille Appetiten.

Paa samme Tid har Archæologien
I Stockholm holdt Kongres med Fynd og Klem.
Hvad egenlig der er forhandlet i'en,
Kan ikke vi saa godt fortælle Dem.
Kun det vi sige kan: Theologien
Ret aldrig finder noget gæstfrit Hjem
Hos disse flotte Hypotheselavere,
Hos disse Kökkenmöddinggennemgravere.

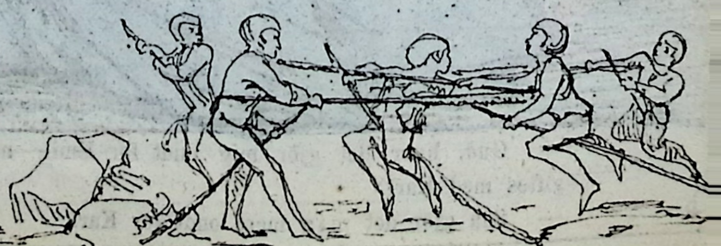

Nej, Theologerne, Grundtvigianerne,
De söge sig i Aar Asyl paa Fyn.
Paa Vennemödet de forbavse Danerne
Med deres mange, aandelige Syn.
Det „lille Ord" vil glimte som et Lyn,
Og höjt de smaa Profeter hæve Fanerne
For Salmesang paa Polkamelodier,
For Pölsevrövl og Punchekleresier.

I Örebro de svenske Journalister
Har nys et Möde holdt med meget Liv;
Men Tvedragtsdjævelen bestandig lister
Sig ind i journalistisk Tidsfordriv.
Her var en Telegrafbureau-„Minister" —
Der nu for Resten ellers holdt sig stiv —
Som fik paa Ho'edet temmelig antagelig,
Men saa blev Fyren ogsaa ubehagelig.

Har man nu dvælet först ved disse Möder,
Hvor jævnlig der har hersket Kiv og Strid,
Saa er det dobbelt herligt, naar man stöder
Paa en Forsamling, som er mere blid:
En Fredskongres i denne Kampens Tid!
Det blotte Navn alt Livet En forsöder —
En Fredskongres og det af lutter Krigere!
En Fredens Hymne, kvædet södt af Tigere!

I Bryssel er den samlet hele Klatten,
Og Konferencen er nok snart forbi.
Men noget Vist vi véd ej om Debatten,
Thi Dören — den er nemlig lukket i.
Men naar de Alle snart nu har forladt'en,
Er Freden sikret som ved Trylleri —
I Fald da „Fredens Mænd" — imellem os ja —
Forinden ikke selv kom at slaa's — ja!

Naa! mere Talen er vel overflödig
Om alle disse Möder som vi troer.
Vi lægger Pennen, skjöndt vi gjör det nödig,
Men hvorfor spilde endnu flere Ord?
Af slige Möder bli'er man træt og mödig;
Naar man har faret om i Syd og Nord,
Man trænger til at hvile paa sin Træthed —
Og Læseren vist lærer Sligt med Lethed?

Paa Restavrationen.

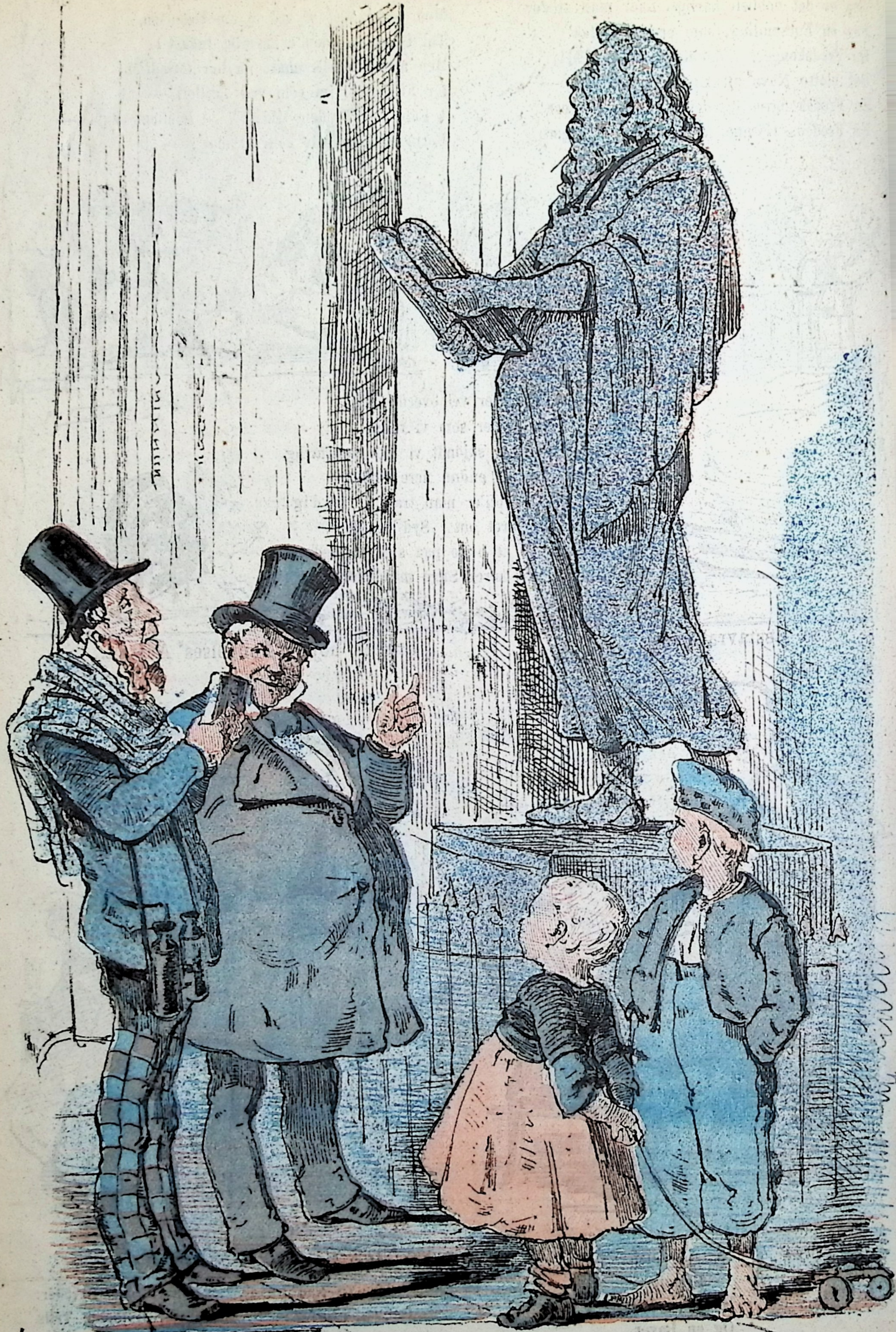
Opvarteren: De önsker Hr. Meyer?
Gæsten: Som jeg plejer
To Postejer,
Én Gang Rejer
Og en Bayer.

Fra en höjere Dannelses Anstalt.

Læreren: Kan De saa sige mig Fröken Skröder: hvorfor var Skiven for Vilhelm Tells Mesterskud et Æble? — Naa, fordi ...?
Eleven: Fordi han holdt saa meget af Æbleskiver

Paa Frue Plads.

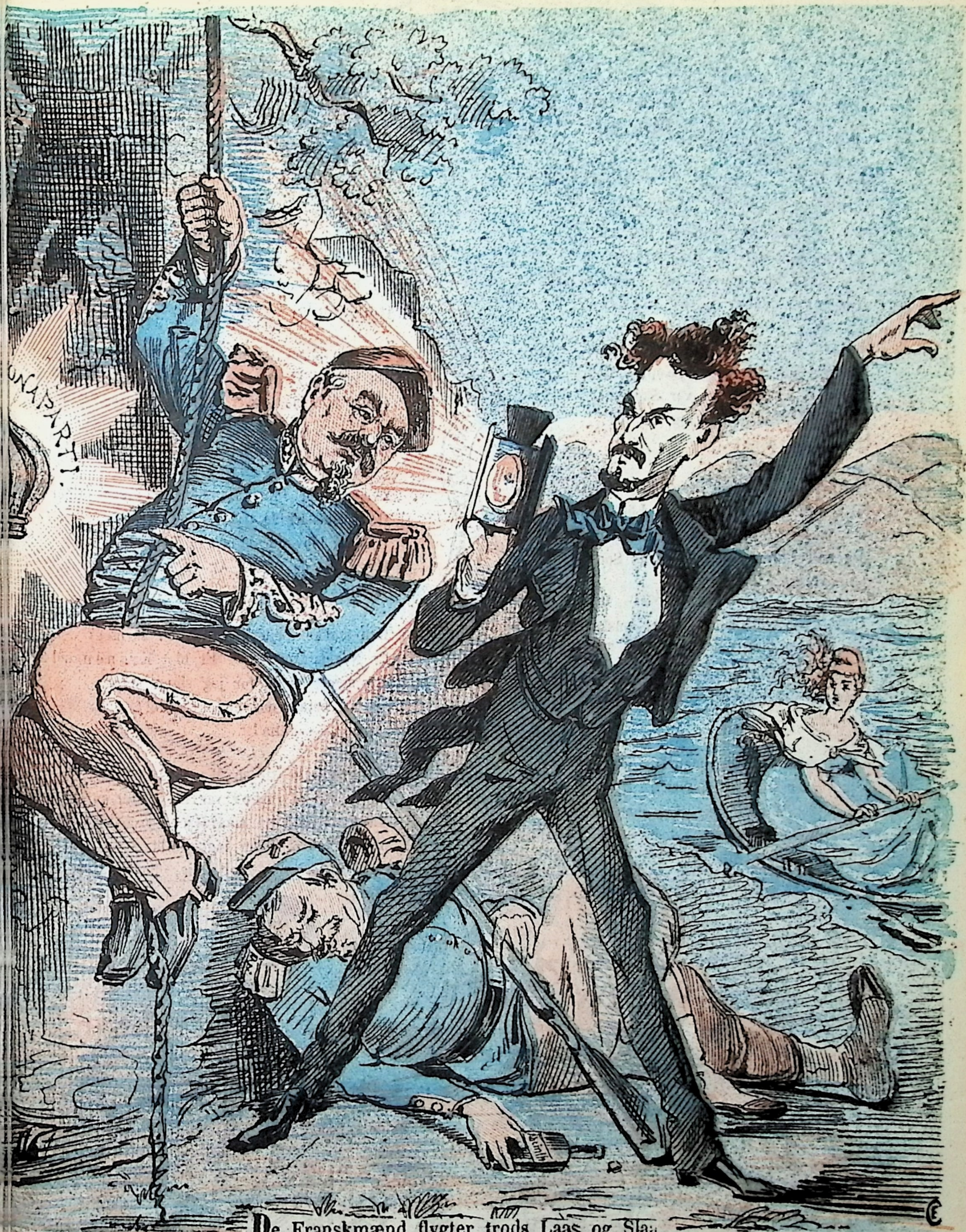

— Naa, der er altsaa Moses!

— Moses? Nej det er rigtig nok Aron.

— Aron? Hvad behager!

— Ja, der staaer jo i Skriften, at Aron var Moses's Stötte.

De Franskmænd flygter trods Laas og Slaa
Rochefort först og Bazaine ovenpaa;
Den Ene har Keiserdömmet i Ho'det,
Den anden har Republiken i Blodet.
Mac Mahon frygter ei Attentat:
Han slaaer paa sin Klinge og sit Septennat.

(Ballade, paa samme Tone som den om „Samson og Dalila").

Nu vil jeg kvæde om Lysekronen.
Som i Koncertsalen dumped' ned,
Og jeg vil kvæde om Hr. Baronen,
Hvis Navn man sagtens paa Forhaand véd:
(*allegro*) — dalia, lia, lia, lia, lia, etc.

Han sad derinde og drak sit Thevand.
Men Skjæbnens Fraade i Koppen flöd;
Han aned' ikke, at det var Ske'vand,
Han hörte ikke, den Gang det löd:
(*piano*) — dalia!

Thi det var Slangen, den fule Frister,
Som altid spytter sin Gift i Lön,
Den ned ad Trappen sig sagte lister
Og kalder lumsk paa Baronens Sön:
(*pianissimo*) — dalia!

Og det var Sönnen, den sidst omskaarne,
Sin Faders Stolthed, sin Moders Tröst;
Ja det var Sönnen, den höjvelbaarne,
Han lod sig lokke af Slangens Röst:
(*presto*) — dalia!

— Korsfæstet haver man Dig med „Kronen",
Samt „Christus", „Lazarus", „Iftichar",
Med „St. Marino", og „Legionen";
For „Dannebroge" Du Korset bar:
(*maestoso*) — dalia!

Men Giften smagte Du ikke, förend
Du maatte tömme den bitre Taar;
Man har kun Sorrig af sine Börn,
Og Faderglæden kan fange Skaar!
(*smorzando*) — dalia!

— Den smaa Baron fulgte villig efter,
Da tvende Venner kom skraaende,
Snart blev der hevet af alle Kræfter
O Vé! og Spillet var gaaende:
(*andante*) — dalia!

Der blev en Snurren, og rutsch! saa falder
Den pæne Krone paa Gulvet ned,
I Salen blev der et svært Rabalder.
Hvem gjorde dette? Ak vaj! Det héd:
(*agitato*) — dalia!

Den stakkels Fader i Angsten skriger:
Er Nogen dræbt? — Er blot Kronen hél!
Jeg siger — ja, for jeg siger, siger:
Jeg vil betale nok en Trediedel!
(*largo*) — dalia!

I yngre Dage til en Markise
Og et Par Komter var Du Fader snild;
Nu Kronens Fald maa Baronen vise,
At til Makrel bliver ingen Sild.
(*lamentabile*) — dalia, lia, lia, lia, lia!

Fra Beværtningen.

— Det er dog skrækkeligt, hvor denne Jensen er umeddelsom, naar man er sammen med ham!
— det har Du Ret i! Han skal ikke engang gi'e saa meget som en Snaps.

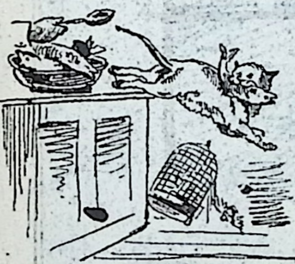
Herren: „Hvorfor ligger De i Rendestenen? Er De fuld."
Den Drukne: „Fuld? Nei paa ingen Maade, go'e Herre! Jeg mangler bare Selvopholdelsesdrift."

Mere Katzenjammer.

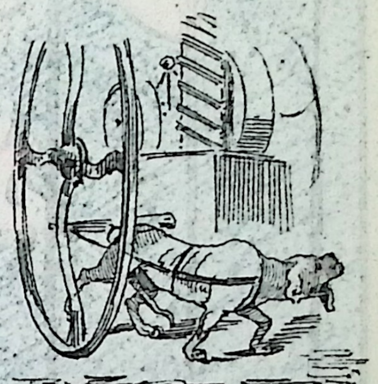

For faa Dage siden læstes i „Dags-Telegrafen" en Notis om en Hund, som drev en Kjærne eller et Kjærneværk. Naar man tilfods færdes gjennem en Landsby og da ofte paa en truende Maade af en eller flere Kötere bliver mindet om, at man ikke er aldeles sikker paa at komme helskindet eller med hele Klæder gjennem Byen, kommer man let paa den Tanke, om slige velnærede og glubske Dyr ikke kunde finde en mere nyttig Anvendelse, end der i Almindelighed gjöres af dem. De ere dog Dagdriverne blandt Husdyrene, de, der gjöre mindst Nytte for Föden, og dog faa de ofte Broderparten af den. Lade og dovne tilbringe de Tiden mellem Maaltiderne henstrakte i Solen eller ved Kaminen, eller de ofre deres Tid og Kræfter til at löbe om paa Vei og Gader. Katten f. Ex gjör i Reglen mere Nytte som Husdyr og koster mindre at föde. Der maatte sikkerlig kunne gjöres Brug af Hundens Kræfter, der saa godt som gaa tilspilde. Hvorledes dette lader sig gjöre, vil jeg overlade til hver Enkelt, som kan have Brug for en saadan mindre Kraft, at bedömme, men jeg skal fremsætte et Par Exempler paa Anvendelse af Hunde som Arbeidsdyr. For endel Aar siden saa jeg hos en Knivsmed i Aarhuus en Hund i Trædehjulet drive Slibestenen i hans Værksted; den udrettede Arbeide for en eller to Mand. Dyret var velnæret og livligt, om det end ved Blikke gav tilkjende, at det hellere vilde være Dagdriver. Ligeledes var der en Pölseslagter i Skanderborg, som med 4 Hunde tilbagelagde Veien fra Skanderborg til Aarhuus (3 Mil) i, saavidt jeg mindes, 1¾ Time. Hundene der vare af Middelstörrelse, trak en passende stor Vogn, læsset med Pölser, og bleve kjörte i Tömmer af Slagteren, som sad paa Vognen. Naar de i rask Fart med livlig Göen efter en saadan Tur kom gjennem Gaderne i Aarhuus, fik man kun Indtrykket af at Dyrene vare særdeles tilfredse med deres Lod. (Dagstlgrf. Nr. 16).

* * *

En „herværende" *Avtor* har opdaget at det er Grev Holstein hin Ledre, der jævnlig spöger i Kælderen i „det forenede Venstres *Moniteur*; og da „Morgenbladet" som bekjendt har sin specielle Force i at stille Tingene paa Hovedet er det jo ogsaa rimeligt nok: naar Andre nemlig kunne blive forstyrrede i deres överste Etage, maa det meget ærede Venstreblad selvfölgelig blive katholsk i sin nederste?

* * *

Den fine Smag og rafinerede Kunstsands, hvormed Grosserer Klingenberg styrer Tivoli i Sommer, har efter Forlydende fundet fortjent Paaskjönnelse, ide han fra Norges Hovedstad skal have faaet et smigrende Tilbud om i Vinter at overtage Posten som artistisk Direktör for den derværende Dandsebod af samme Navn.

* * *

Impromptu

fra Tivolis Cirkus.

At klappes af sin Dames hvide Haand,
At röres af dens Flöjl, det silkeblöde,
At lænkes södt i disse blide Baand —
Sé, for den Lyst gad mangen Ridder blöde.
Men bliver Klap til Klaps,
Forvandles Ridd'ren til en Laps:
Da bli'er en Furie den fagre Mö,
Og Haanden til en Klo . . . der vanker Klö!

Korrespondance

Hr. Sörensen: Det Bedre er det Godes Grav.
Ajax: Den Bajer smagte lidt doven.

A. L. M., *C.* } Tak — *L.*, *G. ÷ W.* } Nej Tak!

Et Sikkerhedsgitter,

(Punch's Patent)

konstrueret til Cirkus i Tivoli.

PUNCH udgaar hver Onsdag

Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.

Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. St. i Gaard.

PUNCH

No. 34.

Onsdagen den 26de 2den Aargang. August 1874.

Zigeunerliv
(i Raadstuegaarden).

t er nu en Gang Politiets Natur
sætte forflöjne Fugle i Bur.
„Tilhold", de fik under Kammerets Vinduer,
Smagte dog ikke de fribaarne Hinduer,
Og da man begyndte at sé dem paa Fingern
Pakked' de sammen og lettede Vingerne.

Berg den Store.

(Efter Öhlenschlæger.)

Kong Berg sad stor og mægtig paa sin Throne,
En Herre drabelig og stærk som huld.
Den danske, svenske og den norske Krone
Han havde ved sit Vink nær smidt omkuld.
Höjt i hans höje Sal klang Harpens Tone;
Thi Skjaldens Barm var af hans Idræt fuld;
I Norge selv löd Hymner til hans Ære,
Thi han udbredte Folkets sande Lære.

Men Berg sad tavs og tankefuld i Sind,
Ej blussed Læben som hans Purpursæde;
Sörgmodelig han stötted Haand mod Kind,
Kun ringe Del han tog i Folkets Glæde.
De svundne Dages Idræt faldt ham ind,
Da monne bitre Taarer Öjet væde.
„Ak," sukked han, „mit Folk! kan Du forgjette
Min Synd, kan Du mit Regnebrædt udslette?

Min Ungdom svandt i Stolthed og Foragt
Kjæk frem jeg gik, mens nu jeg modlös græder.
For at forstærke min den stolte Magt
Forbandt jeg mig med Hansen, den Forræder.
Finansbudgettet, grumt det blev ombragt,
Og Lönningstillægslovens Blod os væder,
Ej blot med Sværdet, tidt med mörke Rænker
Jeg vandred frem, nu det mit Hjerte krænker.

Men oftest dog med Manddom og med Sværd
Min raske Ungdom blot sit Værk begyndte;
At vorde Plads paa Taburetten værd,
Det var den Tanke dog, som frem mig skyndte.
Og derfor stormed jeg paa Jernvejsfærd,
Og derfor Heltens Syssel, Kamp jeg yndte.
Da aabned sig mit Hjerte for din Stemme.
Fornuft! Fornuft! kan du det Alt forglemme?"

Som Kongen nu saaledes tröstlös sad
Med blege Kinder og med Graad i Öjet,
Mens hen ad Bænken i den lange Rad
Rask Sludren gik og Hvermand var fornöjet,
Da tren et æret Medlem frem og kvad:
„Min Herre! hvor er den som Du ophöjet?
Du tvang den hele folkefjendske Bande,
Ustraffet Ingen tör Dit Bud modstande."

Taalmodig, uden Harme Berg fornam
Den hele daarlige, forvovne Tale
Hvad Manden sagde, raabtes efter ham
Af hvert et Medlem i de blanke Sale.
Da blev den blöde Stol paa Kongens Bud,
Bragt ned fra Borgen gennem grönne Dale
Til Bogös Strand, hvor stolt og langsomt Vandet
Höjt skyller sine Bölger op paa Landet.

Derpaa han lod med stenbesatte Baand
Finansbetænkningen ved Beltet spænde,
Med Hatten paa og Blyant i sin Haand
Man saa ham sine Fjed mod Havet vende.
Hvad Tanke nu besjælte Kongens Aand
Nysgjerrig nu hvert Medlem önskte kjende;
Men Kongen tav*) og vandred med sit Fölge.
I sort Spidskjole mod den hvide Bölge.

Og satte sig ned paa det brede Sæde
Blandt runde Sten paa det blöde Sand,
Ei hvor bestandig Bölgens Top mon væde
Det ramme Tang med sit skumklædte Vand,
Ei der, hvor Folket ikke kunde træde
Paa den for fjærne, den for höje Strand —
Hvor Folket Hoved sig ved Hoved trængte
Der Kongen sig i Hast paa Stolen slængte.

Og da han sad, han talte saa til Folket:
„Den Stol, jeg sidder paa, tilhörer mig,
Vel har jeg ofte Dig Din Valgret tolket,
Men det er kun, naar den begrændser sig.
Valgloven siger, naar den bli'er fortolket
Ad Aandens Vej og efter Bogstav ej:
For min Skyld kan I styrte hele Banden,
Naar ikkun Berg beholder Vejle anden!"

Men som sædvanlig bruste Folkets Bölge,
Sin vante Vej den end bestandig tog,
Af sin Natur den Intet monne dölge,
Den ene Kandidat den anden jog;
Med otte niende kom brat i Fölge,
Og stærkt til Felts mod Kongen selv de drog,
De haled frem hvert Punkt, hvori han fejled',
Og „Telegrafens" Anlæg gjennemhegled.

Da rejste Berg sig op, saa til hver Side,
Og bröd med Taarer höjt saaledes ud:
„I Sandhed, Danske! snart Du burde vide,
At ene her jeg staar paa Folkets Bud:
Med Folkets Hjælp med Ro jeg frem tör skride
Mod dem, der vil begaa et Grundlovsbud,
Det ene mægter Hall og Klein at tvinge,
Mod det er al min Magt kun saare ringe."

Med disse Ord Betænkningen han spændte
Bort fra sit Bælte — omfangsrig den var,
Derpaa han sine Fjed fra Folket vendte,
Og ydmyg han den til Arkivet bar.
Der knælte han og hver en Synd bekjendte,
Mens Angerstaaren trilled hed og klar,
Og fra den Dag, indtil han blev en Olding,
I Fred og Ro han boede i Kolding.

---

*) Mærkeligt nok. Sætterens Anm.

Det Köbenhavn, der gaaer.

„Det er mit eget Kompagni,
Mit Sværmeri,
Der gaar forbi".

(*E. Bögh.*)

Der har vi det!

— Du, Peter, det er dog underligt, at det „Herværende" i den sidste Tid har taget sig saa varmt af „Hundenes Arbejde".

— Ja, men det har jo ogsaa været i Hundedagene!

Aa ja, saagu!

Faderen (formanende til sin Sön): Penge? Penge! Ja hvad nytter det, at Du faaer flere Penge? Du ofrer dem jo kun paa Bakki Alter!

Sönnen: Ja men Fader, Du giver dog ogsaa Tavlepenge, naar Du kommer i Kirke.

Aphorismer.

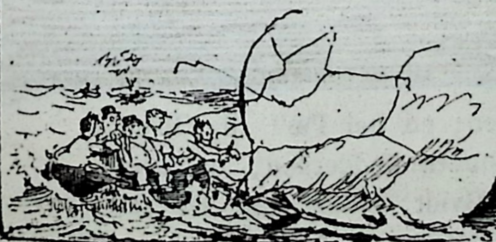
At lære sig selv rigtig at kjende har lige fra Sokrates's Tid og til vore Dage været et meget vanskeligt Studium. Det er maaské derfor at saa mange Mennesker — (*exempli gratia* de skjönne Damer) tilbringer en ikke ringe Kvotadel af deres unge Liv — foran Spejlet!

* * *

Hvem har ikke mangen en Gang ærgret sig baade gul og grön over Sælgekjællingernes öresönderrivende Hyl paa Gader og Stræder: „Her er store levende Rejer en Mark en Pot!" — „Alle de mange Ræddiker for én Skilling alen!" osv. Men for Fremtiden bliver det naturligvis meget værre, naar de tuder En Örene fulde med „Rejer er godt, 33 Öre en Pot!" — „Ræddiker, to Öre!" osv. — Det bliver jo det rene, skære Öretuderi! Man kan kun tröste sig med, at man skal höre en Del, inden Örene gaar af En.

Heliofobi. En Fotograf i Bruxelles skal forgjævès have anmodet Medlemmerne af den internationale Freds-Kongres om at maatte fotografere dem; Kongresmedlemmerne er ligeom deres Forhandlinger, der som bekjendt föres i den dybeste Hemmelighed: de synes begge at være lige lyssky.

Naah!

— Hvorfor mon egenlig Mad. *Poitevin* gik ned i Vandet paa sin förste Luftrejse?

— Det skulde vel være en Opmærksomhed mod Vinhandleren, der var med som Passager.

En gros Forretning.

(Ved Frokosttid).

— Je' sku' be' om en hal' Pæ'l til Svendsen, en hel Pæ'l til Olsen, en Kvart til Jensen, en ha'l Pæl af den bedste til Peddersen, en Pæ'l Malurt til rö'e Jensen og saa en hal' Flaske Hvidt — og om De saa ye' skrive de' Hele.

Den nye Logerende.

— Hvad er Deres Bestilling, maa jeg spörge?

— Jeg er Musiker.

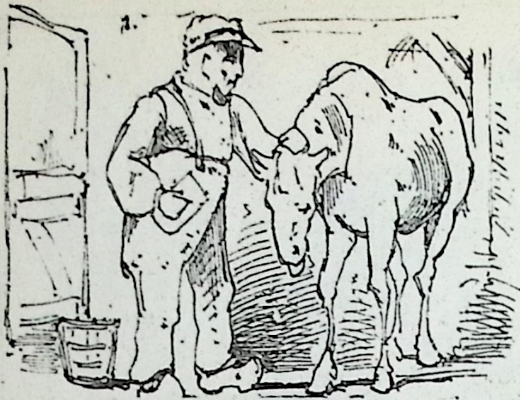
— Nej, det var da rigtig morsomt, for saa kan De saa rart snakke med min Mand — han er ogsaa Musikus.

— Hvad Instrument dyrker han?

— Han spiller saamæn Lirekasse.

Hestehandlerne.

1.

Peter Tikjöb vil sælge sin bovlamme Krikke,
For sér De: Lotte, hun duer ikke.

2.

Han vil nu helst med en Anden bytte.
Peter Tikjöb! for Prangere Du Dig hytte!

3.

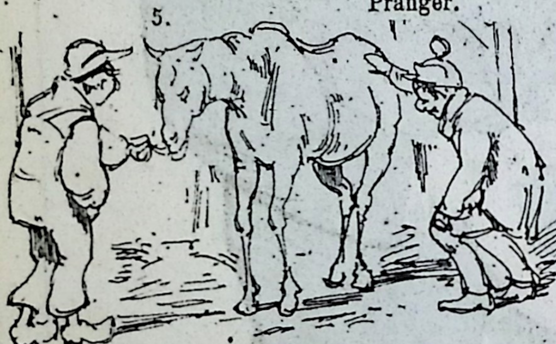
Han kommer til Kros, og til senere Anger
Han giver sig flux i Kast med en Pranger.

4.

Som gamle Bekjendte de vederkvæger
Sig ved et rigtig fornuftigt Bæger.

5.

Saa gaa de ud for en Handel at slutte;
Og Peter er stolt, fordi han kan prutte.

6.

Nu faar han en Skimmel, hvorfor han betaler
I Opgjæld femogtyve Rigsdaler.

7.

Fulgt af Prangeren gaar Peter Tikjöb.
Ind i Kroen at drikke Li'kjöb.

8.

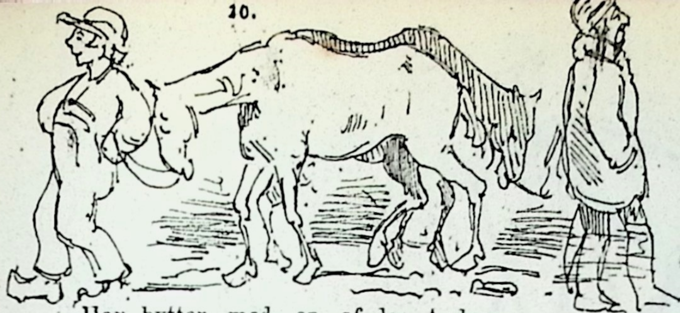

Og Peter faar sig en lille „Hat",
Og en anden Pranger faar Fyren fat.

9.

Han paaviser ham, at Skimlen er daarlig,
Og Peter bliver en Smule alvorlig.

Han bytter med en af den Andens Heste
Og giver tyve Rigsdaler til Bedste.

Glad ved den nys erholdte Krikke
Skal han nu atter Li'kjöb drikke.

Saa fiskes han af en tredie Pranger,
Og tredie Gang bytter Peter Ganger.

Og atter den ulyksalige Peter
Maa möde med sine gode Moneter

Men nu kan han drikke saa glad og saa fro;
Nu har han en Hest, som kan sige Sparto.

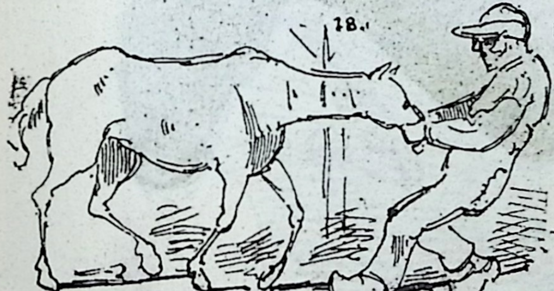
Og Peter drikker og drikkes til,
Og bliver til Slutningen ellevild,

Tilsidst han falder dog hen i Blund
Alt til den lyse Morgenstund,

Han vaagner ene i Gildehallen,
Og nu vil han altsaa ud i Stalden.

Thi hjemad vil han styre sin Kaas.
Han trækker Krikken ud af dens Baas.

„Hva' Fa'n! Ded er jo min gamle Lotte!" —
Saadan kan man fange en gammel Rotte.

Ja der var rigtignok Snavs i Spröjten;
De tredsindstyve Rigsdaler gik flöjten.

..l ikke nægtes, at Peter er gal i
.. fordi han igaar var salig.

Saa sælger han Lotte, og nu kan han sige:
Jeg misted Krikker og Brikker tillige

Det er en Sandhed, som gjaldt alt længe:
Kommer Tossen til Marked, faar Prangeren Penge.

Moralen nu, han gaar hje
til Fods:
Naar Du gaar til Marke
gaa ikke til Kro!

„Om Tyren stikker Matadoren,
Hvad eller Matadoren stikker Tyren —
Det er mig ligegyldigt"! siger Fyren,

Det tredie Væsen bagved Snoren:
De kjender nok Ulykke-, Dödsforvolderen,
Hvis eneste Idé er — **Hohenzolleren.**

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjobenhavn.
Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.

PUNCH

No. 35

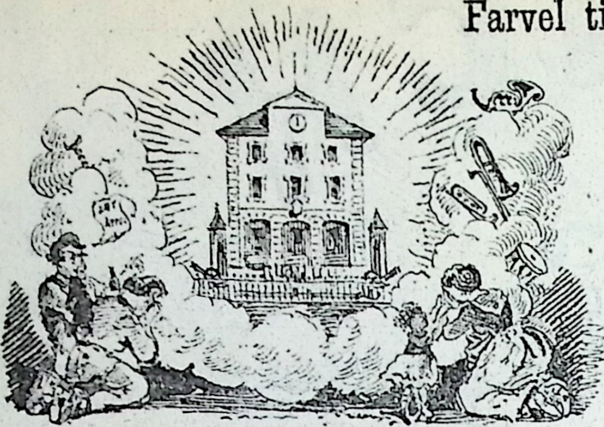
Onsdagen den 2den 2den Aargang. September 1874.

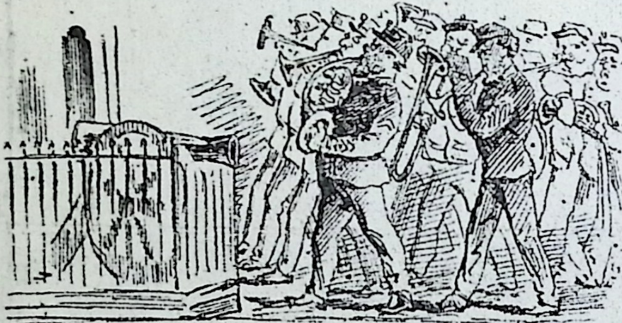
– Min söde Lise, nu er Storken kommen med en lille Broder til Dig.

– Aa Fader, maa jeg löbe ind og fortælle Moder det?

Farvel til Hovedvagten.

Den gamle Hovedvagt vil snart forsvinde,
Haardt trænges den tilside Fod for Fod;
Om föje Tid vil Ingenting os minde
Om Stedet, hvor den stolte Fæstning stod.
Og derfor sörger baade Mand og Kvinde,
Som mangen Gang har hentet Haab og Mod
Fra Vagtparadens lystige Trompeter,
Der glæded' Folk, som manglede Monéter.

Der trak den op og blæste os et Stykke —
Ak! nu er denne Herlighed forbi.
„*En saga blott*" bli'r denne vante Lykke
For hver en Barnepige, som var fri;
Hun kan ej mér sig om Gelænd'ret trykke
Og lytte til den skönne Harmoni,
Hvis Galopadetoner vakte Glæden
Og minded' tidt om „Klossen" og om „Kæden".

Hvor mangt og meget har den ikke skuet,
Den gamle Kasse paa den store Plads!
Hvor mangt et Krigerbryst har ikke luet
I hellig Glöd ved fyldte Puncheglas!
Paa Vagten levede man kun i Nuet
Og fölte sig hel ofte vel tilpas
Ved fyldte Bægere, ved Kort og Tærninger
Og al Slags flotte Krigerheltegjerninger.

Man var paa Vagt, og der man stod og spejded',
Ej efter Fjenden, ti han var der ej —
Nej, efter Vogne, som var fint gelejded'
Af röde Tjenere og röd Lakaj.
Vé da den Skildvagt, som sig viste keitet
I dette ganske velbekjendte Prej:
„Vagt i Gevær!" til dem, der sov paa Bænkene
Og vaagned' op og fandt det Satans krænkende.

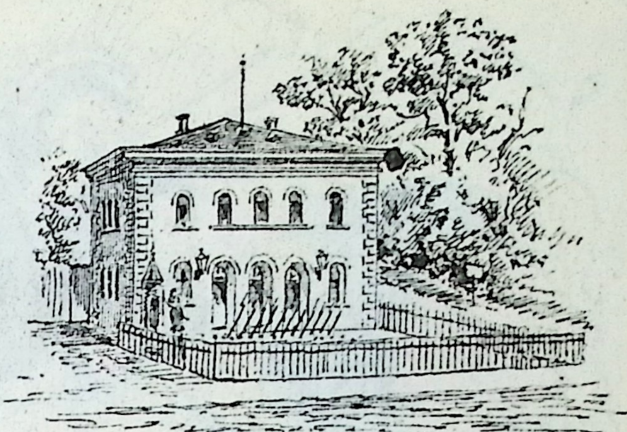
Saa stod det stivt og strunkt, det hele Mandskab,
Mens Fanemarchen over Torvet löd.
Ja, der kom Liv udi det ganske Landskab
Ved sligt et Kjöretöj, hvis Kudsk var röd.
Stöt, rank og net, som Reglementet böd,
Stod Bondekarlen — som fra Födslen Vanskab-
-ning — ligemeget! var en Pukkel Hindring,
Han ganske vist fik Pukkelblaat til Lindring.

Hvor mange Minder er der ej, som vælte
Paa Tanken ind i dette Öjeblik!
Man mindes alle disse tapre Helte,
Som delikate Traktementer fik
Af Vand og Bröd, at ej de skulde svelte;
Mens „Plejefaders" kjærligt ömme Blik
Ret ofte saa til den, der laa paa Brixen,
Igjennem Hullet der i „Portmonnixen".

Ak „Plejefader" — snart er ogsaa han
For Landsoldaten kun et dunkelt Minde.
Hvad var den „Plejefader" for en Mand?
En Mand med Hjærtet kjærligt som en Kvinde,
Med Magten til at löse og at binde —
Krumslutningsjærn — aa! med subtil Forstand.
Om denne gode Pater Klostrets Celler
Saa mange fromme Gjerninger fortæller.

Og nu, da Hovedvagten vi forlader, —
Den flyttes til Kastellets Ensomhed, —
Först et Farvel til Dig, vor Plejefader!
Du Sejer vandt, fordi Du tappert stred!*)
Farvel da til de trende Karonnader,
Abraham, Isak, Jacob, som de hed!
Farvel til Kassen som nu gaar i — Vadsken —
Den nye Fönix rejste sig af Asken!

*) Paa Nörrefælled?

Bopælsforandring.

At Undertegnede er flyttet fra St. Annæ Plads, hvor jeg ikke kunde nære mig for Træk, og har taget fast Bopæl ved Nationaltheatret, bekendtgöres herved for Enhver, der vil unde mig sin Sögning.

Köbenhavn den 26de Avgust 1874.

Öhlenschlægers Statue.

P. M.

At jeg tiltrods for al Konkurrence af nye Genboere fortsætter min Forretning ganske lige som hidtil, sér jeg mig nödsaget til at meddele et æret Publikum for at forebygge mulige Misforstaaelser.

„Hesten" paa Kongens Nytorv.

Keglebane for Dialektikere.

Et spekulativt Ho'de blandt Værtshusholderne erklærer i denne Tid, at hans **lukkede** Keglebane er **aaben** hver Dag!

Paa Retterstedet.

Den Dömte: Hvad er det idag.
Skarpretteren: Det er Mandag.
Den Dömte: Naa, den Uge begynder saamæn godt.

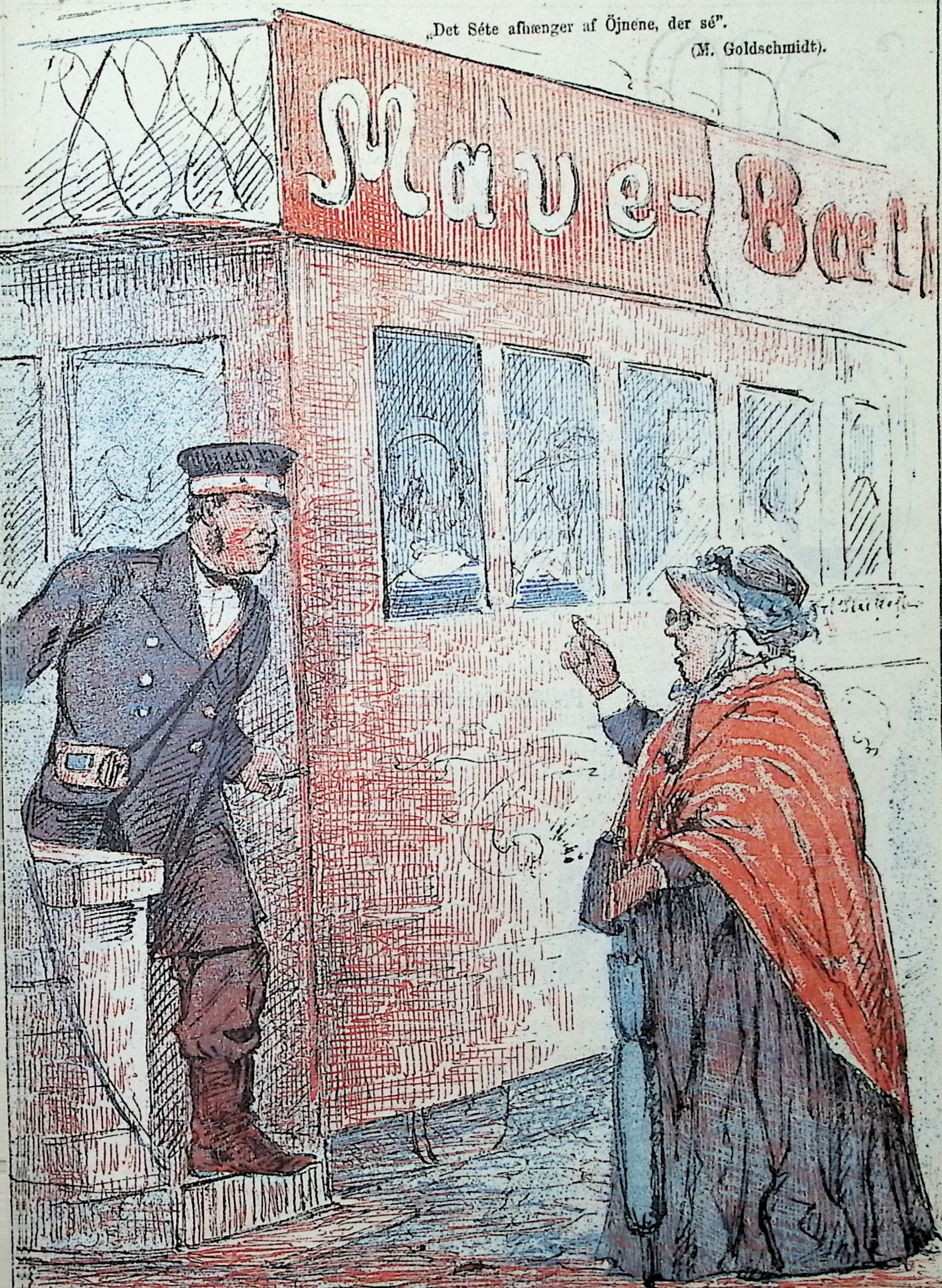
Trækfuglene.

Gennem blaa Briller.

„Det Séte afhænger af Öjnene, der sé".

(M. Goldschmidt).

— Aa lille Ven! Jeg vilde gerne sé paa et Par Mavebælter til min Datter — er det i Stuen eller paa förste Sal?

M'in kjære Punch, hvad vil Du tænke,
Naar uden Sky jeg tilstaar her,
At hun, som smeded' mig i Lænke,
Mit Liv, mit Alt, énöjet er.

Et kærligt Öjes Flammepile
I Brand mit stakkels Hjerte skjöd;
Enhver, som sér det yndigt smile,
Begræde maa dets Söstors Död.

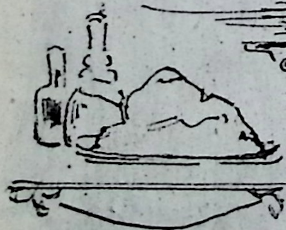
Ét Öje — Du med Haan udbryder —
Er ikke nok for Skjönheds Sans.
Én Sol dog Himlens Bue pryder,
Én Maane skjænker Natten Glans.

I dette ene Öje skuer
Jeg Lykkens Stjærne mild og klar.
En Magt der ligger i dets Luer,
Som tusind andre ikke har.

Fra Restavrationen

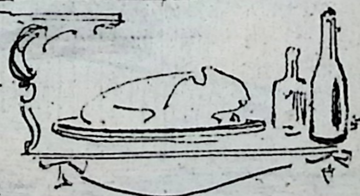

Gjæsten (tunghörig, peger paa Spisesedlen): Opvarter, hvad staar der?

Opvarteren: Der staar Postej.

Gjæsten: Næsvise Knægt! Hvor tör han sige: „den staar paa Steg" til mig?

Landligt Galanteri.

— Hvor Dine Öjenhaar dog er dejlig lange; giv mig et Par Stykker, saa er Du en rar Pige — jeg skulde have lavet mig en Flue.

Höflighed koster ingen Penge.

— God Dag Johan, hvorledes har Du det?
— Hvad kommer det Dig ved, Du er jo ikke min Doktor.

Sagde vi det ikke nok!

I Torsdags opdagede en „herværende" Redaktion Rygtet om, at den trædske von Esbeck plejede Underhandlinger om at slagte den fede Klein til et Brændoffer paa Geert Winthers Alter for bedre at kunne klare sig, naar han til Oktober skal overhöres af „Professoren i Benægtelseskunsten". I Fredags mindede (Dagstlgf. Nr. 320 Sp. 3, Linie 10) en derværende „Tilskuer' om, at „Pressen har den Pligt at udtale sig om enhver större Begivenhed", og samme Dags Aften erklærede derfor den officiöse „Berl. Tid", at Rygtet ganske rigtig havde löjet og ikke maatte geraade Regeringen til Forklejnelse. Lördag Morgen klappede altsaa den „baade her- og derværende" sig paa Maven med det gamle Ord: „Sagde vi det ikke nok!" men „den har ogsaa den Opgave at advare mod, hvad den efter sin Opfattelse finder utilstedeligt" (Dagstlgf. Nr. 230 Sp. 3 L. 12) og — om Söndagen gentog den derfor hele Historien „mit Umständen."

Sagde vi det ikke nok?

Advis!

Vi tro at skylde baade os selv og Samfundet at henlede vor aarvaagne Politidirektörs Opmærksomhed paa en betænkelig Strofe, som han formentlig har oversét i en Sang, som der i den senere Tid har været saa megen Anvendelse for. Det er den ellers saa loyale Forfatter **Joh. Ewalds** Kvad: „Kong Kristian stod ved höjen Mast", i hvis 2det Vers det nemlig hedder:

„Han hejsede det **röde** Flag!"

Men det er vistnok under de nærværende Omstændigheder rent **splitgalt**.

Er „Danmark" købt eller solgt?

Dette Spörgsmaal, der saa længe har staaet paa Dagsordenen, synes nu at være bleven yderligere kompliceret. De københavnske Blade ere nemlig temmelig enige om, at „Danmark" er **solgt** og det endda for en Slik, men derimod er de temmelig uenige om, hvem der har **köbt** det. Er det **Kina** eller **Japan**! Og kan man nu være rolig for, at de 2 östasiatiske Magter, der allerede se saa skævt til hinanden over *Formosa*, ikke for Alvor komme op at topres for „*Danmarks*" Skyld. Saa kunde Spörgsmaalet maaské endog sætte det stille Hav i Uro.

Korrespondance.

Den lange Dreng: *Cela ne va pas.*

En Abonnent i Göteborg: De tidligere Kvartaler ere **alle** udsolgte.

Efter sikkert Forlydende vil der med det Allerförste blive afsendt en overordenlig Ambassadör til Hofferne i **Peking** og **Jeddo** for at varetage de Danskes (store nordiske?) Interesser i Östasien.

(Folkets Avis).

Det vil afhænge af det Udfald, Underhandlingerne faar, og hvilke Raadgivere der i **Peking** og **Jeddo** gaar af med Sejren.

(Berl. Tid.).

I Kina og Japan nu Krigsluren gjalder:
Maaské de alt hist paa Formosa slaas.
— Hvad det rager os? —
Tænk bare, hvis nu *Kineserne* falder!

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.
Kjøbenhavn Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard.

PUNCH

No. 36.

Onsdagen den 9de 2den Aargang. September 1874.

— Er Du vores nye Tante?

— Ja jeg er saamæn, I söde Börn.

— Saa maa Du ogsaa huske at have Godter med, naar Du besöger os.

Forleden Dag da var der Fryd og Glæde
Ved Nörrevold, hvor Rejsegildet stod.
Og „Fatter" Rimestad var der tilstede
Og talte fuld af Frejdighed og Mod.
Snart skal Foreningen fra Vingaardsstræde
I egen stolte Bygning sætte Fod;
Da vil fra Nörrevold Oplysning stige
Rundtom til hele Danmarks Land og Rige.

Med Omhu flytter man de gamle *lares*
Ind til det splinternye Sengehalm,
Hvor Tidernes Problemer skulle klares
I Diskussionens geniale Kvalm —
Desværre savner man den gamle „Malm",
Dog! der er Malm endda — ja, Gudbevares! —
Naar Rimestad udtordner flot iblandt dem,
Der oppenere sit „*Qvousqve tandem* —?"

Vor Hilsen sendes hin Arbejderbolig,
Hint Hjem for dygtigt Kandestöberi,
Hvor disse gamle „Spidser" ganske rolig
Alt under sindigt Toddysöberi
Og Konsumtion af Öl, som löber i
Den törre Hals, imedens höjst fortrolig'
Bli'r enig' om, hvad snarest der vil times Stad
Og Land — ifölge Clairvoyanten Rimestad.

Thi han er Stedets ypperste Profet,
Og han er den, som tidt fra Skuden lodder,
Om Grunden den er god — det har vi sét —
Han skuer klart for hver en aandsblind Stodder.
Og kan han ikke, ja, se saa kan Odder,
Som ogsaa er en Stump af en Athlet,
Der tidt paa hin i Halen styrer Kaasen,
Han Lygten er, den Anden — det er Praasen!

Naa! Held og Lykke da ved Nörrevold
Og ingen Knaphed der paa Livets Goder!
Gid der maa blive Plads til mangt et Sold
Og mangt et Foredrag af gode Ho'eder!
Og gid al Tvedragt maa gaa Fa'n ivold
Og Hver og En sig föle som en Broder,
Der altid er beredt til sönlig Tjeneste
For Eders „Fatter", Rimestad den Eneste!

En Adresse.

Alle det kgl. Theaters Skuespillere, Skuespillerinder, Embedsmænd, Funktionærer etc. etc. have som vi erfarer, indgivet fölgende efter det nyeste (Schjörringske) Mönster affattede Adresse til Kultusministeren:

Deres Exellence!

Det er en Kendsgerning, vitterlig for Alle, at der alt i længere Tid har været en beklagelig Mangel paa god Samvirken mellem Theaterpersonalet og den ansvarlige Bestyrelse. Fölgen heraf har været en höjst uheldig Stillestaaen i Arbejdet, som navnlig viste sig i forrige Saison, hvis Udbytte stod i et sörgeligt Misforhold til den derpaa anvendte Tid og Möje og til den fra alle Sider ukendte Trang til en Omordning af vigtige Theateranliggender. Den herved fremkaldte Utilfredshed har bidraget til at foröge den Gærning blandt Personalet, som alt var tilstede.

Der trænges til en Ledelse fra oven, under hvilke alle Klasser af Personalet kunne bringes til at deltage i det Arbejde, der sigter til at före Theatret en lykkelig Fremtid i Möde.

Vi henvende os derfor til D. Exc. med det Önske, at det maatte lykkes Deres Visdom at tilvejebringe Betingelserne for en mere frugtbar Samvirken mellem Personalets forskellige Led og derved styrke Kjærlighedsbaandet mellem Dem og Deres Undergivne.

(Underskrifterne.)

Vi haaber ved en senere Lejlighed at kunne bringe Hs. Exellences Svar.

Paa Nationaltheatret

vil i indeværende Saison fölgende Stykker blive opförte i ny Indstudering:

„Besøget i Kjöbenhavn," hvori adskillige Landstings- og samtlige Folketingsmænd (med Undtagelse af Jagd) ville optræde.

„Ude og Hjemme" med Minister Klein som Hovedperson. For en Ordens Skyld medvirke flere islandske Notabiliteter.

„Brama og Bajadere," Hovedrollen gives af Hr. Mansfeld-Büllner, der ogsaa vil optræde i

„Amors Genistreger."

„Fjernt fra Danmark" udföres af Hr. Berner og Fru Södring; men förstnævnte vil ogsaa medvirke i

„Sparekassen."

Paa Kaféen.

— Nu begynde Bladene at falde a' — det er kedeligt.

— Bladenè Jeg synes saamæn, at de har været kedelige hele Sommeren igennem. Giv mig Adresseavisen for i Dag.

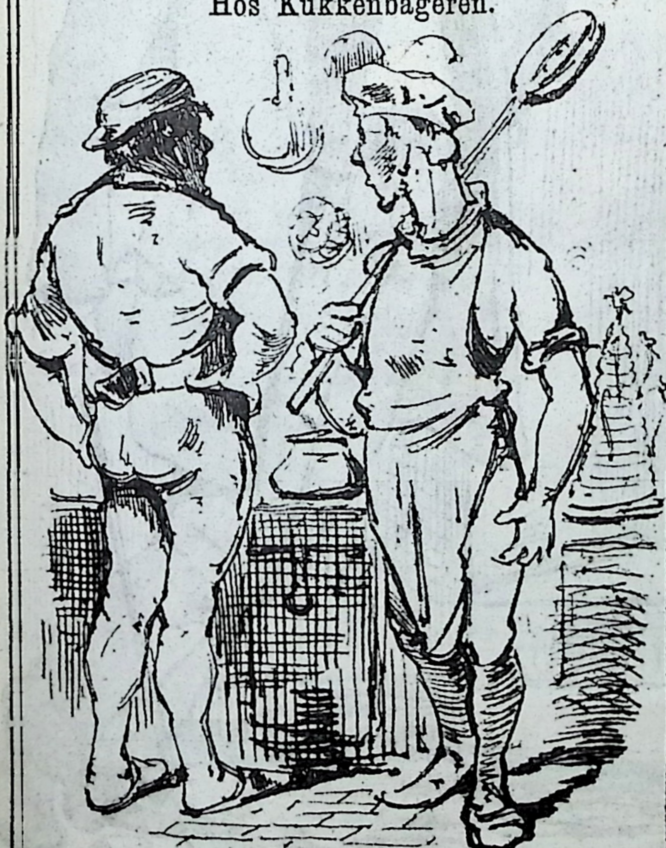
Sidste Dag i Ferien.

-- Kusine, nu giver Du mig da et Kys til Farvel?

— Giver? nej saa gavmild er jeg ikke, men jeg vil maaské nok laane Dig et til næste Ferie.

Hos Kukkenbageren.

— Skal vi bage mere „fransk Vrövl" Mester?

— Nej, det er nok ikke værdt, Peter — det smager ikke her til Lands; bliv ved med „Klejnerne" og lav os nogle nye Topfigurer til Kransekagerne, det er sgu mere tidssvarende.

* * *

For kort Tid siden er en Fange flygtet fra sit Fængsel paa Vridslöselille. — Det er atter et Exempel paa, at vi Danske er Folk, der er „med". Hurtigere end nogen anden evropæisk Nation har vi tilegnet os den nyeste franske Mode!

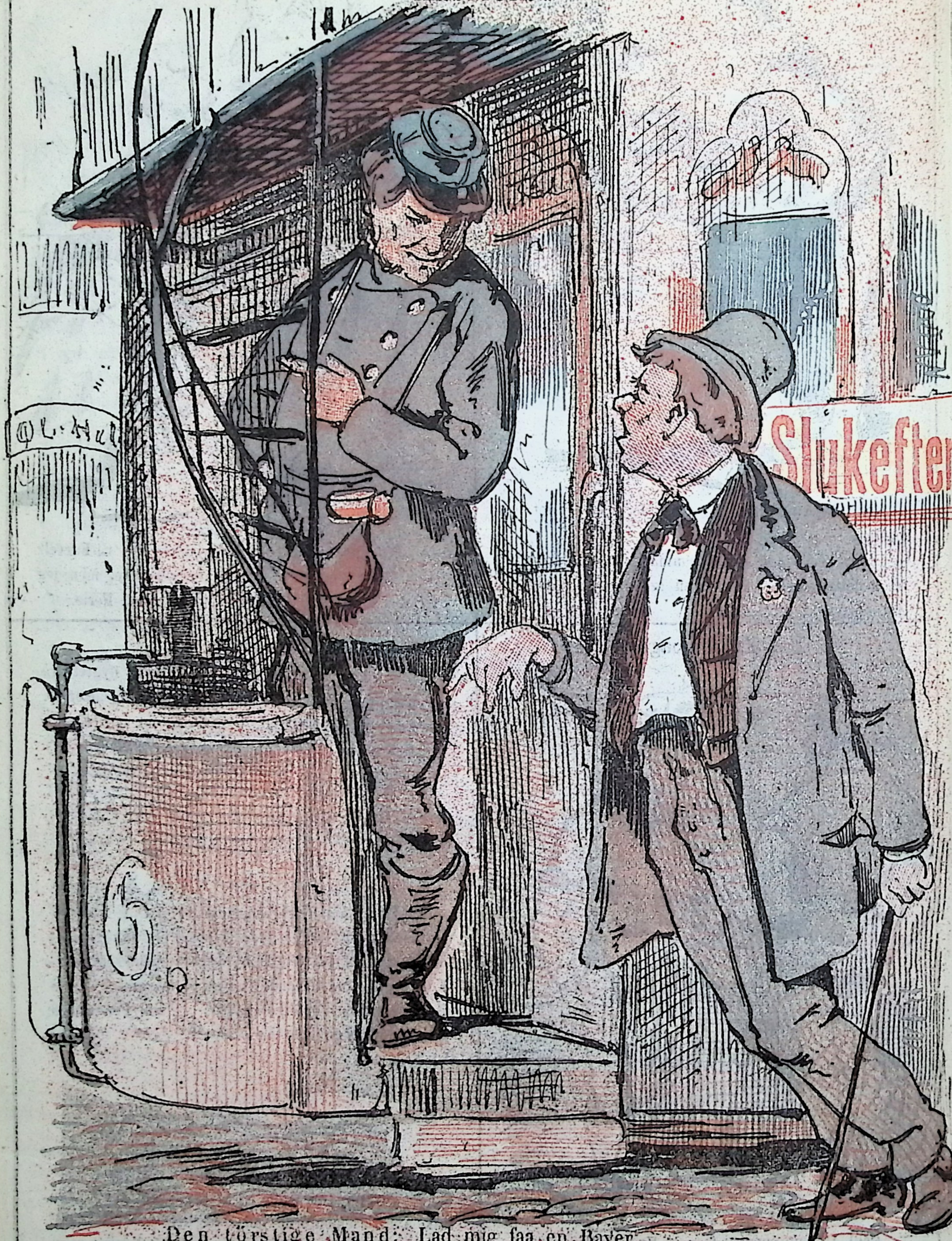
* * *

„Blod kjöbes" staar der hver Dag i Adresseavisen med store, fede Typer. — Ikke skulde dette være Noget fra Don Karlos, denne spanske Konge „af Guds Naade!" Han kunde sikkert hjælpe paa den uheldige Status i sin Pengekasse ved at overtage hele Leverancen!

* * *

„Slaar Du mine Jöder, slaar jeg Dine Joder" sagde Tivolis Direktion til „Dagstelegrafen", den trak Avertissementerne ind, da det „herværende" til en Afvexling en Gang blev dydig indignert over „Miss Austin med Selskab."

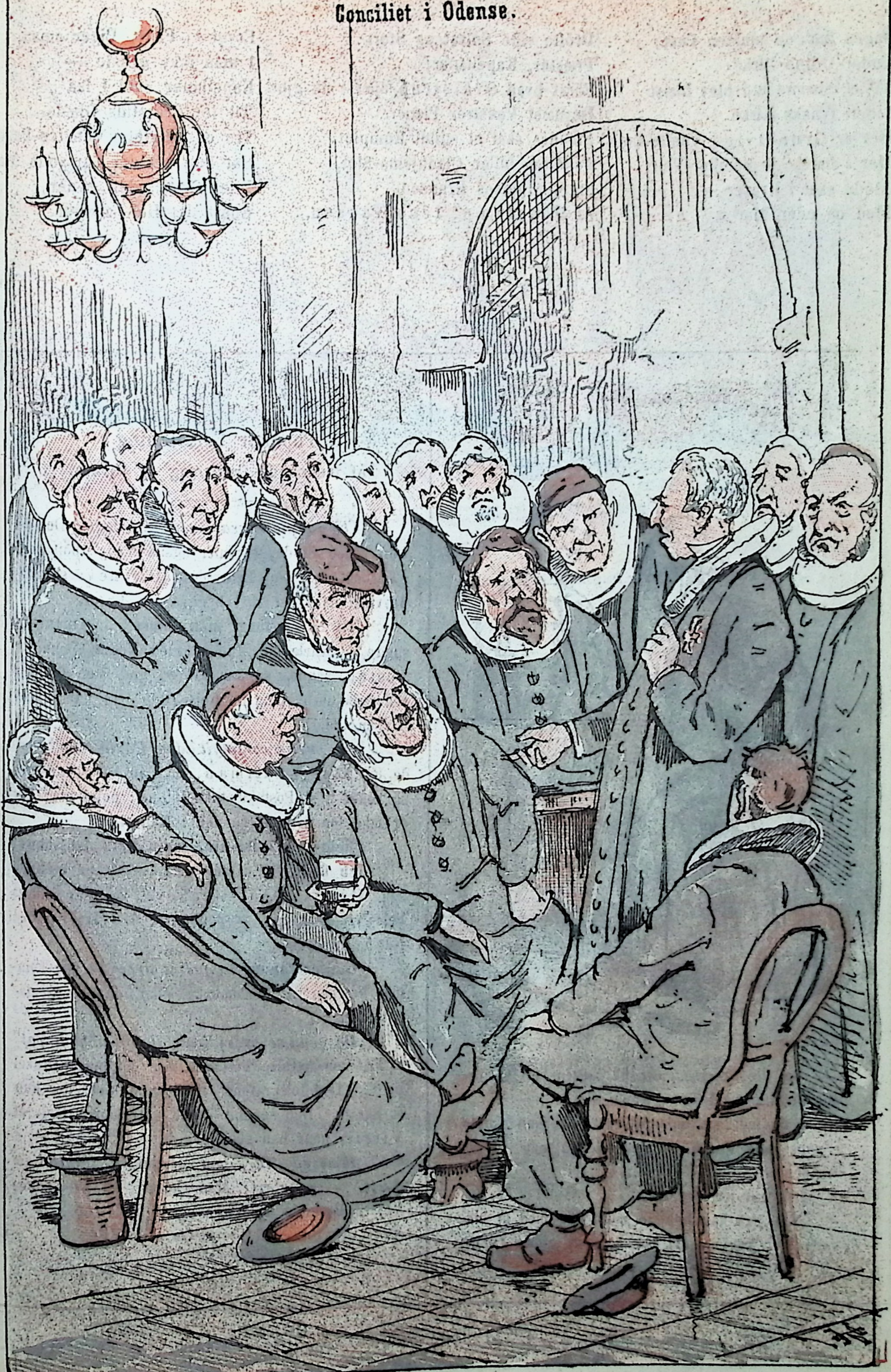
Hus forbi.

Den törstige Mand: Lad mig faa en Bayer.

Konduktören: Saa maa De rigtignok gaa over i Ölhallen.

Den törstige Mand: Hvorfor Fanden kalder De da Deres Knejpe Slukefter.

Conciliet i Odense.

Dagen har en sjelden Fest:
Under Odins Birke
Til et Stævne ind blev blæst
I den fynske Kirke.
Det er Grundtvigs Venne-Lejr
Der i barskt September-Vejr
Möde skal i Kraver —
Med og uden Maver.

Dröfte ville Smaat og Stort
Præster, Kapellaner:
Först hvad Sveistrup djærvt fik gjort,
Dernæst Venstres Planer.
Smedes skal et snildt Komplot,
Pantheon bli'er Gladhjems-Slot,
Freidig hejses Kransen
Af Högsbro og Jens Hansen.

Frygt ej Fare, Piger smaa,
I maa ikke græde —
Kapellaner skal I faa
Til Jer Fremtids Glæde.
Tro os, Mödets Venstre-Pagt
Har kun skaldet Samsons Ma
Intet Grumt den evner,
Snart det Hele revner.

Altid en Tröst.

— Og Ole Pedersen, der fik Næsen bidt af forleden i Slagsmaalet paa Kroen —

— Ja lad ham ha'e det saa godt, han skulde jo snuse alle Vegne — men fik han mon reddet Stumpen?

— Det tror jeg dog nok.

— Naa, saa kan han jo more sig med at bide sig selv i Næsen; det har han sgu aldrig kunnet før

Populair Fortolkning
af fremmede Ordsprog og Citater.

„*Chi va piano, va sano*" ɔ. udlagt: „Den der körer med Stude, kommer ogsaa med;" populært: „Tag det med Ro, Petersen!" Havnevæsenets Devise, naar der skal bygges nye Broer.

„**Mit Speck fängt man Mäuse**" ɔ: „man maa smöre de Karle om Munden med Noget", som Rimestad sagde, da han lod en god Ven fortælle ved Arbejderbygningens Rejsegilde, at han levede for en Idé.

„*Non cuivis contingit adire Corinthum*" sagde Richard Kauffman, da han blev frankeret og sendt med Postskibet til Island; populært: Det er ikke for Svin at komme i Kancelliet.

„**Meine Ruh' ist hin, mein Herz ist schwer
Ich finde sie nimmer und nimmer mehr,**"
sang Holstein-Holsteinborg, da man slugte hele Krandsekagen — populært: Der laa jeg den Nat uden Dyne.

„*Odi profanum vulgus et arceo*" ɔ: jeg kommer hverken til Björnbakske eller danske Socialistmöder.

„*Du sublime au ridicule il n'y-a q'un pas*" ɔ: Fra den pythiske Trefod i det delphiske Orakel og til „Dagstelegrafens" Kaffegrums er der kun ét Skridt. Den samme Tanke udtrykkes tildels af Virgil, naar han skriver:

„*Hinc ad Tarpejam sedem et Capitolium ducit*" — populært: Man körer ud ad samme Vej til Roskilde Domkirke og til Bidstrup.

(Fortsættes af og til).

Et Træsnit.

efter „*Dagens Nyheder*" for Fredag den 28de Avgust.

Den dejligste Yngling i Grönningen gaaer;
(Han var fyldt trende Snese og dertil sytten Aar)
Hans Briller var konkave, hans Kind var ligesaa,
Hans Hjerte stod i Flammer og hans Hat den var graa.

Den yndigste Pige han mödte i Lön;
At see og at elske den Jomfru saa skön
For ham var det Samme, begejstret han udbröd:
Du lave skal min Kaffe, saa bli'er den dobbelt söd.

Med nedslagne Öjne den Jomfru hun stod,
Men da hun saa paa Stövlen, der pryded' hans Fod
Hun mægted' ej at modstaa, men stammede: „lad gaa!"
Han byder hende Armen, og snart hans Hjem de naa.

Da Kaffekedlen snurrede, den Jomfru det fortröd.
Og Yndlingen sér, at han ei har Flöde, Bröd —
Paa Kærlighedens Vinger og Morgensko afsted
Med lette Fjed han iler til Hökeren tæt derved.

Den Jomfru var nu ene og blev saa mod i Hu,
Med Blikket vendt mod Himlen sukked hun: „Hvad gör jeg nu?
Men flygte maa jeg herfra, mit Rygte staar paa Spil,
Jeg Kaffen maa forlade, hvor nödigt jeg saa vil."

Med taarefyldte Öjne hun Salen nu forlod,
De daarende Stövler ved Kakkelovnen stod.
„Mig Himlen maa tilgive, men modstaa kan jeg ei"
Saa hvisked hun, tog Stövlerne og löb derpaa sin Vej.

Hun fly'de Amors Snarer og trykked' til sit Bryst
De blanke Souvenirer. — O, Elskovs söde Lyst
For Ynglinge og Piger saa ofte blev til Vé,
Og denne Vise lærer, hvad Mere der kan ské.

Den Yngling flöj tilbage saa hurtig som en Vind,
Med lækreste Wienerbröd og Flöde tyk med Skind
Han stormed' ind i Stuen, — ja saadan kan det gaa:
Jomfruen var borte og hans Stövler ligesaa.

Til Gadens „Patrouillerede" sin Sorg han strax betroer.
Og Lovens Mand ham tröster med, at han er alt „paa Spor,"
Thi sé: der er hun fangen, hun vil nu blive „sat" —
Ak sukked, vor Elsker: „hvi har Du mig forladt?"

Korrespondance.

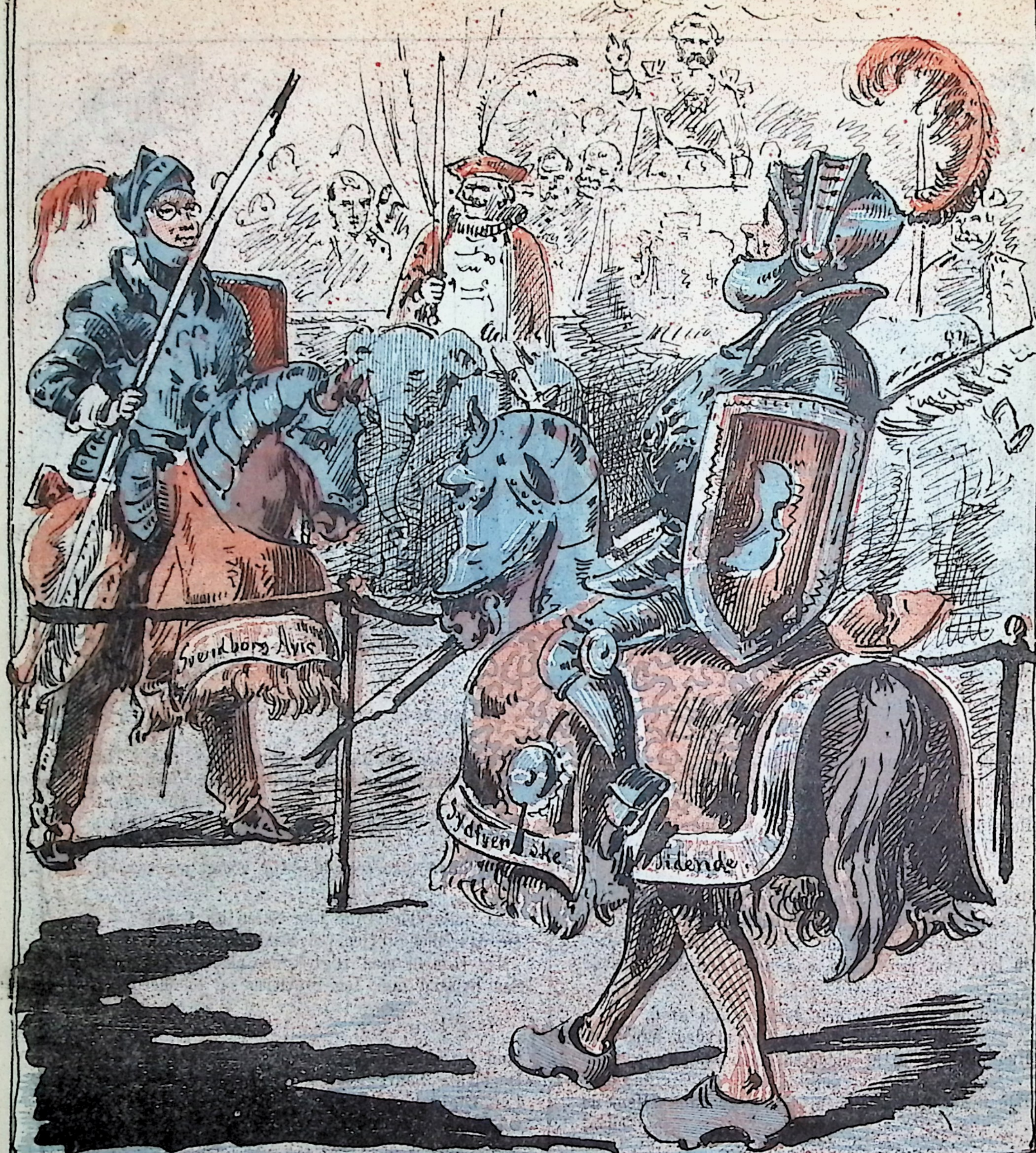
r-v. gammelt og kendt er Intet bevendt.

J. S. Merci!

Turneringen.

„Det donner under Ros".

(Gl. Kæmpevise).

Det var den Ridder Heuckendorff,
Og saa hin gæve Hr. Schrum.
De bröde deres hvasse Spjude,
Mens Gangerne stode i Skum.
Hr. Heuckendorff stak til Ridder Schrum
Alt med saa megen Avind
Og Schrum han skar Ridder Heuckendorff
Igennem med slebent Glavind.

Det var paa Svendborg Rendebane
De brugte deres gode Sværd,
Det ganske Ordenskapitel skued
Med Undren den Ridderfærd.
Hil være de baade Riddere bolde,
Som yppede denne Strid,
De have vakt til Live igen
Den henfarne Riddertid.

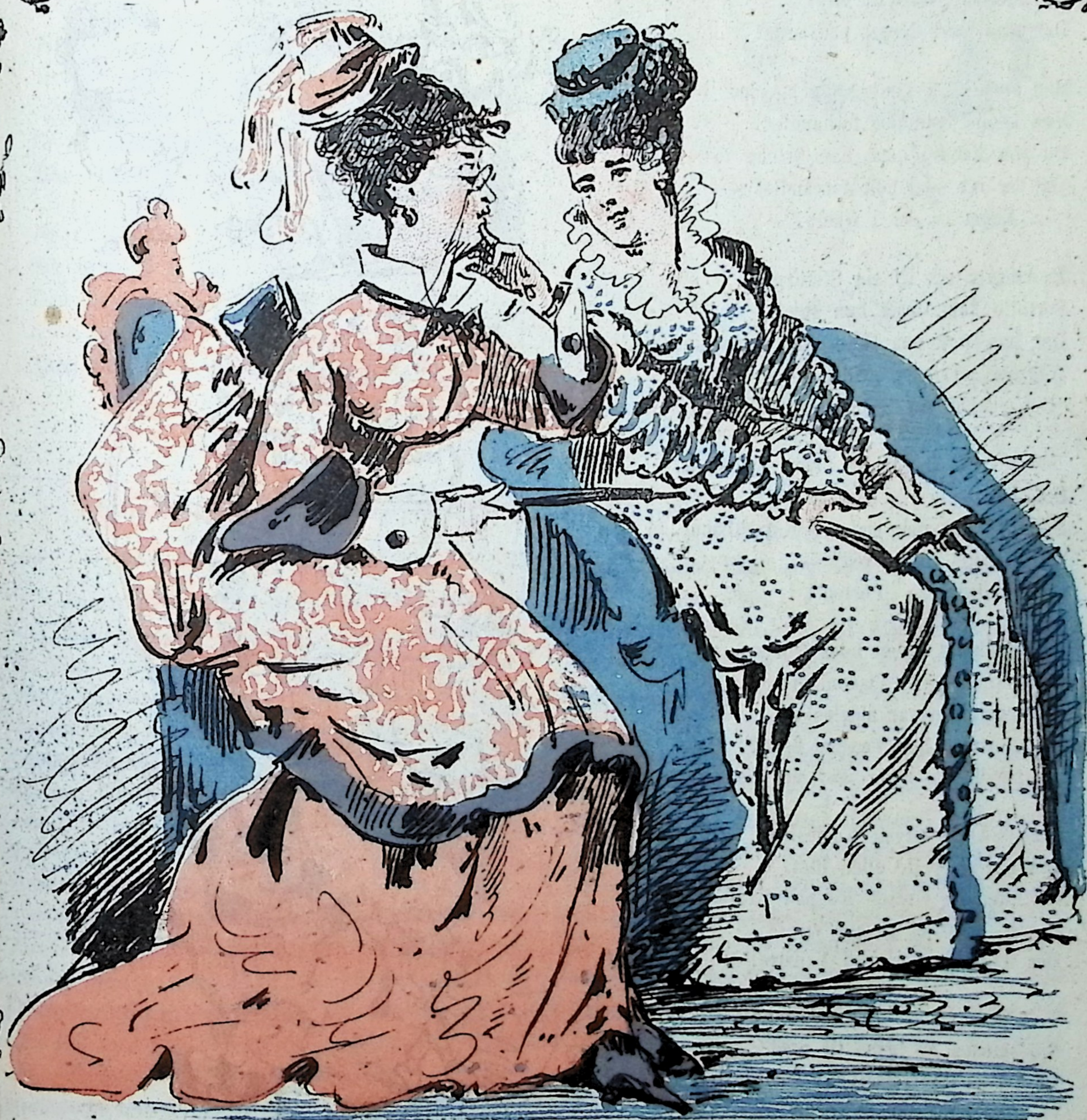
PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C.G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor: Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret

Kjøbenhavn Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard.

PUNCH

No 37.

Onsdagen den 16de 2den Aargang. September 1874.

— Er den Roman virkelig saa yndig som Matthea fortæller?

— Gud Rosalie, ja. Du kan rigtignok tro, at den er magelös dejlig, — tænk Dig Helten ægter sin egen Bedstemoder; der er tre Mord og en Elsker, der skyder sig — er det ikke rædsomt, og to Elskende, der tager Gift — — og jeg har kun læst det halve ....

— Aa, hvor spændende, Du maa endelig laane mig den, naar Du er færdig

Der underhandles!

Motto: „Det er ganske vist!"

H. C. Andersen.

Forleden kom Hr. von Esbech ind
Til Gedalja paa Höjbroplads;
Dickmeyer gik paa den anden Side
Og udbröd: „Was ist das?
Der maa være Noget paafærde!"

Han spejded' i Timer, han spejded' i to,
Men længe man der forhandled'.
Da von Esbech kom, han listelig lo
Og var ret som helt forvandlet —
„Ja, Noget er der i Gjære!"

Dickmeyer gik til sin Storavgur,
Fortalte ham, hvad han skued',
Der han stod paa Höjbroplads paa Lur;
Avguren gyste og grued' —
„Det gjælder en Svingning til Venstre!"

„Meyer! Du spörge hin liden Spidsmus,
Han siger Dig nok Besked;
Han kan lidt mér end sin Katechismus,
Og mér end Andre véd" —
Meyer kiled' paa „Posten".

Meyer fik fat i den liden Spids,
Som op med sin Visdom disked':
At Sagen den var aldeles vis,
At Ministren hos Venstre fisked'.
Dickmeyer löb hjem med sin Visdom.

Rimestad tog til sit Kosteskaft,
Han havde ej Ro eller Rist.
Saa huggede Gutten lös paa Kraft.
For — „det er ganske vist!"
Der underhandles med Venstre!

Gedalja er förste Ambassadeur,
Spidsmusen er ogsaa til Stede.
De tvende Störrelser saa man för
En *Pas de deux* at træde —
Man huske Rejsen til Danzig!

Saa gik det lös med Gisninger,
Og Rimestad dristig spaa'de.
Snart mödte han med Forvisninger,
Thi Runer kan Fyren raade.
Og — „det er ganske vist, det Hele!"

Men al hans Tankes det matte Guld
Slet Ingen vil honorere;
Og nu faaer han fælt paa sin Hattepul
Og faaer det bestandig mere,
Fordi han render med Sladder.

Hvad er det nu da, der var „ganske vist"?
Hvad havde „Hönen" bedrevet?
Ja klog derpaa — det er jo trist! —
Er Rimestad end ikke blevet.
Han paastaaer: der underhandles! —

Naar von Esbech kommer paa Höjbroplads,
Sér Rimestad stray Liaisoner
Med Venstrepartiet — Verstehen Sie das?
Han byttede bare Couponer.
Quel bruit pour une omelette!

Frands's Födselsdagsfataliteter.

Fortælling frit fordansket fra Fransk.

Fabrikant Frederiksen fejrede Frands's Födselsdag festligt. Fire Fættere fra Frederikshavn, forfærdelige Fæhoveder, forherligede Festen fuldkomment. Foræringer, forundrende Frands's Forældre forfærdeligt, frembares. Fire fede Flommesild, fortrinlige Flyndere fra Fladstrand, Fætrenes Födeby, fem fyldte Flasker Frugtvin, fjorten Fade Flödeboller fra Firmenich, fremdeles Frakketöj fra Faderen, Figener fra Forpagter Falk; Farbroder forærede Frands Familievaabnet.

Fortrinlig Frokost. Frands fortærede fire Flyndere, fireogtyve Flödeboller, Frugtvin, fedt Flæsk, fjorten Frikadeller, femten Fastekringler, fik forfærdelig Forstoppelse. Faderen forbandede Frands's fordömte Forslugenhed, fraraadede Figener, „Figener foröge Forstoppelse." Fætteren fandt Frugtvinen fortræffelig, Farbroder forudsaa Fuldskab.

Frands's Forlovede Fanny fra Fyen fik Forfald, fordi Frosten forhindrede Frökenen fra Fornöjelsesturen. — Farbroder foreslog Frandsfus, Faderen fandt Forslaget fornöjeligt. Fruentimmerne foresloge fædrelandshistoriske Forelæsninger; Fyldebötten Frands foruroligedes, Frands foretrak „Figaro" for Forelæsninger. Fættrene fornemmelig fandt Frands's Fornuftgrunde fortrinlige. Förend Frands forlod Familien, forærede Faderen Frands fire Femdalersedler.

Frands's Fættere fandt Figaros Fruentimmer fortryllende. Frands flængede Fyrböder Ferdinands Fæstemös Forklæde, faldt forskrækket for Ferdinands Födder, fik Forladelse for Forseelsen, forlangte fire Flasker Franskvin. Fætrene forargedes, fordi Fruentimmerne flokkedes foran Frands, forlod Figaro. Ferdinands Fæstemö fandt Frands fuldendt, Fyrböderen fornærmedes, forbandede Frands's forbistrede Fjanteri, Frands forlangte fyldestgjörende Forklaring, Fyrböderen forkastede Forlig. Frands flygtede forskrækket fra Figaro, Fyrböderen forfulgte Frands fnysende. Frands faldt formedelst Fuldskab, forvred Foden, Fyrböderen fik Frands fat. Fire Forbigaaende forsvarede Frands, Fyrböderen fik Forstærkning fra Figaro, Folk forsamledes, Frands Födselsdagsfrakke fik Flænger.

(Fortsættelse fölger, forsaavidt Folk finder Fortællingen fortrinlig. Finder Folk Fortællingen flov, fordrer Forfatteren fuldstændig Fritagelse for fremtidig Fortsættelse. Forf.)

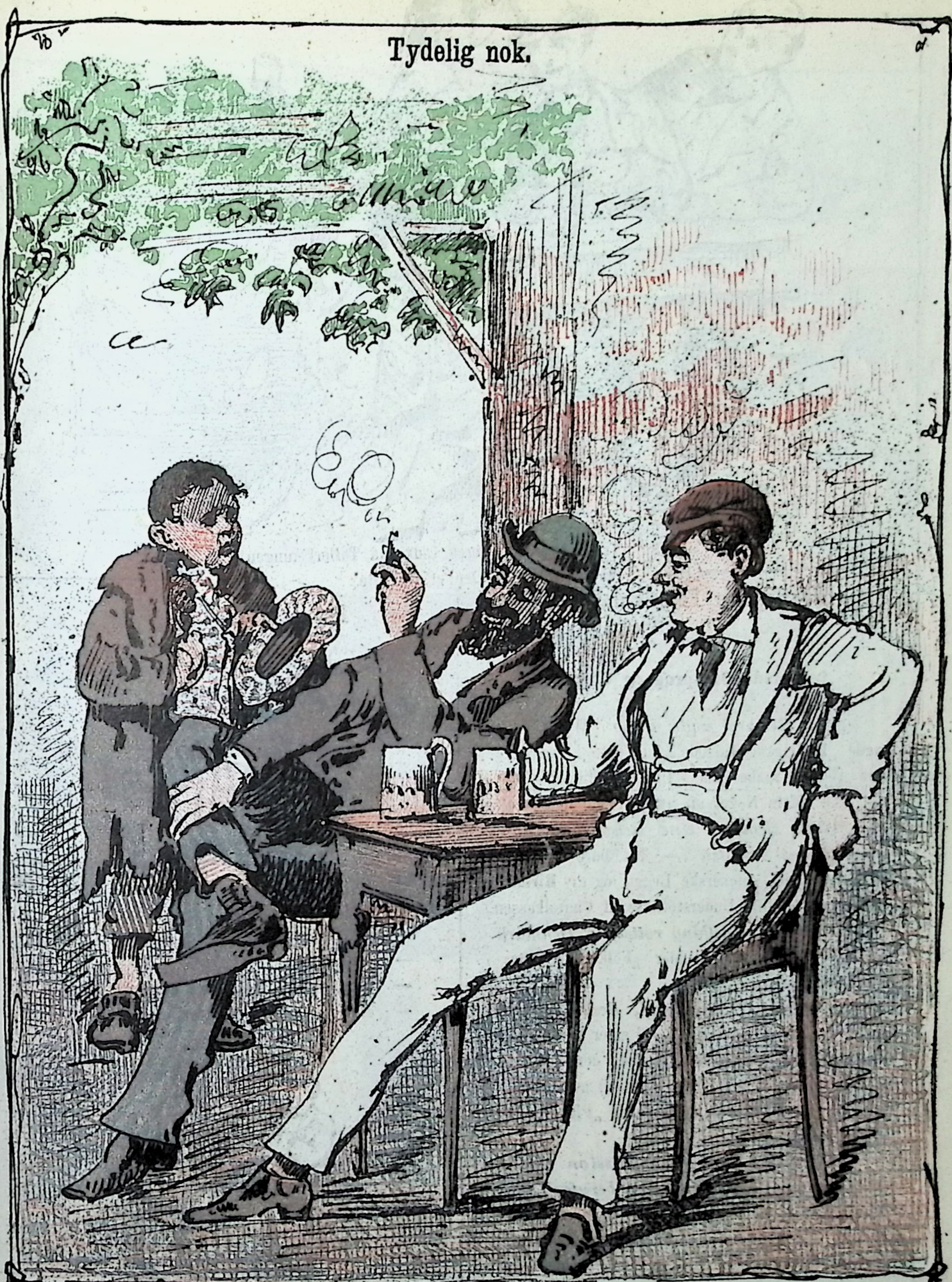
Kvindens fremtidige Adgang til Erhverv.

— Goddag Caroline — Herregud skal vi To mödes, — vi har ikke set hinanden siden Skolen. Er Du gift?

— Naada — jeg er min egen Mand og har fire Svende paa Möllen.

Tydelig nok.

— Kan Du ikke sige ham, at han ikke faaer Noget?
— Det sagde jeg jo paa Fransk, men han forstod det nok ikke.
— *Eh bien!* saa skal han sgu faa det paa Italiensk: *Lasziate ogni speranza, che voi intrate**).

*) Overskriften over Dantes Helvede: „Enhver, der kommer herind, lader alt Haab fare.

Hun: Vil Herren ikke ligge Lidt paa Tallerkeningen?
Han: Tak, Fröken! — Den er for lille.

Populær Fortolkning

af

fremmede Ordsprog og Citater.

„*Viel Geschrei und wenig Wolle!'*" — sagde „Berlingske Tidende", da det „herværende" blev ved at raabe paa „Underhandlinger", men slet ikke vidste Noget af, hvad de handlede om.

„*Wenn Jemand eine Reise thut, dann kann er was erzählen*" — lad bare **Bournonville** have „det Anckerske Legat" og giv **Richardt Kaufmann** en lille Understöttelse af Chatolkassen.

„*There is something rotten in Denmark*" ɔ: der er Noget der hedder „Folkegaver" her i Danmark.

„*Je positiver wir sind, desto negativer wird die Welt um uns her,*" siger **Novalis** (**Hardenberg**), og den dybe Mistillid, der kan læses mellem disse Linier, frister os til at antage, at han var bleven slaaet nogle solide „Plader" af en underfundig Fotograf.

„*Wir sind auf einer Mission — zur Bildung der Erde sind wir berufen*", sagde Seminarist **J. C. West**, han gik **C. V. Rimestad** i Bedene, leverede en „historisk-geografisk Haandordbog" og fik baade Til- og Medhold i „Morgenbladet".

„*L'homme propose, dieu dispose*" tænkte Aktionærerne i „Sejl- og Dampskibsselskabet af 1875," da de i Tirsdags Aftes saa deres Love baade vedtagne og forkastede af den samme Generalforsamling.

Paa et Fæstekontor.

— Er De gift?
— Nej.
— Er De forlovet?
— Heller ikke . . . .
— Naa, saa er De altsaa Ungkarl
— Nej, jeg er — Avlskarl.

For Retten.

Assessoren: De har nægtet at opgive Deres Navn. Hvad har De at fremföre til Deres Undskyldning?
Tiltalte: Hr. Assessor, jeg har Kone og sex Börn.

Kvæstion og Kontrakvæstion.

Er *Professor* **Plagys** Titel plagieret?

Er Fistaines Fransk som Taines æstimeret?

Korrespondance.

E. H.: cela suffit de ça!

? — Hvad mener De om den Facon?

Die eiserne Jungfer.

Sittlich germanisch aabner hun sin Favn,
Jærnmöen, mod vor Moders bedste Datter,
Haanet af frække Lejesvendes Latter,
Voldfört i *Civilisationens* Navn.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade № 26, samt i Hoved, kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade № 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß. pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. St. ov Gaard.

PUNCH

№ 38.

Onsdagen den 23de 2den Aargang. September 1874.

— Naa, tog Du saa Konditionen hos Etatsraadens?

— Nej, ellers Tak! — Det er nok den rene Fattigdom der i Huset. Tænk Dig bare: der sad begge Fröknerne og klimprede paa ét Klavér, og saa havde jeg naturligvis nok.

Et Folkemöde.

Der holdes Folkemöder rundt i Landet,
Der skænkes ud Veltalenhedens Vin.
Ja, Vinen er jo gjerne noget blandet
Og ikke saadan ganske superfin;
Men man har lært — i Kraft af Disciplin —
At sluge den, om den er nok saa vandet.
Den gaar, om den saa er saa sur som Eddike,
I Halsen paa hveranden Bonderæddike.

Blandt andre Möder, som blev herostratisk
Berömte, er der ganske særlig ét!
Hvor — kan vi ikke just med mathematisk
Bestemthed sige — ogsaa ligefedt!
Men der busered' Tauber med asthmatisk
Og kulret Hæftighed og vidt og bredt. —
Han var paa „Slottet" og han var i „Hytten",
Men hvor han var, saa holdt han aldrig Bötten.

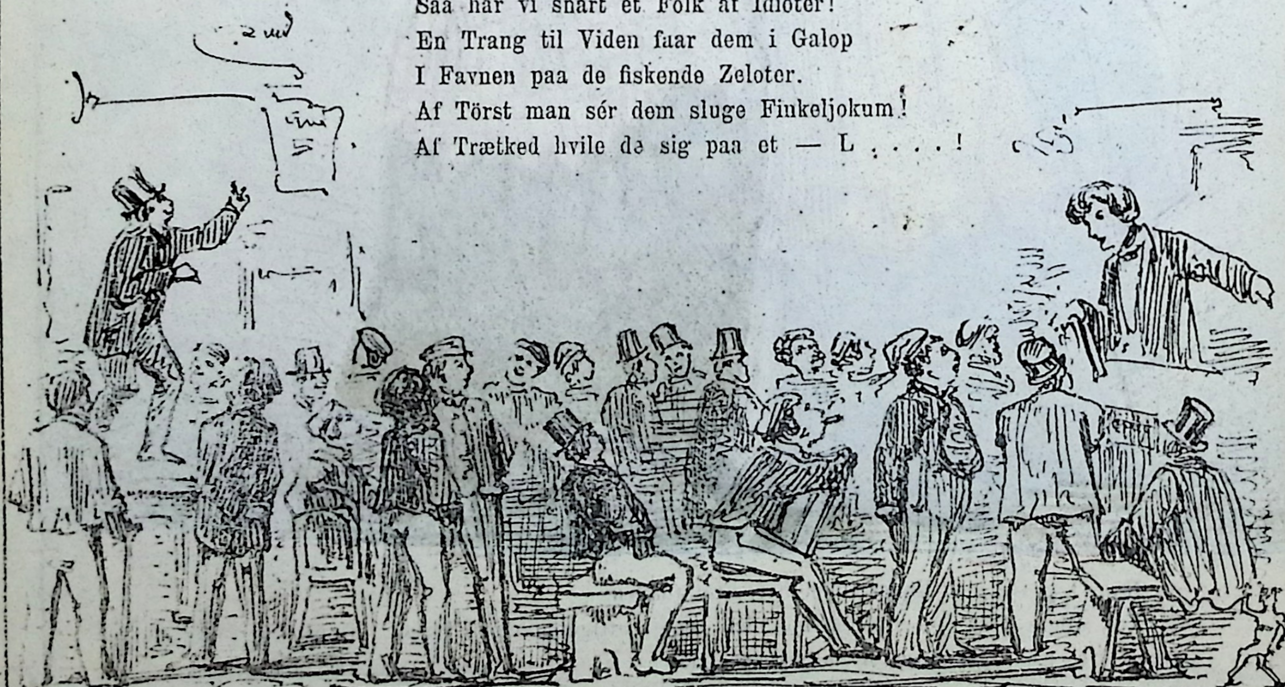
Saa talte der en Fyr om Venstres L'hombre,
Om „Matadorerne" i hint Complot —
„Fauxmatadorerne", som altid dumper,
Naar „Dannelsen", Spadille, vises blot.
Selv om til „Presser" og til „Mönt" de slumper,
Det uden Dannelse gaar aldrig godt.
De bliver „béte", min gode Hr. Alberti!
„Umuligt!" si'er han — naa ja, for det er De

Saa viste sig den magelöse Zahle
Paa Scenen som Forsamlingens Bajads
For Kvinden var det, at han vilde tale,
Hun var nu hele „Venstre" vel tilpas;
Thi „Kvinden havde i sit Hjærte Plads
For Alle, li'esom „Venstre"", — der betale!!
Nej, nej! den Kvinde, som har saa elastisk
Et Hjærte, er os Andre lidt for drastisk!

Behold De hende for Dem selv, Höjstærede,
Hun passer ganske vist til Deres Kram.
Den Kjærlighed, som slig en Kvinde nærede,
Var, li'som „Venstres", kun en fortsat Skam!
Naar „Folkegaver" Tösen man forærede,
Saa blev hun blid og tam — aa! som et Lam.
Som „Venstres" *Salutores civitatis*
Hr. Zahles Nymfe elsker næppe gratis.

Til Slutningen der kom en Bondemand,
Som talte væk om vores „Oldenborre".
De havde ödelagt det ganske Land,
Og det Slags Konger var han „itte forre":
De havde kimset ad den fjerde Stand
Og skilt os af med Sverig og med „Norre".
Kun sidste „Frædrik" som en Stjerne stander —
Hist misted' vi, her fik vi — en Fru Danner! —

Med slig en Visdom flaskes Bonden op
Af disse hæderlige Patrioter.
I Fald der ej i Tide siges Stop,
Saa har vi snart et Folk af Idioter!
En Trang til Viden faar dem i Galop
I Favnen paa de fiskende Zeloter.
Af Törst man sér dem sluge Finkeljokum!
Af Trætked hvile de sig paa et — L . . . . !

En barmhjærtig Samaritan.

Manden i Gröften: Aa Gud hjælpe mig! Aa — aa!

Den Vejfarende: Herre Gud, hvad fejler De?

Manden i Gröften: Aa, jeg er falden og har vist brækket mit ene Bén.

Den Vejfarende: Aa hvad Fanden, er det det Hele? Jeg troede, De havde Tandpine.

Et Forslag.

m Forlovelser fandtes der for c. 8 Dage siden en höjst interessant Artikkel af „en Præst" i *Den Conservative* (Apropos Jakob Davidsen! vilde det ikke snart være passende om Bladet blev döbt „*Conserves*": der er dog unægtelig noget „hermetisk henkogt" ved de serverede Retter?) Men *revenons à nos moutons* — ɔ: *au pasteur des moutons!* Med passende Salvelse taler den brave Velærværdighed (han er for Resten Normand oven i Köbet) om de mange ophævede Forlovelser og de deraf resulterende knuste Hjærter hos yngre og ældre Piger, og med vægtige Alvorsord fordömmer han Mændenes Letsind — ja Nederdrægtighed — for Skylden er jo ene og alene deres. Imidlertid har Hr. Pastoren undfanget en Idé, som formentlig dels vil forebygge adskillige Ulykkestilfælde af denne Art, dels i alt Fald dulme Smerten. Han foreslaas nemlig at den Mand, der bryder en Forlovelse efter 2 Aars Forlöb, skal böde en klækkelig Sum, som tilfalder den Skadelidte. Om slige Sager skulle henlægges under den offenlige Politiret, beröres vel ikke, men det kunde maaské nok være det rigtigste: det vilde i alt Fald simplificere Forretningsgangen en hel Del.

Da Sagen ubestridelig er af stor Betydning for Samfundet, ville vi ikke skyde den Pligt, der paahviler Pressen, fra os, men gjöre den til Gjenstand for en uhildet Betragtning. Naar den velærværdige Forslagsstiller, med hvem vi i Principet ere ganske og aldeles enige, mener, at en Ungersvend ganske gratis skal have Lov til at være forlovet med en ung Pige i hele 2 Aar, da kunne vi ingenlunde give ham Ret heri. Efter vor Anskuelse bör 1 (èt) Aar sættes som Maximum, og naar **han** da bryder Forlovelsen, har han at böde 200 Rd. (400 Kroner) til den Forladte. Men med hvert Aar, Forlovelsen har varet, bör dernæst Böden stige efter en arithmetisk Progression, thi da Gjenstanden for hvert Aar, der svinder, taber i Værdi (Skjönhed, osv.) for den udenforstaaende, men med Aarene maa formodes at vinde — i alt Fald i Affektionsværdi — for Mandfolket, saa bör han ogsaa billigvis — i Tilfælde af et Opslag — derfor böde f. Ex. efter Formlen 200 + (200 + 100) + (200 + 200) + (200 + 300) + ... for hele den Aarrække, hvori han har holdt Forlovelsen ud. En aldeles falmet Skjönhed, höjt oppe i Trediverne, der f. Ex. har været forlovet i 10 Aar, vil dog paa den Maade have en Kapital garanteret (analog med de yndede Klosterforsikringer) paa mellem 5 og 6000 Rd., og hun vil saaledes se sig i Stand til at kunne etablere en lille Forretning, ligesom en ny Frier af sat Alder maaské endog i Betragtning af Medgiften vil vide at böde paa det skuffede Ungdomshaab. Enhver forlovet Ungersvend maa selvfölgelig inden det förste Aars Forlöb deponere eller stille god Selvskyldnerkavtion for Belöbet med Panteret i „Alt, hvad han ejer og ejendes vorder" og med Sikkerhed som for Industriforeningens Penge i den nye Udstillingsbygning. Udebliver Depositum, bör Damen *Qvæstionis* naturligvis selv have Ret til at hæve Forlovelsen — for at undgaa at faa sit Hjærte knust mer end höjst nödvendigt og altsaa uden Udsigt til Erstatning.

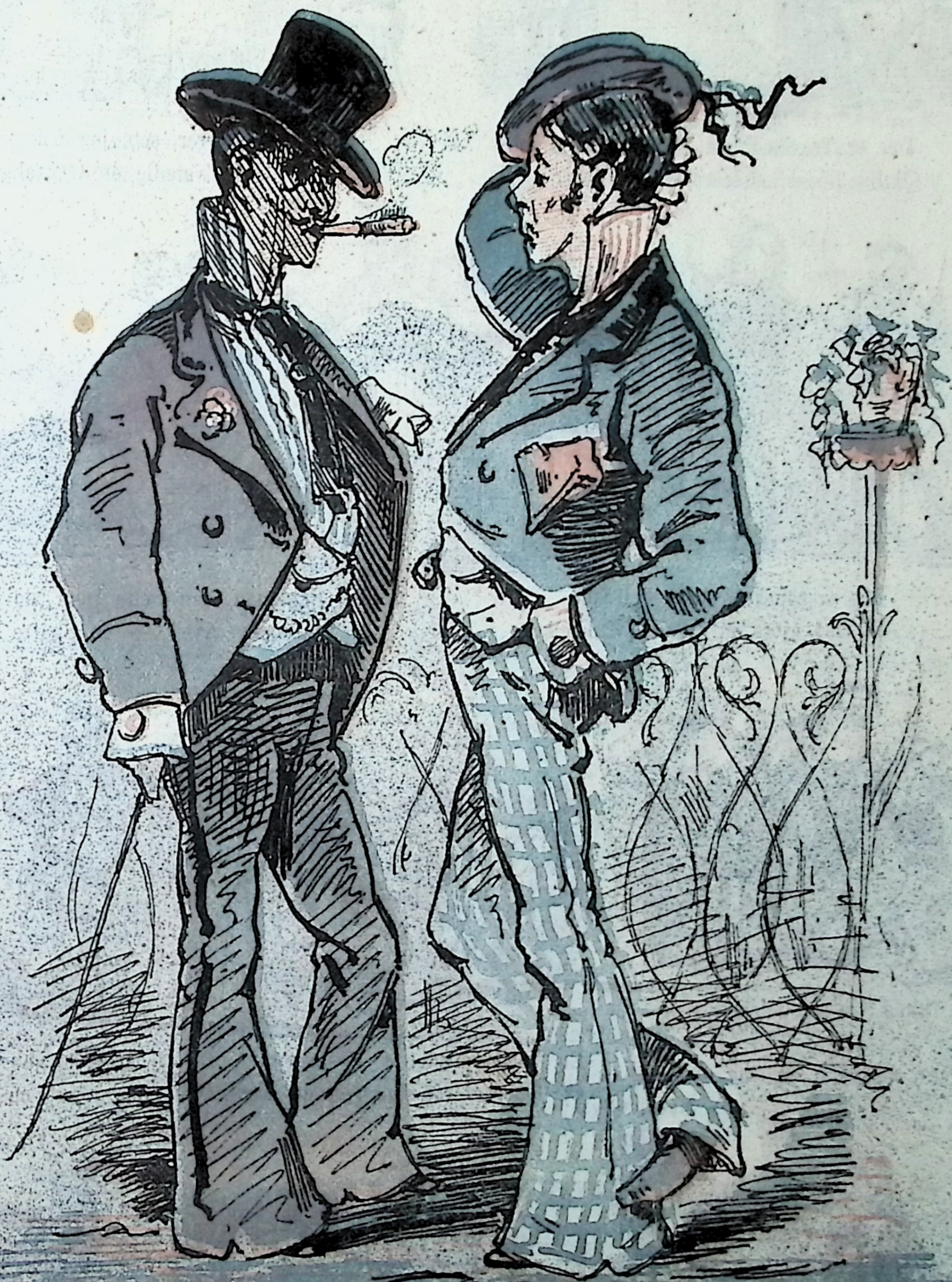
Vi haabe, at Hr. Pastoren vil indrömme, at vi have forstaaet hans Tanke og ikke ganske uheldig have paavist, hvorledes den bedst föres ud i det praktiske Liv, som omstaaende Exempel kan vise.

Opslag.

— Min Ring! — Det havde jeg ikke ventet af Dig, Frits! (Törrer Öjnene) Ak! Det var den 10de Oktober 1868, at det blev Alvor imellem os, og nu er det forbi. Lad mig sé (tæller paa Fingrene) 1868—69 gratis! 69—70, 70—71, 71—72, 72—73 — det er fire Aar (tæller Sedlerne); Det er rigtigt: 1400 Daler! Hvorfor ventede Du blot ikke til næste Maaned, saa havde det været lige 2000?

Forlovelse.

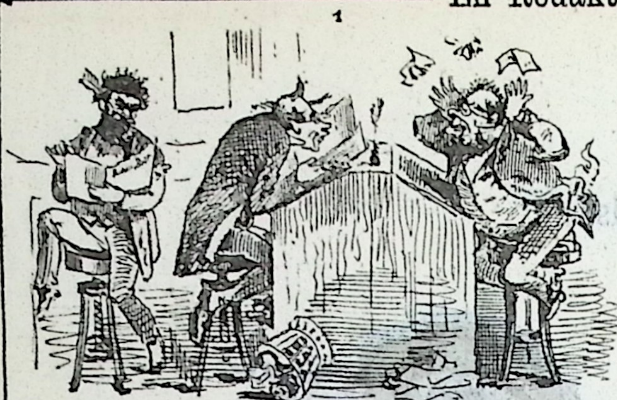

— Gratulerer, gamle Ven! Jeg hörer, Du er bleven forlovet igen. Nu er Du da rigtig glad?

— Ja sér Du, det er min 13de Kjæreste, og det er jo et Fandens ominöst Tal.

En Redaktionsvirksomhed.

1

Der er Travlhed paa Redaktionskontoret.
Balle, Redaktionssekretæren ta'er Ordet:

2

„Ja, mine Herrer, som jeg nok tænkte,
Saa mangle vi stadig en frygtelig Mængde.

3

Det er ganske stille i Politiken;
Vi maa gjöre en Smule i Polemiken.

4

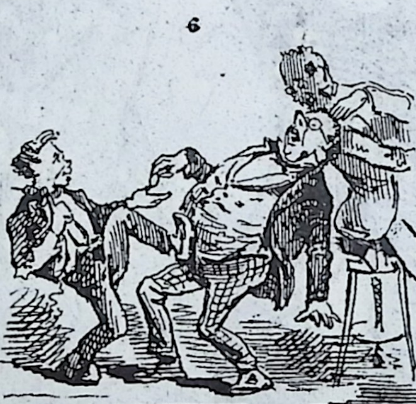
De, Frækman, kan vælte Dem ind paa Müller
Ved „Dagens Avis" — en Spalte det fylder."

5

En Dreng kommer löbende i det Samme: —
„Paa Nörrebro er der brændt en Madame!"

6

En Anden melder et Hestespark,
Og Referenterne faa hver en Mark.

7

En Medarbejder gaar ud for at spejde
Og mulig notere en Sjoverfejde.

8

I Gröndstrædes Kjældere Fyren henter
Stof fra de dygtigste Referenter.

9

Imidlertid Redaktören svedor
Over en kort men fyndig „Leder".

10

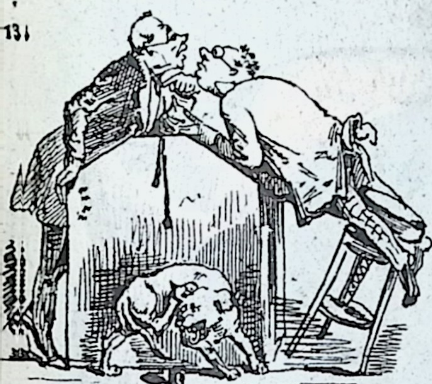
Der er fyndige Ord — ja, det kan De tro —
Om et Rendestensbrædt paa Vesterbro.

Secretairen Balle sidder og streger
Provindsaviserne ind, som han plejer.

Da hörer han Redaktörens Stemme:
„Hör: Loppetheatret De ikke maa glemme!"

„De maa huske vi tre Billetter fik —"
„Jeg har just skrevet en Kunstkritik".

„Og den er da endelig ikke skosende?"
„Den er tvertimod umaadelig rosende"

„Men Bladet maa saa være fyldt,
kjære Balle —
Trækningslisten, den ta'er jo det Hal'e"

„Jeg mangler bare en lille „Bazar" —
Fra „Fliegende Blätter" kanské jeg den ta'er."

„Saa har jeg faa'et lavet et Mord eller to,
Saa Suppen bli'er go' — ja, det kan De tro!"

Redaktionshunden galper sit glade Vovvov!
Nu blev vi sgu færdige, Gud ske Lov!

Saa kommer Spröjten omsider i Gang
Og saa har man sit Aftenlavement.

Gensynet.

Prinsen af Wales: Naa, hvor gaar det, tykke Hans? Hvor gaar det, Uldsæk?
(Shakspeare: Kong Henrik IV. 1ste Del 4. Akt, 2den Scene).

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.
Kjöbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri. Østergade 26. St. ov. Gaard.

PUNCH

No. 39.

Onsdagen den 30te September 1874. 2den Aargang.

— Sig nu pænt Farvel og giv Doktoren et Kys.
— Ja, söde Mo'er, men vil Du ikke först give ham et.

En truende Venstrearmada,

(vide Berg i „Morgenbladet" for den 26de ds.).

Minister Worsaae for nylig drog
Til fremmede Riger og Lande.
Paa videnskabeligt Vikingetog
Man saa den dygtige Arkæolog
Ved Mälarns smilende Strande.

I Kjökkenmöddinger graved' man,
I ældgamle Kæmpehöie;
Og Worsaae som den geniale Mand
Helt ofte talte med dyb Forstand
Om, hvad der kom ham for Öie.

Og naaede man end kun et lille Maal,
Var Worsaae dog med til at naae det.
Og derfor ved Bollens flammende Baal
Man drak da ogsaa Danskerens Skaal,
Og hele Europa saa det.

Thi hist i Mælarens skjönne By
En Skare af Koryfæer
En stakket Stund havde sögt et Ly —
Mænd, hvis verdensberömte Ry
Opirre de smaa Pygmæer.

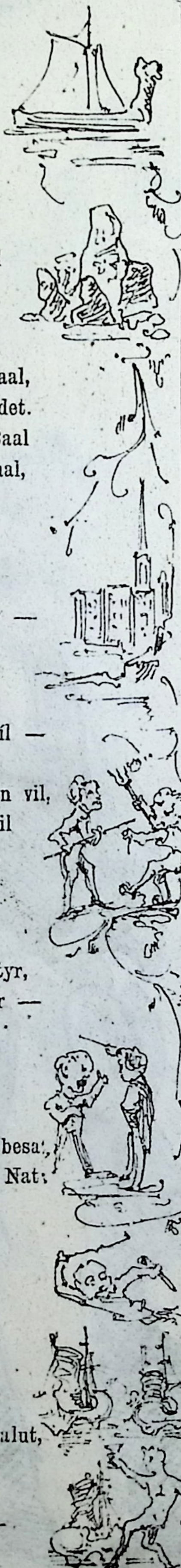
Men Mödet endte med Sang og Spil —
De vante Pligter begynder.
Og Worsaae skal nu, saa nödig han vil,
Med det Allerförste saa skal han til
At spille „Stridsmand med Bönder.

Der var just en seminaristisk Fyr,
Dog ej af de Gale fra Rödding,
En Lærer Andersen, som gjorde Styr,
Der ellers let kunde blive ham dyr —
En aandelig Kjökkenmödding!

Paa den tog Archæologen fat —
Hr. Andersen fik en Röffel.
Men saa blev „Venstre" som rent besat,
Nu skraaler de baade ved Dag og Nat:
„Næh, sikke dog en Kantöffel!

Forskraaleren Berg har ogsaa talt
I „Morgenbladet" med Svada.
Og det kan nu blive grumme galt,
Thi han har for Ministeren malt
En venstrebevæbnet Armada.

Snart styres den frem med stolt Salut,
Og Statsskibet er i Knibe. —
O nei! vi föler os ej kaput!
Thi Pæreskuder med Fraseskrudt —
De sænker ej Orlogsskibe!

Lærebog

for

unge Piger efter Konfirmationen

og

unge Mænd over tyve Aar,

indeholdende

den Ældres velvillige Raad

med Tillæg og officielle Beregninger.

I. Den unge Pige.

A. **Pligter.**

At födes, at elske, at dö — dette er, vide vi, Livets trende Hovedpunkter. Det Förste besörges af Eders Forældre, over det Sidste have I Intet at bestemme — kun om det Midterste skulle mine Forskrifter dreje sig.

Men hvad vil det da sige: at elske? Dette Spörgsmaal er forlængst og alt mange Gange besvaret baade for „hans" og for „hendes" Vedkommende, men hvad kunne vel disse ikke tidssvarende Besvarelser nytte? Her er Tale om, hvad vil det sige at elske saaledes, at Ingen af Eders Familie kan have nogen berettiget Grund til at bebrejde Eder Noget, saaledes at Eders Fader kan være rolig og Eders Moder tilfreds, at Eders Tanter ikke have Noget at udsætte og Eders Onkler ikke Noget at erindre; at Eders forhenværende Tjenestepiger kunne være fornöjede med Frökenens Kjæreste og Eders nuværende faa tilstrækkelige Drikkepenge. Derpaa skal mit Svar lyde og mine Raad være rettede. Eders Fortid maa da ikke være Eder imod. Erhverver Eder derfor strax det rette Ry for Strænghed i Sæder. For de ganke unge Mennesker Ligegyldighed — höjst et beskyttende Smil, for de noget ældre knusende Ignoreren, for de unge Mænd i giftefærdig Alder og Stand en venlig Opmærksomhed og tavs Imödekommen. Se ej paa Skjönhed, thi den er forfængelig, se ej paa Ynde, thi den er bedragelig, se ej paa Kundskaber, thi de ere besværlige, se ej paa Aand, thi den er farlig, men se paa det Solide: Kan han ernære en Kone? Er han skaldet — saameget desbedre, det lover godt for hans fremtidige Opförsel, har han endnu Haar — *eh bien*, I maa finde Eder deri!

Sög just Ingen, men for Alting stöd Ingen bort! Husk, det er Kvindens Opgave at danne et Hjem, om hvilket hun kan hygge og frede — sög det ad denne Vej, som staar Eder aaben.

NB. Gjör for Himlens Skyld aldrig Nar af nogen giftefærdig Mand — for en Sikkerheds Skyld heller aldrig af nogen ikke-giftefærdig! Lad Tavshed være Eders bedste Smykke.

B. **Rettigheder.** Er Timen slaaet, er den deklareret — benyt dog Eders Rettigheder med et vist Maadehold. Husk, at Forlovelse er ikke Giftermaal. Derefter, værsaaartig?

C. **Ikke tilladt, men taalt.**

II. De unge Mænd.

A. **Pligter.** Fremad! Ad den tunge Sti, puf Jer frem, knib Jer frem, stöd Jer frem, thi Maalet ligger lokkende forude! Pluk Blomsterne paa Vejen, hvis det kan lade sig gjöre, söndertræder I et Par, saa lad dem ligge. Bliver 30 Aar, til Sagen, söger til de bedste Drivhuse og de mest udviklede Planter.

B. **Rettigheder,** Begrændsede indadtil — ubegrændsede udadtil.

C. **Ikke tilladte, men taalte.**

Tillæg.

A. **Recept til et lykkeligt Ægteskab.**

30 Aar eller derover.	Ikke gjerne over 22 Aar.
2000 Rd. aarligt — Udsigt til at stige.	10000 sikkert.
Helst ikke generende Forpligtelser.	Aldeles ingen g. F.

B. **Calcule over Opdrætningsomkostninger for et fuldkomment Menneske af Middelklassens almindelige Nuance.**

1) Opdragelse og Skolegang til 16 Aars Alderen	350 Rd. aarlig	=	5600.
2) Ordinært Tilskud fra 16 til 24 Aars Alderen	300 — —	=	2400.
3) Arrangements og Alimentationsbidrag . .	1500 — —	=	1500.
4) Sætten i Vej	1000 — —	=	1000.
5) Uforudsete Udgifter	500 — —	=	500.
Et fuldkomment Menneske		=	Rd. 11000.

1ste Spröjte. Lamperög.

Moderniserede Ordsprog og Sententser.

Den Enes Död er den Andens Bröd, sagde Referenten ved Aftenposten, han fik 2 Mk. for en „Overkjört".

Hvad Ret er, skal Ret være, sagde Pigen, hun gav Drengen Klaps, da han vendte Vrangen ud paa Strömperne.

Lær mig oh Hartvigsen, at visne glad

Som Du med samt dit Aftenblad, sagde Wulff, da Aftenposten fik Vapeur.

Giv Kejseren, hvad Kejserens er, sagde Bismarck, han havde tændt sin Pibe ved § 5.

Æres den, som æres bör, sagde Berg, han rejste sig op, for at gaa ned i Gaarden.

Naar Enden er god er Alting godt, sagde Damen, hun klædte sig efter sidste Mode.

Konfirmationspoesi.

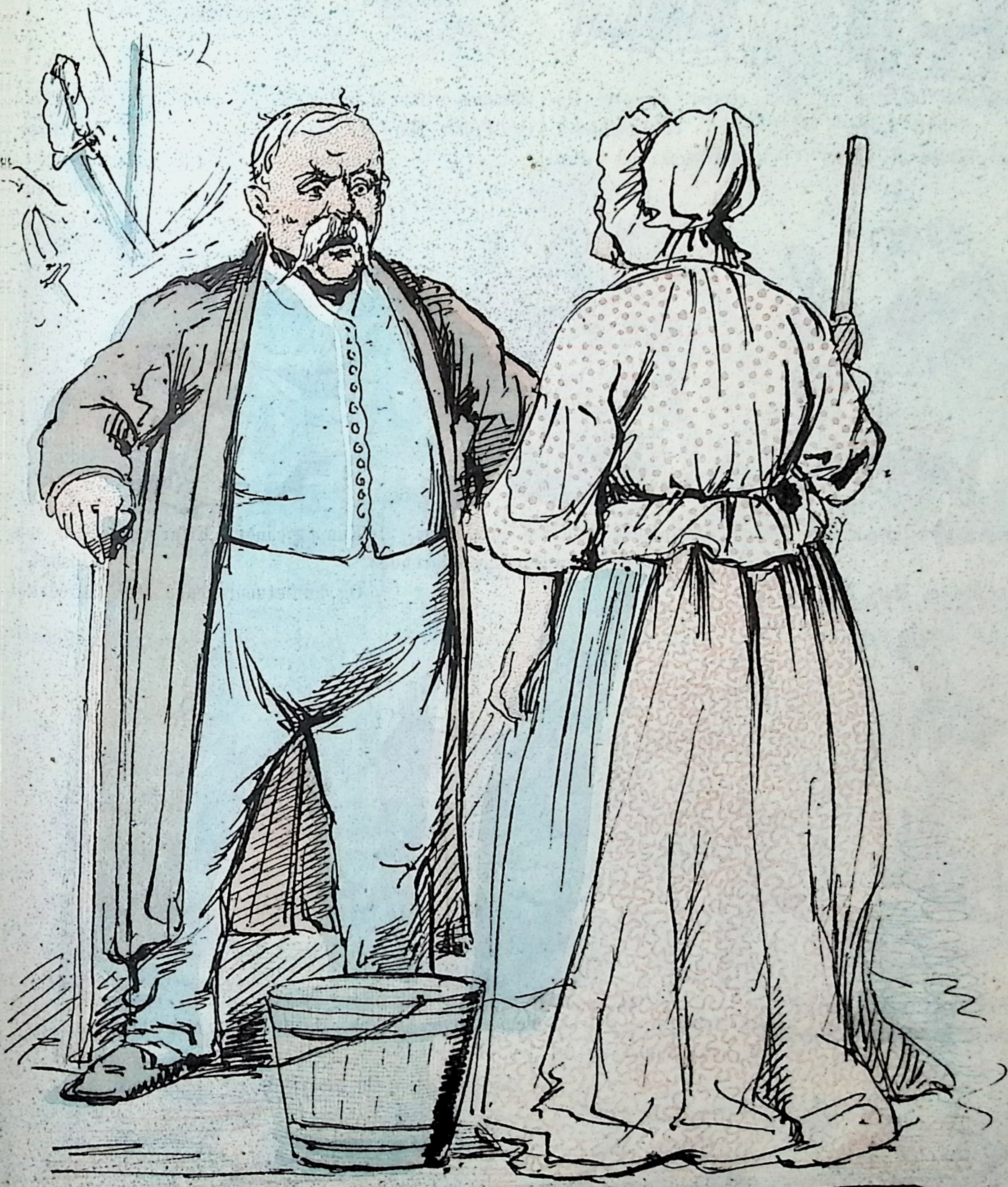
(Dagen efter i „Dagstelegrafen" til Fröken Caroline Sörensen i Anledning af hendes Konfirmation).

Med hellig Andagt traadte Du i Templet ind;
Dit Öje fromt imod det Höje saa,
Og Löftet, som Du gav med barnligt Sind,
Steg op til Herrens lyse Blaa.

R . . . F . . . . .

Gammel Vane bider bedst.

— Hun stiller i Morgen tidlig præcis Kl. 5. — Stille i Gelederne! Kl. $5^1/_2$ mönstrer hun mine Buxer og min Vest. — Sé til Höjre, for Satan! — Kl. 6 slaar hun Appel til Thevand og Kl. 7 möder hun med 5 haardkogte Æg og en Spegesild. — Rör!

En kvindelig Læge.

1.

Mary Vilmann beslutter at blive Læge,
Sin syge Næste at vederkvæge.

2.

Hun styrter sig over Horats og Isokrates
Og kigger ogsaa lidt i Hippokrates.

3.

Eksamen artium er just endt'
Og Fröken Mary er bleven Student.

4.

En vordende Læge maa An forsöge
For sin Erfaringssum at foröge.

5.

Og Lægen maa kjende til Verdens Tummel;
Thi gaar Fröken Mary lidt paa Rummel.

6.

Det pathologiske ved en Donner
Og sammes Fölger hun her udgrunder

7.

Kun gjennom Erfaringen faar man Vished,
Og hun studerer med stor Tilfredshed,

8.

Hun opererer og trækker Sener,
Og Frökenen af og til besvimer.

9.

Og obducere. — det kan hun magelig.
Skjöndt stundom er det lidt ubehagelig'.

10.

Paa „Stiftelsen" maa hun en Tid studere
Og praktisere og accouchere.

11.

Og langt om længe saa sér man Damen
Frejdig gaa op til Embedseksamen.

12.

Hun bliver befundet forstandig og mandig
Og faar desaarsag *jus practicandi.*

13.

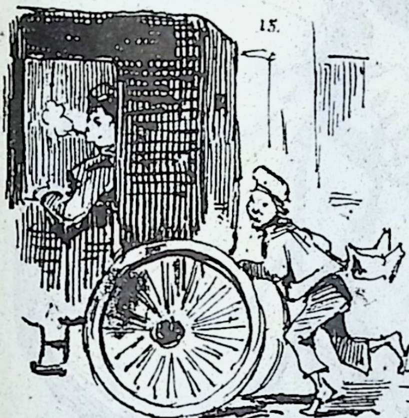
Men ikke fornöjet med Attestatsen
Hun gi'er sig i Færd med Disputatsen.

14.

Og Doktor bliver nu Fröken Mary
Saa godt som den lærdeste Fröken i Sverig.

15.

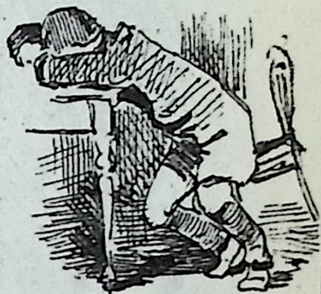
Og mærkeligt nok! hun viser sig straks istand til at faa sig Familiepraksis.

16.

Men længe har Doktoren ingen Ro,
Studenten kommer paa Friersko.

17

Hun fatter ej Ægtestandens Herlighed —
Fyren bli'er syg af bare Kjærlighed.

18.

Hun bliver kaldt til den Syges Leje,
Familien önsker, hun skal ham pleje.

19.

Men for at redde den syge Student,
Der er kun et eneste Medikament.

20.

Fælt mindskes Hvedebrödsdagenes Fryd
Ved Natklokkens ofte kaldende Lyd.

21.

Da höres en Aften et svært Rabalder,
En Ægtemand staar paa Gaden og kalder.

22.

„Min Kone har faaet en Lille heromme;
Fru Doktoren hurtigst mulig maa komme."

23.

„Ja Tak! men Doktoren uden Varsel",
Svarer Manden, „har selv gjort Barsel!"

24

Mage til Enighed — knap man kjendte'n —
Mellem Lægen og Patienten!

Et heldigt Fund
paa det gamle Teaters Grund.

— Tak Deres Exellence, at De tænker paa os, vi er i Knibe i denne Tid.
— Ja, ta' ham nu med Dem, og giv ham et Værelse som ikke er for fugtigt.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor; Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. St. ov Gaard.

PUNCH

Onsdagen den 7de 2den Aargang. October 1874.

Den kære Ungdom.

— Det er da ogsaa skrækkeligt Barn, har Du nu siddet over igen paa Skolen?
— Aa véd Du hvad Tante, det er dog vist værre at sidde over paa Ballerne — ikke?

Hilsen til Rigsdagen!

Velkommen hid, I Dannemænd, paa Thinge!
Det vante Dagværk har I flot forladt,
For Aandens Sværd og Viddets blanke Klinge
At tumle i den aandrige Debat.
I paa Jer Gerning tage frejdig fat,
At en velsignet Höst den kan os bringe!
En Höst af fulde Ax og ingen Hakkelse,
Men lad os være fri for Björnbakkelse.

Med Stilhed sno I Tankens stærke Traade,
Mens Tidens Hjul det löber rask omkring.
Rebslagerkunsten er maaske en Gaade,
Men I vil löse den som Ingenting.
Gaa dog ej baglænds, vil vi Eder raade,
I ej for meget kjöre skal i Ring,
Saa vil I sno os et durabelt Tovværk,
Og Danmark glæde sig ved Eders Lovværk.

Det er vor Önske. Men fra Önsket til
Dets Lösning er en Afstand der desværre;
Og sikkert vil de være slemt paa Spil,
De gode Ventremænd, der spille Herre':
Med Forespörgsler vil de Vejen spærre
For mange Sagers Fremme blot paa Dril.
Men „Höjre" spörger med, det tör vi stole paa,
Især om Degnen, der fik Præstekjole paa.

Ja, spörge vil man, saa det kan forslaa;
Man spörger om det Ene og det Andet,
Men Forespörgeren gaar tidt i Vandet,
Det kan man stole ganske sikkert paa.
Og Berg vil ofte rase helt forbandet,
Med vilde Fagter hidsig om sig slaa.
Een Nar kan spörge — maa man tage vare paa -
Om mér, end mange Vise tidt kan svare paa.

Saalunde gaaer det nu til henad Jul:
End fældede man intet Ministerie.
Af Galskab er man baade grön og gul,
Og nu skal man da holde Juleferie;
Thi endt er Lotteriets förste Serie,
Men man fik ej Gevinst af Lykkens Hjul.
Ja, det er haardt! — De Bogö-Majestæter
Man tröste sig med „Jungersens Diæter".

Forinden har man Jubilæum holdt.
I Aar for femogtyve Aar tilbage
Da mödte danske Mænd paa Thinge stolt,
For förste Gang paa Slottet Plads de tage.
Det Jubilæumsgilde faldt lidt koldt,
Og der var Ingen, som det vilde smage.
Af Ærgelse man derfor stak paa Varerne,
Thi Christen Schroll var en af Jubilarerne.

Ja, medens Mænd som Monrad, Hother Hage
Forkasted' blev og vendte hjem igen,
Og medens Vælgermassen kunde vrage
Helt mangen En af vore bedste Mænd,
Schroll og Gert Winther kunde aarlig drage
Til Markedsgögl med deres Brix ved Lænd.
Orkanen tidt den stolte Eg henvejrer,
Mens Snylteplanten Jubilæum fejrer. —

Naa! Tiden gaar ustandselig sin Gang,
Og hvad der duer, det vil Saga gemme.
Men næppe gemmes vil en Sejerssang
Af vore Bondeförere herhjemme.
Lad dem kun löfte deres Uglestemme
Og varsle ilde over Dannevang.
Jo höjere de bröle, disse Pjæse,
Se desto för de blive sikkert hæse!

Det skal nok forslaa.

Assessoren: Vil Du saa bekende?
Den Anklagede: Nej Hr. Assessor.
Assessoren: Ja Du bliver dömt alligevel, — der er tre Vidner, som har sét Dig stjæle Frakksn.
Den Anklagede: Tre? Er det det Hele? — Jeg vil skaffe over tredive Vidner, som slets inte har sêt det.

Fra Jernbane-Restavrationen.

Gjæsten: Gaaer det Uhr med Banen.
Opvarteren: Nej min Herre, det bliver hængende her paa Væggen,

Ikke paa sin rette Plads.

En Hund i et Spil Kegler
Bille mellem Tauber og J. A. Hanson ved et Gilde paa Skydebanen.
Prinsen af Wales paa Bukken af en Droschke.
Hesten paa Kongens Nytorv.
Berg paa Ministerbænken.
Holstein-Ledreborg udenfor Jesuiterkollegiet.
Björnbak i en Kordör.
Sofus v. Haven paa en Prædikestol.
Gert. Winther paa Söforterne.
Tordenskjold paa „Rolf Krake" i Alssund.
Holger Drachmann i „Morgenbladets" Kjælder
„Journalist" N. Hansen som *Avtor* i „Dagstelegrafen".
Georg Lumbye i Tivolis Koncertsal.
Michael Gjörup paa Pegasus.
Ehlers i Brolægningskommissionen.
Zahle paa et Redaktionskontor.
En Gaas i en Bisperede.

Dagsnyt.

Aktionairerne i Akvariet, der bleve noget hede i Hovedet under Hr. Bernhard Olsens Direction, skulle efter Forlydende nu være blevne köhlede af'. Efter samme Forlydende skal Hr. B. Olsen, efter at have klædt Akvariet grundigt af, nu være bleven engageret til at klæde det kgl. Theater paa.

Arbejderforeningens Blad og Socialdemokraten

ligge stadig i Haarene paa hinanden. Arb. Bl. bebrejder Socialdemokraten at den putter Arbejderne Blaar i Öjnene, medens denne stadig meddeler sine Læsere, at det er Lögn, hvad der staar i Foreningens Organ. Mærkeligt nok, at de ikke kunne blive enige; de have dog Ret begge to.

Skarpsyn.

— Nu sér jeg der igen en Dreng, som ikke er her.

Paréret.

— Du er for gammel til at gaa ind paa Börnebillet.

— Aah! saalænge **De** kan sige **Du** til mig, kan jeg vel nok gjælde for Barn endnu,

Fejl Hat.

Bonden: Er han kendt med Stræderne?
Sömanden: Ja imellem Dover og Calais, ved Gibraltar og til Nöd ved Dardanellerne.

Vintapperen; Hvad søger De?
Manden: Min Hat . . .
Vintapperen: Deres Hat! Passiar! Den har De jo. Gaa De nu bare . . .
Manden (fornöiet): Aa, naa, jeg har den paa! Tak, Tak, mange Tak ska' De ha'e, ja, man ka' jo sommetidsens være li'esom — lidt forstyrret!

En lykkelig Tobakselsker.

Han snusede endelig en længe savnet Ven op i Slippen, skraaede over Gaden og rög ham i Armene.

Den meget talende, men lidet sigende Konge paa Baagö er som bekjendt blandt meget andet Styrismand for en Navigationsskole, og herfra skriver sig sagtens de Hallucinationer, under hvilke han tror at skulle kunne gribe Statsskibets Ror. Men —

Ét er et Sökort at forstaa (?)
Et Andet Skib at före.

Historisk Prisopgave.

Medens det tör ansés for givet, at Udtrykket „begravet i et Udvalg", hidrörer fra den hos Kjöbenhavns Borgerrepræsentanter herskende Praxis, önskes der en Undersögelse af, om noget af denne Forsamling nedsat Udvalg har afgivet Betænkning, forinden et eller flere af Udvalgets Medlemmer vare döde og begravede, og om det nævnte Udtryk „begravet i et Udvalg" ikke oprindelig sigter til Medlemmerne af Udvalgene.

CASINO
DE TRE MUSKETERER
FOLKE THEATRET
FREGATCAPTAINEN

Korrespondance.

6+3: For megen Flid
For ringe Vid.

Le petit: } Maaské efter en tör Destillation.
Sofus Sengelöse: }

Goliath: **For stor Filister.**

— Læg nu dog Töjet et Öjeblik — Kaffen er strax færdig.

— Ja, men hvor er Din Mand henne?

— Aa, han er just i Færd med en meget pressorende Sag paa sit Studerekammer, men han kommer snart.

PUNCH udgaar hver Onsdag

Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß: for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.

Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

PUNCH

Onsdagen den 14de 2den Aargang. October 1874.

Cameliaknopper.

— Emilie! Du skulde dog ve' Gud ta' din Kjole lidt op . . . der er saa ækelt her paa Gaden.

— Ja, men de Herrer, som staar der henne . . . ?

I et veldædigt Öjemed der skal —
Saaledes det forleden Dag fortaltes.—
Nok med det Allerförste holdes Bal
Og Aftenunderholdning foranstaltes.

En hel Del Notabiliteter har
Alt lovet, at de ville assistere,
Saa Sagen er forsaavidt ganske klar;
Det gjælder nu blot om at arrangere.

Hr Rimestad blandt Andet viser sig
Med Fremtidsforedrag om Ligevægten
Her i Evropa; men De skal nu ej
Hans Ord just lægge altfor stærkt paa Vægten.

Vel er den Mand en meget stor Profet,
Og for sit Spaatalent han stadig dægger;
Men man har dog en Gang imellem sét,
Det gaar ej altid til, som Præsten præker.

Hr. Lieutenant Hartvigsen vil tage fat
Som en af vore flotteste Fortællere
Alt med Skandalenips ved Dag og Nat
Fra Vognma'rgades allerværste Kjældere.

Hans Vademecum, „*Pince-nez*'en", her
Slaar nogle smaa historisk flotte Bugter
Om Kalifatets flotte Vaabenfærd,
Smurt ud af nogle gamle „Læsefrugter".

Saa har Bestyrelsen for Industri-
foreningen os lovet at levere
En rigtig rask Turnering i det Fri',
Hvor særlig Philip Schou vil excellere.

Han specielt med Klein vil vise sig
Alt i et Mellemspil for to Bajadser,
„Dagstelegrafen" siger ikke Nej,
Men söger nok for de fornödne Pladser.

Til Slut Hr. „Digter" Bournonville vil
Os læse op en Del om vendisk Jammer
(Hans ny Balletprogram det hörer til)
Belyst naturligt af bengalske Flammer.

Det Hele bliver flot og arrangeret
Med Smag, og frygt ej, vore Lysekroner
Vil falde ned i Ho'edet — exkluderet
Er alle Slags mosaiske Baroner.

Til Ballet Komitéen gjör sin Pligt,
Saa der behöve vi ret ej Reklamerne.
Og Richard Kauffmann möder med et Digt,
Som ganske vist vil more alle Damerne. —

Nu lad os sé, De stiller mandstærkt blot —
Det er som sagt til Bedste for en Trængende.
Hvis „Aftenunderholdningen" gaar godt,
Vil han jo kunne glæde sig ved Pengene.

Paa Skibsbroen.

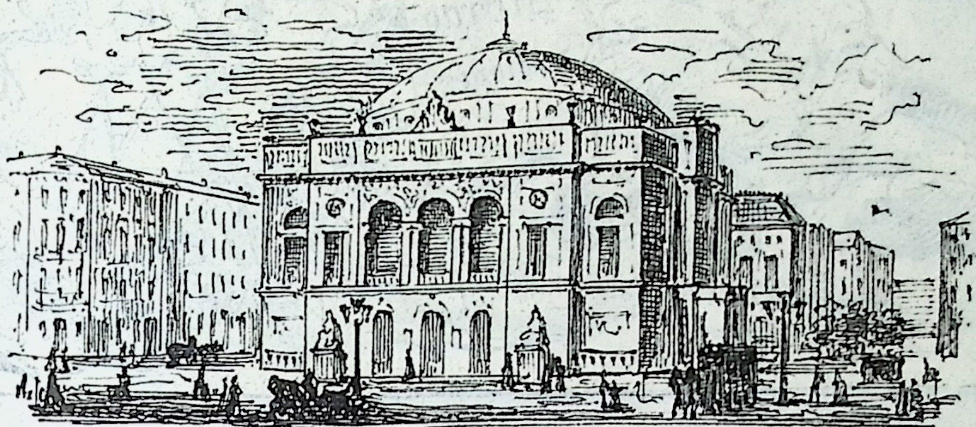
— Var det ikke her, at en stakkels Pige ifjor sprang i Vandet og blev frelst af den unge Mand, der giftede sig med hende i Foraaret?
— Jo det er rigtigt nok, — men jeg kan desværre ikke svömme.

Fra Retten.

Assessoren: Jeg begriber ikke, at en Mand kan være saa raa og brutal at kaste sin Kone en Tallerken Suppe i Hovedet.
Den Tiltalte: Ja undskyld Hr. Assessor, kender De min Kone?
Assessoren: Nej, jeg gör rigtignok ikke.
Den Tiltalte: Ja saa kan De virkelig slet ikke tale med om den Ting.

Hilsen
til
den nye danske Skueplads.

Nu er det fuldendt da, det ny' Theater!
Der staar det i sin hele Herlighed;
Og som fra en Vulkan, et Aandens Krater
Skal Poesiens Funker lysne ned.
„Dagstelegrafen" ikke længer prater
Ad Væggen op og ned og si'er Besked
Om Döres Maling, Væggenes Besmörelse,
Om Spejles Störrelse og Pillers Förelse.

Og Læger har besnust det og besigtiget
Og fundet al Ting baade sundt og godt —
Professor Hornemann har vel berigtiget
Beretningen men i et Enkelt*) blot.
Men i det Hele, i det Store fik de'et
Dog anerkendt og omtalt som et Slot,
Der nu for Eftertiden huser
Dramatiske — ej för forvænte — Muser.

Og ej blot „Telegrafens" Referenter
Og Læger saa man snuse rundtenom,
Nej, i den allersidste Tid omtrent er
Det halve Köbenhavn mödt med sin Dom;
En Enkelt gik det galt — ja, der var den, der
Paa Ho'det ned fra Recensionen kom.
Se, deraf kom det, at Hr. Zinck, han hinked,
Og derfor blev iaar Hr. Zinck forsinket.

Til Glæde for hver Skuspillets Yndor
Fuldbaaret staar det paa det kendte Sted;
Til Glæde selv for vore Rigsdagsbönder,
Som gerne vilde gjort det lidt Fortræd.
Nu skal de med til Aabningen, og med
„Det lykkelige Skibbrud" man begynder —
Teatret aabner med et **Skibbrud**! Jo, — men
Slet Ingen vil dog deri se et Omen.

Den danske Skueplads som stolt Fregat
Vil styre frem og vise sig paa Pletten.
Fra gammel Tid den har alt faaet fat
Den Aandens Ballast, som gi'er ene Retten.
Kun önskede vi, ganske ærligt, at
Den kunde blive lettet for Balletten.
Den fylder kun, men tynger ej tilstrækkelig —
Som aandig Ballast er den ganske skrækkelig!

At faa en Chef var heller ikke tosset —
Den sidste var just ej af förste Rang.
Selv i det bedste Mandskab fandtes Rosset,
Der gjorde sig balstyrig mangen Gang.
Da gjaldt det om, at Chefen ej var klodset,
At han med Kraft Kommandostaven svang.
Lad **Berner** saa iblandt de gamle Pjalter
Fungere — ja, som Proviantsforvalter.

Hvad Skudens Mandskab angaar — Gud bevares!
Lidt flere Officerer gerne saas.
Og ærligt talt! det kunde nok forsvares
At fjerne mér end én dramatisk Praas.
Men Officersoppassere, de spares
Dog ikke paa et Skib, som let forstaas;
Og paa Theatret, véd jo alle Kendere,
Der har man ogsaa stadig Brug for — Tjenere.

Saa Lykke da paa Rejsen! — Toppens Vimpel
Snart hejser man; den ligger alt parat.
Gör nu ej Hundekunster! — Husk, at „simpel"
Er Kunstens allerbedste Prædikat.
(Og gaa nu ikke altfor stærkt „paa Bimpel,"
Og skaf os ej for mangen röd Plakat,
I Faa, paa hvem den sande Kunst skal bygge!)
Og dermed Gud befalet og til Lykke!

---

*) Paaklædningsværelserne i överste Etage (Danserindernes?) var det nok ikke ganske sundt at komme ind i.

MARSTRAND INVENIT.

Det Lykke

PAX

PUNCH FECIT.

e Skibbrud.

Brev fra en Konfirmantinde.

Kjöbhvn. d. 12te Oktbr. 1874.

Min kære lille Hertha!
Jeg
Igaar blev konfirmeret
Og vil nu længer vente ej,
För jeg har dig leveret
Et Referat af denne Fest,
Om hvor jeg blev feteret,
Om hvor jeg mored' mig, dernæst
Om hvad jeg fik foræret.

Men först maa jeg dog takke Dig,
Min egen söde Pige,
For Broschen, som Du sendte mig,
Jeg aldrig saa dens Lige.
Den klæder mig saa yndigt, aah!
Ja, jeg alt prövet har den,
I Aften skal jeg ha' den paa,
For saa skal jeg paa Farten.

Ti jeg til Kancelliraad Schrolls
Til Bal er inviteret,
Jeg skal ha' paa min hvide Molls,
Er à la grecque friseret.
Ja, jeg den ret har udstudert,
Ti jeg forlængst min Sandten
Til anden Vals er engagert
Af Winther, Lieutenanten.

Du kan vel huske ham, hvordan
Paa Onkels Bal han sværmed'
For mig, og siden stadig han
Sig mer' og mer' har nærmet.
Og derfor tror jeg ganske vist,
At Enden paa hans Lirken
Bli'r en Forlovelse tilsidst. —
Han var igaar i Kirken:

I Stolen ligeud for mig
Han havde sig placeret,
Jeg kan forsikre Dig, at jeg
Var næsten lidt generet.
For paa den ene Side fandt
Hans Paafund jeg saa listigt,
Men kigge paa en Lieutenant
Var jo dog altfor dristigt.

For Resten gik det Hele godt:
Jeg prægtig svared' Præsten.
Det varede lidt længe blot,
Saa jeg blev sulten næsten.
Og Præsten talte grumme blidt,
Andægtigt og alvorligt. —
Margrethe Aabye stod i Hvidt.
Det klædte hende daarligt.

Men da omsider vi kom hjem,
Jeg fik en Hob Presenter,
Dog her jeg ej vil nævne dem,
Men Du kan tro, jeg pranger.
Jeg fik syv Armbaand, tænk Dig blot,
Hvis Skönhed Du ej fatter;
Fa'r si'er, han spilled' bankerot,
Blev konfirmert jeg atter.

Og hele Dagen mylred' de'
Med Folk, som gratulered',
Og de, som gav Presenter, ble'
Til Aften invitered'.
Vi dansede til Klokken to,
Og tænk Dig, Lieutenanten,
Han holdt en Tale, rigtig go'
Paa Vers for Konfirmanten.

Én Mangel var der ved min Fest,
En Sorrig uden Lige,
Det var, at ikke som min Gæst
Jeg havde Dig, min Pige.
Nu maa jeg slutte i en Fart,
Det ellers bli'er forsilde.
Jeg smægter efter Brev — skriv snart
Du hilses fra din

Mille

Et fromt Önske.

— Jeg skal paa Sessionen i denne Maaned . . . bare „Besigtelseskommissionen" der var af samme Beskaffenhed som den derude paa Orlogsværftet!

— Ja, men hvorfor det?

— Jo, sér Du, der kan naturligvis ingen Tvivl være om, at Sessionsmedlemmerne er ædru, og saa var det jo netop, at man skulde kasseres!

Péle méle.

Kristen Berg har i disse Dage indbragt et Forslag i Rigsdagen om „Titler og Ordner". —

Mon ikke de 2 sidste Elefantriddere har sat Kongen paa Bogö Fluer i Hovedet? Om han nu selv var blevet det! Man har da för sét en Flue blive til en Elefant.

* * *

Forskudsbanken bliver godt besögt — af sine egne Direktörer og Funktionærer.

* * *

Musikforeningen har igen lagt paa Medlemskontingentet. Spænd ikke Buen for höit, lille Erslev — det kan gaa til en Tid, men tilsidst opdager Folk dog, at det slet ikke er morsomt at kede sig med Anstand i fint Kompagni, og saa ser det galt ud for hele Familiestiftelsen med samt Hæderspladserne, Dronningebuketten, de gode Levebröd osv. osv.

Fra Hjörnet.

— Det var dog voldsomt, saa den fine Herre, som dér gik, glode edderspændt paa Dig, Lodevi!

— Og dog var vi ude og drikke sammen forleden.

— Snak vel! Hva' drak I da?

— Skaller!

* * *

Der er snart ikke en af alle de evropæiske Magter, som ikke ruster sig af alle Kræfter, ja næsten over Evne, for i paakommende Tilfælde at kunne være saa stærk som mulig. — Det er altsaa ikke længere Enighed, men Uenighed der gjör stærk!

Bordskik før og nu.

I gamle Dage udstrakt laa man
Og fryded' sig ved Bordets Glæder.
Den Skik forsvinde siden saa man,
En anden nu isteden træder:
Nu sidder man der rank og pæn og fører sirligt Ordet,
Og ligger man, da er det ikke ved, men under Bordet!

Korrespondance.

Tgn. Aproberet.

En fast Abonnent: Vi gjöre vort Bedste.

Hög over Hög,

eller

„en alvorlig Tilrettevisning".

Saa Du kommer her bitte Jens og stritter med dine oldnordiske „Tordenkiler" efter min egen skikkelige Peder Andersen. Ja jeg skal give Dig Tordenkiler.

PUNCH udgaar hver Onsdag

Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.

Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C Simonsens Kunst & Steentrykkeri, Østergade 26. St. og Gaard.

PUNCH

No. 42.

Onsdagen den 21de 2den Aargang. October 1874.

„Den Misundelsesværdige“.

— Gud, Amalie! hvor jeg ærgrer mig, tænk, Fader vilde paa ingen Maade köbe Billet til Festforestillingen — og han fik dem dog tilbudt til 10 Rdl. Stykket. — men Du Lykkelige, som er gift, — hvad Plads havde Du?
— Jeg stod ovre ved „Hesten“.

Jesuitismen udi Danmark

Loyola var sig en Riddersmand,
Som mandelig havde kæmpet.
Men mange Saar og en god Forstand
Til sidst havde Lysten dæmpet.

Han havde kæmpet tapper og kjækt
Mod Stærke saavel som Svage,
Og han havde været en slemme Knegt
I sine unge Dage.

Nu laa han saaret paa Sygeseng,
Det svarligen monne ham drille;
Men var han rolig, den rare Dreng,
Stod Tanken dog ikke stille.

Paa Magten havde han Appetit,
Men Vejen ej mér stod aaben.
Da var det,. at Fyren blev Jesuit,
At kæmpe med Aandens Vaaben.

Ret aldrig med Sværd og aabent Visir
I Kraft af en mandig Styrke,
Nej, helst med Snedighedens Rapier
I Sofisteriets Mörke.

Og „Jesu Selskab" drog Verden rundt,
Men Angsten for slig en sort Krop
Var lige stor udi Trapezunt,
Byzants og ude i Ordrup.

Ti sagde han Nej, han mente Ja;
Og derfor vakte de idel
Fortvivlelse — ja, for Hensigten, sa'e
De, helliger hvert et Middel.

Bestandig de tale med Reservation;
Og hvis man paa Livet dem prikker,
Saa vælter der ud en vældig Portion
Af underforstaaede „Ikke'r".

Og loved' de Et i dette Liv,
I det andet de mente'd at holde —
Det hypothetiske Konjunktiv,
Det spiller en frygtelig Rolle!

I Holstein-Ledreborg vi har
En Gut, som ej let man fanger;
Han er et fortræffeligt Exemplar
Af disse Snildhedens Slanger.

Han talte om to og to og to
Ministre, som var proponeret —
Dem kunde han slutte sig til med Ro,
Men „Ifald", blev ej præciseret.

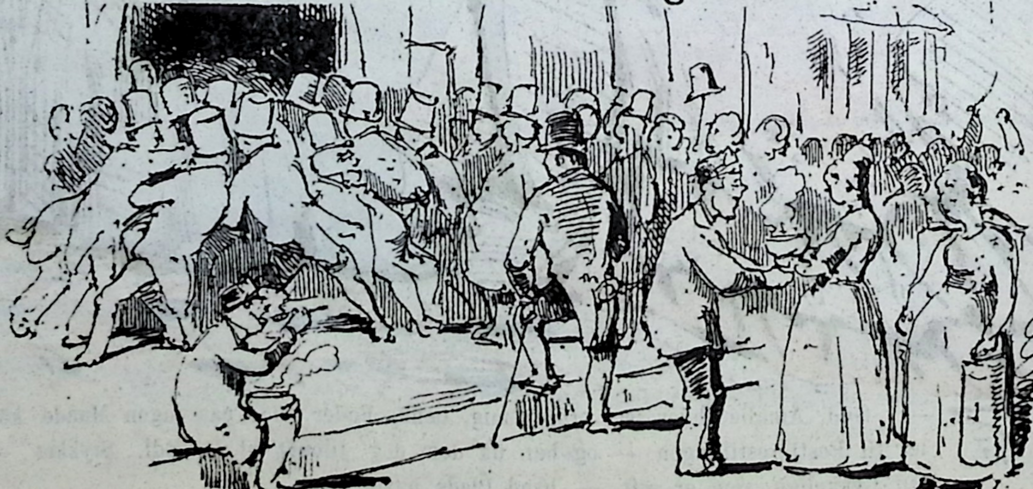
Og underforstaaet der var et „Ifald",
Ti Greven er slet ingen Tosse!
Han siger: „kunde", fortælle jeg skal,
Er ikke det Samme som „*posse*".

Saalunde stadig som snild Jesuit,
I Kraft af Subtiliteten,
Han skæper Böndernes Appetit
Og gjör dem vild paa Kareten. —

Men man fremmer ikke ad denne Vej
Sit Lands og sin egen Hæder!
Og heller ikke ad denne Vej
Man Kabinettet betræder!

Katholske Nonner, Præfekter *en masse*,
De har faaet Fod i Hose;
Men Ministeriet har kun Plads
For Folk med rent Mel i Pose!

Den sidste Nat før det første Billetsalg til Nationalteatret.

Paa Grund af den tiltagende aandelige og legemlige Anstrængelse hos Hovedstadens Befolkning maa en Udvidelse af St. Hans Hospital anses for paatrængende nödvendig.
(Den sidste Aarsberetning om St. Hans Hospital.)

Punch-Esfens
af
Rigsdagsforhandlingerne.

msider vare „Folkeaandens" frie Sönner, „de forenede" Rödhuder blevne trættede i Kampen for at tilbagevinde de formentlig tabte Jagtrevirer; de vilde Strejftog paa de brune Savanner og over de hvide Klinter gave ringere og ringere Bytte; ikke en eneste Skalp var der vundet i lange Tider; de listige Baghold vare opdagede, og de stormende Anfald paa de hvide Mænds grundlovlig stærke Blokhuse vare gentagne Gange kastede tilbage med fölelige Tab. *Fladhovederne*, *Kragerne*, *Sortfödderne* og hele *Hunderibbenshorden* havde endelig forladt Krigsstien, havde gravet Tomahawken ned paa et vist Sted og med Koldsindighedens Kildevand vasket den brogede Krigsmaling af de lave Pander og de brune Kinder. Hövdingene vare nu endog komne fuldtallig sammen i deres „store Faders" prægtige Wigwam forat smöge en Fredspibe med „de blege Ansigter". Kalumeten blev tændt, men Tobakken faldt dem strax for Brystet: der var nok for meget af den stærke *Regalia* i Kanasteren; og Piben vilde ikke rigtig trække: den var vist ogsaa stoppet for stærkt. Dog Raadslagningen begyndte: *Bo-jse-n* (Krigeren med de mange Bösser) tog et vældigt Drag og indhyllede sig i den blaa *Pukwana* (Taagedamp) af Misfornöjelse med de opstillede Fredsbetingelser, og Piben gik videre til den store „Medicinmand" *Wi-nth-er* (den gamle Oddor), der som altid forhen anbefalede de fredeligste Foranstaltninger. Rögskyerne trak hen under Wigwamens buede Loft, og *Ta-ub-er* (den bidende Vaskebjörn) dampede væk, medens *Iah-an-sen* (det svedne Ilderskind) jævnlig udstödte sine „famöse" Strubetoner, og Fredspiben blev mer og mer saucet paa sin Gang fra Mund til Mund. Da endelig *Zah-le* (det glade Vildsvin) „havde talt", slog den fornemste af alle Hövdingene, *Chre-ste-nbe-rg* (Syvmile-Mokkasinen) til Lyd og erklærede med knusende Koldblodighed, at saalænge deres store Faders ældste Sön ikke vilde lære at stille Bæverfælder og danse Krigsdansen hos sine röde Brödre, var det Hele ikke en Pibe Tobak værd. Og hermed var Raadslagningen forbi for denne Gang.

* * *

Erslev slaar Botanikerne,
— Det er for Tiden hans Geschäft, —
Som Samson slog Filisterne
Med — en Asenskjæft.

Kun forelöbigt.

— Hvem skal de 2 Statuer forestille foran det kongelige Theater?

— Det er jo Oehlenschläger og Holberg.

— Gu er det ikke nej.

— Hvadbehager? Hvem skal det da være?

— Ja den ene en Oehlenschläger men den anden er sgu Barfod.

* * *

Det ulykkelige Skybrud paa Nationaltheatrets Scene i Torsdags Middags var lige ved at umuliggjöre „det lykkelige Skibbrud" om Aftenen; saa nær var det Hele strandet, at Chefen endog skal have tænkt paa at hejse Nödflaget: röd Placat!! — Det havde været en Festforestilling at aabne den nye Æra med!

Honi soit, qui mal y pense!

Forleden omtalte et *X* i „Dagbladet" med liden Ros det Grovsmedearbejde, som anbringes udenfor Nationaltheatrets Kongetrappe imod Tordenskjoldsgade, men paadrog sig derved en „alvorlig Tilrettevisning" af et *Y*, der vel ikke selv vil kjende Tegningen til Udenværkerne, men forudsætter, at de maa blive saare skjönne. Men tager man nu det omtvistede Arbejde lidt nöjere i Öjesyn, opdager man, at de alenbrede Piller, der bære den sirlige Overbygning, til Dels ere hule paa Indersiden, og den Tanke ligger derfor grumme nær, at man, da det lader til, at Konferensraad Ehlers ikke vil forsyne Theatret med de Udenomsbekvemmeligheder, som höre under hans Departement, paa en praktisk Maade har villet hjælpe paa Trangen; Hr. *Y* kender ganske sikkert, trods sin foregivne Uvidenhed, Bestemmelsen med Skilderhusene, siden han tager dem saa varmt i Forsvar.

Tilgiveligt!

— Hej, De der, Opvarter, en halv Bajer i en Fart!
— Hvad behager? Jeg er Grev Vind!
— Om Forladelse; jeg tog virkelig fejl.

Tilgiveligt?

— Hvad siger De, Skolemester, tror De ikke, at den Smaa kommer til at ligne mig?
— Jo, Deres Höjærværdighed, han vil vist med Tiden blive Hr. Provstens udtrykte Billede, — han begynder tilforladelig allerede at ligne Hr. Kapellanen.

En bedærvet Besigtelseskommission.

Frit skitseret efter „Journalist" N. Hansen.

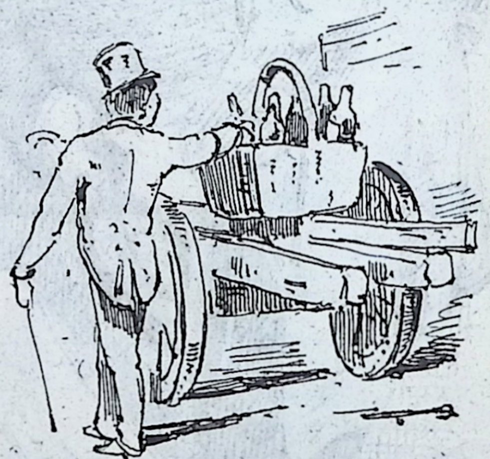

Paa Statens Tömmerleverancer byder
Og bliver anta'et Tömmermester Smyder.

En Kommission bli'er valgt, som skal besigtige
Hans Bjælker, om de ogsaa nu er rigtige.

Tilfældigvis har Smyder nu et Lager
Af gamle Bjælker, halv forbrugte Sager.

Med dem paa Vognen, samt en Kurv med Flasker
Som Styrkemiddel, han til Pladsen tradsker.

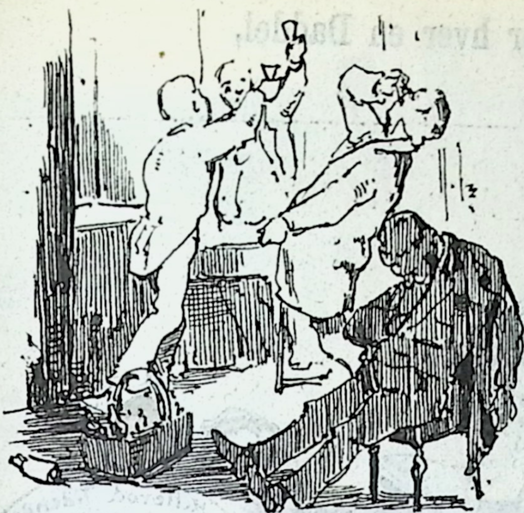
Og Kommissionens Formand visiterer,
Men mindst de halve Bjælker han kasserer.

Ved Frokosttid vor Formand bort spadserer:
Hr. Smyder nu de andre Tre trakterer.

Af Vinen, tænker Smyder som et Lyn,
Skal Bjælkerne faa Syn og jeg faa „Gryn".

„Skaal!" si'er han, „De idag er Satans kræsen.
Smag nu paa den! — det er det rene Væsen".

„Ja, ve' De hva', Hr. Tömmermester Smyder!
Det er s'gu osse Daarligdom, De byder".

„Er Vinen daarlig?" — „Næh! jeg mener Plankerne". —
„Aa!" siger Smyder, „slaa blot dem af Tankerne!"

Og Öjnene bli'er mer og mer fortinnede,
Og alle Tre bli'er saare kjærlig sindede.

Hr. Smyder *nonchalant* dem præsenterer
De Bjælker, som man nylig just kasserer.

Og de bevaagent med ét **B** bli'er stemplet,
Tak ské Gudstjenesten i Bacchi Tempel!

Men „Journalisten" blev til Gjengjæld muggen;
Saa svor han höjt: „Den Kommission var drukken!"

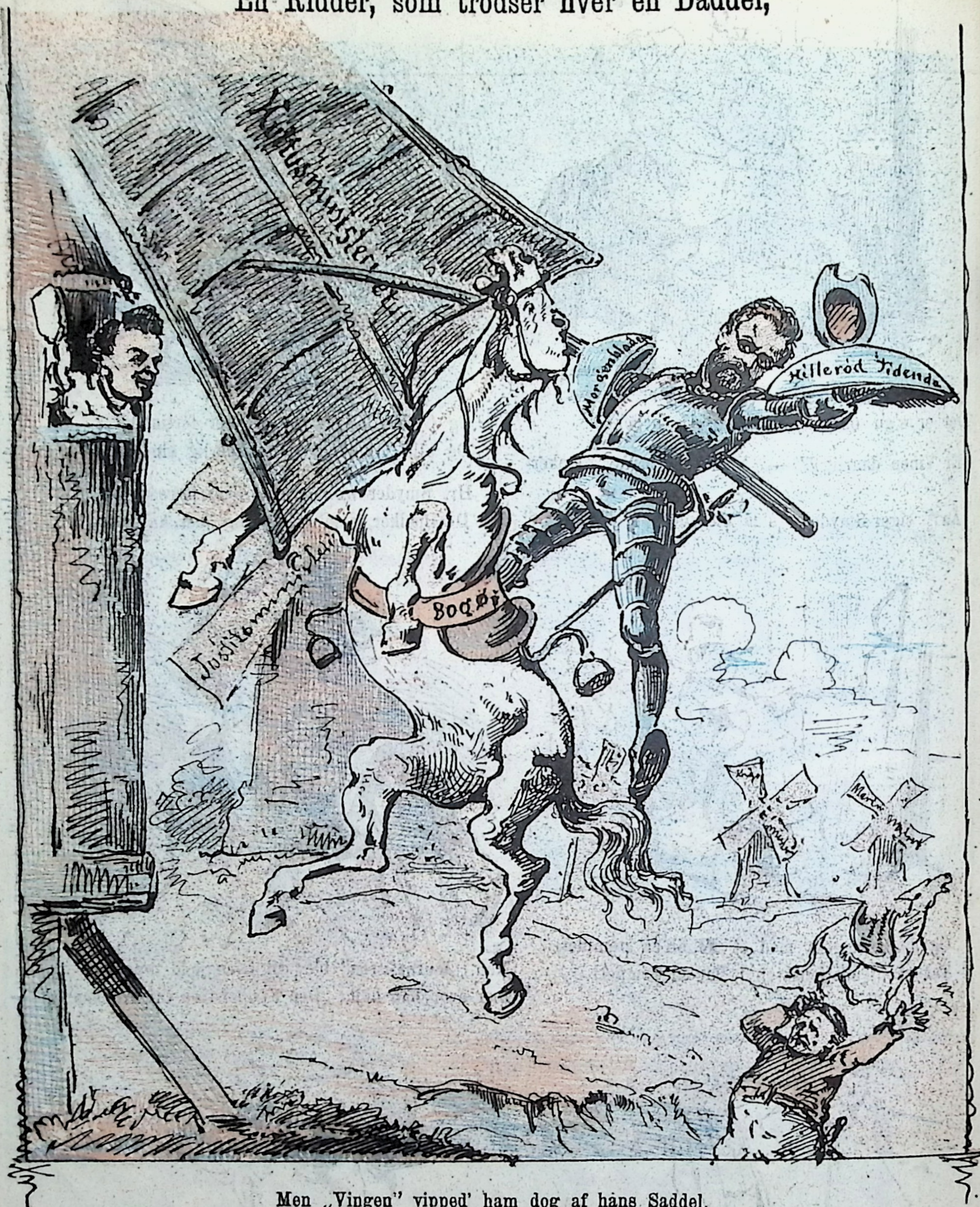
Husk hver Hr. Smyder, naar Du Lykken frister:
Glem aldrig et Glas Vin til „Journalister".

I andres Öjne vil de Skjæven regne,
Men glemme Bjælkerne i deres egne! —
Det vil De observere allevegne.

En Ridder, som trodser hver en Daddel,

Men „Vingen" vipped' ham dog af hans Saddel.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. St. ov Gaard.

PUNCH

No. 43.

Onsdagen den 28de 2den Aargang. October 1874.

Enhver salig i sin Tro.

— Men min Bedste, sig mig: tror De nu virkelig ogsaa, at der gives et Liv efter Döden?

— Ja, jeg véd sandelig ikke. Egenlig har jeg aldrig saadan troet det, men man bliver vel lige salig for det.

Grundtvigianerne
og
den sorte Skole.

Forleden holdtes der Folkemöde
Hist i det ældgamle Soer.
Som liflig Honning fra Læberne flöde
Lutter bevingede Ord.

Thi der var Prælater, og der var Degne
Og Hörere — mer end nok —
Og kloge Abbeder fra vide Vegne,
En lærd og myndig Flok!

Og der var da ogsaa vise Doktorer; —
Og Möde med attisk Salt
Gav en af Köbenhavns Professorer —
Som Steen det for Brystet faldt.

Thi snart det viste sig, da man talte:
De lysere Ho'eder i
Forsamlingen bleve aandelig kvalte
Af folkeligt „Roderi".

Thi ganske ærlig talt, saa ondt vi
Har ved at sige lidt Stygt
Eller mindre smukt om den gamle Grundtvig:
En Del har han gjort forrykt.

Den gamle Snak om „den sorte Skole"
Var hans, og det var en Skam,
At han talte om Sligt i sin Præstekjole:
Nu plapres der lös efter ham.

Men findes et Sted der aandeligt Sorte,
Frodigt sig bredende her,
Bag Vartovklosterbrödrenes Porte
Er det dog vist især!

Og findes der Steder, hvor man prakkes
Halvt tænkte Tanker paa,
Er det Vennemöderne, hvor der snakkes
Sort, saa det kan forslaa!

Og er der Nogen, hvem rigtig Fanden
Har faaet i Kraven fat,
Er Bondehöiskolediscipien Manden,
Som er bleven rent besat!

Ja, selv Forfængelighedens fule
Djævel har faaet ham fat,
Og derfor sér han aldrig det Hule
Udi sin Visdoms Skat.

Forfængelig' fuldblods Seminarister! —
Hver især næsten en Berg!
Og saa stor er knap Verdens störste Filister
Som slig en aandelig Dverg!

Og dog kunde Hostrup, der för var saa kræsen,
Hvor det om Aanden gjaldt,
Forsvare saadant Humbugsvæsen
Og saadan en Lærdomspjalt!

Men saa tog Professoren fat „mit Gewalt"
Og sköd Argumenterne sammen,
Og Eugen Ibsen i Flanken faldt,
Og saa blev der Lyst og Gammen.

Nu kom der Liv i den sorte Kjole
Saa gik det, som det var smurt!
Man glemte aldeles den sorte Skole,
Og selv man snakkede Sort.

Men derpaa talte forsonlig Skat Rördam
Og bragte et Leve for Soers
Indbyggere, og da man saa havte hört ham,
Saa gik man glade til Bords.

Og der ved de festlige, fyldte Pokaler,
Der kom man til Enighed;
Der drak man Skaaler og holdt man Taler
Og gjorde hinanden Besked.

Der tænkte saamangen en Sortekjole
Alt med et sardonisk Grin:
Gid Fanden havde den sorte Skole!
Lad mig faa den hvide Vin!

Og denne Enighedens Forening
Bestod til man sagde Godnat. —
Og nu er Enhver ved sin gamle Mening
Og færdig til ny Debat!

Lidt mere

Punch-Essens

af

Folkethingstidenden.

---

p. 15448. Forhandl. lakker ad Kl. $5^1/_4$.

. . . . Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har havt Ordet 10 Gange, men under Forudsætning af Thingets Samtykke — skal jeg atter give ham det.

Berg taler $6^1/_2$ Spalte.

Winther: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har havt Ordet 7 Gange, men under Forudsætning af Thingets Samtykke — skal jeg atter give ham det.

Winther taler $2^1/_2$ Spalte.

Th. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har havt Ordet 8 Gange, men under Forudsætning af Thingets Samtykke — skal jeg atter give ham det.

Th. Nielsen taler 4 gode Spalter, og Zahle röber levende Attraa efter ogsaa at sige noget — det hjælper endelig:

Mödet hæves Kl. $6^1/_4$.

Fashionable news.

Efter Forlydende har Grev Holstein Ledreborg indbudt alle Husmænd, Daglejere og Arbejdsmænd paa sine Godser til en större Middag paa Ledreborg, én af de förste Dage i næste Maaned. Der vil ligeledes til denne Middag blive sendt Indbydelser til de Socialistförere, der for Öjeblikket ikke ere paa Vridslöselille, samt iövrigt Alle, hvis Forfædre mnligvis kunne være blevne forurettede af Hr. Grevens Forfædre. Uagtet det fuldstændige Spisekort endnu ikke er sammensat, sé vi os allerede paa Forhaand i Stand til at kunne meddele fölgende Udtog af *Menuen*:

Potage à la cheville de saucisson
Têtè d'anguille aux pommes à la mâitre d'hôtel
Salade romaine
Peau de renard en sauce jésuitique

Rigsdagsspil.

Hver Gang en Minister i Folkethinget spiller Trumf ud til Tauber, bekjender denne „ærede Rigsdagsmand" ved at „smide Snavs" til — hvad Under derfor, at han altid bliver „bète"?

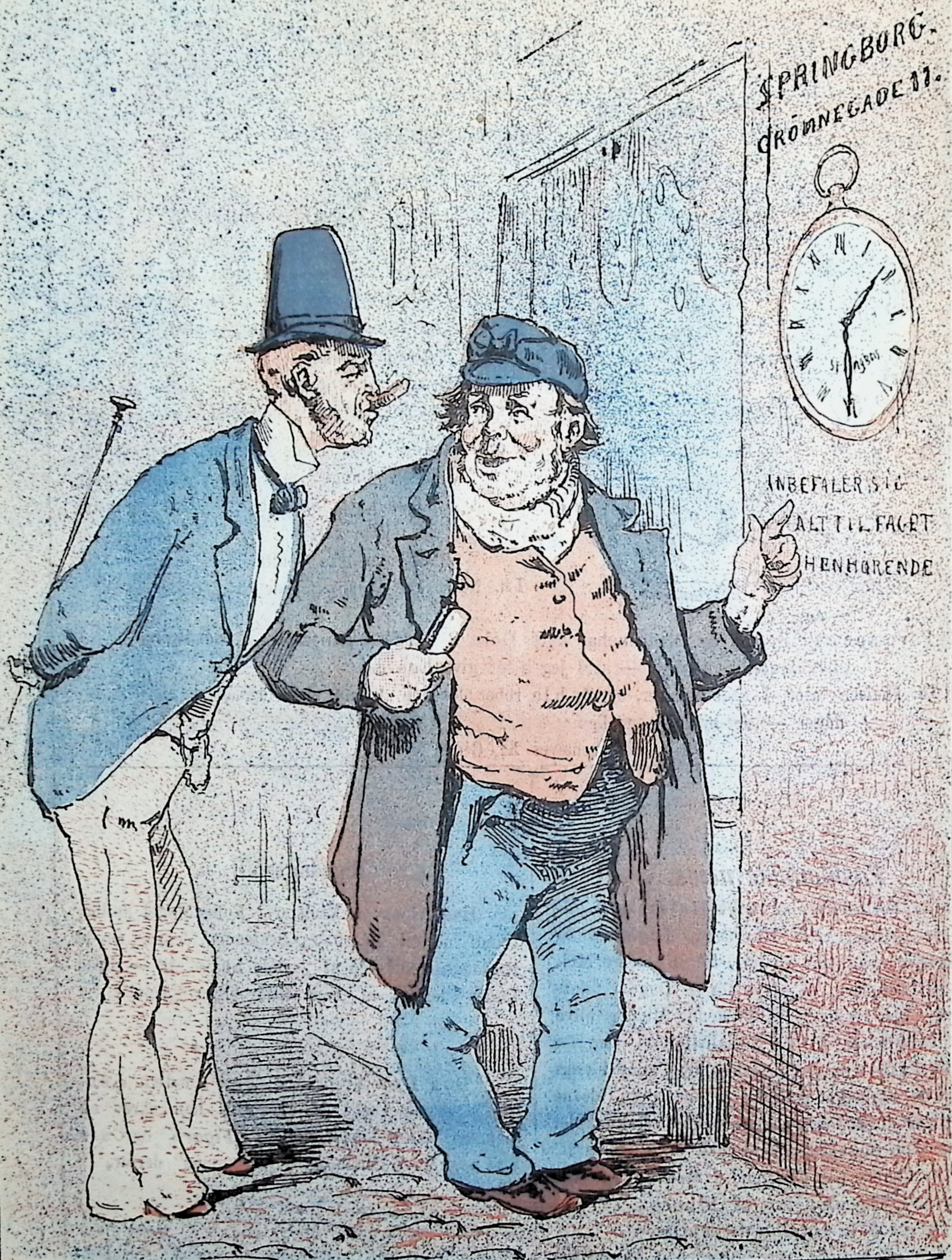
* * *

„Den Ene Arbejdet, den Anden Lönnen", sagde Carl Hermann, han skrev en „populær" Fædrelandshistorie i „*Figaro*" og Carl Sacht kom 6 Maaneder i „Brummen" derfor.

* * *

Et Tilfælde, der sér ud som en Tanke. „Social-Demokraten" meddeler i sit sidste Lördagsnumer for 24de ds., at det nævnte „Organ for Arbejdernes berettigede Fordringer" for Provindsernes Vedkommende kan bestilles paa „Pesthuset".

Et Tidsspörgsmaal.

Bonden: Monstro Klokken itte æ mer en hon viser der?
Herren: Klokken! jo, den er tre Kvarter til To.
Bonden: Saa, æ'en ded. Ja saa gaar'en jo et Kvatér for sent.
Herren: Det Uhr der er jo malet!
Bonden: Naa saa ded æ maalet — saa æ'ed s'gu möjet a de ku 'træffe ded saa nær.

„Anch io son pittore!"

Correggio.

Assessoren: Hvad er De?

Den Tiltalte: Jeg tror nok, jeg er Malersvend.

Assessoren: De tror nok? — hvad vil det sige, er De Husmaler?

Den Tiltalte: Næh!

Assessoren: Maler De Skilte?

Den Tiltalte: Neh!

Assessoren: Ja, Kunstmaler er De vel sagtens ikke, hvad maler De da?

Den Tiltalte: Jeg maler Lam paa Trommesalen.

En Fredsholts Drapa.

(Af Ungkarl Sören Viby.)

Som af Tvistens Brandpil ramt
Synes Aaros splittet — samt
Folket i det halve Amt.

Hvermand véd, at Skolefa'rs
Skylden er — men, Gud bevar's:
Ingen fredsæl er som Lars!

Dog, har han „sat Fart" til Skænd -
Pen i Gang og „Kæft" i Rend:
„Herre, Vreden din afvend!"

Særlig er han „i sit Es",
Faar han Venners Pung i Pres
Og Alverden i Proces.

— Siden han for „Kneb" fik Dunk,
Korser han sig som en Munk
For hver köbenhavnsk „Hallunk".

Men er Godtfolk „d'raussen" fra,
Eller her i Tugthus — da
Hylder han dem med Hurra!

Kun af Sandheds Aand berust
Staar han, trindt af Lögn omsust,
Lig en — „Sandhedsfakkel" just.

Kristen-from han er — i Lön,
Öm i Skind, i Manddom frön,
Selv dog — Fader til sin Sön!

Altid var hans Farvand smult,
Fremmed blev ham Krudt og — Sult:
„Helt" han spiller lige fuldt! —

Produktion i den höjere Gymnastik.

(Prof. Rovsing i „Fædrelandet" den 24de ds. om Gymnastikken i de offenlige Skoler i Amerika.)

„Det, her foregaar, er noget mere end en forfriskende Leg. Naar man staar foran en saadan Samling af blomstrende Ungdom og betragter de klare, rolige Öjne og de sikre Bevægelser, er det, som om man kunde se Jeget selv i det levende Blik, og som om man var Vidne til, at den unge Vilje — det Væsenligste i Mennesket eller Menneskets egenlige Væsen — i majestætisk Ro ytrede sin Tilfredsstillelse over den Punktlighed, hvormed hver Ordre bliver udfört."

Ved Köbenhavns Jernbanegaard.

Den Rejsende: Kan De give mig nogen Oplysning om, hvorfor her er et saadan Mörke?
Den Indfödte: Jo sér De: Mörket skriver sig netop fra, at her ingen Oplysning er.

En dejlig ung Ridder paa Gaden monne gaa,
En Negerkonges Datter saa tænkte han paa. —
Han hende monne elske og tage til sin Brud.
For hun var saa sort og saa yndig saa hun ud.

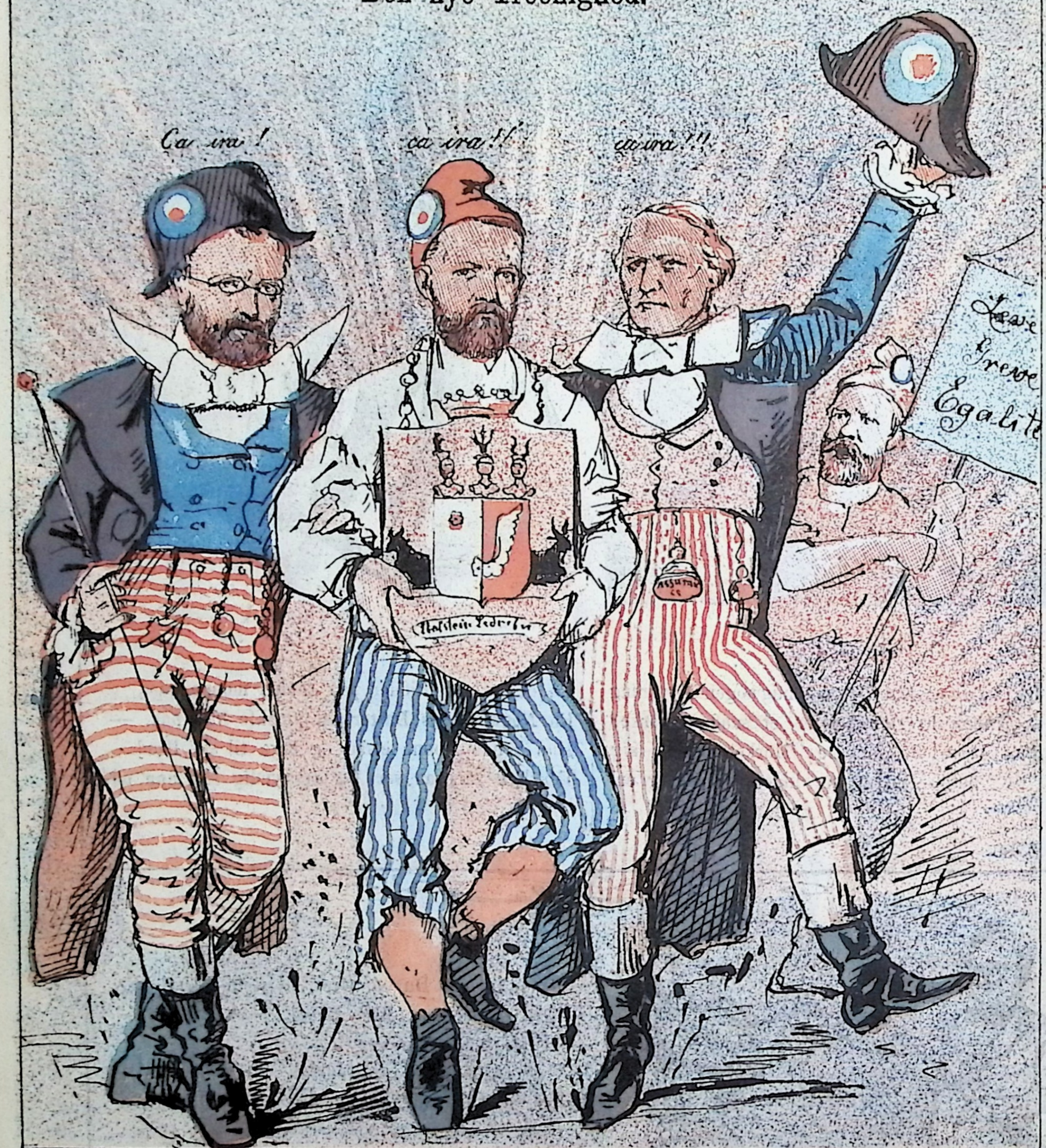
— Hvad mener Du om Grev Holstein-Ledreborg?
— Det samme som Bret Harte.
— Hvad mener han da?
— „St. Adlegourd var radikal. Da han var i Besiddelse af en aarlig Indkomst af 15 Mill. Lstr. og hörte til en af de ældste Familier i Storbritanien, kunde han nok være det".

Korrespondance.

Max Foss } I skönsomt Udvalg.
r-n }
C-l M-x: Duer den?
Louis Mæhm: Maaské??
Špar To: Faux matador.

Den nye Treenighed.

Liberté — Egalité — Fraternité.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjøbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri Østergade 26. St. ov Gaard

PUNCH

No. 44.

Onsdagen den 4 — 2den Aargang. — November 1874.

— Hvor Du ser bedrövet ud lille Peter, hvad er der i Vejen?
— Jeg er muggen, Tante!
— Ja saa! og hvorfor det min söde Dreng?
— Jeg vilde tage mig selv en Kage og saa var der ingen.

Lönningstillægsloven

og

en parlamentarisk Kommission.

Hvad er en Embedsmand? — Ja, Svaret lyder
Fra Venstremændene: „En Sybarit,
Der sig ved Livet og dets Glæder fryder,
Som har en ganske voldsom Appetit,
En Mand, som Staten frækt for Tiden snyder,
En Fyr, hvis Fordringer gaa meget vidt,
Idet han gerne önsker, alle Dage
At fraase væk i Suppe, Steg og Kage.

Det er en Mand, som lever for Konserter
Og Bal og Selskab, Karneval og Sligt,
Som föler ej for Folkets Savn og Smerter,
Men som er sikker paa, at det er Digt;
En Mand, der ændser lidet kun sin Pligt —
Ja, muligvis en ganske Enkelt er der,
Som gaar ej under denne Folketælling,
Men ellers er det samme Pærevælling.

En Mand, der kan i Naadens Glans sig sole,
Som kender ej til noget Alvors Krav,
Som kjender ej til Livets strenge Skole,
Men som paa Roser danser til sin Grav;
En Mand, hvis Kone gaar i Silkekjole,
Som selv sig stötter til guldknappet Stav —
Saalunde i de fleste Fald er Manden,
Der danner Kærnen udaf Embedsstanden".

Se, det er det, som Folkets Mænd forkynder
Rundtom i Skænkestuers kvalme Os.
Sligt remses efter af de gamle Bönder,
Saasnart om Aftenen de gaa til Kros.
Og tappert buldre lös de tomme Tönder,
Og rundtom lyder Bifaldsraab og Ros,
Imedens Snapseflasken röres flittig
Og man bli'er stadig mer og mere vittig.

Imidlertid befindes Maleriet
Just ej at være synderlig korrekt;
Der tvertimod er flere Pletter i'et,
Og det er sandelig fortegnet frækt;
Ti störste Delen af Bureaukratiet
Er nærmere en halvforsulten Slægt.
Helt ofte har Statshusholdningsforvalterne
Den störste Nöd med blot at skjule Pjalterne.

Imedens hine Assurancestyrende
Kan leve höit i deres Overflod,
Hvert lille Lönningstillægsforslag myrende
Med vildt og grusomt kanibalisk Mod.
Ja, det er lystigt nok at sé paa Fyrene!
Det er som Tigeren, der smagte Blod;
Den som bekendt bli'r mer og mer umættelig
Og knuser, flaar og flænser hel utrættelig.

Ved Fattigloven var man mer godmodige —
Det gjaldt at faa en sluttet Vælgertrop!
Der mærkede man Intet til den blodige
Tendens at sluge Alt med Hud og Krop.
Det hjælper altid Lidt dog paa det frodige
Haab om at hjælpe Embedsstanden op.
Ti kommer end en Del paa Fattiggaarden,
Bli'er deres Valgret derfor ej beskaaren.

Gert Winther var iövrigt særligt venlig,
Thi en „parlamentarisk Kommission"
Den fandt han vilde være Sagen tjenlig —
Ja, slig en extraordinair Session
Med dobbelte Diæter hjælper kendelig
Forsonligt. — ja, han sa'e: „For min Person
Jeg stemmer da for en Tillægsbevilling —"
Aa, lad ham tjene det Par Extraskilling!

Mere

Punch-Esfens

af

Folketingstidenden.

erg (revnende opblæst): „Det er denne gamle Paastand, der altid kommer igen, naturligvis ubevidst fra det ærede Medlems Side, ... hvorved der söges at forandre og fordreje de virkelige Forhold".

Formanden: „De fremsatte Betragtninger findes tilstrækkelig foranledigede ved, hvad der er ytret" osv.

Rimestad: „ .... ubevidst Fordrejelse — da jeg mærker, at det er et Udtryk, man har Lov til at bruge om sine Modstandere, vil jeg ogsaa bruge det mod det ærede Medlem" —

Formanden: „Jeg har ikke hört det Udtryk; er det fremkommet, saa har jeg overhört det — ellers vilde jeg have gjort den Bemærkning, som jeg nu vil gjöre, nemlig ...."

Moral: En Ligheds-Helt i Sind
Den Formand aabenbart er;
Bild Folk ej andet ind!
Thi ligelig — det klart er —
Han deler Sol og Vind
Imellem Stridens Parter.

Les cruches financielles.

Som bekendt blev den Syltekrukke, hvori Finantsudvalget blev nedlagt, hermetisk tillukket for at Uvedkommende ikke skulde komme til at slikke af den; men ikke desto mindre vil man dog paastaa, at der skal herske en stærk Gjæring i den. Man har sögt at udfinde de mulige Grunde hertil, og har ment, dels at Flertallet af de nedlagte Agurker have været raadne i Kærnen, og dels, at Laaget skulde være bleven löftet ved den venstre Side, for muligvis at putte Lönningstillægene derned som Krydderi. Hvad nu end Grunden monne være, saa er det temmelig sikkert, at Indholdet vil være bleven temmelig bedærvet, naar det skal serveres, og, i heldigste Fald, förſt maa have et Par stærke Opkog, for i Nödstilfælde at kunne bruges.

* * *

Tauber har i Folkethinget indbragt et Lovforslag om „Anmeldelse af „Hovedopholdssted." Det kunde være interessant, om samm, „ærede Medlem" vilde anmelde, hvor hans „Ho'de egenlig opholder sig!

Mageskifte.

At jeg i Aar har mageskiftet mit Grevskab mod et godt Makkerskab i „de Forenedes" Korporalskab samt et Fattigudvalgs-Formandskab — bringes herved til alle Helgeners og menige Rettroendes Kundskab.

Folkethinget 1874.

Holstein-Blæsenborg,
Rugaards Efterfölger,
Hj. af Madonna-Gangen og Bistrupsvejen til „venstre".

„Virkningen maa være ligesom Aarsagen".

(Biskop Balle).

Efter „Femtejuni-Folkeforeningens" politiske Dyrskue ved Haslev Station i Lördags holdtes der en „forenet" Fællesspisning, hvor 300 Overhöveds- og Menig-Mænd deltoge Inden man bröd op fra Bordet, vare alle Fællesspiserne (naturligvis!) blevne — „glædedrukne" og „indædte" Venstremænd.

Ren Aftale.

Assessoren: De möder altsaa for Ole Andersen, der er sigtet for ulovlig Værtshushold?

Madam Jensen: Ja, han arbejder ovre paa Bornholm.

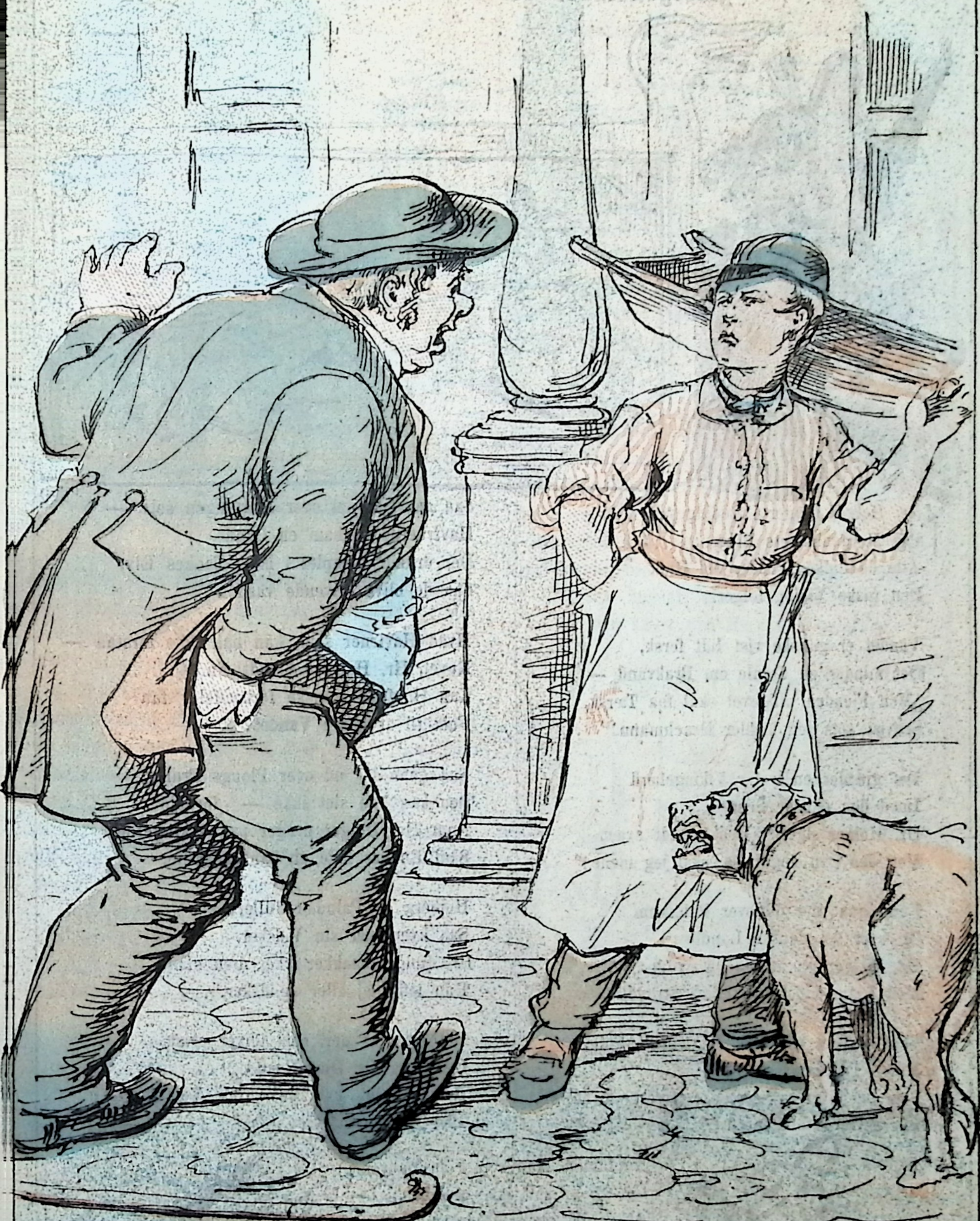
Assessoren: I hvilket Forhold staar De til ham? Driver De nu ikke Forretningen for egen Regning i hans Navn?

Madam Jensen: Jeg tjener ham.

Assessoren: Faar De Procenter af Forretningen eller fast Lön?

Madam Jensen: Jeg tjener for Lön. For jeg skal sige Deres Höjvelbaarenhed, at enten skal han gifte sig med mig, naar Aaret er omme eller ogsaa give mig 5 Rd. om Maaneden, det en en ren Aftale.

Nærighed.

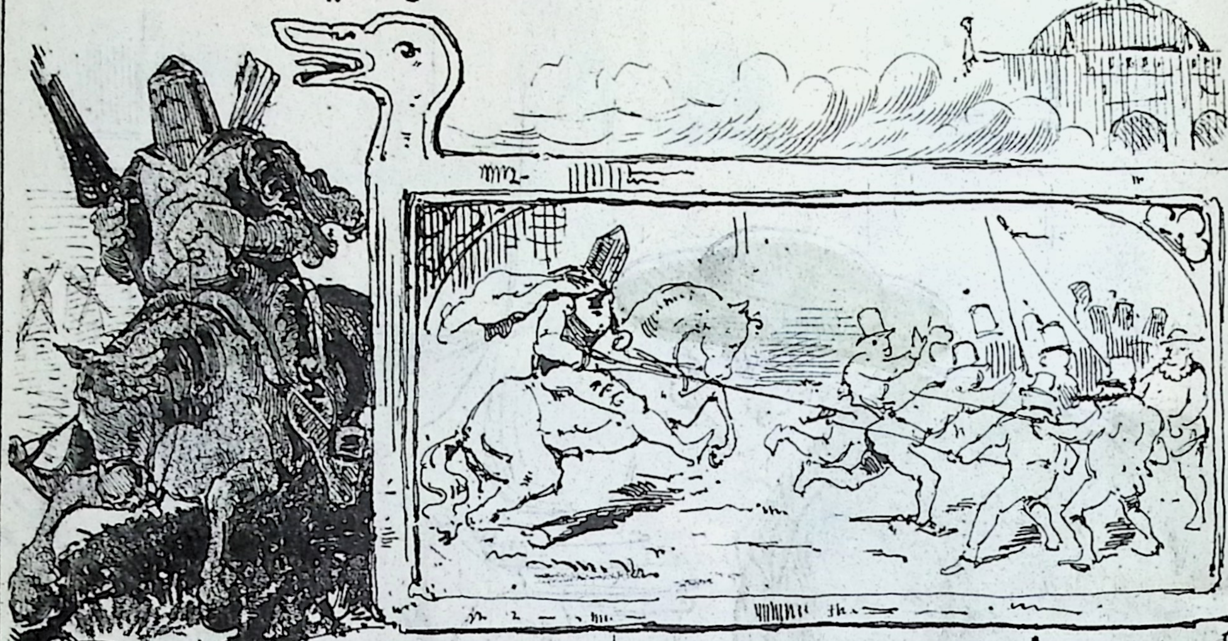
— Au—au—au! hej, Du Drøng, Din fordömte Hund har bidt et stort Stykke Kjöd af mit Ben — au—au—au!

— Naada — er det Noget at gjöre saameget Væsen af! — Pyt — et Par Lod maaské, hvad kan det mærkes paa de 14 Lispund, De vejer — pyt — sikken en gærrig Rad!

En Malkontent

i

„Morgenbladet" for d. 23. Oktober.

Hr. Holger drager i Leding ud
Paa Morgenbladets Bölger:
Alle de flinke Svende, ved Gud,
Den raske Viking fölger.

Vandet er ganske vist lidt fersk,
Det minder en Smule om Brakvand —
„Men Fjenden alligevel skal faa Tærsk,
Saavist som jeg hedder Drachmann!"

Det gjælder en lystig Vikingefærd
Imod den danske Scene;
Hr. Holger siger: „Den er lidt svær,
Men den kan dog ta'es, skal jeg mene!"

Förat gaar det ud over Publikum
Og over det danske Landliv;
Hr. Holger er umaadelig grum
Mod Klampenborggæsternes Strandliv.

Som om det var hele det danske Folk,
Eliten i Residensen!
Som om Börsgrossereren nærmest var Tolk
For selve Intelligensen.

Saa gaar det ud over Bygningen selv —
Havfruerne er ham en Gaade,
Der drukne komplet i hans Tankes Elv,
Saa de blive drivende vaade.

Hvad Havfruer skal, kan han ikke forstaa —
Nuvel, Hr. Holger! blandt Andet
Kan Havfruer ganske fortræffelig faa
Folk til at gaa i Vandet!

Saa gaar det ud over Plougs Prolog,
Den kan han slet ikke — „fordöje".
Naar Hr. Holger drager paa Vikingetog
Skal Enhver ha'e en banket Tröje.

Holberg og Paludan-Müller faa
Saa hver især sin Vidsker.
Hr. Holger snakker ikke, men slaar,
Han lefler ej eller smidsker.

Ret Intet er der, som bliver prist
Og finder for Öjet Naade.
Rart var det, hvis han vilde Vej os vist
Med Ariadnetraade.

Nu famler man som i en Labyrint,
Og det er slet ikke aimabelt
At skulle spörge aldeles blindt;
Men er da det Hele kassabelt!

Og er den da spildt, den hele Id,
Og er det den hele Tak, man
Kan vente for Offer af Tid og Flid?
Svar os paa det, Hr. Drachmann!

Fra den offentlige Ret.

Tiltalte var ved sin egen Tilstaaelse i Forening med det iövrigt Oplyste overbevist om at have gjort sig skyldig i ulovlig Næringsbrug; han havde vel löst Borgerskab som „Höjesteretssagförer", men udhængt et Skilt med Paaskrift „Bagger, Höjesteretsadvokat". og i Analogi med Bestemmelserne om avtoriserede Gas- og Vandmestre idömtes han derfor en Bödo af 5 Lod Sölv til Kristianshavns Kirke. . Ved Oplæsningen af denne Dom blev Tiltalte imidlertid ubehagelig og lod Dommeren höre, at denne selv havde havt et fejlt Skilt paa sin Dör, idet han havde kaldt sig Justitiarius i Stedet for Formand. For denne „Uskikkelighed i Retten" ifaldt han strax en Böde af 3 Kroner til Flakkebjerg Institut med Tilföjende, at han ved at fremture saaledes, vilde blive tilkendt Prædikat som „den forlorne Advokat".

*   *   *

Husvildhed. Efter Forlydende har Mangelen paa höje, lyse, rummelige Lejligheder ved sidste Flyttedag været saa stor, at man har maattet overlade en *Pauvre honteux* en billig Bolig med fri Adgang til „den konstitutionelle Vildtbane" paa Kristiansborg Slot, Stuen til Höjre, förste Flöjdör til Venstre.

*   *   *

Nationaltheatret mödte da endelig i Torsdags med den förste röde Plakat. Det var snurrigt nok Doktorens Frue, der var bleven upasselig, og derfor kunde naturligvis „Barberen" ikke gaa.

*   *   *

Enhver der har sét „Morgenbladets" Theakritiker godtgjöre, hvorledes Öhlenschlæger ikke skal spilles, maa indrömme, at han er flink. — Hvorfor huggede man dog Halen af den Rotte?

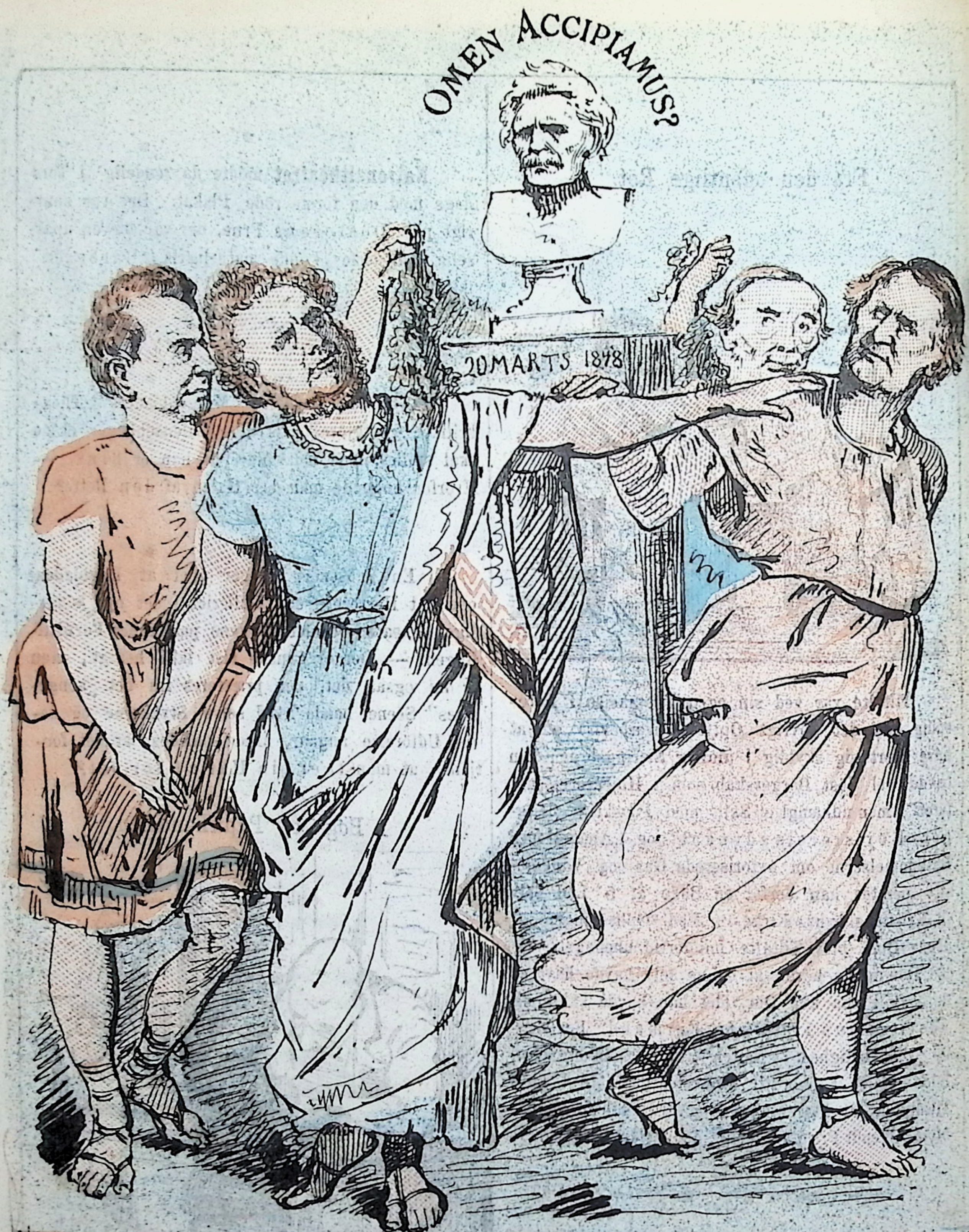
*   *   *

En Indsender klager i et af Dagbladene over, at Herrerne paa Galleriet i det ny „kongelige" Theater beholde Hattene paa under Forestillingen. — Det er ganske vist ikke höfligt, men er nu ogsaa det, der præsteres fra det „kongeliges" Scene, baade hvad selve Stykkerne og deres Udförelse angaar, altid saaledes, at det fortjener, at man ta'er sin Hat af for det?

I Bog- og Papirhandelen.

— Maa jeg be' om et rödt Blyant i den ene Ende og et blaat i den anden Ende.

„– Da var det, som om der gjennem Folkethingssalen gik en Forsonlighedens Stemme, der varslede om bedre Tider." (Jyllandsposten den 31te October 1874)

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β, for Norge 72 β, no[...] for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Dan[...] Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Ho[...] kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Søgneda[...] 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Ko[...]

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri Østergade 26. Stue Gaard

PUNCH

No. 45.

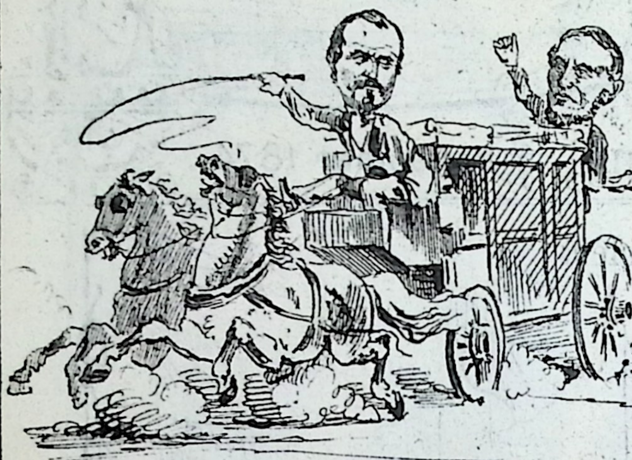

Onsdagen den 11te 2den Aargang. November 1874.

Efter Skolen.

Moderen: Naa lille Mie, nu har Du vel snart lært at strikke?
Lille Mie: Nej söde Mo'er, jeg har kun lært at tabe Masker.

To „vilde" Rigsdagsmænd

Anders Tange: Det ærede Medlem fra Tisted var aldeles — vild paa Kareten ....

Jagd (afbrydende): „og den ærede Taler — vild paa Deligencen!"

(Latter — A. Tange kører ustandset videre ..)

Nedsættende Prisnedsættelse. I den danske Boghandel falbydes nu — Kongeriget Danmark til **nedsat** Pris. Og endda tvivle Godtfolk om de Danskes Beskedenhed!

* * *

„De blifve visst icke bättre for det", sagde Frits Ahlgrensson, han fik sine Dekorationer roste i „Göteborg Handels- och Sjöfarts-Tidning".

Navnet som Gavnet.

— Hvad hedder egenlig den velærværdige Partipasgænger paa Bogö, som altid passer paa at være Kresten Berg tilpas ved at passe ham op med fornöden „Konge"-Rögelse o. dsl.

— Han hedder saamænd **Pasberg**!

ærbödist

promemorie

om

en ny maner

aa skrive paa —

jæ skriver til deres vælærværdihed for de jæ sæl holler deresses blad — de æ nu min mening a de ville være möiet lettere ves man rent avskaffede de som di kaller for ret skrivning aa som æ möiet svær aa ingen nötte tel — envær ska skrive lissom han snakker — saa blir der lissemange ret skrivninger som der æ folk aa slets ingen feiler — ves non sier jeg aa mig saa kan di skrive lissedanne men de gör begriveligvis ingen — jæ sier aa skriver jæ aa de er regti — aa saa mæ di store bogstaver — di er ingen nytte til aa ska avskaffes — men ves non har löst til en gang imellem aa bruge et stort bogstav saa la ham de — de æ saamæn en uskyldi for nöielse — aa saa de mæ teinene — de æ barestens til aa plave börnene mæ aa saa lærer di et inte ilieveller — saadan fik min dreng pryl i skolen for de han hadde skreven lille bogstav ætter pungtom — liner de nu noet aa tærske et uskyldig baren for saa let — naarenstid man bare sidder none smaa streier vor man holler op i oplæsningen saa ka de være nok — nu kan di jo tænke nöiere over ed — men la mei se at di tar desse brev op i de næste nommer — ves de inte kommer i maa di inte blie gnäven i ansigtet for de jæ inte vil abbenere mer — men betalningen for di blade jæ har faat ska di dov ilieveller ha — jeg er en ærli man og skommersven

Peter Peddersen

aller unner danist

vodan di ska skrive som stammer aa æ dövstumme ve jæ inte regtig innu — men nu ska jæ tænke nöiere over de aa saa ka vi snakke om de en annen gang

Patent Gjær.

En Bager her i Kjöbenhavn
— Vi huske ikke ret hans Navn —
Har en fortrinlig Gjær opfundet,
Som letter Brödet, saa at det,
Min kære Ven, tænk — bli'er saa let,
At knap det vejer 30 Lod paa Pundet.

Hvem aned' det?

Hvem aned', at det Öjepar,
Der tindred' som en Kjærte
Var dekoreret med Karmin
Med Könrög og med Sværte.

Hvem aned', at den Perlerad,
Der mig saa tidt henrykked',
Var kjöbt hos en bekjendt Dentist
For 5 Rigsdaler Stykket.

Hvem aned', at den fulde Barm,
Den Midje, jeg forguder,
Var stoppet ud med dobbelt Vat
Og tvende Hoftepuder.

Hvem aned', at den Fletnings Krands,
Der hendes Pande smykker,
Var fabriker't af Eisengarn
(Fy for Allandsens Parykker!)

Hvem aned', at den skjönne Glut
— En sjelden Blomst i Norden —
Blev ved et nöje Eftersyn
Erklæret for „forloren".

I Fölge „Aftenposten" havde en Tjenestepige her i Byen for sin „usle Lön" *peu à peu* anskaffet sig Chiffoniére, Kommode, Sofa, Stole, Bogreol osv. osv., kort sagt, et net lille Udstyr til et Værelse eller to. Men man kan ogsaa faa for Meget af det Gode. Da hun den 1ste ds. skulde tiltræde en ny Kondition, maatte hun strax fortrække, fordi man ikke havde Hjærterum til hendes „Hab und Gut". — Det er dog en underlig, selvmodsigende Verden, man lever i: den sparsommelige Pige faar en g o d „Plads" og saa er der alligevel kun d a a r l i g „Plads"!

* * *

I over atten hundrede Aar har man rystet paa Hovedet over den romerske Kejser, der udnævnte sin H e s t til Konsul. Men hvad skal man nu sige, naar den troværdige Berl. Tid. meddelet, at Hs. Majestæt Kongen i det Herrens Aar 1874, den 5te *hujus*, har tillagt F a b r i k k e n „Elisabetsminde" P r æ d i k a t af **kgl. Hof-** D a m p- C h o k o l a d e- og S u k k e r v a r e- **Fabrik**.

A tout seigneur, tout honneur.

Folkethingsmand T a u b e r, der nu, efter at han har faaet sine Diæter udbetalt i Guld, har havt Lejlighed til at gjöre sig nærmere bekjendt med disse Mönter, skal være blevne saa henrykt*), at han agter at indkomme med et Forslag, om at de, til Erindring om deres geniale Tegner, Professor P e t e r s, i Stedet for Kroner skulle kaldes for P e t e r s p e n g e. Uagtet den ærede Repræsentant for Sorö 3die ifjor viste, at han ikke altid var „Karl for sin Hat", haaber vi dog, at det maa lykkes ham at sætte denne smukke Tanke igjennem, da vor berömte Landsmands Navn derved for bestandig vil være knyttet til dette hans ypperste Værk; ligesom der desuden vil være den praktiske Fordel derved, at man altid har Navnet ved Haanden, naar en Fremmed, som det saa ofte skeer, kommer med det Spörgsmaal: „Men hvem Fanden har dog kunnet give en saadan Tegning til de Penge".

(* Den paa Hovedet staaende Torsk skal særlig have anslaaet en beslægtet Streng i hans Indre.

Fra Mortens Aften.

Naar der er stort Bryllup i Frue Kirke.

Permanent Hvidskeri: „Hun er öndi — Han er væmmelig — Blonderne er' ved Gud til 4 Rd. Alen. — Jeg vilde ikke eje ham — Hvor hun skaber sig — Hun har været 2 Gange forlovet för — Han skal være Probenreuter — Han faar 18000 Rdl. med hende — Gud — sikken röd Næse hun har! . . . .

Hvor Frihedsheltens Skæbne tidt er bölgende,
Ja, op og ned! det sér man af det Fölgende.

Vor Helt slog lidt for stærkt paa store Trommen;
Et halvt Aars Tid han derfor kom i Brummen.

Men Brödre, Söstre slutter sig i Ring,
Thi „uden Öl og Mad er Helten Ingenting",

Med Smaapresenter Tiden man forkorter ham
Og sender lidt af det, hvorpaa det skorter ham.

Ret snart er „Brummeriet" nu tilende,
Og festligt bör vor Helt tilbagevende.

At Modet ikke knækkes, Vingen stækkes
Skal sés af Vognen, som af Venner trækkes!

Og Anerkendelsen af ægte stolt Id
Man skue skal af det spartanske Maaltid.

Og „Digteren" man om en Hymne beder,
Og snart Poeten sidder svært og sveder.

Med Rimene han har et syndigt Sjoueri —
Det sukker: „Herz, mein Herz! warum so traurig?"

Omsider kommer da vor Martyr kjörende;
Og hele Scenen er i Sandhed rörende!

Og derpaa langsad Jernbanevolden
Man gaar til lystig Samlag og til Solden.

Der taler man, og det saa det kan batte!
Men Talerne er dog en Smule matte.

Langt ud paa Natten kjörer han til Dören;
Han „trækkes", som det hed, men — med en Björn.

Den næste Dag begynder Livets Alvor,
Som næsten glemtes i det svundne Halvaar.

Arbejde passer ikke for en Helt,
Og derfor vælger man et andet Felt.

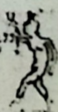
Og Vennerne — de drikker og trakterer
Og spiser godt. - Krediten — den florerer.

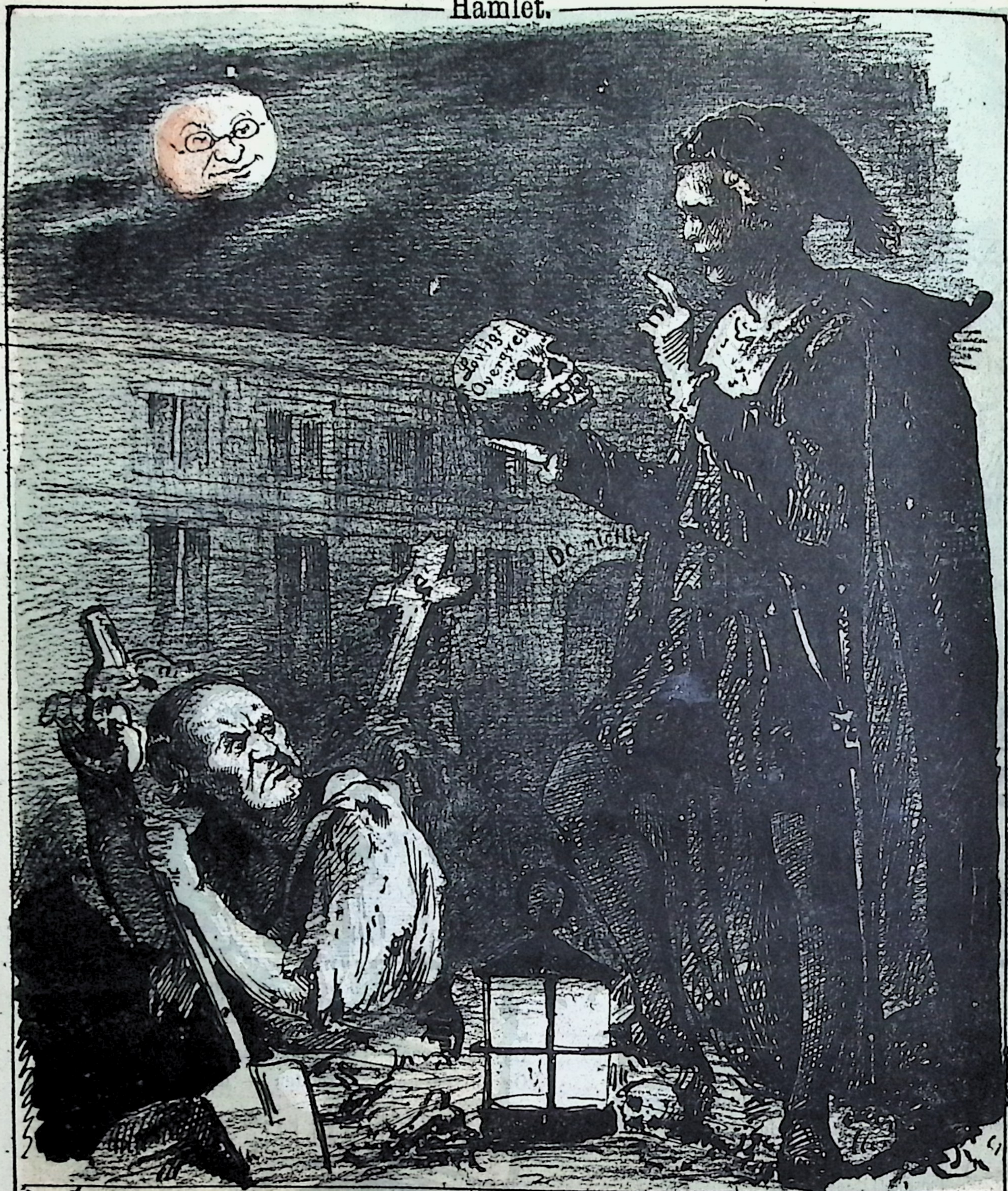
Men da vor Helt maa stoppe paa Krediten,
Saa tabte Vennerne s'gu Appetiten.

Nu er det lystigt nok at höre Hylet
Fra Helten — nu, han tordner mod „Krapylet"!

Hamlet.

To be or not, Tobiesen, is the question.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade № 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor, Østergade № 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Steentrykkeri, Østergade 26. St. o. Gaard.

PUNCH

№ 46.
Onsdagen den 18de 2den Aargang. November 1874.

Det er ogsaa sandt.

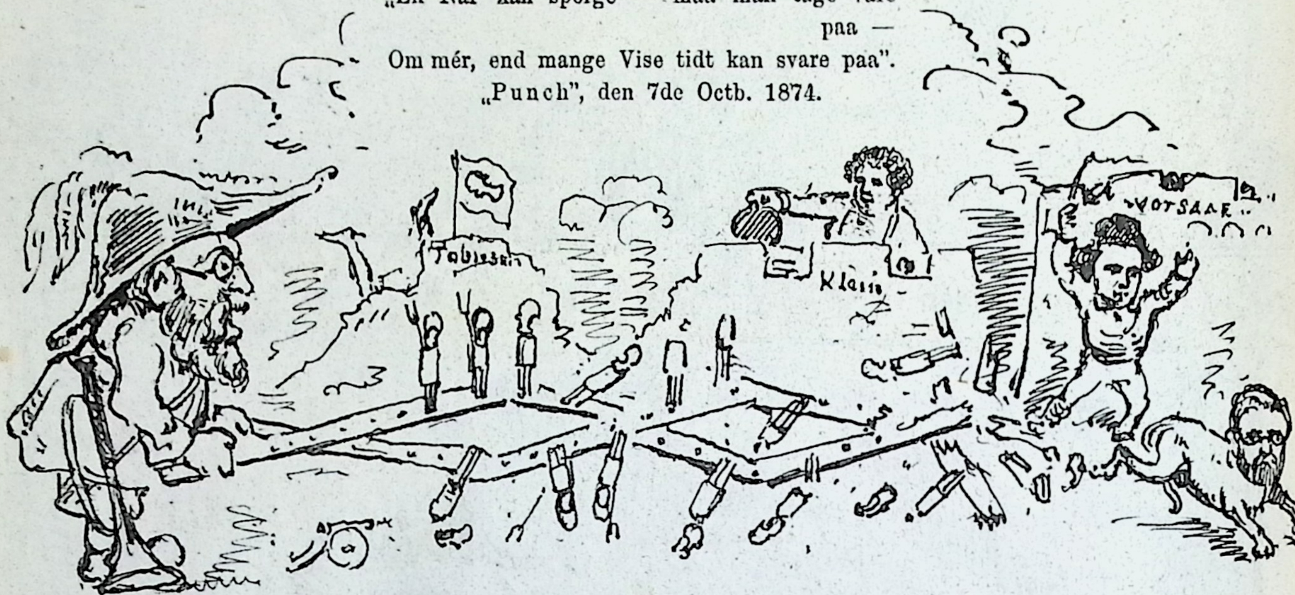

— Man kan da heller aldrig være en lille Smule uartig, uden at baade **Papa** og **Mama** og „Bedste" kommer mylrende alle sammen.

En mislykket Expedition.

Motto:

„En Nar kan spörge — maa man tage vare paa —
Om mér, end mange Vise tidt kan svare paa".
„Punch", den 7de Octb. 1874.

De Venstremænd komme med Brask og med Bram
Med brösige Miner og struttende Kam
I lang og umaadelig Række.
De fast har bestemt, at de vil holde Stand,
De straaler af Sejr, og de dufter af Tran.
De vil Ministeriet stække.

Et truende Kamphyl löfter de op,
Og sindig og sejg denne trannede Trop
Fylder sine „Spörgsmaals" Granater.
Snart skal den begynde, den blodige Dont,
Staben rider nedad den herlige Front
Og mönstrer de prövede Soldater.

Og fryde det maa dog en Feltherre bold
At höre Veteraner som Winther og Schroll
Forsikre, de aldrig vil vige.
Og fryde det maa, paa Kommandoet: Ret!
At sé dette „Landeværn" fylke sig tæt —
En Svinefylking uden Lige!

Saa stormer den tæt, om end ikke adræt;
Et Batteri Tobiesen besejrer den let —
Det er nu ogsaa mere til Parade!
At Batteriet viger er flovt — det er vist!
For Chefen maa det være saa temmelig trist,
Men Sligt gjör hverken Gavn eller Skade!

Nu rykker den frem imod Fæstningen Klein,
Og dér er der strax noget mere i Vej'n,
Thi Fæstningen vil sig ikke humme.
Först sender man dem en „Forespörgsels" Granat,
Men da den haanlig smiler ad en saadan Krabat,
Saa faaer den en „Dagsordens" Bombe.

Da, er det, at Berg faaer sine Munddiarrhoe,
Og nu maa Alverden med Studsen sé,
Hvad ej den i en Række af Aar saa:
Med Kugler af Skvalder, Granater af Pjat,
Med flommede Fraser og brægende Skrat
Han drager mod Garden, mod Vorsaae.

Mod Garden for den danske Kunst og Kultur;
Den vilde man spærre saa lystig i Bur,
Thi Berg spiller villig Vandalen.
Stridsæblet — det fandt man paa Kældernæs,
Og nu er man derfor ret i sit Es
Og möder frejdig paa Valen.

Trompeterne skingre med Fynd og med Klem.
Og Kældernæssagen drager man frem
Med ganske morderlig Courage,
Men Kældernæsdegnen — og Du, gode Berg!
Han skulde vist heller som aandelig Dværg
Forblevet i sin Kælderetage.

Thi den, som har meldt sig som vældig Athlet
Og med Suffisance har stödt i Trompet
Og dundret paa den store Tromme,
For ham er det dog en uhyggelig Stund,
Naar han maa liste af som den drivvaade Hund
Og lade Vovvov'et forstumme! —

De Venstremænd komme med Brask og med Bram
Med brösige Miner og struttende Kam,
Med kostelig Paafugleknejsen.
De Venstremænd liste sig löbende hjem,
Og Berg er den forreste Löber blandt dem
Et hjærteligt „Lykke paa Rejsen!"

Natmanövren.

Det var i Torsdags Aftes. Vi sad paa Redaktionskontoret og bryggede paa den næste Bolle, da Dören pludselig flöj op og Rich. Kauffmann faldt ind i Huset: han havde hört i Tordenskjoldsgade at „de Forenede" holdt hemmeligt Möde hos Krag i Fortunstræde, han kendte en af Opvarterne og vilde paatage sig at levere et udförligt Referat af hvilkensomhelst Længde og Brede, han havde Attest for Paalidelighed fra Grev Holstein-Holsteinborg og Red. Rimestad, og vi maatte selv bestemme Prisen. — Ja vi satte desværre slet ikke Pris derpaa, for vi havde ogsaa været med baade paa Skydebanen og paa Island, men vi skulde altid holde ham en Plads aaben som ufrivillig Komiker, og for Resten havde vi allerede sat Perlen blandt vore Negere, vor egen Redaktionsjöde, ud paa de Sammensvorne. Hvordan han vilde skaffe Referatet, blev hans egen Sag, men

„Han penetrerer — la'er sig penetrere,
Til Refererters Ros hvad kan vel siges
mere?"

og vi fik det altsaa, ligesaa sikkert som „Dgstlgf" faar sine Meddelelser gennem Borgerrepræsentationens „lukkede Döre". — Her er det i

Extrakt:

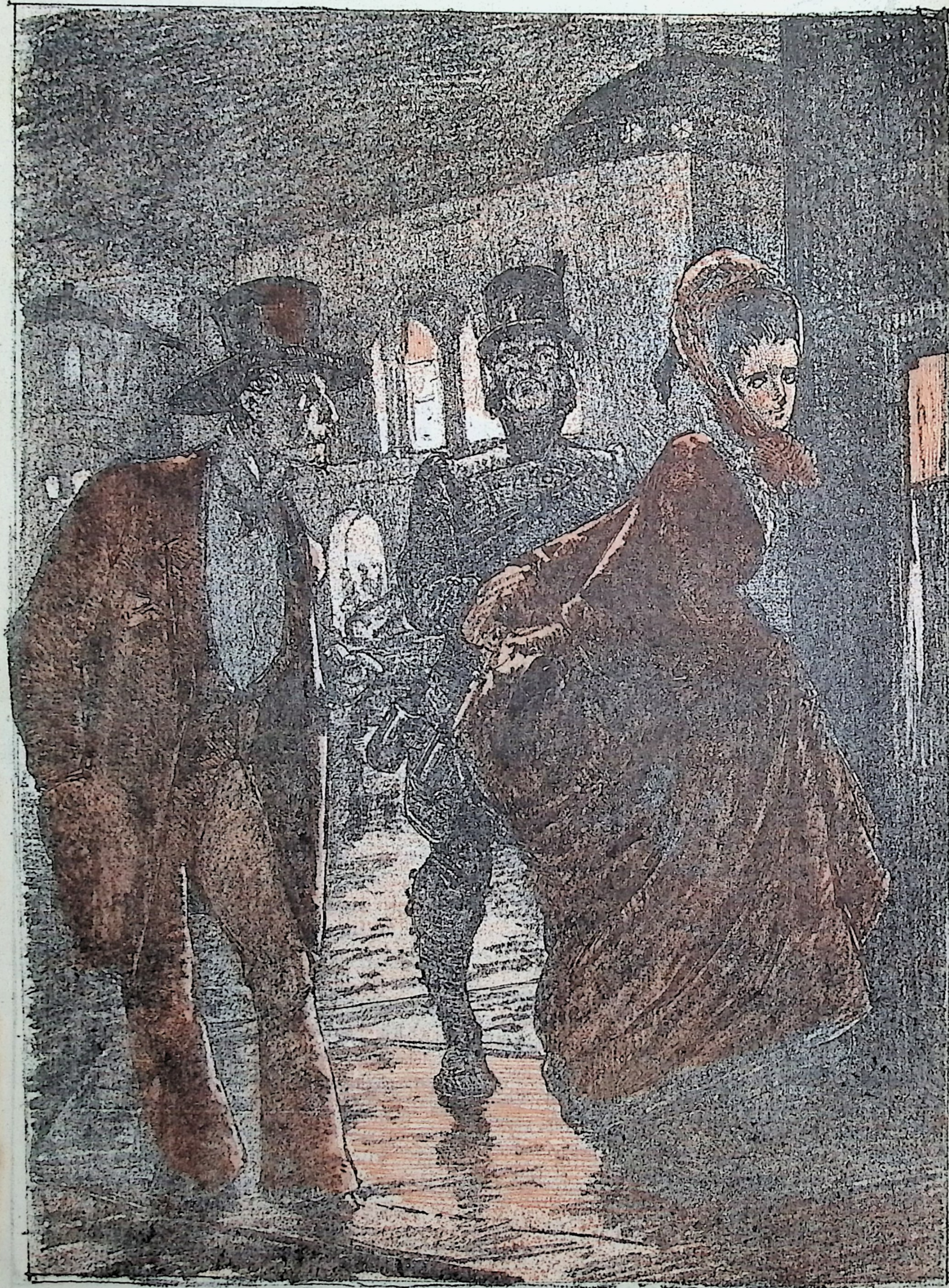
Alle Mand paa Pletten, undtagen Schjörring hvis demokratiske Sind havde „faaet en Tanke" om, at Borgermesterembedet i Skjelskör mulig kunde blive opslaaet vakant, hvis han vilde med til at knipse Ministeren paa Næsen. Krabbe aabnede Mödet med til Dirigent at foreslaa Holstein-Ledreborg, der först gjorde I. A. Hansen en Kompliment for hans velspundne Ende, der havde gjort det muligt for Krabbe med sædvanlig Anstand at slaa en Knude paa Mödets Fortsættelse, saa at den menige Mand i Partiet kunde faa Tid til at sunde sig og sove paa Forskrækkelsen. Han gav dernæst Ordet til Th. Nielsen, der godtgjorde, „at det ikke var godt at vide, hvad de ærede Medlemmer tænker, for her sidder saa mange som ikke siger et Ord". Bajer vilde da bemærke: at Ministeriet med al sin Talen om Disciplin, Lydighedsaand og desl. tilfulde viste, at det ganske manglede Grandsynet paa Folke-Livet, at det kvalte Folke-Aanden og fik Folkehjærtet til at slaa forkert. Det var derfor en ligesaa træffende Ytring af Zahle, at Ministeriet kun sad for at höre det Gale, som Folketinget skulde have sagt, som at Beskedenhed var en upassende Ting i et frit Land; selv haabede han snart ogsaa at faa Bugt med flere andre ligesaa generende Ting, saasom Logiken, det kopernikanske System, der desuden stred mod Biblen . . . Dirigenten bad Taleren holde sig til Sagen men Bajer vilde, hvis det var Betingelsen for at blive ved, heller straks frafalde Ordet. Berg rejste sig:

Nu gjaldt det, hvem der kunde holde længst ud; nu maatte man först og fremmest sé bort fra Sagens Realitet og sige Nej til Alt, for Worsaae var den underfundigste af alle Ministre. Har han ikke været snedig nok til at sammensnuske os et Præstelönningsforslag, der i Alt væsenligt stemmer med, hvad Vi tidligere have forlangt? Men den Snare er for plump og lade Vi os fange i den, hvad skulle Vi da rejse paa til Sommer? Nej, tilbyder man Os nu, hvad Vi forlange, saa skylde Vi Vælgerfolket og Vort imperative Mandat at sige Nej og forlange Mére. Vi skal lære dem Lydighed med Talmajestæten! Alberti maa dog benægte, at de öjeblikkelige Konjunkturer i „Kammersyre" ere gunstige for Oplösningen, og Balloner ere slet ikke til at opdrive for Tiden saa den gaar vist ikke. I. A. Hansen tror heller ikke, at man bör gentage „Exprimentet", han har allenfals ikke Lyst til at brænde sig, hver Gang Berg gaar i Vandet.

Högsbro maatte ret inderlig lægge Forsamlingen paa Hjærte, at det fremfor Alt gjaldt om at bevare Skinnet af Enighed. Saalænge man holdt sig i det, gik det nok, men gik man nu ud af sit gode Skind, saa vilde han ikke svare for de nye Valg; Gaardmændene var ikke mere saadan til at stole paa. — Og saadan snakkede man 7 lange 7 brede, og varmt gik det til: da Krabbe forlangte Afslutning, var det kun Skolelærerne, der stemte for Dagsordenen, imens alle Bönderne vilde æde den lige saa raa, som den var. Saa maatte Berg da bide i det sure Æble og vise „Lydighed mod Talmajestæten". Men han skar ogsaa Ansigt af det Dagen efter, da han fungerede som „Forvalter" for Partiet.

Fra „den sidste Nat"

(den 17de November 1874).

Han: Luftige Væsen, Sylfide Du smaa?
Hun: Næsvise Flue, hvad tænker Du paa?

Fra det parlamentariske Krammarked.

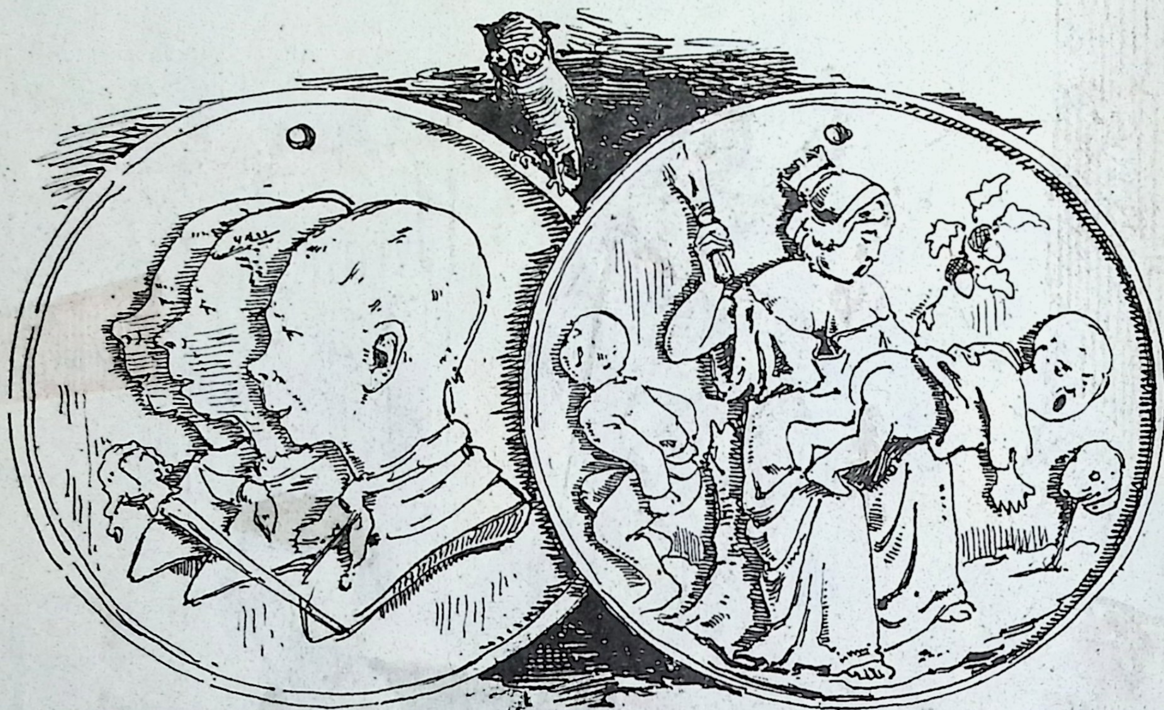

— Værs'artig — danske Menigmænd — værs'artig — 4 Sk — Her faar De af sé. hvorlunde de kanibalske Höjremænd og Ministre opæde og mishandle de uskyldigr Venstremænd. — Værs'artig — Indtægten tilfalder min egen Lomme — eller hvad jeg vilde sige de skammelig Mishandlede — — · —

Blasfemi og Skolelærere

eller

en Storm i et Glas Vand.

Hist i Foreningen ved Punsch Adepterne
Forleden gik en Smule fra Koncepterne.

De unge Russers Blod den frie Tanke
Og tynde Punsch fik lystigt til at banke.

Opflammede af slig Begejstrings Kilde
De blev tilsidst en Smule ellevilde.

En Enkelt da til fælles Fryd og Gammen
Alt efter Aarhusdegnen læste Amen.

En Anden spilled' Psalter paa Piano
Og tænkte: *Chi va piano, il va sano!*

O ve! paa en — *in spe* da — Velærværdighed
Han saarede den ethiske Blufærdighed!

Og han betragtede det som et stort Tegn
Paa Vantro, at man grinte ad en Chordegn!

Han har nu vistnok hört til „det Forenede",
Hvorfor han flux til Senioratet benede.

„At gaa en Degn for nær er Sacrilegium;
Ministren næppe nok har Privilegium!"

Sligt skal og kan og bör man ikke taale.
Det straffes bör af Bannets Lynildstraale".

Han iler videre til Fakultetet
Og spörger rystende, om man har set'et.

„Sligt skader mér end al Socialisme!
Den danske Kirko trues af ét Schisme!"

Og Theologerne gaa rént fra Snausen;
De skikke Bud til Hr. Professor Clausen.

Episcopus'en flux med Alvor prenter
Et meget fyndigt Brev til de Studenter.

Og Aarhusdegnens Ære vindiceres —
Forbryderne bör excommuniceres!

En Generalforsamling sammenkalder
Man med et ganske frygteligt Rabalder.

Og snart man mener nu, at det vil vises,
Om de skal stenes eller bare rises.

Men Synderne staa frem i Overværelse
Af Areopag og bér om Overbærelse.

Hvem kaste vil den förste Sten af Dommerne?
Forgjæves leder man om Sten i Lommerne.

Og Generalforsamlingen da gav glad
De fulde — angerfulde Russer Aflad,

Xenier.

Stærkt om Horats det os minder, det —
om vi maa kalde det — „Rus-Puds":
Parturit et Slags Berg, *nascitur riduculus mus.*
Næppe vil Forespörgsler vel senere Thinget besvære,
Skjöndt! hvad en Berg hittev paa, ja, det kan ret
Ingen forsvære!

En Afvæbning.

Tauber (til en Rigsdagsbonde): Man skulde næsten tro, De var umælende; nu har De siddet i Folketinget paa anden Samling og endnu ikke opladt Deres Mund.
Bonden: Jo saamænd har jeg saa, jo! For hver Gang De talede — saa gabede jeg.

Det stille Vand har den dybe Grund.

De dyre Tider hviler trykkende paa Alle. Efter ganske sikkert Forlydende forbereder fremragende „Störrelser" af „det forenede Venstre" et Lovforslag om, at Rigsdagsmændene foruden deres Diæter ogsaa skulle have Honorar som Medarbejdere af „Rigsdagstidenden" saaledes at der tilstaa de ærede Medlemmer visse Öre — man er endnu ikke enig om hvormange — for hver Linie, de snakker i „Tidenden". Man haaber herved at faa flere af de Umælende til at sige Noget, og Forslaget er allerede henvist til et „Udentingsudvalg" paa 13 Medlemmer: Bak, Buch, Th. Christensen, Jens Jensen, J. P. Jensen, N. Jensen, Lyby, A. Nielsen, P. Nielsen, R. Olsen, L. Pedersen, O. Pedersen og Schroll (Ordförer).

„Qui couche avec les chiens, se léve avec les puces"

(proverbe francais)

Grev Holstein Blæsenborg, der i den senere Tid, har taget sig saa varmt af de lavere Stænder, og ifölge *Dgbl.* viser en utrættelig Virksomhed som Formand i Fattiglovs-Udvalget, vil en af Dagene modtage en Paaskjönnelse fra den Klasse af Medborgere, som han særlig omfatter med sin Kjærlighed, nemlig Lemmerne paa Ladegaarden. Der har i den Anledning været nedsat en Kommité bestaaende af de mest fremragende Lemmer, og disse ere, efter moden Overvejelse, komne til det Resultat, at den smukkeste og mest passende Anerkjendelse af Hr. Grevens Virksomhed vil være, at udnævne ham til Æreslem paa Gaarden. Diplomet er nu udfærdiget og en Deputation, af tre af de ældste Lemmer vil paa en af de förste Udgangsdage overrække Hr. Greven det.

* * *

Besparelse i Statshusholdningen. Finantsministeren skal have rettet en indtrængende Anmodning til Kultusministeren om endelig ikke at irettesætte flere Skolelærere, da Kjældernæsen har kostet Landet over 1000 Rdl. foruden Vrövl og andre Omkostninger.

* * *

Smukt Træk. Fabrikant Holmblad skal, som vi erfare, have sendt Kultusministeriet 100 Exemplarer af sin Katekismus, til Uddeling blandt værdige Skolelærere paa Landet, da det er bleven oplyst, at deres knappe Lönning ofte ikke kan strække til til Anskaffelsen af dette, for dem saa uundværlige Værk.

* *

L'homme proqose, le magistrat dispose.

Da de Spermacetlys, som Magistraten bruger til at pröve Gassens Lysstyrke med, i den senere Tid ere blevne saa daarlige at en 10 12 Stykker af dem ikke lyse bedre end en almindelig Skillingspraas, har den altid utrættelige Konferensraad Ehlers, der Dag og Nat kun drömmer om Forbedringer, indforskrevet et större Parti „Bougie perfectionée du Trône" til at træde i Stedet. Grunden, hvorfor han netop har valgt disse Lys, skal være, at disse ere forsynede med Aflösrender (Konferentsraadens *corde sensible*) og ere blevne saa varmt anbefalede i Aderesseavisen, det Organ han særlig ynder, da dets Redaktion, saavel i politiske som i indre Spörgsmaal, indtager det samme Standpunkt, som han selv.

Paa glat Is.

Som Legen var allerbedst i Gang
Og Ungdommen pifted lystig og sang,
Fik de spoleret den hele Glæde:
— Der kom dem i Vejen „en Mand med en Slæde".

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor: Østergade No 26. Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt [illegible] udgivet hos [illegible] Simonsens [illegible] & Stentrykkeri [illegible]

Onsdagen den 25de 2den Aargang. November 1874.

— Ja min Dreng, saa gaar vi to ind i en Port og faar os en Dragt Prygl.

Silhouetter
af
det „forenede" Venstre.

J. A. Hansen som bekjendt
Gjaldt for Venstres Dirigent;
Men hans Stilling er betrængt,
Han har faa't en Konkurrent:
Berg vil gerne dele Glandsen
Halvt om halvt med J. A. Hansen.

Og hans Pels er nu forslidt:
Han har vendt den altfor tidt.
Med hans Status staar det skidt,
Ligesaa med hans Kredit.
Det er smaat med J. A. Hansen,
Han gaaer snart vist bag af Dansen.

* *

Paa Bogö sad Kong Berg og raaded' Runer,
Mens hele Landet skjælved' for hans Luner
Naar med sin Stang han rager,
Den Havets vise Drot,
Helt underlig det knager
I Borg og Kongeslot:
Pengekassen har han i sit Værge.
Han, den störste Berg blandt alle Berge.
Bogö Berg!

I Thinget sidder klippefast og knejser
Han paa sin Stol, naar Andre op sig rejser;
Og naar til Slut for Kongen
Der bliver raabt Hurra!
Ta'er Hatten han paa Ho'det
Mens Andre ta'er den a';
Thi han föler, naar han staar paa Tilje,
Han er „Folkedrot af Folkets Vilje":
Drotten Berg!

Mangt et Regeringsforslag gik i Vandet,
Fordi paa Bergpartiets Rev det stranded.
Tidt vælter mindste Tue
Det allerstörste Læs,
Tidt löber Statens Skude
Paa Grund paa Bogö Næs.
Bogö-Berg, den gæve Skolemester
Vil ha' alle Embedsmænd og Præster
Vækkenberg!

*

Tauber, Winther, Zahle
Det er Venstres Hale.
Yderst af dem Alle,
Som Raket-Finale
Glimrer ved sin Tale
Den spirituale,
Folkefrihedsgale,
Oppositionale,
Röde, radikale,
Store, geniale,
Fremtids-ideale
Digter. — Peter Zahle!

Il est glorieux comme un pet,
qui chante dès qu'il est né".
(proverbe français).

En Profet er som bekjendt sjelden agtet i sit Födeland; det sér man bedst med den Mand, „som kalder sig" Berg, thi vi tör dristig paastaa, at der kun ere meget Faa udenfor det forenede Venstre, der ret forstaa at vurdere Bergs Vigtighed. Hinsides Atlanterhavet derimod, hvor man betragter Alt med et mere uhildet Blik, dér er man for længe siden kommen paa det Rene med, at Berg er Verdens störste nulevende Statsmand, og særlig har hans Forslag om Ophævelse af Adel, Titel, Rang og Ordener gjort et mægtigt Indtryk paa de frie, amerikanske Borgere. Det er derfor saa ganske naturligt, nu da Grant har erklæret ikke at ville stille sig ved næste Præsidentvalg, at Alles Tanker ere henvendte paa Berg, som den Eneste, der er Situationen voxen, og der er her indtruffet det mærkelige Tilfælde, at Förerne saavel for det demokratiske som for det republikanske Parti, have henvendt sig til ham, saa at altsaa hans Valg kan ansés for sikkert. En saadan Enighed har man aldrig för kjendt i Amerika, men man har rigtignok heller aldrig för kjendt et saadant Hoved som — Berg.

Dette er Grunden hvorfor Berg, der nu har fuldendt sine franske Studier, i den senere Tid saa ivrig har studeret Engelsk, og ikke, som ondskabsfulde Mennesker have paastaaet, fordi han skulde have en Plads i Barnums Musæum i New-York.

* * *

Den blæsenborgske „Philippe Égalité" glimrede ved sin Fraværelse under Debatten om det Bergske Lovforslag om Afskaffelse af Adel, Titel og Rang, men blev hittet af de trædske Höjremænd, der valgte ham ind i det om Lovforslaget nedsatte Udvalg. Situationen vilde være generende for enhver Anden, men Greven har som bekendt uddannet sig efter de bedste Mönstre: ved Anvendelsen af en lille *reservatio mentalis* kan han jo altid fornægte sine adelige Sympathier lige saa meget, som det skal være.

Parlamentarisk Virksomhed.

— Kære Fa'er, man sér aldrig i Aviserne, at Du siger Noget i Rigsdagen.

— Ikke det, mit Barn? Har Du da ikke lagt Mærke til, at der hver Dag staar, at der bliver sagt „Hör, Hör!" Det er mig, der siger det!

Flere Kategorier.

Man har nu foruden
Stumpnæser,
Braknæser og
Örnenæser faaet
Jagdnæser og
Kjældernæser.

De næstsidste bæres af gamle Kaptainer og det med megen Anstand, de sidste bæres af gamle Skolelærere, „dog med en Del Besvær".

* * *

Smukt Træk. Den Næsestyver, som det „forenede" Venstre fik forleden, tvang det vel til forelöbig at stikke Piben ind; men paa det bekendte Natmöde blev alle de **53** dog nok temmelig enige om at skillinge sammen af de 3 Dages Diæter for som en velfortjent Æresoprejsning at skænke den rögede Skolelærer i Kældernæs en mérbeslagen Sölvskums „Næsevarmer".

* * *

Nye Gadenavne. For at imödekomme Folke-Aandens Krav vil, som vi erfare, Konferensraad **Ehlers** nu af egen Drift — tage Initiativet til at foreslaa Borgerrepræsentationen nogle tidssvarende Forandringer i et Par af Byens Gadenavne, der formodes at skurre i den regerende Talmajestæts höviske Ören. „**Adelgade**" skulde saaledes fremtidig kaldes „**Bondetinget**" og „**Kresten Bergs-Passage**" vilde være et mere passende Navn end „**Skvaldergade**".

„Med Klagen og Sorgen hold Maade"

Kingo.

Mads Jyde: Aa — saa Herregud! Saa er nu Din lille Morten gaaet til sine Fædre! Blev han ikke netop 4 Aar?

Kresten Udflytter: Ja — lige! Ak, det er tungt! Jeg kan med Sandhed sige: jeg vilde næsten för have mistet min bedste „Brune" — Folen, Du ved, Mads — De vare nöje ens gamle.

Mads: Fy, Kresten! Tal dog ikke saa ugudeligt! Folen kan Du da sælge for mindst 330 Rd.

Held eller Uheld.

— Den nye Overkjörsel der er dog virkelig ikke heldig.

— Ikke rigtig heldig? Jeg si'er — jeg si'er — er den ikke heldig, saa er den en uheldig Overkjörsel, og saa kan De s'gu sætte den i Avisen! —

I en Boghandel.

— Goddag! Maa jeg be' om en Karakterbog, men det skal ikke være af dem med „Orden og sædelig Opförsel" i, for det bruger vi ikke i vores Skole.

Jokum fortæller

eller

Hr. Berg som Sabelsluger.

orleden Dag ved Spörgsmaals-Forestillingen
I Rigsda'en fik man rigt'nok Smæk for Skillingen.
Hr. Berg — han har sin Næse alle Vegne,
Og i Særdeleshed interesserer han sig ganske
overordenligt for Degne.

Adskillige præstered' gode Numre:
Som Hovedspring og Sligt uden at bomre;
Hr. Berg — han viste særlig sig aimabel
Til saadan ganske uden videre Vrövl at sluge
helt en Sabel.

Ministrene han vilde ha'e **fordrevet**
Den store Sabel var forsvarlig slebet.
Men da han saa sin Sabel skulde bruge —
Ja, sé saa var det for Instrumentet snarest mu-
lig kun at sluge.

Men hele dette Kældernæs-Uvæsen,
Det gjorde, at Hr. Berg fik over Næsen —
Den Næse, som han alle Vegne bruger —
Og saa gav han et lille Intermezzo som Sabel-
Snabel-Sluger.

Hr. Berg, som ellers er saa höjst aimabel,
Var den Dag ganske voldsom miserabel.
Först svang han med Bravur sin store Sabel,
Men snart stak han den ind igien, og nu er det
Hele som en Fabel.

* * *

Katholikerne nære en rörende Kjærlighed for deres Helgenbilleder. Ukendte Hænder har fjærnet Murillos berömte Maleri, St. Antonius, fra Domkirken i Sevilla, naturligvis af Hensyn til, at man andre Steder vilde vide at sætte höjere Pris paa det, og den spanske Regering har fölt sig saa smertelig berört af Tabet, at den har vovet det dristige Skridt at udlove*) 50,000 Frs. til den, der angiver „Tempelröverne".

Naar St. Antonius fra sin Himmel sér disse Opofrelser, der göres for hans Skyld, hvor vil han da ikke kunne tröste sig over den Molest, der er tilföjet ham *in effigie*, ja, han vil ligefrem kunne tilraabe sig selv et:

„Frisk Mod, Antonius"!

Efter hvad vi ved privat Velvilje have bragt i Erfaring, skal Grev **Holstein Blæsenborg** være gaaet i Kavtion for den spanske Regering, hvad Betalingen af de 50,000 Francs angaar!

* * *

„Höjesteretsadvokat" Bagger er bleven meget oprömt ved Haabet om, at der vil blive stillet en Rigsretsaktion paa Benene mod **Hall**, og han skal have tilskrevet Venstres Bestyrelse, at han formentlig er selvskreven til at blive offenlig Anklager, saameget mere som han ved Attester fra samtlige Retter kan godtgjöre, at han er en fuldkommen sagesl ös Mand.

* * *

Spekulationen leve! Der er en driftig Forretningsmand, som i „Social-Demokraten" bekendtgjör, at han har tilberedt en Vinpunch, der bærer det pirrende Navn „*Internationale*". Det er vist ikke for dristigt at slutte, at ogsaa i dette Tilfælde som i alle andre vil de, der komme under tilstrækkelig „international" Paavirkning, blive dygtig — röde i Kammen!

*) Loven er ærlig, men Holden besværlig!

Casino

Folketheatret.

Forte Spada

Sfinxen.

* * *

„Dagbladet" meddelte forleden efter en tysk Statistiker, at Danmark af alle evropæiske Lande forholdsvis kunde opvise de fleste Bönder, nemlig 78% af hele Befolkningen. Dagen efter oplyste imidlertid en Indsender, at Tyskeren naturligvis havde taget Munden for fuld, og at man kun turde sætte Tallet til 68%. Mon man dog ikke skulde komme Sandheden endnu nærmere ved at vælge det eneste afgjörende Kriterium i dette Spörgsmaal, nemlig Folkethinget, og efter det at anslaa vore „Bönders" Antal til akkurat 53%!

Historisk Prisopgave.

— Naar levede Gotfred af Bouillon? —

Besvarelse.

Naar han ingen anden Mad kunde faa!

Förste Soirée for Kammermusik.

(**Imo Violin**: Hr. J. A. Hansen, **2do**: Hr. G. Petersen, **Violoncello**: Hr. S. Högsbro, **Contrabas**: Hr. Tauber, **Flavto**: Hr. Zahle, **Fagot**: Hr. Th. Nielsen, **Ventil-Trompet**: Hr. Chr. Berg).

Simfonia: „De 10,000's Tilbagetog".

1) *Introduzione quasi eroica.* 2) *Galappo feroce e con molto brio.*
3) *Finale: Scherzo lamentabile.*

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 β. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 β. for Norge 72 β. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.

Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.

Bladets Kontor: Østergade No 26. Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 β pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stue Gaard

PUNCH

Onsdagen den 2den 2den Aargang. December 1874.

Den Mindste: Er vor Herre osse her i Sengen?

Den Store: Han har ingen Seng — han er oppe paa Loftet.

„Skjalden" og Kong Frode.

Der leved en Skjald i det höje Nord;
Han var af Natur „koldblodig".
Han gjöded' sin Digtnings magre Jord,
Og saa blev den lige strax „frodig".

Han spændte Pegasus for sin Plov,
Det havde han Lov til, han tro'de,
Og medens han plöjed, gik han og sov
Og drömte om salig Kong Frode.

Han drömte, han ved en Mödding stod,
Hvori han sig gav til at rode;
Der fandt han en udstoppet Mand ved sin Fod,
Og det var den döde Kong Frode.

At Skjalden blev saare gled i Hu,
Det kan man da let formode;
Han raabte fornöjet: „Nu har jeg saa gu'
Stof til et Digt om Kong Frode".

Nu trak han ham frem i god Behold,
Mens Folk af Forundring glo'de;
Han löfted' den gamle Konge paa Skjold,
Og hilste ærbödig Kong Frode.

Han stillede Kongen op paa sin Mark,
Hvor Nelder og Ukrudt gro'de,
Og skrev saa et Digt paa en halv Snes Ark
Til Minde om salig Koug Frode,

Men medens han saadan sin Muse fik klemt
Og havde sit Digt i sit Ho'de,
Da havde han Pegasus rent forglemt:
Han tænkte jo kun paa Kong Frode.

Det stakkels Dyr, kan man nok forstaa,
Var slet ikke vel til Mode;
Det rev sig nu lös og flöj mod det Blaa;
— Det ynded' vist ej hans Kong Frode.

Da vaagnede Skjalden i Hu saa mod,
Han ej sine Öjne tro'de,
Thi det var et Fugleskræmsel, der stod,
Og ikke den döde Kong Frode.

Og alle de Fugle, der sang saa smukt.
Og rundt om i Egnen bo'de,
De gav af Rædsel sig strax paa Flugt
Ved Synet af slig en Kong Frode.

Gid Himlen forskaane enhvér Trubadur
For slig en fatal Episode
Til Held for den danske Literatur
Og for den stakkels Kong Frode.

Brudstykke

af

en fremtidig Lærebog i Danmarks Statistik

for Almueskolernes lavere Klasser.

Udgiven af det statistiske Bureau.

---

§ 15. Forlovelser.

Af forlovede Par findes i Danmark (o. det danske Monark uden Bilande og Kolonier) i Aar (o. 2010) 204,500.

Gjennemsnitstabel for de sidste 5 Aar.

			Stiftede Forlovelser:	Hævede Forlovelser (efter Bladenes ugentl. Beretn.)
lave	Kornpriser	Anno	2,005—6: 220,000	.... 47,510.
höjere	—	—	2,006—7: 214,415	.... 50,300.
—	—	—	2,007—8: 213,312	.... 50,601.
—	—	—	2,008—9: 207,650	.... 65,410.
höje	—	—	2,009—10: 204,500	.... 56,372.
			aarl. Gjennemsnit: 211,975	52,040 omtr. 25%

Gjensidigt Hengivenhedsforhold.

Gjennemsnitsberegning for det sidste Aar efter omtr. 40,000 velvillige Opgivelser (til beh. Eftersyn i Bureauet). Höjeste Temperaturgrad 80° Reaumur (Kogepunkt.)
(Under 0 antages Opslag at indtræde.) Laveste — 0 — (Töpunktet.)

Opgivelserne variere mellem 65 og 2 Grader: Gjennemsnit 33½°.

Bureauet har kun udsendt sine Skemaer til mindst to-aarige } Forhold.
höjest sex- — }

Pröve af det udsendte Skema:

Skema til Bestemmelse af den gjensidige Hengivenhed i Forlovelsesforholdet:

1. Naar Forholdet er stiftet.	2. Vedkommendes Alder.	3. Stand.	4. Formueforhold.	5. Findes Svigermödre paa nogen af Siderne; hvor gamle ere de?	6. Gjennemsnitlig Tempera-tur-Grad.	Anm: Ved Punkt 6 bemærkes: Höjdepunkt 80° Reaumur laveste — 0° — Bureauet formener ved Hjælp af de förste 5 Opgivelser at kunne kontrollere den 6te.

NB. Ovenstaaende Skema bedes velvilligst udfyldt og vil blive afhentet inden 1 Uges Forlöb.

Retfærdiggörelse.

— Aa, Herre! En Skilling til en blind Mand.
— Hvad Pokker! I Gaar var De dövstum og i Dag er De blind?
— Ja, go'e Herre, je' ska' si'e Dem det er Gigten, somme Tider slar'en sig til Synet aa somme Tider til Hörelsen og Mælet.

En rar Kavalér.

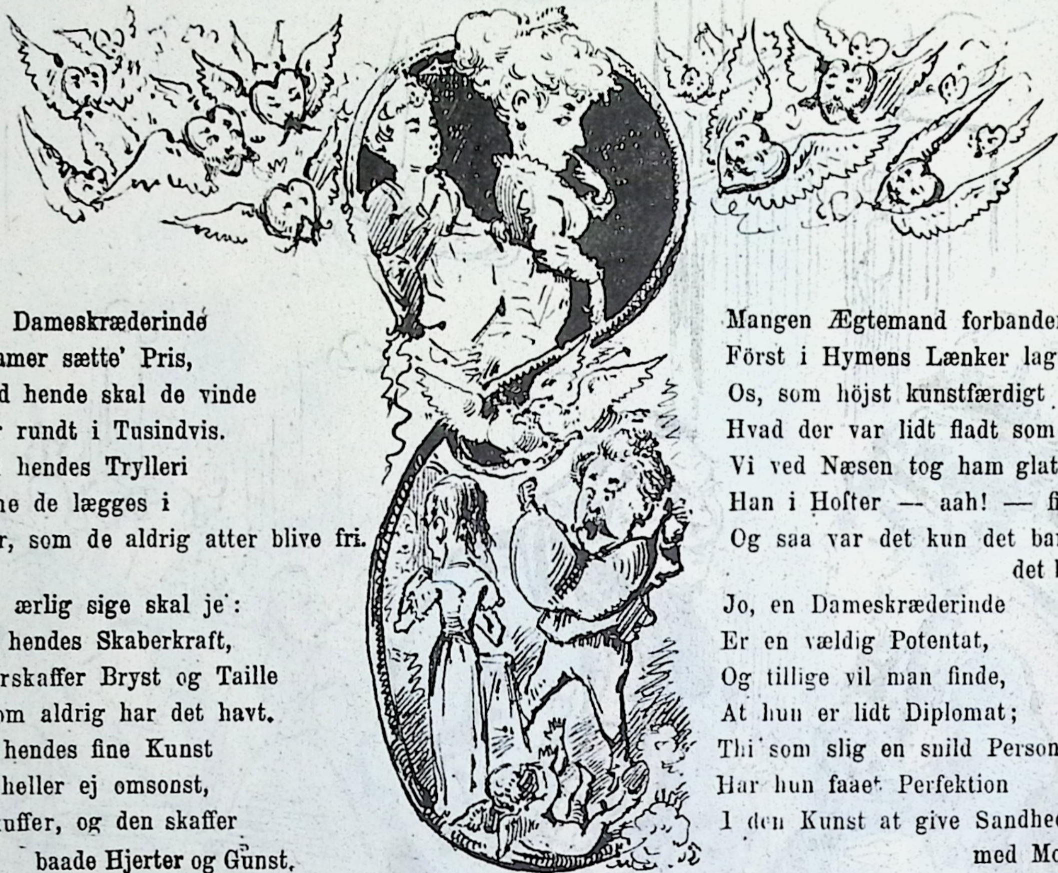

Jyden: Maa a ha'e den Fornöwelse, bitte Jomfru?

Damen: Tak, men jeg maa göre Dem opmærksom paa, at jeg dandser kun „forkert"

Jydon: Forkjert! Nej hua sejer den bitte Jomfru! Ded ska' De saamæn slets inte skenere Dem for, a gör præcis ded samme, for a har heller aldrig lært at danse!

Dameskræderinden synger.

Paa en Dameskræderinde
Alle Damer sætte' Pris,
Thi ved hende skal de vinde
Hjerter rundt i Tusindvis.
Ja ved hendes Trylleri
Herrerne de lægges i
Lænker, som de aldrig atter blive fri.

Ganske ærlig sige skal je':
Det er hendes Skaberkraft,
Som forskaffer Bryst og Taille
Den, som aldrig har det havt.
Ja, og hendes fine Kunst
Trives heller ej omsonst,
Den skuffer, og den skaffer
baade Hjerter og Gunst.

Mangen Ægtemand forbander
Först i Hymens Lænker lagt,
Os, som höjst kunstfærdigt danner,
Hvad der var lidt fladt som sagt.
Vi ved Næsen tog ham glat,
Han i Hofter — aah! — fik fat,
Og saa var det kun det bare — ja, det bare Vat!

Jo, en Dameskræderinde
Er en vældig Potentat,
Og tillige vil man finde,
At hun er lidt Diplomat;
Thi som slig en snild Person
Har hun faaet Perfektion
I den Kunst at give Sandhed kun med Modifikation.

„Chaque fou' a sa marotte."

Efter hvad vi have bragt i Erfaring, var Kjöbenhavn, for kort Tid siden, nær ved at blive Skuepladsen for én af disse blodige Begivenheder, som vi heldigvis kun sjelden opleve her i Landet, nemlig en Duel. En „herværende" Adelsmand en Baron *G. A. G.*,*) som for sin Fortjeneste har erhvervet sig en Mængde udenlandske Ordner, var bleven saa indigneret over Bergs Forslag til Ophævelse af Adel, Rang, Titel og Ordner, at han, strax efter Mödets Slutning, sendte ham en Udfordring. Kong Berg lod svare: „at selv om man gjennemsögte Oldtidens Protokoller", vilde man dog aldrig sé, at nogen dansk Ökonge havde duelleret med en italiensk Baron, og at han derfor ikke kunde indlade sig paa Duellen, der desuden ville være et ligefrem Mord fra hans Side, eftersom det i sin Tid var bleven ham spaaet, at han engang vilde komme til „at skyde Papegöjen!"

aron **Zytphen-Adeler** har i „Morgenbladet" for i Söndags ved en Kundgörelse, dateret Dragsholm den 27de November indbudt til et Möde i Favrbo Kro Dagen för lille Jule-Afton for at *gründe* et Aktieselskab til Overtagelse af denne Kro. Den „folkelige" Pode paa **Kurt Sivertsen Adelaers** Stamtræ har jo færdedes saa længe paa Holbæk Amts „folkelige" Kromöder, at han vel kan betragtes som selvskreven til Bestillingen som administrerende Direktör for det nye Aktieselskab, og har altsaa den bedste Udsigt til at blive — Lehns-Kromand i Favrebo.

* * *

En rögfortærende Fyrböder kan faa en god Plads i den store Skorsten paa Kommunehospitalet. Etatsraad Meldahl anviser.

Nye Böger.

To af vore mest ansete Firmaer have nylig udgivet tvende Indlæg i to af Dagens brændende Spörgsmaal. Det ene er Biskop Martensens: „Socialisme og Kristendom", det andet er „Dagstelegrafens Udgv.'s: „Betaler det sig at avertere". Vi ville overlade det til mere Kyndige at underkaste disse interessante Skrifter en mere dybtgaaende Overvejelse; kun skulle vi gjöre opmærksom paa den uventede Konklusion som mærkelig nok i det förste Skrift er, at Kristendommen*) bör foretrækkes for Socialismen og i det andet, at „Dagstelegrafen" (og „Aftenposten") bör foretrækkes for ethvert andet Blad til at avertere i!

*) Vor Hjemmelsmand har anmodet os om ikke at nævne Baronens Navn.

*) o: den evangelisk-lutherske, — ikke grundtvigianske Kristendom.

Hvorfor saa tavs?

Kl. 12 var Kaféen propfuld. Hvert Bord var besat; og i den inderste Stue sad alle Stamgæsterne, som Ridderne om det runde Bord, og nöd deres Formiddagskaffe *en compagni*. Stemningen var livlig, men blev næsten animeret, da en mosgroet Pebersvend henkasted e det Spörgsmaal: „Tror De virkelig, mine Herrer, at det er en Dame muligt at holde sin Mund i en halv Time"?

„Umuligt"! löd det enstemmige Kor.

„Umuligt"! sagde den astronomiske Professor, „Damernes Snakketöj er et *perpetuum mobile*".

„Og jeg kan give Dem det bedste Bevis herfor", hviskede den lille Assessor, der notorisk stod under Töflen. „De véd maaské, at min Kone virkelig holder af mig; hun sér derfor heller ikke gerne, at jeg gaar ud i Skumringen. Ja hun er lidt — skinsyg. Nu holder jeg imidlertid meget af at gaa mig en Tur förend Aftensmaden . . . . "

Den vittige Kommerceraad flöjtede Introduktionen til en *Maaneskinstur*.

„Ingen Afbrydelser . . . Assessoren har Ordet"!

„Nu maa De imidlertid" vedblev den lille Mand, sætte dem ind i Situationen: min Kone og jeg sidder gerne en Times Tid eller to i Mörkningen og passiarer; det sætter nemlig Jane megen Pris paa, og naar hun saa begynder, han jeg gerne straks holde Mund, for hun besörger selv hele Underholdningen. Naar saa Jane har begyndt sin Tale, lister jeg ganske sagte ud af Dören og gaar min Rundaf paa en lille Times Tid, uden at hun hverken mærker, naar jeg gaar eller kommer; hun bliver ved, og har ingen Anelse om, at jeg har gjort et lille Löb i Talens Löb".

„Men hvis nu Deres Frue en skönne Dag opdagede Deres Udflugter, hvad saa?"

„Hvad saa? Saa skal jeg sgu nok vise, at jeg er Mand i mit Hus . . . Men Död og Pine! Klokken er 1, og jeg har lovet hende at köbe et foret Underskört. Undskyld mine Herrer, men min Kone venter!" og Assessoren flöj af Sted for at vise, at han var Mand i Huset,

Man dröftede endnu en Stund det opgivne Æmne, men Alle var dog enige om, at Assessorens Bevis var saa fyldestgörende, at det umuliggjorde enhver Tvivl.

Imidlerrid havde en yngre, bleg Mand lidt efter lidt nærmet sig det runde Bord, og ligesom man var kommen til denne Erkjendelse, sagde han med svag Stemme:

„Undskyld mine Herrer, at jeg trænger mig ind i deres Kreds, men jeg blev tildels ufrivillig Tilhörer, og er maaské i Stand til at levere et Modbevis. Jeg har nemlig personlig kendt en Dame, der ikke sagde et Ord i en halv Time".

Man rystede tvivlende paa Hovedet. En saadan Paastand ligeoverfor Assessorens Bekendelse!

„Ja! jeg tilstaar, at det lyder utroligt", vedblev den blege Mand, „men vil De laane mig Öre. ."

„Hvormange Öre vil han laane"? spurgte den döve Kancellisekretær. De Andre lo af Misforstaaelsen; men den Fremmede fortsatte: „Som De sér mig her, er jeg kun en Skygge, af hvad jeg var for 8 Dage siden. Jeg er bleven frygtelig mager af Sorg. Jeg var forlovet. Mine Herrer! Jeg siger, jeg var forlovet, med en Engel, der hed — Naa ja, det kan nu være det Samme. Vi havde været forlovede i 4 Aar, og jeg havde ikke fundet nogen Lyde hos hende, men jeg elskede hende ogsaa meget höjere, end jeg kunde forsvare for . . . mig selv. Da var det en Dag, det var i Onsdags Aftes, jeg kommer op til hende. Da Pigen lukker op, synes jeg nok, at det gaar lidt langsomt, en uhyggelig Anelse griber mig, jeg trænger mig rask gennem Dören. Ak, var jeg blot bleven udenfor. Da jeg farer ind, bliver Sidedören hurtig lukket i — der ligger en Mandehat paa Bordet — Kathrine! raabte jeg; men Kathrine sagde ikke et Ord; hun pressede kun Læberne tæt sammen, ligesom hun vilde trodse mig. Jeg tilstaar, at jeg blev rasende. Jeg slog . . . ikke Kathrine, Gud bevares; nej jeg slog til Hatten: saa den dansede hen ad Gulvet og jeg spurgte: Hvad er dette! Men tror De hun svarede. Nej hun lukkede kun Munden tættere sammen. Da forgik Taalmodigheden mig. Jeg bandede og tordnede, jeg tiggede og bad i over en halv Time, men jeg fik ikke et Ord til Svar. Saa smed jeg min Forlovelsesring for den Trolöses Födder, men saa aabnede hun Munden . . . . "

Den blege Mands Stemme kvaltes i en krampagtig Hulken.

„Saa fik De vel Redelighed paa Tingene?" spurgte man deltagende.

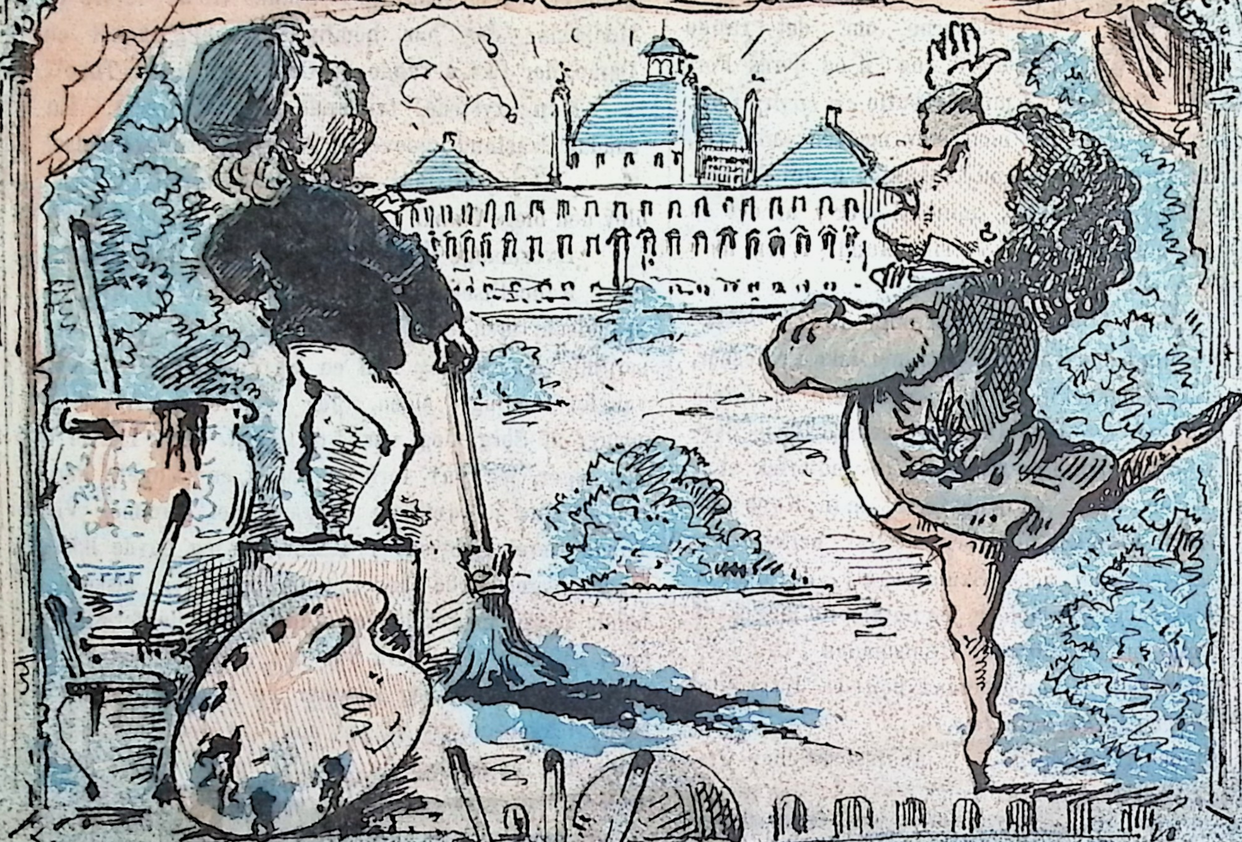
„Jo det var en net Redelighed! Véd De, hvad der var i Vejen. Hun havde ikke en Tand i Munden. Det var Dentisten, der var der med et nyt Gebis."

„Man skal heller aldrig föle sin Forlovede paa Tænderne", sagde Pebersvenden.

I Fredensborg Slotshave.

(Text til Hr. Ahlgrenssons Dekoration i „Tiderne skifte").

EI BLÅT TIL LYST

Jeg véd, at Sjölunds Ö er rig
Paa grönne Höje, grönne Sletter,
Men Fredensborg, jeg elsker Dig,
Din Farvepragt og Dine Pletter.

Hil være Dig, Du gamle Slot,
Saa koldt i Solens Glöd Du straaler,
Mens Bögelövet, azurblaat,
Med Egens Okkergult sig blander.

De gule Blade blaane skönt,
Sé, Græsset ligger som et Tæppe,
Saa friskt, saa gult, saa mat, saa grönt,
Dets Skær mit Öje taaler neppe.

Mahognibrunt i Skovens Graa
Sig Stammer i hinanden væver,
En Kvist er röd, en anden blaa,
Ja, blaat og rödt for Öjet svæver.

Snart Skoven nögen staar og sort,
Snart Stormene de hæftigt vifte,
Men sligt et Minde gaar ej bort,
Om ogsaa Tiderne de skifte.

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor: Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjöbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Steentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard

PUNCH

No 49.

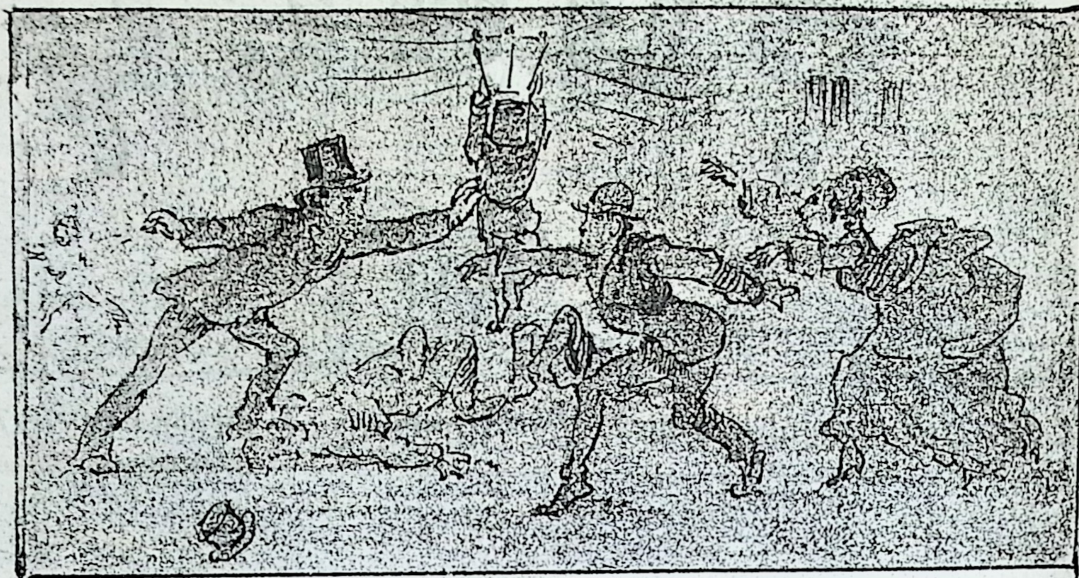
Onsdagen den 9de 2den Aargang. December 1874.

— Det var dog en grusom Liste. Hvad vil Du med alle de Bryllupsgæster?
— Herre Gud, söde Amalie, man maa dog ogsaa tænke lidt paa Brudegaverne.

Kjöbenhavns Gasformörkelse.

Motto: „Med Sorgen og Klang hold Maade!"
Kingo.

Hvad er alle Jordens Herligheder,
Naar de dybt i Mörket dog er skjult? —
Man forgæves om det Skönne leder!

Hvad er Rödt, og hvad er Grönt og Gult,
Naar en begsort Mare Jorden knuger?
Hvad er fast og sikkert? — hvad er hult?

Mörkets Aander hist i Luften ruger,
Trykker syndigt paa vor Hjemstavns Jord
Nu i mange, trange, lange Uger.

Sig: hvad var vor Synd? var den saa stor?
Jo! — vi lader Ehlers göre Knuder,
Vi paa ham som paa en Lysalf tror.

Vi har svoret til de falske Guder —
Han og Howitz blændede vort Syn;
Derfor er saa mörke vore Ruder —

Derfor kan man ikke gaa i By'n;
Östergades hvide Pusselanker
Skjules nu og Öjets mörke Bryn,

Mörkt er Alt, og mörke vore Tanker!
För var Alt ved Nattens Komme lyst!
Aldrig nu som för vort Hjærte banker!

Aldrig svulmer glædefyldt vort Bryst
Oftere ved Latteren, den glade,
Af de Smaa, som kom, naar Alt var tyst.

Derfor svigter man sin Östergade;
Melancholsk man ty'r til en Café
For i Stilhed at studere Bladé.

Men forgæves! man kan næppe sé.
Mörket hviler over hine Egne;
Linjerne — de skælnes knap — o[illegible]e

„Telegrafen"s vil vi aldrig regne;
De er lige graa ved Dag og Nat,
Halvt ulæselige alle Vegne.

Paa en Toddy tager da man fat —
Munden finder knap man i sin „Bever-
-ting" og senere — sin egen Hat.

Man i sörgelig Uvished lever —
Hvis én Gang man om en Arrak be'r,
Man maaské kan faa en Pæl Genever.

Vil man have „Morgenbladet", sér
Man „Nyt Aftenblad" — Ih, fy for Pokker!
En *Journal pour rire* paa sin Manér!

Man skal hjem, og sörgelig man sjokker,
Pejlende hvert lille dunkelt Fyr
Her i dette store Ragnarokr.

Ehlers! husk at Gassen er os dyr!
Vær ej ubönhörlig som en Grachus!
Mere Lys! — tag saa kun mér Gebyr —

„Utili dulci!" sa'e Horatius Flaccus.
Kom med Lys! — Du skjuler jo dog ej
Her i Mörket os Dit grimme Pakhus.

Du er Skive nu, det si'er vi Dig,
For hver baade god og daarlig Kro-Vitz,
Og i Alt Du volder stor Staahej.

———

Du er alfor blöd mod denne Howitz!

Det brændende Spörgsmaal,

Jordefærd eller *Gravbaal*

Har i Sommerens Hede — da man fornuftigvis ikke tænker paa anden Varme end den uundgaaelige — ligget stille hen og ulmet under den offenlige Menings let bevægelige Aske; men det synes nu atter at ville blusse op, skjöndt den berlinske Politidirektör, efterat have prövet en Ligtur med en köbenhavnsk Droske, har erklæret sig for den nedarvede Begravelsesmaade. Medens man nemlig endnu i Foraaret med from Afsky slog en féd Streg over hele Sagen, begynder allerede nu Tidens sunde, praktiske Sands at göre sig gældende, og Nationalökonomerne, der jo have deres Fingre alle Vegne, stille den uafviselige Fordring, at Individet ikke blot i levende Live gör al den Gavn han kan, og lidt til, for Föden, men ogsaa giver Samfundet den störst mulige *Tantiéme* efter Döden. Det er naturligvis en af Stuart Mills Skolarer, den lærde Sir Henry Thompson, der har Æren og Fortjenesten af at have sat denne Side af Problemet under Debat. Med Decimalernes isnende Ro hævder han Nutidens Forpligtelse til — ligeoverfor den nær forestaaende Udtömmelse af Guanoöerne og den (ifölge unge Albertis Forsikring ved Festmaaltidet i Sorö) stadig stigende Efterspörgsel efter platinsur Amager-Pudrette, at göre noget klækkeligt for de rationelle Agerbrugere i Sorö m. fl. Amter. Paa Apothekervægten viser han Dig de fosforsure, kvælstofholdige Procenter, Din Aske bör afgive, og med Tallenes pulveriserende Logik gör han, trods det bedste Brandkasse-Regnskab, Rede og Rigtighed for de Milliarder, som en altfor ödsel Fortid har smidt ud ad Vinduet ellor, rettere sagt, gravet rentefrit ned i Jorden, idet hidtil en sygelig Sentimentalitet tvang selv tænkende Mænd til at jordfæste sine Svigermödre og fattige Fættere i Stedet for at omsætte dem i dampkogt Benmel.

Det Tidspunkt ligger derfor næppe fjernt, da Professor Frederiksen vil sé en Udvej til ikke blot at spare Dyrehaven og Syndermarken, men maaske endogsaa at ophjælpe Sukkerrodyrkningen paa „Lolland": vil han blot udstede Aktieindbydelsen og Prokurator Böcher modtage Tegningen i 2 Dage til det Konsortium, der dog maa danne sig for

Maskinbrænding af menneskelige Cinders,

vil vistnok *Fleninge Kulfält* beredvillig paatage sig Leverancen af alt det ildfaste Ler til de fornödne Urner blot mod Præferenceret for *Bolagets* danske Andelslodejere til först at brænde sig. Suhr vil bortlicitere sine egne Kul, og Ehlers vil altsaa budgettere Gasværkets Overskud til det 10-dobbelte, saasnart Howitz faar indövet sit Mandskab i at destillere Gas af de salige Köbenhavnere til Oplysning for Efterslægten. Enhver ægte Statsökonom — og det er vi nu i Grunden allesammen — vil gasse sig ved Tanken om, at han i Stedet for at volde sine sörgende Efterladte en ærgerlig Udgift ved sin Död, tværtimod kan bringe dem en direkte om end ikke betydelig Profit i Stedet. Paa Verdensudstillingen i Wien saa man saaledes denne praktiske Side af Sagen i en Flaske mrk. Nr. 19; den indeholdt 3¾ Pd. Aske, hele det endelige Udbytte af en virkelig „italiensk Baron", der ganske sikkert aldrig tilforn havde været i saa reduceret en Tilstand, men alle Produktions Omkostningerne herved beløb sig til — 1 Krone 75 Öre, medens der tilmed kun var medgaaet 2 Timer til at expedere og afproppe hele Millionæren.

Dog endnu et Alvorsord, förend vi tænde Baalet.

Der er jo stor Forskjel paa os Mennesker: Friheden har forlængst gjort Kaal paa Ligheden og Broderskabet gælder daarligt nok til Holbæk; Du bestaar ikke af de samme Ingredienser som jeg, den ene er klækket op med Spegesild og Kantöffelsprit, den anden med Dyrryg og Champagne, men Fölgen heraf blive atter, at vor Aske har höjst forskellige Egenskaber. Ligesom Markfrökontrollen har vist sig som en evropæisk Nödvendighed for dem, der forskriver Klöverfrö herfra Byen, saaledes maa de eventuelle Gödningsaskekompagnier, hvis Dampskorstene ville rejse sig paa de mosgroede Kirkegaardes Grund, underkaste de Personer, hvis Aske de „göre" i, en stræng Klassificering. Maa tænke sig ellers Fölgerne af at göde et Agurkebed med Asken af Medlemmerne i I. A. Hansen Kvægassuranceforening, eller af ikke at kunne faa brændte Vartovskoner til Cikorieavlen paa Söndersögaard; kunde Rimestads Aske faa en bedre Anvendelse end i en Humlehave, maatte ikke Tobiesens Stöv absolut drive en Solsikke til at blomstre hele Aaret, og hvor vilde Stokroserne ikke knejse efter en Gödning med det Forkrænkelige af Etatsraad Crone?

Lad ogsaa enkelte Fordomme i Förstningen göre den offenlige Mening tvivlraadig og mistroisk mod denne Tanke; bliver först de forenede Ligbrænderes Aktier noterede til 127¾ paa Börsen og laaner Privatbanken paa den som paa Kineserne, vil alle Fordomme være væk som en Rög og Sagens lyse Sider klare nok. Gjör blot et Forsög, men gjör det snart og begynd med hvem det skal være, blot ikke med

Punch.

Den 8de

Mer end ét Sekel svandt! — Nu mødes atter
Den stærke Fader med sin skønne Datter,

Og Jordens Viismænd endelig erkender,
At Venus ikke var Distançeblænder!

Thronen vakler!

Det var sig et stort Regeringsland
For „Arbejdsmænd" og Deslige,
Der skulde Regeringen lappes i Stand
Alt for det ganske Rige.
Thi Landet ligger i Vaade!

Ministrene blev obsternasige fælt
Mod Fyrsten, til hvem der bör kures,
Hvis Aarsag denne aldeles reelt
Beslutter, „de Karle" skal fures!
Men Landet ligger i Vaade!

Ja, selv hans eget Hjærtes Barn,
Hans Odder, Regeringens Perle,
Fornægter dette skjændige Skarn
Og tugter med snertende Ferle.
Og Landet ligger i Vaade!

Fyrsten spörger ret ej om Forlov,
I „Moniteuren" han tordner.
Höjstegen er han han endnu mere grov
End selv en kongelig Portner.
Men Landet ligger i Vaade!

Og Budstikken löber med Sedler om Land,
Thi Fyrsten er slemt paa Potten —
Men med Stemmesedlerne mener man,
At der var nok „something rotten".
Og Landet ligger i Vaade!

Fyrsten tro'r, at et godt Plebiscit
Paa flere Fadaiser böder.
Men ellers saa skal det nok knibe lidt
For alle hans smaa bitte Jöder
Thi Landet ligger i Vaade!

Budstikken löber, og Sedlerne komme
Og Fyrsten glædes ved Rögelse —
De, der tabte en Seddel af Lomme,
Fik nye med störste Fornöjelse.
Thi Landet ligger i Vaade!

Ifald man Lovone spörge vil,
Saa sige til Sligt de: Nothing!
Men naar Appanagen staaer paa Spil,
Man spör' ei om saadanne Smaating!
Thi Landet ligger i Vaade!

Og naar blot en Stump Popularitet —
Den være nu nok saa lurvet! —
Kan ryge, saa gaaes der „paa", har man sét,
Om Vejen er nok saa kurvet!
Men Landet ligger i Vaade!

Saa siger man rask: Gaa Fanden i Vold!
Til alle Love, de svorné!
Saa stiller man sig som en skræppende Trold
Ved Stemmesedlernes Urne!
Men Landet ligger i Vaade!

Saa hilser man med svingende Hat
Nikkedukkerne kære!
Saa hyler man selv et Pereat
For sin Kontrapart og — sin Ære;
Og saa ligger Landet i Vaade (Varer?)

Den ene Kile driver den anden ud.

— Hör Du! nu da Schlegel dog allerede har taget sin Afsked, kan jeg s'gu ikke nægte, at jeg synes, at man hellere maatte have valgt Fenger til Borgemester ifjor. Han var da nok bleven siddende.

— Jamen, Ehlers vilde jo strax have taget sin Afsked, hvis han havde faaet Fenger til Kollega!

— Det var som Fanden! Kunde man da ikke faa fat i Fenger nu?

* * *

„Lad være med det!" sagde **Zahle**, han udbragte en Skaal for Kongen og vilde have sagt: „For Ære og Ret".

* * *

„Folkelig" Partipædagogik.

„*Politik er den vigtigste verdslige Viden*" —
Lyder snildt de „Forenedes" Løsen for Tiden,
I det Oplysningssagen de skyde til Siden
For — mens Almuens Kundskabs- og Syns-Kreds er liden —
At faa hværvet en „Landstorm" til Folketings-Striden.

„On connaît le cerf à ses abattures"

Der har i længere Tid gaaet det Rygte her i Byen, at I. A. Hansen skulde have i Sinde at rejse til Amerika, og Folk, der gave sig ud for at være velunderrettede, fortalte endog, at Hansen, der nok i flere Punkter skal hælde stærkt til Mormonernes Lære, havde bestemt sig til at rejse til Utah, hvor han forelöbig skulde konstitueres i Brighham Youngs Embede.

Vi have imidlertid i disse Dage modtaget et Brev fra Chicago, der, forsaavidt den deri omtalte Person er vor I. A. Hansen, (hvilket vi imidlertid af flere Grunde maa anse for tvivlsomt) viser os en ganske anden Aarsag til Hr. Hansens Rejse.

Da det muligvis vil kunne interessere vore Læsere, gengive vi herved den Del af Brevet, der angaaer Hansen, i dansk Oversættelse.

— — — — Siden mit sidste Brev, have vi endelig været saa heldige til Direktör for vort nye store *Chicago insurance company* at finde en Mand, der ved sit ansete og respektable Navn, kan kaste den rette Glands over dette vort nye store Foretagende. Denne Mand maa vist være Dem bekjendt, thi det er en Hr. Hansen fra Kjöbenhavn, der ikke alene i mange Aar, med stor Uegennyttighed og Dygtighed har bestyret en Brandkasse, men tillige har opfundet et eget Kontrolapparat, hvorved saadanne tidspildende Forretninger, som Kasseeftersyn og Bogrevision, aldeles undgaaes. Hr. Hansens Sön, som De vist ogsaa maa kjende, da han skal være en berömt (*famous*) Politikus, der er vel kjendt paa alle Tribuner, og desuden som Officér skal have udmærket sig i Slaget ved Nörrefeld (?), har ligeledes faaet en Ansættelse ved Selskabet som en Art Kontrollör (*watch-man*) — — —

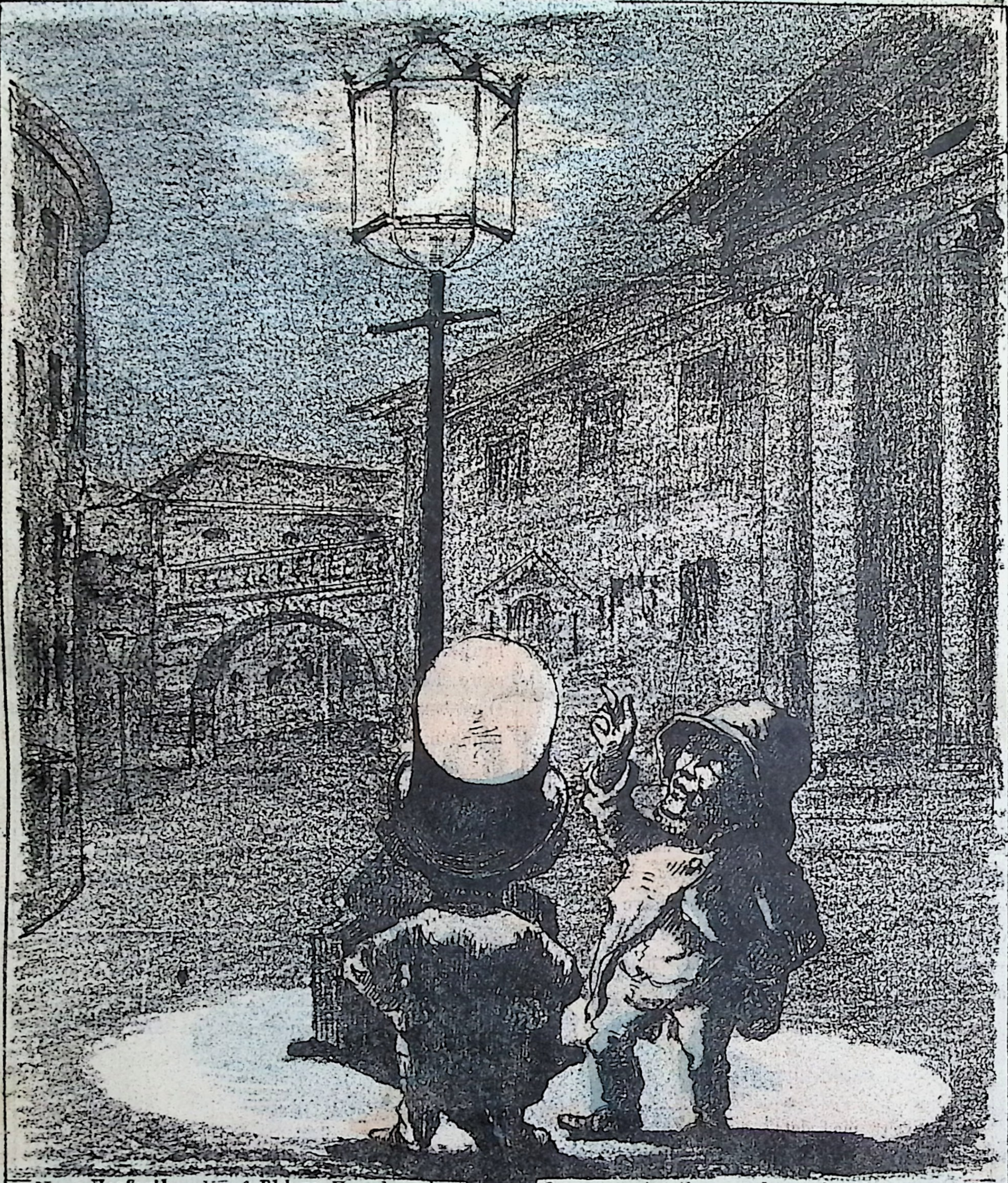
* * *

13 holdes jo ellers af Alle selvtænkende Væsener for et höjst uheldigt Tal, men til den nærforestaaende Juleferie vil de repertoiresyge Privatkomedianter trindt om paa Landets Herre-, Præste- og Böndergaarde dog nok kunne regne det hos Peter Bloch udkomne „**Tretten**" for et rigtig godt Nummer.

Korrespondance.

Le long garçon: Æmnet Berg turde vel indtil videre være gennemtærsket nok.

En Ven i Nöden.

Naar **Herforth** selv af **Ehlers** Haanden slaar
Og **Thomsen** ikke længer kan ham skaane,
Trofast dog **Howitz** ved hans Side staar
Og peger tröstig paa den gule Maane:
„Saalænge den vi har, vi Intet frygter —
Den ta'er Affære nok for vore Lygter!"

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stue Gaard.

PUNCH

№ 50.

Onsdagen den 16de 2den Aargang. December 1874.

Moderstolthed.

— Nej! Mage til min lille Charles tror jeg ikke, der er til. I Dag er han akkurat 14 Maaneder og 9 Dage gammel, og tænk Dem, i Morges rev han 3 Par Kopper ned af Bordet, i Formiddags kneb han „Trofast" i Halen, saa den hylede himmelhöjt, i Middags kradsede han Stine i Ansigtet, og för flængede han Papas Slobrok fra Överst til Nederst! Er det ikke en söd Dreng?

Kor: Jo! Han er sin Fader op ad Dage.

Danmarks Folketing.

(En folkelig Folkevise).

Om vort Folketing jeg lidt vil kvæde.
Det er Danmarks Stolthed og dets Glæde,
Tingets Visdom æret og frygtet,
Og dets Enighed, den er be—
Er bevist ved mangen Lejlighed.

Krabbe han er Formand over Flokken;
Er der Strid, saa ringer han med Klokken,
Alle lyde den med Frygt og Bæven,
Thi af Krabbe faar man en paa —
En paalidelig og skönsom Dom.

Tingets Veteran, Hr. I. A. Hansen,
Har Fortjeneste af Assurancen;
Danmarks Folk ham ikke nok som takker,
Thi den ædle Olding er en Prak—
Praktisk og besindig Frihedsven.

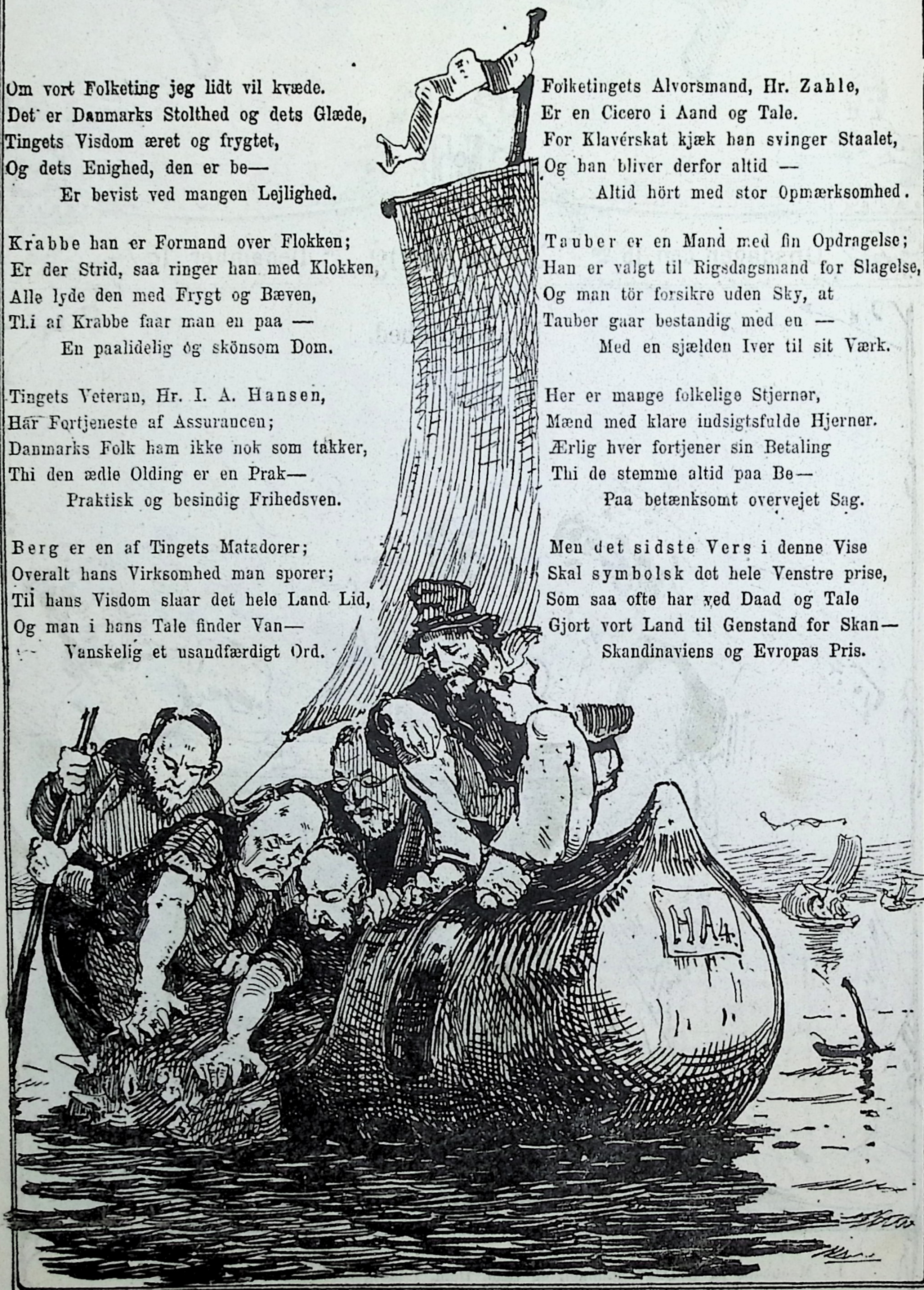
Berg er en af Tingets Matadorer;
Overalt hans Virksomhed man sporer;
Til hans Visdom slaar det hele Land Lid,
Og man i hans Tale finder Van—
Vanskelig et usandfærdigt Ord.

Folketingets Alvorsmand, Hr. Zahle,
Er en Cicero i Aand og Tale.
For Klavérskat kjæk han svinger Staalet,
Og han bliver derfor altid —
Altid hört med stor Opmærksomhed.

Tauber er en Mand med fin Opdragelse;
Han er valgt til Rigsdagsmand for Slagelse,
Og man tör forsikre uden Sky, at
Tauber gaar bestandig med en —
Med en sjælden Iver til sit Værk.

Her er mange folkelige Stjerner,
Mænd med klare indsigtsfulde Hjerner.
Ærlig hver fortjener sin Betaling
Thi de stemme altid paa Be—
Paa betænksomt overvejet Sag.

Men det sidste Vers i denne Vise
Skal symbolsk det hele Venstre prise,
Som saa ofte har ved Daad og Tale
Gjort vort Land til Genstand for Skan—
Skandinaviens og Evropas Pris.

Beretninger

betræffende

Bogö-Bergs Bedrifter.

(Brudstykke, Bilag B*).

— — — — — — — — — — — — — — — — — — Berg, Bogö-Börnenes birkerisförende Betvinger, Bogömændenes Brama, beherskede bænkevarmende, bjarkemaalstrævende Bondevenner. Blandt Bergs Bannerförere bemærkedes Befalingsmanden Bajer, Bondelæreren Berntsen, Basunenglen Bojsen.

Berg begyndte Bataillen betræffende Börneopdragerens beklagelsesværdige Behandling. Besudlende Broncealderens Blade beskrev Berg Börneopdragerens bekendte, berygtede Bordtale.

Bureaukraten Bille, Byggeselskabets Bestyrer, bekæmpede Bergs bindegale Begreber, besvarede bidende Bergs Beklagelser!

Berg benægter bestemt Börneopdragerens Bröde. Besynderligt! Börneopdragerens blufærdige Beskedenhed beskjæftiger Berg behageligt: — blandt brave, bondevenlige Bordfæller bliver Börneopdrageren beruset, Beruselsen bevirkede Bordtalen. Beklageligt!

Bedste Berg! Börneopdrageren benægter bevislig Beruselsen, beedigede Bönder benægte Beruselsen. *Bien*! Blot Börneopdrageren beviser Beruselsen, bliver Bröden borte, Bebreidelsen beklagelig (Bravo).

Berg besvarede Billes Bemærkninger, blanksværtende Bureaukratiet (Bönderne brummede bifaldende).

Brandassurance-Bestyreren, Bergs brandgule Busenfreund, begyndte Bemærkninger, betræffende Blasfemi.

Bille bad Brandkasse-Bestyreren bortfjerne benævnte Beskyldning

Berg blev brutal, bad Bille bevare Bideredskaberne (Bevægelse blandt Bönderne).

Bille bad Bestyreren bibringe Berg bedre Begreber.

Bestyreren benægtede Bergs Brutalitet. —

Un bon chien à mordre, s'il avait de dents.

Enhver, der besöger Tivoli, har vistnok ofte glædet sig over Hr. Volkersens udmærkede Pjerrot, men Enhver har vist ogsaa, naar han har hört, hvor gammel denne ungdommelige Pjerrot er, enten tænkt eller sagt: „Men hvor skal vi dog faa en Pjerrot fra, naar Volkersen ikke mere optræder" Det glæder os derfor at kunne meddele vore Læsere, at Tivolibestyrelsen, der naturligvis ogsaa har havt sine Tanker henvendt herpaa, har været saa heldig at engagere en Mand, der er som skabt til denne Plads, da han allerede i længere Tid har moret en större Forsamling med sine *Lazzi*, og egentlig kun mangler Kostumet for at være en fuldstændig Pjerrot. Denne Mand, hvis Navn forelöbig maa holdes hemmeligt, da Kontrakten ikke er underskreven, vil nu til Sommer optræde afvexlende med Hr. Volkersen for at vænne sig til den nye Scene. Vi kunne dog allerede nu meddele vore Læsere, at han vil optræde under det fingerede Navn **Zahlpeter**, og at han har betinget sig den samme Betaling, som han hidtil har erholdt for sin Optræden som Komiker, nemlig 3 Rdl. om Dagen.

* * *

„Hög over Hög", sagde Berg og gav Krabbe en „Tilrettevisning" i *Morgenbladet*, han var selv bleven kaldt til Orden i *Folketinget*.

* * *

„Nu sidder vi alle vel", tænkte Magistraten: Borgermestrene fik 8000 Kroner om Aaret til at begynde med og havde ellers ikke noget at skulle have sagt.

* * *

„Bagefter er vi alle kloge nok" sagde Brix, da Scharling til Lönningsforslagets 2den Behandling anstillede de Betragtninger, han glemte ved den 1ste.

---

*) Har man sagt *A*, maa man ogsaa sige *B*.

Ganske praktisk.

— Hör Laus, hvad skal jeg dog mon göre for at faa Hönsene til at lade være med at flyve over Hegnet ind til Naboens?

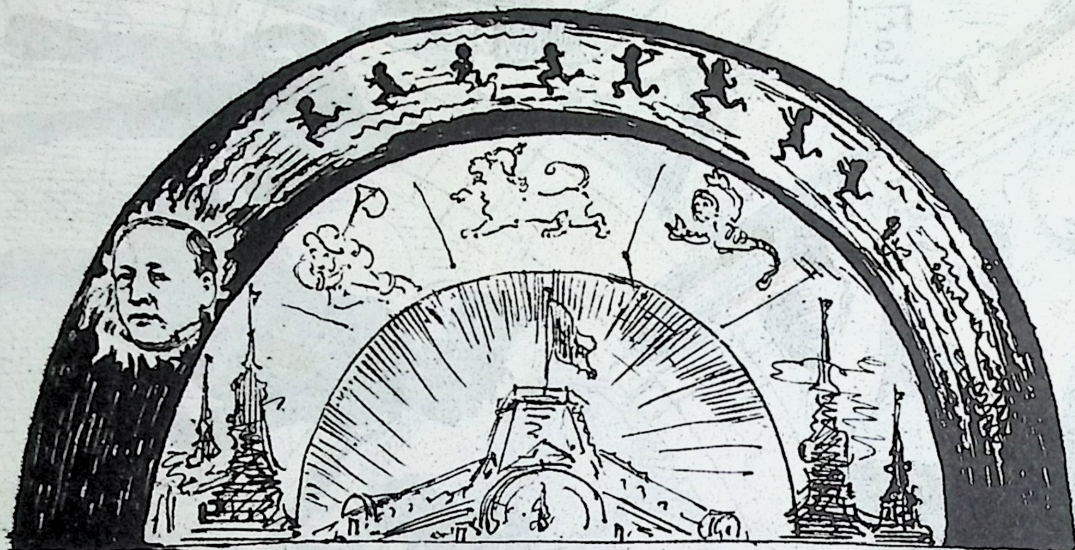
— Det skal jeg s'gu sige Dig Hans; Du skal lave noen smaa Huller i Hegnet her nede ved Jorden, saa gaar de skam nok derigennem.

Stor Julebasarie med obligat kinesisk Skyggespil

Parlamentariske Stjerner,

observerede i **Ny** og **Næ**, dog ikke i *Zodiakal-Lys*,
men gennem et **Punch**-Glas.

Paa Kristiansborg — ja, höjt i Riddersalen
Der throner alle Folkets kaarne Mænd;
Der kæmpes der saavel af Generalen,
Som af den Menige med Sværd ved Lænd.
Der kæmpes der! der fældes de af Talen,
Men som Ejnherjar staa de op igen;
De styrte frejdig frem med fældet Landse.
Og före op de samme Vaabendanse.

En Astronom har mangt et Stjernebilled
Fotografert fra dette Firmament;
Men hans Refraktor var i Reglen stillet
Lidt stærkt til Höjre, som er vel bekendt.
Fra „Nær og Fjern" han ganske vist har villet
Os mangen slaaende Belysning sendt —
Og ogsaa gjort det, hvilket attesteres —
Men sikkerligt! de kunde nok suppleres.

Fixstjernerne han har fra alle Kanter
For största Delen os beskrevet flot.
Men alle de mangfoldige „Drabanter",
Som fölge dem i baade Stort og Smaat,
Dem har han ganske overset, og sandt er
Det aabenbart, at det var ogsaa godt
At höre lidt om en og anden Maane,
Som af en „höjre" Sol sit Lys ma a laane.

Trods Astronomens Lys, det Zodiakale,
Han altfor mange Stjerner oversaa.
Vi derfor vil forsöge paa at male
Et Par af dem, han ej fik Öje paa.
Vel er vort Objektiv et af de smaa,
Men skarpt — det si'er vi uden dog at prale.
Og her en Stjerne vi for Öjet have:
Man döbte den en Gang „den glade Pave".

Hin Astronom den monne fejl bestemme:
Den er jo en Komet af förste Rang;
Thi der er en Ting, som man ej maa glemme,
Det er dens saare hyperbole Gang; —
Og hvor Kometen egenlig har hjemme
Man aldrig saa' i Tale eller Sang.
Thi vor Komet er ligesom de andre —
Man aldrig véd, hvorfra — hvorhen de vandre!

Paa Journalismens brede Mælkevej
Den dukked' frem i Vest — i venstre Side.
Dens „Hale" — Negrene — man öjned' ej,
Men lystig frem Kometen monne glide
Igennem Rummet glat med Huj og Hej!
Og som Enhver naturligvis kan vide:
Fra Vest til Öst — fra Venstre og til Höjre
Den kom — hvorfra? det vides ikke nöjere.

En Tid i „Skorpionens" Tegn den stod,
I Krigens Tid den stod en Stund i „Löven";
Men snart forsvandt den med sit Lövemod:
Den ynder i det Hele ikke Töven.
Og under Atmosfærens raske Klöven
Den sprutted' Gnister rundt til Overflod.
Nu staar den dybere i Horizonten —
Det varsled' om Forandringer af Fronten:

Da nemlig Journalismens Firmament
Kometen kunde pludselig forlade: —
Den vilde „bygge" i en anden Gade,
Hvor Horizonten videre er spændt.
Ej altid nu Ideens Lys bli'r tændt
Den varmer sjelden — uden höjst de Bade,
Som kaldes „romerske", hvori blandt Andet
Nok ogsaa „Direktören" gaar i Vandet.

2 Sjæle og 1 Tanke.

Personalia.

(„Dagstelegrafen" for i Gaar eller i Dag eller i Morgen).

En ung Sökaptain med Formue önsker at indgaa Ægteskab med en ung og dannet Dame med en blid Karakter og et net Ydre samt i Besiddelse af Formue. Billet mrkt. 478, med Fotografi, modtages inden Aften paa dette Blads Kontor. Til anonyme Bill. tages intet Hensyn.

Redigeret af C. W. Rimestad.

En ung Dame önsker at indgaa Ægteskab med en ung Herre med et net Ydre. Paa Formue sés der ikke saa meget, da Vedkommende selv er i Besiddelse deraf. Billet mrkt. Haab 475, med Fotografi samt Oplysning om, hvor nærmere Aftale kan finde Sted, modtager dette Blads Kontor i Löbet af 4 Dage.

Omvendt Virkning
af
modsatte Betingelser.

Under Höjeloftsbuer i *Folketings* Salen
Vralte Flerhedens Taler som Smaakryb i Dalen —
Medens i *Landstingets* Borgstue Tanker sig föje
Klart, gennem Ordet, til Hvælvinger lyse og höje.

* * *

Nyt Gadenavn. De Grundejere, der i sin Tid indgav et Andragende til Magistraten om, at en Del af Holmensgade maatte blive omdöbt, hvilket Andragende, som bekendt, blev afslaaet, have nu ansøgt om at den övrige Del af Gaden maa blive kaldt: „Venus Passagen".

* *

Korrespondance.

Jux: Ja gjör bare dygtig af det, men lad det ikke smage saa meget af Mærket, som Pröven gjorde.

„Vil De naa om Pynten?"

Söen gaar hult og Brændingen skummer
Uvejrets vrede Guder brummer,
Skuden er lille, Mandskabet tyndt,
Og fjærn endnu er den skærmende Pynt.

Mon de kan klare Bygen forinden?
— Endnu er de ikke rigtig i Vinden!

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade № 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor Østergade № 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjöbenhavn. Trykt og udgivet af C. Simonsens Kunst & Stentrykkeri, Østergade 26. Stuen Gaard

PUNCH
No. 51.
Onsdagen den 23de 2den Aargang. December 1874.

— Moer! Nu skal jeg være saa artig, jeg skal aldrig græde, naar jeg skal vadskes og jeg skal heller ikke græde, naar Du kæmmer mig, og jeg skal aldrig göre Trofast Fortræd . . .

— Det var ret, min lille Dreng!

— Ja, men Moer, tror Du saa ikke ogsaa, at Juleenglen gi'er mig lige saa meget Legetöj, som min store Bro'er Holger faar?

En Julefest hos „Punch".

Kom her til os! — Til et Festens Bord
Vi byder alle Bekendte.
Nysselige Presenter, vi tror,
De visselig kunne vente.

Sikkerlig traf vi Hvermands Smag,
De derpaa tör Dem forlade.
Vi anta'er det for en afgjort Sag,
At Alle skal blive glade.

Nu skal De faa at höre, hvem
Vi har betænkt med Foræringer,
»Punch« har særlig tænkt paa dem,
Der ellers har Grund til Besværinger.

Rimestad, denne forjættende Mand,
Halv Vejs Erasmus Montanus
Og halv Vejs Elise Guloten, han
Skal ha'e en ny »Cyprianus« —

Den gamle slog ikke altid til,
Naar han agerede Spaamand,
Hans förste Faktotum, Klamer, vil
Vi skænke en Fjerding Blaamand.

Löber, der löber rundt om Land
Og Venstrepygmæerne hövler,
Vi sikkert en Tjeneste gjöre kan
Med et Par Travaillestövler —

Fyren slider sig næsten op
I Kampen med Krostuevrövlerne,
Saa det er tydeligt, han i Galop
Kommer jo nok paa Stövlerne.

Gedalia er vor specielle Ven,
Og vi vil glæde Baronen —
Han skal sg'u ha'e sig en Orden igen
Som Ridder af Lysekronen.

Alberti, den fejrede Jubilar,
Hvem »Punch« havde glemt at betænke,
Vil Heibergs »Nej« i Pragtexemplar
Til Julen vi derfor skænke.

Berg er næsten af Gaver ked,
Han fik dem lige til Mættelse;
Vi pröver, om vor kan glide ned:
En proper Irettesættelse!

Og dernæst — Tingen er sikkert klar! —
Man Glæde ham vist forvolder
Med et ganske flunkende nyt Exemplar
Af »Oldtidens Protokoller.«

Krabbe, der sidder i Tinget kækt,
Halvt Dommer og halvt som Slagter,
Ham vil vi forære en Themisvægt,
Skönt han den sikkert foragter.

»Morgenbladets« ledende Haand
Mulig en Gave venter —
Gud give, vi kunde gi' ham lidt Aand
Og betalende Abonnenter!

Cobden Carstensen, denne Scapin
For Adelens *»nobles pères,«*
Skal ha'e sig et nyt Liberi, fin fin!
Som sikkert han vil gjöre Ære.

Nivellere vi ville net
De journalistiske Guder:
Meyer hin Digre skal ha'e et Korset
Og Hartvigsen Hoftepuder.

For övrigt har vi Presenter *en masse*;
Men til at specificere
Dem har vi hverken Lyst eller Plads —
Man overraskes des mere.

Festen vil slutte med Spil og Sang,
Og da det hör' til *bon-ton*'en,
Har Berg os lovet for denne Gang
At ville tale for Kongen.

Ploug vil loyalt os give paa Prænt
En Vise for Tronen — ja, magelig.
Herforth, som altid er edderspændt,
Vil være næsten behagelig.

Ikke en Disharmoni vil tænde
Tvedragts og Ufreds Branden,
Hartvigsen skal ved den ene Ende
Af Bordet og Wulff ved den anden.

Og dermed er Slagsmaal forebygget
Og al kedsommelig Tale,
Og Freden og Glæden er godt betrygget —
Og dermed Punktum Finale!

Populær, men kortfattet A B C

i

Stue-Botaniken.

gennemsét af „Professor" Erslew og udgivet med Tilladelse (?) af Jens Birkeris & Co. til Selvstudium og Friseminari.

Imprimatur

J. S.

(Pedel).

Forord.

Forfatteren, der i flere Aar har trukket Rödder op i en „Have, Keglebane og Beværtning" og siden har medvirket ved „Driveriet paa Östergade", tror heri at have Adkomst nok til at mene, at et virkeligt Savn afhjælpes ved Udgivelsen af dette lille *Vademecum*. „Prof." Erslew, hvis botaniske Færdighed er tilstrækkelig dissekeret af Knud Vallö og til Overflod reduceret af Grönlund, har godhedsfuldt besörget Korrekturen.

Ærbödigst

Ole Nokkebölle.

stud. maculatur.

Arven blomstrer paa Grave, men kræver en féd Jordbund og trives ikke i Skifteretten.

Blommer kan syltes og voxe paa Træer, fandtes tidligere hyppig i Kæmpeviser, men nu kun i söd Suppe. Af flere Arter kan nævnes Svedske-, Ko- og Æggeblommer; naar disse sidste nylig har faaet Bén, kaldes de Ællinger.

Bonderoserne ere stærkt udbredte i Sorö, Holbæk og Vejle Amter, hvor de sætte Frugt, der kaldes „Folkegaver".

Cala, en Vandplante, som Jul. Chr. Gerson har trukket op og priklet ud i 24 Potter.

Gaaseurt, see Rödkaal.

Græs, trives bedst i de Gader, hvor Brolægningen er græsseligst.

Guldregn, skyder stærkt op paa Tivoli, men blomstrer ogsaa i Lunde, f. Ex. Vodrofflund.

Gulerödder, voxe nedad paa Amager og kaldes „Gulerödder" fordi de ere röde.

Hanekam, dyrkes med Fordel paa Frisörstuer.

Karsen er især kendt af de Bönder, der æde Skarntyde med „Morgenblade."

Katost, findes ikke hos Aagaard.

Kodriver, en ildelugtende Plante, daarlig anskreven hos Politiet, findes i vild Tilstand mellem Trommesalen og Havnegade; men om Sommeren trives den især i Gröfterne paa Glaciet.

Kotræet staar paa Nörrefælled.

Kornsorterne. De almindeligste ere Rug, der er god, naar man vil göre Kiks, og Hvede, som skyder Hvedeknopper; Byg kaldes paa Landet „Korn", men i Öjnene „Bygkorn".

Kongelys bredte sig tidligere i Særdeleshed paa Bogö, hvor den dog nu er udryddet, men har siden baaret Frugt i Kolding.

Liljerne staa i Dag, men i Morgen kastes de i Ovnen (se Salomons Ordsprog).

Maskeblomsterne florere bedst omkring Fastelavn.

Natlys dyrkes med et godt Udbytte af Howitz paa Ehlers Kollegium,

Pæren kendtes allerede af de Gamle og nævnes saaledes i *Zachariæ Begrædelsers Bog* («Fikst Du Pæren Z?») De almindeligste ere Graa-, Gran- og „Vi Pærer".

Rips-Raps breder sig mere og mere i Smaabladene.

Rönnebærrene ere sure.

Salat har grönne, saftige Blade (Undtagelse: Agurkesalat og Sildesalat.)

Stamtræ, yndet Sirplante i Adelgade og smukkest udviklet hos Fuldblods Væddelöbere, Baroner (dog ikke italienske) og Grever. (De 3 förste Klasser efter Linné.)

Stenbræk, af Natskyggefamilien, florerer i Vimmelskaftet udenfor „Dybets" og andre Kælderhalse.

Tobak dyrkes i mange Varieteter, mest yndet er „Soldatens Tröst til 4", Radekop og „Jomfru".

Thimian findes gerne i „Gule Ærter".

Violen er af en mörkeblaa, travrig Farve (deraf Udtrykket „at lade Violen sörge"). Den voxer ikke mere paa de Dele af Volden, som man har revet ned, men Roden puttes gerne smaa Börn i Munden.

Ærenpris — Æren er det Træ i Skoven, som Ingen længer sætter Pris paa.

Honi soit, qui mal y pense.

— Det var dog et Par Pokkers könne Bén, det lille Pigebarn gaar paa.

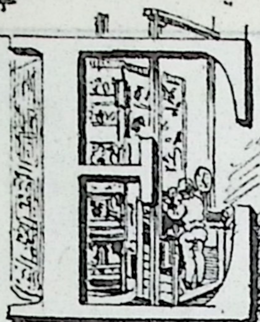
— Skam Dig gamle Ægtemand! — Er Du virkelig endnu saadan en uforbederlig Bénrad.

Fedemaskine til Julebrug.

See næste Side

Fedemaskine til Julebrug.

En spansk Menneskeven i Almaden har havt et aabent Öje for de Lidelser, som Menneskenes Börn paadrage sig i denne glade Juletid ved overdreven Nydelse af Spise- og Drikkevarer, og forat böde herpaa opfundet en ny Fedemethode, der ved Hjælp af en Maskine gjör det muligt at regulere Massen at det indtagne Næringsstof. Principet er det samme, som anvendtes ved det fra „Industriforeningens" Forevisning bekendte Fedehus for Fjerkræ.

Gjæsterne pladseres for Selskabelighedens Skyld som tidligere rundt om et Spisebord og for saavidt muligt at undgaa enhver Bevægelse, hvilket ikke er heldigt for Fedningsprocessen, maa den tidligere knebne Plads indskrænkes endnu mere, saa at f. Ex. Spiseborde til 16 fremtidig godt kunne bruges til 24 Personer. Forat Tjenerne, de eneste Personer, der behöve at bevæge sig, imidlertid ikke skulle tilsætte altfor meget af deres Fedme, ere de ligesom Maskinerne anbragte paa Ruller og kunne ved en snild Mekanisme lade Rullen gaa fra Gæst til Gæst. Föden laves efter fölgende simple Opskrift: Man tage det fornödne Kvantum Risengröd, Gaasesteg og Æbleskiver og ryste det godt sammen med Julekager, Klejner og Pebernödder, heri kommes saa efter Smag Figener, Mandler, Rosiner; Chokoladekager, o. s. v. derpaa tilsættes pro persona: en Kop Thevand, ½ Flaske Rödvin, ¼ Flaske Sherry og ½ Flaske Mælkepunsch foruden noget Öl og Brændevin.

Dette Foder, der er i en let, flydende Tilstand, heldes paa Maskinen, som har en vis Lighed med en Haandspröite, og Tjeneren pumper det nu op igennem en Guttaperkaslange. Han stiller sig derpaa bagved den Gjæst, der skal fodres, og griber ham ligesom en Barbersvend ved Næsen med den venstre Haand, böjer hans Hovede tilbage over Stoleryggen, saa at Gæsten bliver nödt til at aabne Munden, i hvilken Tjeneren saa med den höjre Haand indförer Spidsen af Guttaperkaslangen, gennem hvilken Föden nu paa en ligesaa let som behagelig Maade bibringes Gæsten. Et Kontrolapparat, der angiver hvor stort et Kvantum, der passerer Guttaperkaslangen, gjör det muligt at bestemme, at Herrerne faa mere end Damerne, da det maa antages, at hine kunne taale flere Guttaperka'er end disse.

Fordelene ved denne Methode ere indlysende: for det Förste bliver det muligt at opfylde den Fordring, der jo stilles til alle velopdragne Mennesker i denne Juletid, at spise hveranden Time, og for det Andet spares de store Udgifter til Sölvtöj, Glas, Porcellain, o. s. v., ligesom forlorne Tænder gjöres aldeles overflödige paa Grund af Födens flydende Tilstand.

Det er overflödigt at bemærke, at Maskinen er en særdeles passende Julegave især for unge Husmödre.

Bopælsforandring.

Sjoveren. Jeg vilde gerne melde, at jeg er flyttet.

Overbetjenten. Naa! hvortil da?

Sjoveren. Jeg har taget fast Ophold i „Holger Danske."

Overbetjenten. Hvor bode Du sidst?

Sjoveren. Paa Vridslöselille, Hr. Politi?

Overbetjenten. Hvad lever Du af?

Sjoveren. Af mine Midler!

Overbetjenten. Midler! — Hvad for Midler?

Sjoveren. Næringsmidler begrivligvis!

Overbetjenten. Han er jo fuld — sæt ham ind!

Sjoveren. Hvorind, Hr. Politi?

Overbetjenten Han kan sove ud i Detentionslocalet.

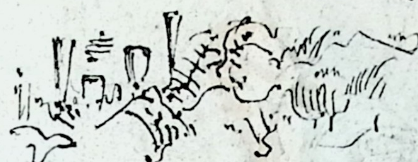
Sjoveren. Igen Bopælsforandring! — Vil De saa ikke notere den med det Samme?

Fra Peter Zahle til en Meningsfælle i Tyskland.

(Ideen stjaalet, men det gjör vel ikke noget).

Mein lieber Freund!
Wir neulich ein' Fête
Gehabt für ein Bilar des Ju;
Ich hielt eine ruhmvolle Rede!
Die hörest, die hörest Du nu!

Wir saszen auf Kone des Bales
Uns rauchten die Gare des Ci,
Ich sprach: »Die Menge des Zahles
Sind wir und die gröszte Partie.

Im Thinge des Volkes gar munter
Wir stieszen die Feinde hinweg,
Tief nieder im Strome des Unter!
Wir leuchtende Sempel des Ek!

Und doch! — ja, man freilich vorbauses! —
Wenn man sieht, dasz die Schleicher des Spuck
Die Beschlüsze des Thinge von auszes
Nicht änsen troz bergischem Druck.

Aber wartet! wenn wir werden bister,
Wir knausen das Alles zum Stauf,
Wenn nur dieses Jum des Minister
Nicht drohet mit Lösung des Auf.

Ich fühl' es: Ein »Enten-Eller«
War Jenes auf Lande des Lolle:
Kriegen wir noch ein Nase des Keller,
Kriegt er bald die letzte Olle!

Und doch sind zum Schlusz wir loyale:
Für König, Gesetze des Grund,
Für Guano von Berti des Ale
Wir trinken in letzer Stund.«

Gesprochen! — Trotz dem Saue des Wor,
Beim nächsten Kampfe des Wahle
Mit groszen Berblättern des Lor
Du siehst

Deinen Freund
Peter Zahle.

---

* * *

Verdensbladet »*Times*« har en Korrespondent i Paris. I hans Arbejdsværelse findes der et Telegrafapparat, som ved en Ledning staar i direkte Forbindelse med Redaktionskontoret i London. — Det er ikke umuligt, at Journalist'en ogsaa hos os vil udvikle sig i denne Retning, og at man snart vil opstille det som en *Conditio sine qua non* for en Journalist, at han tillige er Telegrafist. *Laissez faire, laissez passer!* Men vi haaber dog, at man aldrig kommer saa vidt, at enhver Journalist tillige skal være — »Dags-telegrafist!«

* * *

„On a beau se lever matin, quand on a le renom de dormir la grasse matinée".

(Proverbe français).

Københavns Forskönnelses-Komité, hvis Tilværelse vistnok er de fleste af vore Læsere nogenlunde ubekendt, har i disse Dage ansögt om Tilladelse til, i de to Nicher paa Raadhusets Façade, at anbringe Statuer af Mænd, der have gjort sig særlig fortjente af Københavns Kommune, og vil Begyndelsen ské med en Statue af Konferensraad Ehlers. Konferensraaden vil blive afbildet i sin sædvanlige Formiddagsdragt*), men Kunstneren har iövrigt faaet en meget vanskelig Opgave, der forudsætter en dristig Fantasi, eftersom Bestillingen lyder paa: »Ehlers tænkt i det Öjeblik, han modtager en Takadresse fra Københavns Borgere.« Da Arbejdet imidlertid er overdraget til Professor Peters, tvivle vi ikke om, at det vil blive könt. Paa Fodstykket vil der blive anbragt en Flynder, formodenlig som Symbol paa, at København er en Söstad.

I den anden Niche har man tænkt paa at opstille en Statue af Etatsraad Suhr, der nok skal have meget stor Fortjeneste af Kommunen, men der er endnu ikke taget nogen endelig Bestemmelse herom.

*) Dog uden Nathue.

En Tydsk COMOEDIE.

Chilian (*Arnim*) . . . Jeg skal lære de Töyter, hvad det er at trække en extraord'nair Ambassadeur efter Haaret. Bie kun, til jeg kommer tilbage, her skal blive en forbandet Examen. Nu har jeg ikke Stunder at hevne mig . . .

(*Ulysses von Ithacia*: 1ste Act).

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjöbenhavn 72 ß. for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk, for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark, Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hovedkommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjöbenhavn.
Bladets Kontor Østergade No 26, Stuen over Gaarden er aabent hver Sögnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. — Mapper til en Aargang 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst & Steentrykkeri, Østergade 26. Stue Gaard

PUNCH

Onsdagen den 30te 2den Aargang. December 1874.

— Sikken dejlig Hest, Du der har faaet Peter!

— Det er rigtig ingen Hest, det er jo bare en Hale.

Et Aar er svundet! Tidens Bölger rulle
Ustandset frem foruden Maal og Med.
Imidlertid vi her berette skulle,
Hvorledes tidt vi baade led og stred;
Og nu, da Aaret fast er under Mulde,
Vil *»Saga-Punch«* i Korthed skrive ned
Af, hvad der særlig gjorde sig bemærket
I Aarets Löb og muntred' Spilleværket.

Et Kampens Aar — det var det i det Hele!
Det gamle Ministerium blev sprengt;
Men »det Forenede«, som havde tænkt,
Det skulde rigtig fint sin Kage mele
Og Taburetterne saa rart fordele,
Fik kun til Svar: »Aa vi vil sé Jer hængt!« —
Og derfor sikkert mangt et Venstrevæsen
Blev, som man siger, noget lang om Næsen.

Socialismen slog en Gang til Lyd:
Den mödte stolt paa Slots- og Höjbropladsen,
Men Crone, Ordensregimentets Pryd,
Af samme Kuld som Leerbech, »tykke Lassen«,
Han lod dem give ordenlig paa Kassen,
Til Generalkrigskommissærens, Clausens Fryd,
Og Pihl fik et *consilium abeundi*
Til Cellerne — *sic transit gloria mundi!*

I Jylland har vor Hær jo som bekendt
Ved Leirens Idræt atter sig forlystet;
Der har den mange skönne Lavrbær höstet;
Men nu er den vist frygtelig bespændt:
Reserven kaldes ind med Mod i Brystet —
En stakkels Djævel af en dansk Student,
Nys Lieutenant Hartvigsen har refereret,
Med Vand og Bröd til Kæmpe bl'ir træneret.

Og hist i Understöttelsesforeningen
Paa Nörrebro der var der Kiv og Splid;
Trods Pastor Frimodts Svada og hans Vid
Man fik omsider Bugt dog med Forsteningen,
Og nu for Eftertiden er det Meningen
At göre Horizonten mere vid,
Saa Frimodt og Hr. Holck — »de Fattiges Tolk —«
Ej ene skal bespise Fattigfolk.

I »Arbeidhuset« der ved Nörrevold
Var der jo nylig ligeledes Spaltning;
Man var med Rimestad, den Herre bold,
Saa lidt tilfreds som med hans Statsforvaltning:
Og hin bekendte Stemmeforanstaltning
Den gjorde Stemningen en Smule kold.
Han med Kong Pyrrhus vist kan stemme deri
»En saadan Sejr endnu, og du er —
fær'ig!«

Kamp overalt og ikke altid ædel —
Vi tænker ikke just paa Rimestad
Og paa hans tidt berörte Stemmeseddel, —
Men overalt man tvistes, skilles ad,
Om det saa var den fromme Pastor Blædel:
Han gik mod Grundtvigs Hjord i Kampen glad;
Ja selv i denne rare Petri Menighed
Der hersked' ei den allerbedste Enighed. —

Og vi, *Vi »Punch«*, vil frejdig gaa i Felten
Mod Alt, hvad der er latterligt at sé,
Og vi vil aldrig skaane selve Helten,
Saasnart han synder mod sit Livs Idé!
Og Damerne — da særlig de »i Vælten« —
Vil sikkert tidt os »komme til at lé«.
Her sér De nu vort Banner, vor Kokarde —
Nu fylke De dem tæt som trofast Garde!

Landbrugstidende.

Vi har efter »Dagbladet« optaget den gode Idé at bringe en Landbrugstidende, for nu ved Aarets Udgang at kunne give en Oversigt over Köbenhavns Landbrug og den Udvikling af de forhaandenværende Forhold, som bidrager til at karakterisere Tilstanden. Ved talrige Korrespondancer fra Hovedstadens forskellige Egne, saasom gammel Avlsgaard, Kjöbenhavns Mejeri, Trommesalen, o. s. v. er der sörget for at give et saa fuldstændigt Billede som muligt af de köbenhavnske Landbrugsforhold.

Det ualmindelig milde og fugtige Efteraar har været til stor Fordel for Galosche- og Paraplyfabrikanterne ligesom Skræderne have benyttet Tiden godt til at vende og oppudse de gamle Vinterfrakker, som först i den sidste Maaned ere tagne hjem fra Assistenshuset, hvor de fleste af dem have holdt sig godt Sommeren over. Af samme Grund ere Jordarbejderne ved Volden blevne godt fremmede, saa at Jorden paa de fleste Steder nu længe har ligget i et saadant Ælte, at det maa glæde enhver Borgermesters Hjærte. De sidste Dages Frost have imidlertid givet en Forandring heri og fremkaldt et spejlglat Före, der giver Folk den bedst mulige Lejlighed til at brække Arme og Bén; af en Korrespondance fra Frederiksberg Morskabstheater fremgaar det, at Kulden der er saa stærk, at Sköjtelöbningen alt er begyndt. Saa lette Jorder som Köbenhavns ere bedst tjente med saa lidt Göduing som muligt, og dog er endnu de fleste Steder overfyldte med Hestegödning.

De fleste Beboere have allerede faaet deres Æblehöst i Hus, men endnu sér man dog enkelte Pæreskuder, der blomstre for anden Gang, ligesom Juletræerne allerede have baaret Frugt. En Korrespondent melder et paa denne Aarstid sjældent Fænomen, nemlig at der i en enkelt »Drikkeballe« forleden Dag er blevet drukket frisk Hindbærsaft.

Fra de fleste offenlige Steder klages der over, at Lammekoteletterne kun ere smaa i Aar, hvorimod Studenterhavren florerer stærkt; et enkelt Sted er der gaaet Brand i Kalvestegen. I Breve fra »Helvede«, hvor Brændevinshösten har været meget rigelig, klages der over den temmelig stærke Fugtighed, som avler de ubehagelige Blyhatte og Rusten; som Præservativ herimod anbefales det at dyrke Malurt, Pommerants og lignende bitre Urter. Beboerne her anvende en höjst mærkelig Fremgangsmaade for at faa et saa stort Udbytte som muligt af deres Virksomhed: i en sex Alen lang og tre Alen bred Firkant anbringes der Huller i hvert Hjörne forunden to Midterhuller, de Kugler, hvoraf Udbyttet nu skal indvindes, lægges — almindeligst i Pyramideform — i Firkanten og drives hurtigst muligt ned i Hullerne ved Hjælp af Köer; Anvendelsen af Maskine er meget sjælden. Paa denne Maade indvindes ofte i meget kort Tid Fortjenesten af flere Marker, men Köerne lide derunder og gaa let i Hundene ved Forlöbere og uheltige Karambolager og i saa Fald maa Sælgerne naturligvis finde sig i at tage Afslag.

Af Fjerkræet ere Avisænder flaue, da de ikke ret ville trives efter Forbudet mod Salg paa offenlig Gade: det er meget almindeligt blandt den yngre Del af Befolkningen at sé Kjøge-Höns, Lærken træffes næsten i enhver Gaard, ligesom Storken er kommen i flere Familier.

Fra Grönningen berettes, at Udvandringerne stadig tiltage, især paa Sön- og Helligdage, paa hvilke man sér store Skarer af Udvandrere af alle Aldre drage gennem Landet. Störstedelen er dog unge Mænd og Kvinder! de fleste af dem sé blege og forkomne ud og deres Bagage er som oftest ubetydelig, under Tiden bestaar den kun i et Par Skjöter.

Paa Grund af denne Winthers Mildhed har Langhalmstærskeriet været i fuldstændig Gang paa Kristiansborg, det lader til at ville fylde godt efter Udsagn i den der udgaaende Tidende, men Udbyttet i Kjærnen lover kun lidt, saa at Tiendet kun vil blive smaat. Forövrigt klages der over, at Besætningen har faaet Mund- og Klovesygen af Mangel paa Salt, ligesom nogle lide af Gulde men en rationel Behandling vil formentlig kunne böde herpaa.

Köbenhavns störste og fedeste Méye i »Dagstelegrafen«, der som bekendt forbruger en utrolig Mængde Halm om Aaret, har forsögt at indföre en Besparelse i Produktionsomkostningerne ved paa Grund af Sæternes Prisforhöjelse kun at lade disse sætte hverandren Type, men det gör blot Produktet mere uklart og grumset.

Ifölge en velvillig Meddelelse fra Norge har man der forsögt at indföre Koldtvandssystemet ved at anvende det i 42 Minutter paa Storesund, men Udfaldet var mærkelig nok dödeligt. En Besætning paa Akershus er udbrudt, hvilket der kaldes Durchlöb, dog bleve de ikke Alle grebne . . .

Kotillon.

— Hvad synes De bedst om: Porter eller Ale?
— Tak, jeg holder mest af *Half and half.*

BALLERNE.

Efter Borddansen

— Den afskyelige Tobaksrög! Damerne burde sandelig stifte en Sammensværgelse derimod og vedtage aldrig at kysse nogen Herre, som rög Tobak.

— Ja undskyld Fröken, men maa jeg saa ikke foreslaa Dem et Raad, som jeg nok tror vil være mere probat: De skulde hellere vedtage at kysse alle de Herrer, som ikke ryge.

I Terminstiden.

— Jo, ser Du, nu har jeg s'gu været her i Byen i otte Dage, i Terminsforretninger naturligvis . . . men, det er en haard Tid, den Termin . . , sikken en ugudelig Mængde Champagne, vi heldte i os ved Middagen, puh! og jeg skal paa'en igen imorgen, baade til Middag og Aften . . ,. Halloj, der var jeg s'gu nær falden i Rendestenen! . . . ja. det er ikke saadan at klare sig i denne Terminstid!

Fra Julemarkedet.

— Hvad for noget — 14 Mk. for et Juletræ?
— Ja, vi kan ved Gud ikke levere dem billigere iaar; der er faldet Sporsné, skal jeg sige Dem, saa vi har dem ikke saa billig fra Skoven, som vi plejer van.

Mærkedage i 1874
for
*Arbejderforeningen af 1860**).

Den 17de Januar: Festmaaltid for **Formanden** i Anledning af hans Födselsdag.

Den 24de Januar: **Formanden** indbydes til Lunds nye Arbejderforening.

Den 11te Februar: **Formanden** udnævnes til Æresmedlem(!) af »Amagerlands selskabelige Forening«.

Den 24de Februar; **Formanden** modtager en Skrivelse fra Aalborg . . .

Den 26de Februar: **Formanden** holder Taler.

Den 5te Juni: **Formanden** holder Tale i Tivoli.

Den 20de Juni: **Formanden** modtager Skrivelse fra *Wards-Island* ved *New-York.*

Den 12te Juli: **Formanden** modtager Skrivelse fra Berlin.

Den 19de Juli: **Formanden** modtager Skrivelse fra Belgien.

Den 30te Juli: **Formanden** træder ind i Byggeudvalget o. s v. o. s. v.

Men hvor er dog den rigtige »Mærkedag«, da **Formanden** fik paa Hovedet af Repræsentantskabet?

Distinguendum est.

— Trykker Bogtrykker Calberg endnu „**Dagens Nyheder**"?
— **Nej, nu trykker han kun „Dagens" Nyheder.**

Ny „Trafik".

Peter Chr. Zahle er næsten unbezahlbar med, hvad han dog kan hitte paa! Nu vil han være — Sporvejsentreprenör, lægge en Sporvej midt igennem hele Sælland, naturligvis *via* Ringsted, hvor han jo selv er Klokker og Bedemand, og Meningen med Projektet — for der maa vist altid være nogen Mening om ikke i, saa dog med det — er vel at bruge Sporvejen til at befordre Venstreidéerne saa meget lettere ud over hele Sælland. Köbenhavn er naturligvis tænkt som det endelige Maal, den egenlige Hovedstation, men dér er Peter vist ikke paa det rigtige Spor!

*) I Fölge Foreningens eget Organ for den 19de ds.

P. M.

Ved udelukkende Destillation af den reneste, fuselfri Esprit med en passende Tilsætning af de södeste Dame-Likörer, ved blot at presse den klareste Syre af vore mest renommerede politiske Citroner, og ved endelig kun at opvarme Vandet — der jo til en god, mild *Punch* er ganske uundværligt, — med ikke altfor svedne Brandere, smigre vi os med at det omsider maa være lykkedes vore Kypere — baade artistiske og literære — at fremstille en ægte, indenlansk

„Punch“

af saa ren en Smag, at end ikke den mest kræsne Gane kan rynke Næsen ad den, en **„Punch“**, der kan serveres paa Excellencens bugnende Taffel, som paa den jævne Borgermands Bord, og hævde sin Plads i den tarvelige Skænkestue lige saa vel som paa den elegante Kafé.

Men Tiden, vi leve i, er Alliancernes: mod de store Interessentskaber stride de smaa Forretninger Darwins haablöse Kamp for Tilværelsen, den Enkelte gaar til Bunds i Massernes Underströmme — kun i Konsortiernes Sköd modnes og kandiseres Sejrens Frugt. Nu er det jo en statistisk godtgjort Kendsgjerning, at der indenfor vort lille Folks snævre Grændser, men spredt rundt om over Byer og Land findes et stort Procent-Tal af gode Hoder, — flinke Arbejdere i Herrens Vingaard, hvis gode Indfald paa deres Vej fra Mund til Mund mellem de faa, beundrende Venner sporlöst forsvinde i det daglige Livs rastlöse Vrövl, medens de samlede og anvendte paa rette Sted og Maade vilde kunne give deres Hovedophavsmand et langt rigere saavel literært som ökonomisk Udbytte. Vi imödekomme derfor sikkert kun Tidens uafviselige Krav, idet vi herved i al Beskedenhed udsende vor

Indbydelse til Aktietegning

i og *Gründung* af Selskabet

„de forenede Kommersraader“

ved

„Punch“

som Grundlag for Konsortiet, idet vi kun forbeholde os selv Posten som administrerende Direktör, jo længere desto bedre og med hele Overskudet som *Tantième*.

Man skrive eller tegne sig altsaa:

enten som aktiv Deltager med Arbejdsaktier — ethvert Bidrag, der staar sig paa »Pröyestenen«, giver mindst »3 Kroner« pr. Spalte i sikkert Udbytte —

eller man melde sig som passiv Interessent og vil herved med et kontant Indskud af kun 1 Kr. 50 Öre *kvartaliter* være garanteret 13 gode Numre med et aldeles uberegneligt Udbytte for Aand og Hjerte.

Aktietegningen staar fra i Dag aaben hele Aaret rundt i alle Landets Boglader og paa ethvert Postkontor i hele Norden.

Der finder **ingen Reduktion** Sted.

Tak for det gamle Aar! – Skaal for det ny! Aldrig forknyt, men altid Humør,
Trivsel og Fremgang for Land og for By! Aldrig vi svigte vor gode Kulør!

PUNCH udgaar hver Onsdag
Abonnementsprisen pr. Kvartal er for Kjøbenhavn 72 ß.
for Provindserne iberegnet Postgebyr 82 ß. for Norge 72 ß. norsk,
for Sverrig 2 Rdr. Rgs.
Abonnement paa Bladet modtages af alle Postkontorer og Boglader i Danmark
Sverrig og Norge, paa Bladets Kontor Østergade No 26, samt i Hoved-kommissionen C. G. Iversenske Boglade (E. S. Tillge) Kjøbenhavn.
Bladets Kontor: Østergade No 26. Stuen over Gaarden er aabent hver Søgnedag fra 8 Formd. til 6 Eftermd. – Mapper til en Aargang, 64 à 72 ß pr. Styk, faaes paa Kontoret.

Kjøbenhavn. Trykt og udgivet hos C. Simonsens Kunst- & Stentrykkeri, Østergade 26. Stor Gaard.

Gögleriet i Utgard

eller Bismark-Thor's Brydekamp med Catholicismen Midgardsorm.

Da stirred Katten slugen
Og ret med megen Harm;
Thor greb den under Bugen
Med stærke Kæmpe Arm;
Hel voldsomt da den snöfted,
Men Thor stod rolig tryg,
Alt som han mer den löfted,
Den kroged op sin Ryg.

Oehlenschläger.

Kongespiret dem jog over Nordhav fra Trældom og Mörke
Yderst mod Nord paa Jöklernes Ø Vikingefrihed de fandt.

Dödshug den fik – men herligt med Frihed i Fölge
Drotten til Thingvalla drog, bragte dem Odelsbrev selv.

FOLK ESTER

Attentat mod Bismark

Folkemöder

Folkeglæder.

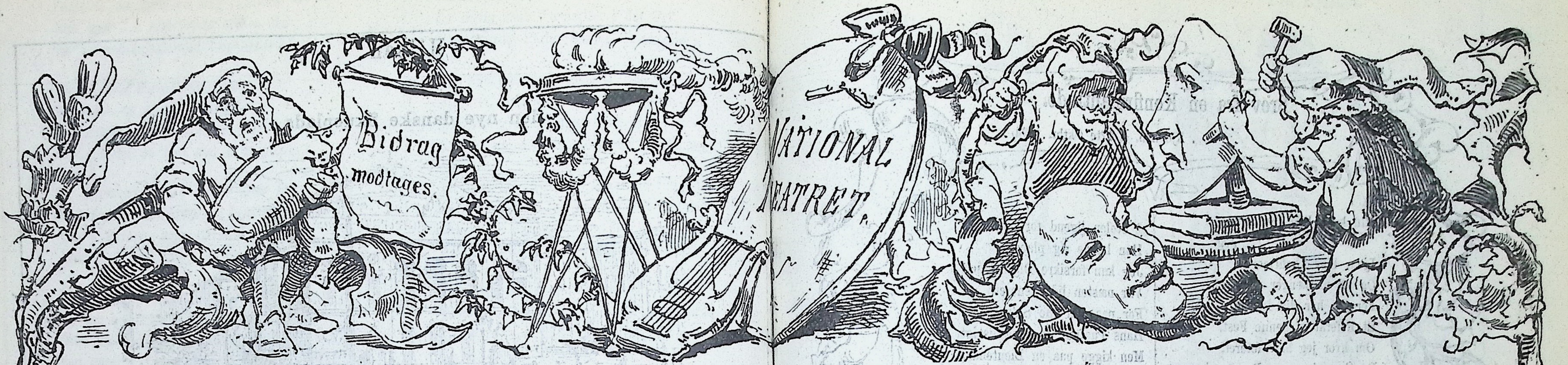

2 Fluer med et Smæk!

PARADEMARSCH

HVIL

Frederiksberg
og
Söndermark

PAX

MARSTRAND INVENIT

PUNCH FECIT

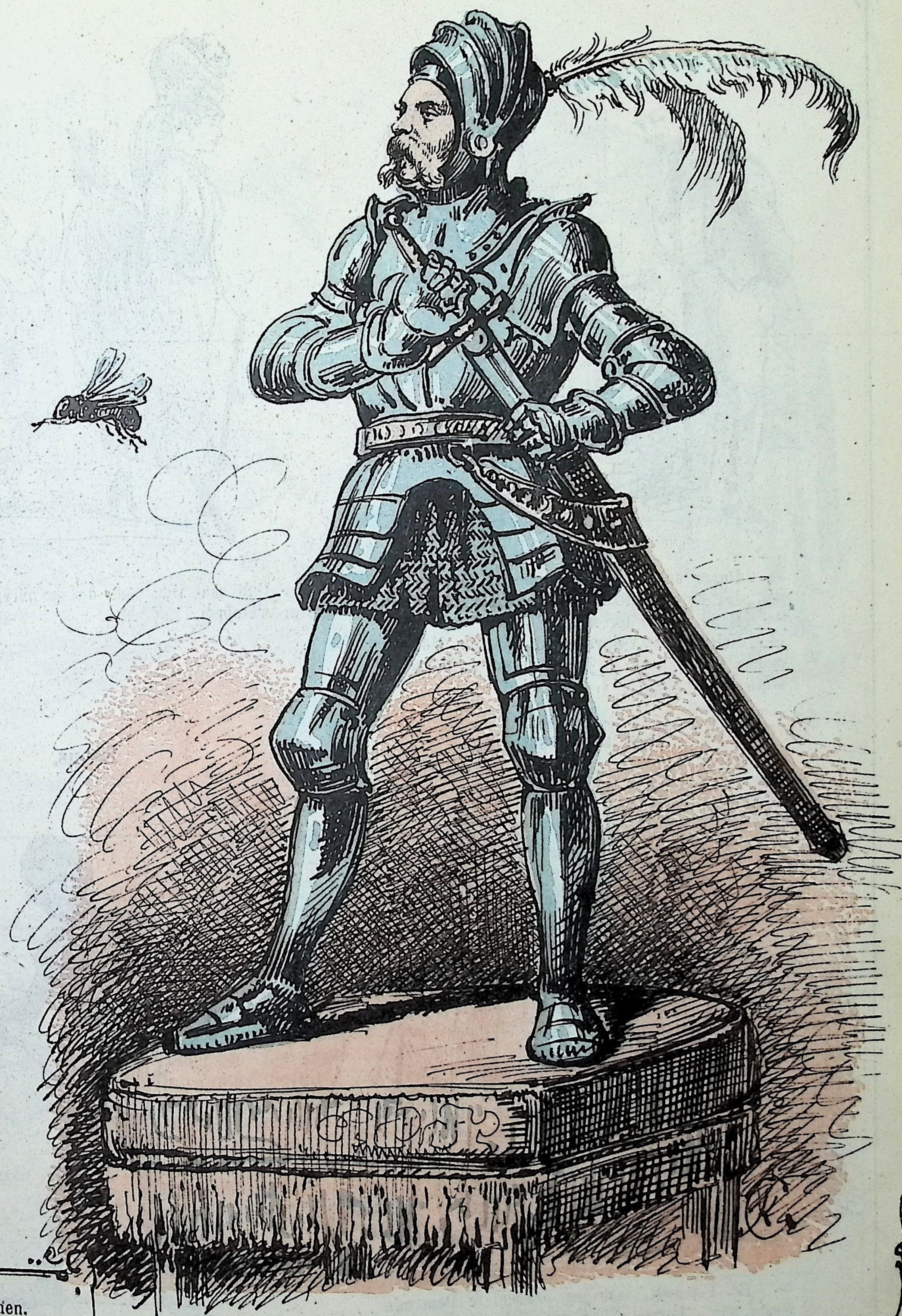
Det lykkelige Skibbrud.

Den 8de December, Klokken 16.

Mer end ét Sekel svandt! — Nu mødes atter
Den stærke Fader med sin skønne Datter,
Og Jordens Viismænd endelig erkender,
At Venus ikke var Distançeblænder!

Offentliggerel af Kongens Svar.

Me heus i Underverdenen.

Nys flöj i Ve ud en Flue
Og Folkethin ks den fandt,
Det tænkte, d n vi s'gu bru'e,
Og straks bl en Elephant
Ha, Ha, Ha, Ha, Ha,
Pas paa Tab n Du —
For I kan tr kniber nu.